

22

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
1900

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

ex libris

ANTIQVITATES VRBIS PER ANDRE
AM FVLVIVM ANTIQVARIVM.
RO. NVERRIME AEDITAE.

Per: Joannem S. Franci Aegypti M. C.

D. Ioannis Fulvii endecasylla
bon Ad lectorem.

Quisquis romuleæ vetusta terræ
Affectas loca nosse/cum trophæis/
Arcus/& statuas/deumq; templa,
Circos/& fora/curias,theatra,
Thermas/balnea,porticus,columnas/
Fontes/naumachias/lacus/cloacas,
Hoc(si legeris)explicat volumen.

CVM GRATIA ET PRIVILEGIO

CLEMENS PAPA VII.

VNiuerſis & ſingulis ad quos hæ noſtræ literæ peruenerint, ſalutē & apoſtolicam benedictionem. Cum dilectus filius Andreas Fuluius Antiquarius Romanus, librum de huius almæ Vrbis Romæ antiquitatibus compoſuerit, atq; in eiufmodi rebus inueſtigandis perquirendisq; omnem diligentiam ſtudium & curam, non minimo cum labore adhibuerit: in eoque ætatem ſuam fere totam conſumpſerit: Nunc autem ad communem omnium utilitatem & delectationem, opus hoc ſuum imprimi curauerit, in manusq; dari uelit: Nos æquum eſſe cenſentes, ut ex laborum huiufmodi uirtutumq; ſuarū meritis, aliquem gratiæ fructum a nobis conſequatur: Omnibus & ſingulis librorum impreſſoribus, quicunque & ubicunque locorum illi fuerint. ipſamq; imprimendi artem, quouis modo exercuerint, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, noſtris uero & S. R. E. mediate uel immediate ſubiectis, pecuniariis præterea noſtro arbitrio imponēdis, & Cameræ Apoſtolicæ applicādis, ac amiſſionis omniū librorum pœnis, per præſentes expreſſe inhibemus, ne prædictum de Antiquitatibus Vrbis Romæ librum, per ſpacium annorum ſex a tempore huius primæ impreſſionis connumerandorum imprimere aut imprimi facere, ullo modo audeant uel præſumant. Decernentes ex nunc auctoritate apoſtolica abſque alia declaratione, quicunque contra hanc noſtram inhibitionem fecerint, dictam excommunicationis ſententiam illico incurſuros. Ab eiſdem uero noſtris & S. R. E. ſubditis præter excomunicationis incurſionē, ipſas pecuniarū, librorumq; amiſſionis pœnas, per noſtros & Cameræ Apoſtolicæ miniſtros & officiales ad quos id ſpectauerit, integre & irremiſſibiliter exigi debere prout exigi uolumus & mandamus. In contrarium facientibus, non obſtantibus quibuſcunq;. Datum Romæ apud ſanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris. Die XV. Februarii. M.D. XXVII. Pontificatus noſtri Anno quarto.

Ia. Sadoletus.

ANDREAE FVLVII ANTIQVARIJ RO. IN ANTIQVI
TATES VRBIS AD CLEMENTEM. VII. PONT.
MAX. PRAEFATIO.

NNVM Ab hūnc prope nonum Beatissime Pontis
fex antiquitates Urbis poeticis adstrictas numeris
scribebā Leoni. x. Pont. Max. patrueli tuo dicādas, In
iuncta mihi denuo/illo ipso iubēte eiusdē massæ cudē
dā/recoquendāq; verum diuersæ structuræ opera li
beriore sane campo, quodā quasi auctorio adsumptū
opus recognoui, Tibi q; Christianæ legis antistes, qua
si præcius te illi in pōtificatu, æq; ac per manus tradis
to successurū, nouā hanc lucubrationē, sicut priorē illi dicādā curauī. Nā
cui dicarē dignior occurrit nemo. Præcipue vbi summo humani generis fa
stigio positus/oībus pdesse iā quātū vis/potes. Et qdē ifigni quadā muni
ficetia bonarū artū studiosos psequeris, Ego itaq; tāto numini addictus,
tātē q; gratiē in eūdē studio excitatus/inceptas antea vrbis antitqates nō
ītermittēs/Sæcularis āni (quē iubilēū vocāt) nuperrime editū hexametro
carmīe libellū/typisq; impressum exhibui. Instabat enim tūc Iubilēi annus
M.D.XXV. Qui te pōtifice celebratus est, patefcā ad eū vsum/more maio
rū porta (quā scām dicunt) quæ mox iūsplēdidiorē formā tua cura / & im
pensa instaurata est. Ruinas vrbis īterea tuis optimis auspiciis psecutus,
ab interitu vēdicare/ac litterarū monumētis resarcire operā dedi, Quæ iā
cerēt in tenebris/nīsi litterarum lumē accēderet. priscāq; loca tū per regio
nes explorās obseruauī, quas Raphaell Vrbinas (quē honoris cā nomino)
paucis añ diebus q̄ e vita decederet (me indicāte) penicillo finxerat. Tā &
si nullū ingeniū ad attollēdā vrbē satis est. nec eius facies/qualis ante fue
rit, exprimēdam. Sed qm̄ vrbis Ro. ob affectatū amorē/ardēti semper aio
studiosus fui/antiqua eius loca/& quæ nūc extāt, & quæ iā esse desierunt,
Quorū nō nulla ante hac incognita meo Marte aperui. non modo geogra
phice, sed ethymologice cū rerū cāis/& argumētis/abūde/ copiose q; nō vt
architectus, sed historico more describere curauī: nā fabulas dicere nō est
cōsiliū, Et licet grandis materia paucis verbis haud facile expilcari possit,
nā Demosthenis, & Ciceronis orōnes eē feruntur optimæ esse/ quæ maxi
mæ. & Romana hīstoria quīs lōga semper placet/ac delectat. p virili tñ/&
quod oculorū perccepi fide sribēdū curauī. Pluris est inquit plautinus mi
les oculatus testis vnus/qui se vidisse dicat. q̄ auriti decē. Nullū enī opus
sine fide/& castitate recte fieri pōt. Verū quis tam cōfusa loca/& vrbis mā

gnitudinē, & temporū varietates comprehendere potest: vt profecto mihi non minus difficultatis habere videatur vr̄bis/ q̄ orbis descriptio: Cum sapius diruta/ sapius instaurata sint oīa/ vel ciuilibus bellis euerſa, vel incēdio absumpta vel barbarica manu afflicta/ nunq̄ postea in pristinā formā ob laboris nimietatē instaurata sunt. Direpta deinde vr̄be oīa/ quæ ad ornatū eius posita erāt ab hostibus sublata dicuntur, Marmora vero cū titulis, ne memoria ad posteros perueniret, partim direpta, aut hostiū malignitate cōminuta/ partim icalcē decocta abiere. paucis admodū ante oculos ciuitatis ad dolorē & vetera refricanda vulnera relictis. Quid q̄, antea & quicquid ornamentorū reliqui erat, aut a Vandalis in africā deportatū aut a Theodorico Rauēnam, aut a Constātio ereptū in mari siculo periit, vt omittatur flebile Neronis incēdiū, quo periit quicquid nobile in Vr̄be fuit. Illud pręterea obseruādū/ pluribus ānis/ qbus sub barbarorū Imperio Italia fuit/ eā illos ad iternitionē vsq̄ persecutos fuisse palā ē, vnde latina lingua ad multa sæcula deprauata permāsit, Inoluerat vsq̄ adeo bonarū artiū neglectus pridē vt latinus sermo penitus ignoraretur. Vel ex hoc intelligi potest q̄ extāt hodie pleraq̄ illorū apud nos vernacula vocabula latinis vocibus ad corruptelā mixta: Quodq̄ peximū est in nōnullis seriis, & grauibus rebus eā verborū colluuiōē appellāt stylū. Periere quinimmo volumina librorū nō sine magna posteritatis iactura, Ex quo rarissimi extiterunt gestarū rerū scriptores/ iiq̄ semibarbari, & parū integræ fidei, Quorum incuria, & negligētia multa desiderātur. & quæ pauca extāt miraculi loco habentur in tāto rerū turbine, & cōfusione, vbi inuoluta veritas in alto latet/ Argo/ Oedipoq̄ perscrutāda. Vnde & difficile est ea scire/ Quorū nulla extat apud posteros memoria, quę oīa ī lectoris aīo reliquo. Accedit ad hoc/ q̄ vno in loco tēporū supputatione, interpositis annis, plura/ & diuersa sint cōdita ædificia, vt iuxta forū/ & viā sacra domus Cæsaris dict. deinde porticus liuia, nouissime vero templū pacis. Ex vetustis aut manēt adhuc aliqua integra, & notæ significationis, vt pantheon. Quædā semidiruta, vt colosseū vulgo notū, nōnulla penitus abolita, vt domus aurea Neronis incōpertæ magnitudinis. Satis enim cōstat oīa hostili manu oblitterata, antiquata, ac prope extincta, & abolita. Quorū vix vnū/ aut alterū superest. Et his quę casu quodā reliqua sunt/ sat magnū indicium scelerati animi apparet, q̄ in his, quæ diruere nequiuerunt/ ob operis magnitudinē quasi stigmata quędā perpetuę notę inusserunt, scalpro lācinarunt oīa, & nihil intactū a fœda vastitate reliquerūt. Ex veteribus aut. Quedā adhuc priscas retinēt appellationes vt mōtes, Aliqua vero nouas/ vt portæ sed vt discāt qui ignorāt, Placuit per trāsitū recētiora quędā loca attingere/ vt

minus cognita / ac parum trita & languidæ fidei uetera his contigua
magis innotescerēt, licet omnia quæ supra nostram memoriam sunt/anti
qua dici possunt, & quotidie quæ latēt inuestigantium opera / in lucem
prodeunt, unde & superioris sæculi scriptores/ q̄ hæc ignorauerint/ ab his/
qui postea ea patefacta uiderint, uelut rerum imperiti/ inscitia notabun
tur. Nec prætereundū censeo/ nihil pedibus calcari / quin antiquitatum
uestigia offendātur. Verum ita ruinis omnia oppleta/ & operta/ ut difficil
lime internoscantur, unde eleganter (meo quidem iudicio) definisse ille
uifus est, qui dixit, nos hac ætate habitare in tectis/ cum plerunq; in funda
mentis effossis nouarum ædium uiæ ueteres stratae filicibus reperiātur.
Sed imperita multitudo in his anicularum fabellas & deliramenta / po
tiusq; doctorum uirorum simplicem/ ac nudam ueritatem sectatur. Atq;
ideo addidi/ ne quis uulgi magis famam sequeretur, q̄ historiam, quæ ru
more utiq; uulgi uerior reperitur. Verū quot capita, tot sententiæ, nā quæ
semel altius insedit opinio/ & pertinax contumacia/ haud quāq; tolli pōt.
Et si scio scriptorum / qui etiā extra omnem aleam positi sunt/ neminem
esse sine calumnia/ facto quinimmo uirtutis experimēto/ nec desinit/ qui
bus Alabastrus unguenti plena putere uideatur. Fere nemo est/ qui non
acutius/ atq; acrius uitia iudicet / q̄ ea laudet, quæ recta uideat. Et in alie
no opere iugeniosus sit, aut quid perperā positum deprehendere impedio
studeat, q̄ belle quid actum comedare, nam difficile est omnibus placere,
& mentes hominum cognoscere. Potuissē ideo desinere ni mens pasces
retur opere. nam nihil agendo male agere discitur, Nihil enim libero ho
mini turpius/ q̄ ocio/ & desidia uitā traducere, neq; habere uitæ argumen
tum præter annos. Exiguū nobis uitæ curriculum natura circumscri
psit, immensum gloriæ, nam uita uigilia est, & dum ista musitamus, pluri
bus annis uiuimus, & illa mirādo non satiamur. Appelles inquit Plinius
tanq̄ inchoata arte, & imperfecta agebat / ut cōtra iudiciorum uarietates
superesset artificis regressus adueniam, uelut emendaturo quicquid defi
deraretur, si non esset interceptus.

A iii

Apollo trāflatus ex Apollonia pon ti urbe	lxxiii.	ædis pudicitie patricie	lvi.
Augusti simulacrum	lxxv.	ædis Spei	lvii.
Atrium ueste.	lxxvi.	ædis Iouis custodis	lviii.
Anguis esculapius	lxxvi.	ædis. S. Andree in Pallara	lviii.
Ædis Iani extra portam Carmen talem	liii.	ædis Mercurii	lx.
ædis uirtutis	viii.	ædis Vulcani	lxi.
ædis tempestatis	ix.	ædis Martis	lxv.
Ædis Neptuni	xi.	ædis Bellone	lxv.
ædis Veneris calue	xviii.	ædis Herculi magno custodi Circi flamminii	lxv.
ædis iuuentutis	xx.	aquimelum	
ædis Veneris erycine	xx.	ærarium	
ædis Saturni / & opis ærarium pos puli Ro.	xxi.	Basilice apud ueteres	lxxxv.
æneum Tauri simulacrum	xxii.	Alexandrina	
ædícula uictorie uirginis	xxiii.	æmulia	
ædis Apollinis palatini	xxiii.	Iulia	
ædes Virtutis Bacchi	xxiii.	Vlpia	
ædis Orci	xxvi.	Pauli	
ædis Herculis Victoris	xxv.	Macidii	
ædis. S. Gregorii	xxvii.	Marciani	
ædis. S. Clementis	xxviii.	Vescellaria	
ædis. S. Hadri. i tribus foris	xviii.	Porcia	
ædis. S. Petri a uinculis	xxvii.	Constantiniana	
ædis. S. Laurentii Palipernæ	xxxi.	Flocelli	
ædis Quirini	lxxxiii.	Sicinii	
ædis fortis fortune	xxxvii.	Basilica Pauli	ix.
ædis fortune dubie	xxxvii.	Belidū, & Pretidū simulacra	xxiii.
ædis Salutis	xxxviii.	Bos insigni specie in Sabinis na ta	xxvi.
ædis. S. Siluestri in lacu	l.	Basilica Lateranensis	xxvii.
ædis Castoris / & Pollucis ad lacum Iuturne	li.	Baptisterium Constantini	xviii.
ædis Vulcani	lii.	Balneæ Palatinæ	
ædis. S. Theodori	liiii.	Basilica. S. Marię maioris	xxix.
ædis. S. Georgii in uelabro	lv.	Basil. & portic⁹ Cail & Lucii	xxxvi.
ædis Herculis rotunda & parua in foro Boario	lv.	Basilica. S. Petri	xxxvi.
æneum Herculis simulacrū	lvi.	Bellissarii inuentum / molendinor⁹ in Tiberi	xxxviii.
		Basilica Sessoriana	liii.

bouis æneum simulachrum.	liii.	curia hostilia.	xxvi.
bibliotheca palatina.	lxxvii.	campus Martialis.	xxvi.
bibliotheca Apollinis.	lxxvii.	castra peregrina.	xxvii.
bibliotheca Augusti.	lxxvii.	capita ap̄lorū Petri & Pauli.	xxvii.
bibliotheca capitolina.	lxxvii.	columnę.iiii.æneę veteri structura	
bibliotbeca Marcelli.	lxxvii.	conspicue.	xxvii.
bibliotheca Vlpia.	lxxviii.	carcer Tullianus.	xxviii.
bibliotheca nunc vaticana.	lxxviii.	corpus.s.Mathię apostoli.	xxx.
		corpus.s.Hieronymi presb.	xxx.
¶ Casa Romuli.	ii.	campus Viminalis.	xxx.
columnæ lapideæ spatii signa præ-		campus Exquilius.	xxx.
ferentes in viis.	iiii.	collis Viminalis.	xxxii.
collis hortulorum.	v.	collis salutaris.	xxxii.
collina porta.	v.	collis latiaris.	xxxii.
collatia Sabinorum oppidum.	v.	capitolium vetus.	xxxiii.
campus sceleratus.	v.	circus Neronis.	xxxvii.
castrum custodię.	vi.	curatores aluei / & riparum Tibe-	
campus Exquilius.	vii.	ris.	xxxviii.
clarissimæ viæ Appia Latina Vas-		cineres Antoniniorum cum titulis /	
leria.	viii.	& Epitaphiis.	xl.
capenates populi.	viii.	cestiū pontis inscriptio.	xli.
capenasfluius.	viii.	curtius Cęruleus / & albudinus fon-	
cœmitterium Callisti.	viii.	tes.	xliii.
campus Horatorum.	x.	cāpus Argeus / & libyffus.	xlvi.
campus Vaticanus.	x.	columna aurea in foro Ro. vbi in-	
clauus annalis.	xviii.	cię fitalię vię.	liii.
capitolia duo.	xxi.	columna mœnia.	liii.
capitolii ornamenta.	xxi.	cancelli fori.	liii.
castra Sabinorum.	xxiii.	cloaca maxima.	liiii.
cacus Euandri seruus.	xxv.	cleopatřę imago.	liiii.
caci soror eiusdē nois quę Herculi		cęsaris triumphus.	lv.
fecit indicatiū de furto boū.	xxv.	cliuus publicus.	lv.
conflagratio domus Tulli hostilii		columna lactaria.	lv.
regis.	xxv.	columna ænea.	lvii.
cornua in templo Dianæ.	xxvi.	columna Cochlis.	lvii.
cœliolus mons.	xxvi.	calpurnius fornix.	lx.
cœlius mōs Augustus dictus.	xxvi.	columna bellica.	

Colossus Neronis.		domus Virgilii maronis.	xxxj.
colossus Galieni Imp.	lxxv.	doinus. C. Crassi oratoris.	xxxj.
colossus Domiciani.		domus. Q. Catuli.	xxxj.
colossus scopæ in templo brutti cal		domus. C. Aquilii.	xxxj.
laici apud circum ad labicanā por		domus Pomponii attici.	xxxj.
tam eunti.	lxxvi.	domus Martialis poetæ.	xxxiii.
curia saliorum.	lxxvi.		
cūria hostilia.	lxxvi.	¶ Eretum Sabinorū oppidū.	vi.
cūria Tifata		exquiliarum limites.	xxviii.
iuxta casam romuli.	lxxvi.	equi marmorei Tiridatis.	xxxiii.
cnria Catonis.	lxxvi.	equus Cæsaris.	
cūria pompeiana.	lxxvi.	equus Traiani.	lvii.
curia iulia/ & Augusti.	lxxvi.	equus Constantini.	
curia octauie.	lxxvi.	equiria (equus. M. Anto. veri.	
curia pompiliana.	lxxvi.	expositio Romuli & Remi in cos	
cūrie noue & veteres.	lxxvi.	mitio.	lii.
castra prætoriana.	lxxvi.	emporium alterū iuxta salinas, alte	
castra rauennatium.	lxxvi.	rum iuxta summā viam sacram.	

¶ Designatio vrbis aratro.	i.	¶ Faustulus regii pecoris magr.	i.
diua Angerona.	ii.	faustuli Tugurium.	i.
diui Io. apostoli sacellum.	viii.	fanum Iouis viminali.	io.
ductus aque appiæ.	viii.	figlinę apud testaceū mōtē & extra	
de portis burgi. S. Petri.	viii.	portā figulensem.	vi.
domus. T. Tatii.	xviii.	fidei sacrarium/ & sacerdotes.	xiii.
domus Romu i.	xviii.	fauissæ capitolinæ.	xxiii.
diuersa iouis numina.	xviii.	foedus iter Rom. & Sabinos.	xxiii.
diuersa fluminū simulachra.	xxi.	fortune male templum.	xxxi.
domus Ouidii.	xxii.	floralia.	xxxi.
domus Anci marcii.	xxiii.	forum Salustii.	xxxiii.
domus Ciceronis.	xxiii.	font olei e taberna meritoria trans	
dom ^o augustana/ & tiberiana.	xxiii.	st berim.	xxxvii.
dianæ fanum in maximo collium		fors fortuna.	xxxvii.
Auentino.	xxv.	fabricii pōtis inscriptio.	xl.
dea Murcia.	xxv.	formarum ruinæ vnde.	lxv.
dea strenua.	xxv.	font Iuturnæ.	lxv.
domus aliorum.	xxx.	fororū numerus/ & nomina.	lxviii.

fora prima iudiciale/& venale.	i.	incendium vrbis.	xxxv.
fori romanorum ornamenta.	i.	iuppiter viminius.	xxxv.
forma deorum penatium.	li.	iuppiter cappitolinus.	xxxvi.
ficus ruminalis.	lii.	iuppiter pompeianus	
forum trāsitorium duobus in locis		ianiculum vrbi additum.	xxxvi.
diuersis temporibus.	lv.	ianiculi forma/& lōgitudo.	xxxvi.
fornix fabianus.	lv.	iani sepulchrum.	xxxvi.
forum Cupedinis.	lviii.	insula iouis lycaonia.	xxxviii.
¶ Gabii oppidū via prenestina.	vii.	ilia rhea in amienne merfa.	lii.
germalum.	xxii.	ianus geminus.	lii.
geniticos insula ferri tēperatiua no-		iani templi forma ī nomismatibus	
bilitata.	li.	Neronis.	lii.
galieni Imp. colossus.	xxxvii.	ianus quadrifons.	lv.
¶ Hannibalis statua.	v.	isis Antenodorica.	
herculis templum.	lv.	isis patricia.	
hercules ab euādro positus habitu		isēum & serapeum.	
triumphali.	liiii.	¶ Larentia faustuli vxor.	i.
horatiæ sepulchrum.	viii.	T. Tarrutius mathematicus.	i.
horti Galbæ Imp.	xi.	lex a Romulo lata.	ii.
habitaculum/& fanū carmētē.	xxi.	leges. xii. tabularum.	ii.
hilerna.	xxiii.	lathomiē.	vii.
heliogabalus deus.	xxiii.	lituus Romuli.	lvi.
hospitale lateranense.	xxvii.	lucus/& ædis camenarum.	viii.
horti mēcenatiani.	xxxi.	lemonia tribus.	viii.
horti Cæsariani.	xxxvii.	lapis manalis.	viii.
horti tullimartialis ī ianico.	xxxvii.	locus Mercurio sacer.	viii.
horti lucullani.	xlii.	lupa ænea cum infantibus condito	
horti planciani.	xliiii.	ribus urbis.	xxi.
hernilameus riuus.	xliiii.	L. veri triumphus de bello parthi-	
¶ Ianualis porta.	xlii.	co.	xxi.
imago saluatoris adiuto Luca Euan		Leōis. x. marmoreū simulacrū.	xxi.
gelista depicta.	xviii.	lupercal antrum lupæ.	xxiii.
Iuno lucina.	xxviii.	lupercalia sacra.	xxiii.
		luperci ciuitatem currendo lustra-	
		bant.	xxiii.

lauretum	xxvi.	megalesia ludi magni.	xxiii.
lateranorum domus.	xxvii.	mons Auentinus iussu,	xxiii.
lucus fagutalis.	xxviii.	claudii habitari ceptus.	xxvi.
lucus Martis/& Iunonis.	xxviii.	macellum libye.	xxx.
lucus Larium.	xxviii.	mons superaggere.	xxxi.
lauacrum Agrippinae.	xxxi.	minutia vestalis.	xxxiiii.
locus / vnde Romulus ascendit in caelum.	xxxii.	mons pincius.	xxxiiii.
laocoon virgilianus.	xxxvi.	mons citatorius.	xxxv.
cleopatrae signum.	xxxvi.	mons cinciorum.	xxxv.
libri Numę i coitio cremati.	xxxvi.	mons Iordanus.	xxxv.
lacus velinus.	xxxviii.	mons vaticanus.	xxxv.
lacus fucinus.	xlii.	moles hadriana & eius prisca mars	
lucus sater.	l.	morea ornamenta.	xl.
lacus curtius.	li.	M. Scaurus.	xli.
ludi gladiatorii.	liii.	M. Cicero.	xli.
ludi circenses.	liii.	Maxentius tyrannus.	xli.
lotos a Romulo fata.	liiii.	M. Agrippa perpetuus aquarum curator.	xlii.
ludi taurii.	liiii.	martiae aquae inscriptiones.	xliii.
ludi apollinares.	liiii.		
¶ Menia antiquę vrbis ex quadra- to lapide.	iii.	¶ Numitor Romuli/& Remi mater nus auus.	i.
Martis templa duo/Querini a Gra- diui.	viii.	neuię portę etymologia.	vii.
magnę matris deū simulacrū.	x.	nasica vir optimus iudicatus.	x.
mons aureus.	xi.	neronis principis sepulchrum i col- le hortulorum.	xliii.
M. Antonini itinerarium.	xi.	nubendi facultas vestalibus conces- sa. xxx. post annum q̄ religionem in- gressę.	li.
moneta quare dicta.	xviii.	nouem fontes olim circa forū roma- num scaturientes.	liiii.
montium nomina.	xviii.		
mons Tarpeius.	xviii.	¶ Occidente babylone Roma fuit rexit.	ii.
M. Manlius arcis custos.	xviii.	Omnis porta olim habebat suam viam.	liii.
mons Romuleus.	xxii.		obsidio
montis palatini ambitus.	xxii.		
magnę matris deum ædis a Iunio bruto dedicata.	xxiii.		

obsidio porſenæ regis i ianiculo.	vii	porta Portuenſis	x.
oſtia tiberina Anci marci regis Co-		portūnalia	xi.
lonia.	x.	porta Aurelia	
obeliscus uaticanus.	xi.	porta Septimiana	xi.
officina moneræ.	xxi.	porta fontinalis	xi.
ornamenta templi Apollinis pala-		porta Triumphalis	xi.
tini.	xxiiii.	portæ nunc burgi ſancti Petri	xi.
oratorium. S. crucis.	xxviii.	porta Turionis	xi.
oppius mons	xxix.	porta Pertuſa	xii.
opus Praxitelis	xxxiii.	porta Viridarii	xii.
opus Fidiæ	xxxiii.	porta Caſtelli	xii.
officinæ Minii conficiendi	xxxiii.	porta Querquetulana	xii.
obeliscus Solis in Cāpo mar.	lxxi.	porta Lauernalis	xii.
obelisc⁹ Lunę i colle Hortuloꝝ	lxxi.	prima Imperii Ro. ſedes	xxii.
obeliscus Vaticanus	lxxi.	porta Palatina	xxiii.
		porticus, & biblioth. Palatina	xxiii.
Palilia paſtorum ſacra	i.	palatual	xxiii.
porta Oſtienſis	iii.	Picus & Faunus, Auentini numina,	
Pomœrium Vrbis	iii.	a Numa capti	xxv.
portæ Priſcæ Vrbis	iiii.	puteus. D. probæ	xxxii.
portæ Carmetalis, quæ & ſclerata		porticus Templi Quirini in monte	
dī ad radices Capitoli	iiii.	Quirinali	xxxii.
Portarum uiæ	v.	prata Bacchi	
porta flumentana	v.	prata Mutia	xxxvii.
principium uiæ flamminiæ	v.	prata Quintia	xxxvii.
porta Pinciana	v.	pōs Sublicius, primus i Tib.	xxxiii.
porta Sabiuſa quæ recta in Sabi-		pontes Tiberis	viii.
nos ducebat quæ prætermiſſa eſt.		pons Sublicius	xxxix.
porta inter Aggeres	vi.	pons Sacer	xxxix.
porta Exquilina	vi.	pons Aimilius idem	xxxix.
porta Aſinaria	vii.	pons Senatorius	xxxix.
porta Gabiuſa	vii.	pons Fabricius	xxxix.
porta Latina	vii.	pons Cæſtius	xxxix.
porta Capena	viii.	pons Aurelius	xxxix.
porta Triumphalis	viii.	pons triumphalis	xxxix.
porta Trigemina	ix.	pons Aelius	xxxix.
porta ſancti Pauli	ix.	pons Miluius	
Prudentius poeta	ix.	perpetuus ignis in æde ueſtæ	l.
portus Oſtienſis	x.	pinaria ueſtalis in ſtupro depræhēſ	

sa meritas dedit poenas	li.
palladium	ibidem
pila Horatia	liii
porticus Iulia	ibidem
puteal Libonis	ibidem
porta fenestella	lv
porticus Claudia	lxviii
porticus Corinthia	ibidem
porticus Octauie	ibidem
porticus Apollinis Palatini	ibide
porticus Domitiani	ibidem
porticus Philippi	ibidem
porticus Argonautarum, & Euro/ pæ	ibidem
porticus Metelli	ibidem
porticus diui Antonini, & diuæ Fau/ stinæ	lxix
porticus Concordiæ	ibidem
porticus Antonini pii	ibidem
porticus Panthæi	ibidem
porticus flamminia	ibidem
porticus Gordiani Imp.	ibidem
porticus Libyæ	ibidem
porticus Constantini	lxiii
porticus Vipsana	lxix
¶ Quadrata Vrbs	i
quatuor Priscæ Urbis portiones	ii
Querquetulanum facellum	xii
quercus pastoribus sacra	xxv
Quirini Fanum	xxxix
Quiritium fossæ	xxxvi
Q. Martius cognomēto rex	xli
quare Anio uetus, & nouus	xxxix
quaræ aqua uirgo dicta	ibidem
quæ in uico tusco uēdebāt	ibidem
quare Satrium dictum quasi Atriū, uel theatrum	xxxii

¶ Roma totius orbis caput	i
Romuli genesis, & cōceptio	i
Romus, & Remus Martis filii	ii
raptus Sabinarum	ii
Remus a Celere rastro iterfectus	ii
regiones Priscæ Urbis. XIII.	iiii
Roma, & Cōstātinopolis in. XIII.	
regiones distinctæ	xiii
regionum nomina	ibidem
rius Herculeus	vxxx
rostra fori Ro. uetera, & noua	i
rhea siluia uestalis pragnans inuen/ ta est	lii
rupes Capitolina	liiii
¶ Solis eclypsis	i
Saturnia	iiii
Simulachꝝ Veneris uerticordiæ	v
sepulchrum Licinii Augusti tonsor/ ris	vi
S. Lucia in Silice	vii
S. Spiritus in Saxia	xi
Subura uia	xii
Subura regio	ibidem
Septimontium	xviii
Saturnius mons	ibidem
Saturnia Vrbs	ibidem
saxum Tarpieum	ibidem
Sacella tria, Iouis, Iunonis & Mi/ neruæ	ibidem
Simulachrum fidei	
simulachum Iouis Imp.	xviii
simulachra infantium conditorum Urbis	ibidem
Salinæ Capitolinæ	ibidem
simulachra flu. Nili, & Tigris	xxi
simulachrum Nemesis, quæ & Rha/ nusia dicta est	xx

sacellum deæ uiriplacæ xxiiii
 spelunca Caci iuxta portam trige/
 minam Tiberi incumbens xxv
 scalæ Caci ibidem
 scalæ Gemoniæ iuxta templum Iu/
 nonis reginæ ibidem
 hospitæ Iunonis cômune templum
 Romanis, & Latinis xxvi
 sacellum deæ Murcia, quæ & Mur/
 cus dicitur ibidem
 sacellum, quod Sancta sanctorum
 nunc dicitur xxviii
 sacellum ad præsepe xxx
 sepulchrum Ioânis Patricii ibidē
 sepulchrū Sixti. IIII. aenū xxxvi
 sepulchrum Innocētii VIII. ibidē
 sepulchrū Numæ regis xxxvii
 S. Mariæ ad fontes olei ibidem
 simulacra Sirpea xxxix
 sepulchrum Hadriani Imp. xxxix
 signum Vertunni xxxix
 sacra uestæ I
 sacra panos, & eius ara liii
 simulacra ærea Lupæ, & infantium
 conditorum Urbis liii
 scalæ Annulariæ ibidem
 spolia Horatorum ibidē
 statua Coruini liiii
 signum Castoris, & Pollucis liiii
 sinus Tiberinus lv
 sacellū Herculis in foto Boario lv
 simulacra spoliōrū Hebræorū lix
 sacellum diuæ Helenæ ibidem
 septa trigaria lxvii
 statua. M. Aurelii Ant. lxxiii
 statua equestris Domitiani ibidē
 statua equestris Constantini lv
 statua equestris. Q. Marcii lv

simulacrum primum Romæ Cereri
 positum lv
 statua equestris. M. Tremellii lxxv
 statua ænea. M. Narii i foro ibidē
 statua Mutii, & Clæliæ Urg. ibidē
 statua Neuii poetæ ibidem
 statuae tres in monumento Scipio/
 rum ibidem
 statua Ennii poetæ ibidem
 simulacrum Iunii Bruti ibidem
 statua Aemilii pueri bullata & præ/
 textata ibidem
 statua. L. Scipionis clamydata, &
 crepidata ibidem
 statua pedestris sylle ibidem
 statua. IIII. legatororū Lartii Tos/
 lunni in rostris ibidem
 signum concordie ibidem
 statua. Q. Claudie ibidem
 simulacrum Augusti ibidem
 simulacrum. L. Septimii ibidē
 statua Colossæ Alex. Scueri ibidē
 simulacrum boni euentus
 senatulum aureum lxxvii
 senatulum extra portā Capenam,
 ad templum Martis ibidem
 senatulū iuxta eadē Bellonæ ibidem
 senatulnm matronarum in monte
 Quirinali. ibidem
 ¶ Templum Veneris Erycinæ v
 templum sanctæ Agnetis v
 templū Bacchi Phæricum vi
 templum Neniæ vi
 taurina porta a capite Tauri di/
 cta vi
 templum Quietis vii
 templum Honoris vii

trigeminorum, & Curiatorum fe-		templum Mineruæ	xxvii.
pulchra	viii.	templum, nunc sancti Stephani, in	
templū Martis extra muranē	viii.	Cælio mōte, quod olim Fauni Ca-	
templum matris deum	x.	pripedis fuit.	xxviii.
tarpeius mōs deorū domiciliū	xvi.	templum Claudij Cæs.	xxvii.
tarpeia uirgo	xvi.	tabula Acnea in Basilica Latera-	
templum Concordiæ	xviii.	nenfi	xxviii.
templum monetæ	xviii.	templum. IIII. Coronatorū	xxviii.
templum Iouis op. max.	xviii.	templum. S. Martini, & Siluestri in	
templum Iouis Victoris	xix.	montibus	xxviii.
templum Iouis dedicatio	xix.	Thermæ Traiani Imp.	xxix.
terminus, & Iuuenta	xix.	templum sanctæ Praxedis	xxix.
terminalia festa	xix.	templum sancti Antonii	xxx.
templi Iouis tonantis	xix.	tēplū sancti Viti in Marcello	xxx.
templum Iouis custodis	xix.	trophæa C. Marii.	xxx.
templum Veiovis	xix.	templum sanctæ Babianæ	xxx.
templum Mentis	xx.	thermæ Gordiani	xxxi.
templum Iouis in uertice Capitoli-		templum sanctæ Potentianæ	xxxi.
ni collis	xx.	templum sancti Vitalis	xxxi.
trophæa quid?	xx.	templum Fortunæ publicæ	xxxii.
Trium uerborum titulus	xx.	templum Quirini	ibidem
templi Quirini fundamēta	xx.	turris Comitum	ibidem
templum Augusti	xxii.	turris militiarum	ibidem
templum Iouis Statoris	xxiii.	templum sanctæ Agathæ	ibidem
templum Iouis a Troianis conse-		turris Mesa	ibidem
cratum	xxiiii.	templum Solis ab Aureliano Imp.	
templum sanctæ Sabinæ	xxv.	conditum	ibidem
templum sancti Alexii		templū Clatræ, & Apollinis	ibidē
tēplū sanctæ Mariæ Auētinae	xxv.	templum sanctæ Susannæ	xxxiii.
templum bonæ Deæ	xxv.	tēplū Quirini semp clausum	ibidē
templum sanctæ Priscæ	xxv.	templum Serapis	ibidem
templum sanctæ Balbinæ	xxv.	templum Dii fidij	xxxiiii.
templum Iunonis reginæ	xxv.	tēplū fortunæ primigeniæ	ibidē
templum Lunæ	xxvi.	tēplū domus Flauiae, ubi Domitia	
templum libertatis	xxvi.	nus natus ē ad malū Punicū	ibidē
Tiberii Cæs. effigies	xxvii.	Tyburti uilla	xxiiii.
templum Vertūni	xxvii.	templum sanctæ Trinitatis	xxxiii.
templum sanctæ Mariæ in Dom-		templum Apolluiis	ibidem
nica, siue Nauicella	xxvii.	Tul. Martialis horti i ianiculo	xxxvii.

templum sancti Honofrii	xxxvii.	templa iuxta circum flāminium, de	
tēplū. S. Petri in mōte Aureo	ibidē	quibus dictum est	lxv
templū sancti Cryfogoni	ibidem	templum Isidis	lxvi
templum sanctæ Cæciliæ	ibidē	templum Concordiæ	lxvi
templum sancti Francisci	ibidē	templum Apollinis	lxvi
thermæ Aureliæ & Seueriæ	ibidē	templum Vestæ	lxvi
templum fortunæ uirilis	ibidē	templum Iouis, Aesculapii & Fauni	
Tiberis flu. Etymologia	xxxviii	in insula Tiberina	
Tiberis ortus, & longitudo, & incre-		templum Neptūni iuxta Septa	
mentum	ibidem	templum Consi	
Tiberis, auctu semp religiosus	ibi.	templum Plutonis	
thermarum ornamenta	xl		
Tarquinius Priscus primus in Vr-		C Valentia	ii
be Cloacas fecit	lxviii	ualerius Soranus	ii
templum Vestæ absoluta forma in		urbis amplificatio	iii
modum pilæ	xlx	urbis magnitudo	iii
templum Iani Aeneum, ter apud ue-		uiæ Xix	iii
res clausum, quod fuit in medio		uiæ consulares	iii
foro Ro.	lv	uiæ stratae	iii
templum Veneris genitricis	lii	uolupiae Sacellum	iii
tabernæ fori nouæ & ueteres	liii	uia flāminia	v
tabernæ argentariæ	liiii	uia collatna	vi
lathomia	liiii	uia momentana	vi
templum sanctæ Mariæ Gratiarum		uiminalis porta unde?	vi
& templum Consolationis	liiii	uiuarium, quod nunc uiuariolum	
templum sancti Hadriani in tribus		dicitur	vi
foris	liiii	uia Tyburtina	vi
templum Matutæ, & fortunæ pro-		uia Prænestina	vii
speræ a Seruio Tullio cōditum in		uia Labicana	vli
foro Boario	lvi	uia Latina	viii
templū Iani a. C. Duillio uotum in		uia Appia	ix
foro olitorio	lvii	uia Ostiensis	ix
templum Pietatis	lvii	uia Lata	xii
templū Veneris & Cupidinis	lxiii	uia sacra	xii
tres aræ diis Samothracibus sacræ i		uia noua	xiii
circo max.	lxiiii.	uia triumphalis	xiii
templum sanctæ katherinæ in cas-		uia uitelia	xiii
stro Aureo	lxv	uia recta	xiii

uiarum itinera	xiii	uaticanae aedes	xxxv
uicus iugarius	xviii	Vestaluxor	xxxvi
uictoriae arcis	ibidem	uicorum nomina	xlx
urbs a Gallis capta	ibidem	uestalium Epitaphia	l
Venus Cluacina	xxiii	uestales. IIII. antea, postea sex clez	
Venus Murcia	xxvi	etae, & hic numerus mansit	li
Vertunus	ibidem	uestalium supplicia	li
uicus Tuscus & eius ambitus	xxvii	uastalis matrima, & patrima	li
uicus Scauri	ibidem	uestalis adcepratio	li
uincula Petri	xxix	uestaliu prima dicta est maxima	li
uinculorum solennitas	ibidem	uestalium nomen, cum eligitur ama	
uicus Cyprius	ibidem	ta dicitur	ibidem
uicus sceleratus	ibidem	uellia a uellendo	ibidem
uallis Quirinalis	xxxi	umbilicus Urbis	lv
uia & domus Corneliorum		uelatura quid	ibidem
ucus Mamurii	xxxiii	uilla publica	ibidem
uestalium funeratio	xxxiiii	uilla Tyburti	
Vaticanus deus	xxxv	uilla Hadriani.	

DE condita Vrbe, & eius uocabulo uaria est inter scrip-
tores opinio, uetus enim, & constans fama est, alijs
prætermisiss, Romulū Marte, filuiāq; uetali genitū,
Romam terrarum caput condidisse, auctor diligētis-
simus. M. Varro. Imaginem Urbis, magis q̄ Urbem
fecerat, quia incolæ deerant, cæterum ne res tãta in ar-
tum conuiciatur, ab Ilia puerperio altius exordiū repetendū est. Siue illa
Genii, seu mortali forsan cōpressu prægñas facta est. Et quia locus Marti
dicatus erat, a Marte compressa, unoq; partu ædedit infantes, quibus ru-
ma, idest, māma Lupæ nomen fecit. Alter Romus, alter Remus appella-
tus est. Iubete Amulio, qui tūc rerū potiebatur, Ilia mater in Aniene sub-
mersa est. seu iuxta legem, in terra/uiua defossa, infantes uero, in Tiberi,
longius ab Alba expoliti, nō potuerunt extinguī, quibus interim Lupa,
(mirum) paulo ante fœta, ac relictis catulis, uagritum secuta, uelut nutrix
ubera admouebat. Ouidius libro. iiii. fastorum: Hæc ubi cognouit cōtem-
ptor Amulius æqui, nam raptor fratris uictor habebat opes. Amne iubet
mergi geminos, scelus unda refugit, In sicca pueri destituunt humo. forte
accidit, ut Faustus regii pecoris magister iter illac haberet, illos cū con-
spexisset sugere ubera Lupæ, fugata clamoribus fera, stuporis plenus, ac-
ceptos in Alucolo, Larētiæ uxori educādos dedit. Numitor tūc a fratre
Amulio regno pulsus, in agro suo uixit. Pueri cū adoleuissēt, & in notitiā
aui iā puenissent, collecta pastorū manu, interfectoq; apud Albā Amulio,
Numitorem in regnū Albanū restituerūt. Ouid. eodē libro: Marcia ter de
nos proles adoleuerat annos. Et suberat flauæ iā noua barba comæ, Vt
genus audierāt, animos pater æditus auget, Et pudet in paruis nomē ha-
bere casis, Romuleoq; cadit traiectus Amulius ense, Regnaq; materno re-
stituunt aui. Quibus postea cū optionē faceret de deducēda colonia, Pla-
cuit eam primū in palatio condī, eo q̄ ibi Romulus seruatus, nutritusq;
esset, iis auus dedit pecunias, arma, seruos, onerariaq; iumēta, quæq; Vr-
bi cōdēdæ usu uenirēt. Ad tria hominū millia ex alba, quæ tūc erat caput
Latii in Coloniā adscripta: Quicunq; palatiū Saturniā ue incolebāt, præ-
senti multitudini adiūguntur diuisis inter se copiis, cōfestim quicquid ho-
minū fuit in duas abiit factiones. Sed dū de imponēdo nomine cōtentio
orta foret, persuasit Numitor, ut qui meliores aues uidisset, imperaret.
Remus primus uiderat aues sex in Auētino, Romulus. xii. in palatio. Na-

Roma terra-
rum caput

Faustus
regii peco-
ris magister
Larētia fau-
stuli vxor.

ANTIQUITATVM

Raptus fabina.

Gabii.

Remus a Cele
re rastro interfe
ctus.

pulos eadē die hostes, deinde ciues habuerit. Sed cum vxores nec ipse, nec
sui haberent, finitimos ad spectacula ludorum p legatos inuitauit, ac virgi/
gines rapuit/anno ab vrbe condita. iiii. Erat enim vir apprime eruditus,
Nam pueri gabios delati litteras, aliaq; didicisse dicunt /vt ingenuos de/
cebat pueros. Postq̄ adoleuit ætas: Romulus superior fuit cōsilio / & pru/
dencia/extinctoq; fratre Remo / quē non magis iubente ipso Romulo q̄
cōsentiēte Celer rastro intermit, & ad tegendū scelus /in Hetruriā exulatū
missus est, res ad vnū redacta ē. Romulus cū vrbē mœnibus struxisset, le/
gibus eā stabilire decreuit, verū reputans aīo ciuium concordia/ pro mœ/
nibus esse vrbibus, qua sublata, nulla diu ciuitas stare possit. Incōptam, &
agrestem multitudinē/certis velut legibus ciuilē in modū cōposuit. Ade/
rāt ad tria milia peditum/supra hos Equites trecenti. Quibus ad concio/
nem vocatis/in hunc modum eos affatus dicitur.

Romuli contio ad milites.

Decreta uelut
Leges a Romu
lo latæ

¶ Nouā quidem formā, expressamq; vrbis speciē cernitis viri fortissimi,
& quā vestrę manus/ fossa & vallo valide munitā reddiderunt, sed maiore
adhuc præsidio opus est/concordia/& cōsensu, quāuis pauci/& inermes fa/
cile locū hunc tuebimur, plura quoq; in eandē sententiā addidit. Eosq; ita
ad bene beateq; viuendū exhortatus/decreta quēdā velut leges vrbī per id
tempus satis idoneas, atq; vtilis huiusmodi tulit. videlicet.

Leges. xii. Ta/
bularum.

¶ Nequid inaugurato faciunto. ¶ Patres sacra, magistratusq; soli pera/
gunt, ineuntq;. ¶ Plebēi agros colunto. ¶ Sacrorum oīum sub regi/
bus potestas esto. ¶ Sacra p̄res custodiūto. ¶ Populus magistratus creā/
to. ¶ Leges discunto. ¶ Bella decernunto. ¶ Deorū fabulas ne credū/
to. ¶ Deos peregrinos, præter Faunū ne colunto. ¶ Nocturnas in tēplo
vigilias ne habento. ¶ Parricidas oēs capite puniūto. ¶ Ne quis pręsen/
tibus foeminis obscæna verba facito. ¶ Quisq; demissam ad talos togā
in vrbe habeto. ¶ Monstrosos partus quisq; sine fraude cedunto. Ne qs
nisi per portas vrbem ingreditur, neue egreditor. Mœnia sacrosancta sun/
to. Mulier viro legitime cōiuncta fortunarū & sacrorū socia illi esto. Do/
musq; vt ille dñs, ita hęc dña. Filia vt patri, ita defuncto viro hęres esto.
Adulterii conuictam vir, & cognati (vt volent) necanto. Si. vinum biberit
domi, vt adulterā puniunto. Parentū liberos omne ius esto relegādi/ven/
dendi/occidendi. Mitigauit non parū austerū carmen Numa pompilius,
ipseq; ex bono & æquo quasdā tulit leges satis idoneas, & salubres: post eū
reges alii/sed præcipue Seruius tullius, deinde latę leges. xii. tabularū/& in
foro affixę. His itaq; legibus stabilita vrbis/bonis artibus diu floruit/præ;

sertim iustitia/& clementia, atq; erga subditos fide. Quapropter in eâ rerū magnitudinē euasit, vt pleriq; populi sine vi aliqua armorum se se/ac sua sponte Romanis subiicerent. His enim artibus victores semper/ atq; fortissimi/ diis fauentibus extiterunt. Et quia libertati Ciuitas, & iustitiæ studuit/ ex concursu omnium gētū in dies amplior, populosiorq; euasit, ex vno orbe facta ē vna æterna vrbs/ regia terrarū, & mūdi vniuersi caput

De mœnibus/ ambitu, & pomerio antiquę vrbs.

ANTIQUA vrbs palatium/ & Capitolium, Tullus hostilius postea addidit celiū montem. Ancus martius Auentinū. Tarquius priscus urbē cixit saxo quadrato ad amufim. Seruius Tullius addidit Exquilias/ Viminalē, & Quirinalem colles. Vnde siqs postea altitudinē tectorum addat, nullius vrbs altitudinē in toto orbe potuisse cōparari scribit Plini⁹. Mœnia antiquę vrbs ex qdrato lapide. post incensam a Gallis cōsumata tradit Liuius. Quę sapius euerfa & incensa, sapiusq; instaurata, nunq; priorem circuitū, ac veterem ambitū adepta sunt. Quę postea a diuersis principibus restituta semp contractiorē, mutato Pomerio habuere ambitum/ p collium supercilia, & æditiora locorū cōpendia. Nam bona ex parte Arcadius, & Honorius Impe. restituerūt vt apparet extrinsecus supra portā Portuensem vetus in marmore Inscriptio huiusmodi.

Antiqua urbs

Vrbis amplificatio.

Mœnia antiquę vrbs ex quadrato saxo.

IMPP. CAESS. DD. NN. INVICTISSIMIS PRINCIPIBUS ARCADIO. ET HONORIO VICTORIBVS ET TRIUMPHATORIBVS SEMPER AVGG. OB INSTAVRATOS MVROS ET TVRRES E GESTIS IMMENSIS RVDERIB. ET SVBGESTIONIB. V. C. ET ILLVSTRIS MILITIS ET MAGISTRI VTRIVSQ. MILITIAE AD PERPETVITATEM NOMINIS EOR. SIMVLACHRA RESTITVIT. artato ambitu/ mutato pomerio, & qbusdā portis, ad vrbs cōmoditatē. Restituere deinde sūmi Ro. pōt. Hadrianus prim⁹, & Leo. iiii. Qui ē in ipsis mœnibus. xv. turres & propugnacula neccessaria erexit. Extat adhuc eius opus sub ianiculo/ in ripa Tyberis/ iuxta portam Portuensem Turris/ ea parte/ qua naues naualia ingrediunt. Similis erat altera e regione sub Auentino / Quas in naualiū faucibus excitauit, ne barbaris ad rapinā vrbs (sicut ante) pateret accessus. Sunt qui tradant mœnia antiquę vrbs habuisse. DCxxxiiii. turres, cū ppugnaculis sine numero. Hodie vero. ccclxvi. Ambitum autem prisce vrbs fuisse olim xx. millibus pass. scribit Plinius, Sed postea Aurelianus cæs. ampliavit

Arcadius et honorius imper.

Hadrianus primus.
Leo quartus.

Porta portuensis

Aurelianus ip.

ANTIQUITATVM

Ambitus urbis
l. mil. passus.

Otriculum.

Constantinus
Princeps.

T. Tattius.

Ancus martius

Seruius tullius

agger tarquinii
sex stad.

pomeriū quid?

vsq; ad l. mil. pass. teste Flauio vopisco, qui scribit muros vr̄bis sic ampliauit, vt. l. milia murorū eius ambitus teneant. Quod sane verisimile non videret, nisi ex iuris consulti sententia iudicaretur. Qui Romā, aliam ab vr̄be facit Suburbana quoq; cōprehendere. Plinius vero ex Augusti traditionibus scribit, vr̄bis circuitū fuisse suo tēpore .xx. mil. pass. & sic videret designare totū corpus vr̄bis, & Flavius vopiscus circuitū Romæ. Nā ab Otricoli pōte vsq; ad mœnia vr̄bis via plena erat ædificiis. Itaq; peregrini nōnulli tū se vr̄bem ingredi putabant, vt accidit Constantino principi. Qui cū Romā venit, vbi nam esset interrogauit romanū forū, cum plus dimidio itineris ab vr̄be distaret, & cū portas ingredi videret, more anserū submisit caput homo parvæ stature, nō sine circūstantium irrisione vt scribit Marcellin⁹. Habitabaturq; vr̄bs olī p vtrāq; ripā tybris vsq; ad mare. Aristides in ea orōne quam scribit de vr̄be Ro. Ita inquit. Descendit hæc vsq; ad mare vbi cōe hoīum Emporiū/cōisq; omnium, quæ terra pueniunt/dispensatio. Quacūq; in parte eius vr̄bis constiterit quis, nihil prohibet quo minus sit pariter & in medio. Quicquid nunc Italiæ restat cōpletum iri vniuersam mihi videret/vnaq; futura vr̄bs ppetua in Ioniū mare protensa. Nero princeps mœnia vr̄bis pmouere/atq; inde fossa mare veteri vr̄bi statuit inducere. Romā inquit Strabo nō delectu, sed necessitate conditā esse. Prisci nāq; Capitolium & Palatium, collēq; Quirinalem sic munire muris/vt veniētibus aliūde externis/facilis esset ascensu, adeo vt. T. Tattius primo aduentās incurſu locorū politus, cū captarum virginū vlcisciret iniuriā, Ancus martius Celium/& Auentinū, & iacentē inter hos campū assumens/inuicem disiungēs, & ab aliis ante muro cinctis ædificiis, urgente necessitate prioribus copulauit, totū ēt explere circuitū non valuit, quem quidē locorum defectū Serui⁹ redarguit, nā ipse supplēuit/& adiecto exquilio colle/& viminali. Ea vero loca aduenientibus hostibus facile capi poterāt. Quo circa profundiore exterius ducta fossa, & accepto solo, stadiis sex aggerē porrexerunt perfosso interiore supcilio, murum cū turribus a Collina porta vsq; ad exquilinam imposuerunt, in medio autem aggere tertia est porta eiusdē nominis, cum colle Viminali.

De Pomerio Vr̄bis.

POMERIVM dictum est quasi post mœnium, atq; id appellat spatium/quod est proximū mœnibus/tā intrinsecus, q̄ extrinsecus/ac locus certis regionibus terminatus, quæ neq; arare, neq; habitare fas erat, p totius vr̄bis ambitū. Produxit Seruius Tullius, & intactus mansit vsq; ad

L. Syllam, protnlit & ipse pomeriū, atq; id quidem plurimū quicūq; fecerāt/ambitione magis q̄ necessitate fecerunt. Idem fecit Cæsar dictator, deinde Augustus/postea Claudius, vt his: q̄ imperium prulerūt / et ter/minos, vrbis ppagire liceret, vt accidit longo post tēpore Aureliano. Cuius rei testimonium apparet in lapide Tyburtino nuperrime exuto apud cloacā sanctæ Lucie cum inscriptione. POMERIVM. TI. CLAVDIVS DRVSI. F. CÆS. AVG. GERMA/ NICVS PONT. MAX. TRIB. POT. IX. IMP. XVI COS. III. CENSOR. PP. AVCTIS POPVLI RO. FINIB. POMERIVM AMPLIAUIT TERMINA/ IIT Q. De portis ac viis vrbis & earum appendicibus. VRBEM tris portas habentē Romulus reliquit (& vt plurimis placet) q̄tuor/ teste Plinio. Mœnia eius collegere ambitu impatoribus Censo/ ribusq; Vespasianis. M. P. xiiii. M. C. cōplexa mōtes. vii. ipsa diuidit in regiones. xiiii. Cōpita singularū. c. lxxv. Eiusdem spatii mensura cur/ rente a capite fori. ro. statuto ad singulas por tas quę sunt hodie inqt nu/ mero. xxxiiii. efficit passuū per directū. xxx. M. D. vlxv. ad extrema ve/ ro tectorū cū castris prætoriis ab eodē miliario pvicos oīum viarū mē/ sura colligit paulo amplius. lxx. mil. pass. Quod siqs altitudinē tectorū addat, dignā profecto extimationem cōcipiat, fateaturq; nulli⁹ vrbis ma/ gnitudinē in toto orbe potuisse ei cōparari. Claudis enim ab oriente ag/ gere Tarqnii supbi: inter prima/ opere mirabili, nāq; eam muris æqua/ uit: q̄ maxime patebat aditu plano. Cætero munita erat excelsis muris, aut abruptis mōtibus, nisi q̄ expatiantia tecta multas addidere vrbes. In prima regione Saturnina, vbi nūc Roma ē, Antipolis qđ nūc Ianiculū in pte Romę est. Portę apud veteres. xx. vt vulgatioꝝ fama hēt. Totidē ppe hodie numerant in toto vrbis ambitu, cū his quę sunt circa Ianicu/ lū/ & vaticanū/ q̄s mō plures, mō pauciores p murorū ambitu extructas facile est deprehēdi. Quarū vetustiores ex q̄drato lapide adhuc extāt, ex antiq̄ structura/ nā mœnia priscae vrbis ex q̄drato lapide erant, vt scribit Liuius. Paucęq; admodū nunc retinent prisca noīa, & oēs habebāt suas vias, vt tradit Liuius. Quę erāt. xix Quarum aliquę cōcipiebant intra portas vt flaminia, aut in ipso limine, aut Appia/ aut pcul ab vrbe vt val/ leria. Earū quedā erant cōsulares/ vt Aurelia, quādā Cēsorinæ vt Appia quēdā prætoria, quę sã vero triūphales/ vt postea dicef. De qb⁹ ita Stra/ bo cernere licet inqt stratas in agro vias, Excisus ad hæc collibus, agge/ ratis vallibus/ vnde nauigiorū onera plaustris exciperent. G. Gracchus

Portæ priscae
urbis.

Regiones Vr/
bis. xiiii.

cōpita regionū

Portæ. xxxiiii.

castra prætoria

Vrbis magni/
tudo.

Agger tarqnii

Saturnia.
Antipolis.

Portæ. xx. apud
veteres.

Omnis porta
habebat suā viā
Viā. xix.

Viæ cōsulares
uel prætoria,
uel cætaræ.
Viæ strata.
G. Gracchus.

ANTIQUITATVM

Colūnæ lapi/
deæ spatii sig/
na preferentes cō/
in uis.

Pandana.

Volupiaæ facel.

Porta carmen/
talis ad radices
Capitolii.

Porta scelerata
ccc.vi. Fabii.

ædes Iani ex/
tra portā carm.

certis regionibus vias teste Plutarcho direxit/et eas passim lapide strauit,
primū harenę muniuit aggeribus iniqua adequās, & quātū valles torren/
tesq; abrūpebant, pōtibus equali altitudine cōiungens. Dimēso præterea
viarū spatio singulis miliaris colūnas lapideas spatii signa præferētes cō/
stituit. Lapidēsq; parū inter se distantes ex vtraq; viarum parte disposuit/
vt ex illis facile, & sine saltu ī equos esset ascēsus. De portis Romuli.
¶ Porrarū vero quas Romulus reliq̃t. Hæc sunt noīa Mugonia, pāda/
na, Carmēnalis. Mugonia a mugitu bouū/vel q̃ p eā boues mitterentur,
appellata. Eadē & Trigonā a tribus angulis ad radices palatii sita, iuxta
forū, & ficū ruminale. Primā hanc habuit vrbs ab Romulo ædificatam.
Ouidius lib. iii. de tristibus. Inde petēs dextrā porta est ait ista palati
Hic sator, hic primū condita Roma loco est. ¶ Pandana vero dicta,
q̃ ad res/quę in urbē ferebant panderetur, quæ in asylū tendebat / quod
augēdæ urbis grā criminoforū refugiū instituerat. Eadē libera & roma/
nula vocata est/ab Roma, q̃ haberet gradus ī naualia ad Volupieæ facel/
lū iuxta errariū, vt scribit Varro/quā oñdit Saturniæ urbis nō romę fu/
isse. Eāq; Pōpilius instituisse diciē, vt tradit Pīso in annalibus. Duæ ex
his/Roma aucta/sine forma, & vsu aliquādiu nomen retinuerunt.
De porta Carmentali. ¶ Carmentalis porta a Carmēta Euandri mā/
tre/quæ ibi hītauit dicta est. Vir. Et carmentalē romano noīe portam.
Ea fuit in faucibus Capitolii versus Tyberim/cui capitoliū maxime ex
directo incūbebat/vt scribit Plutarchus in Camillo. Quæ postea sce/
rata dicta est/q̃ p eā sex/& trecenti Fabii cū clientibus qnq; milib⁹ egres/
si ad amnē Cremeram oēs interfecti. De q̃bus ita Festus, Religioni est
inq̃t Quibusdā porta Carmētali egredi, & in æde Iani quę est extra por/
tā Senatū haberi/q̃ ea egressi sex/& trecenti Fabii/apud Cremerā oēs in/
terfecti sunt, cū ī æde Iani. S. C. factū esset, vt p̃ficiscerent. Oui. li. ii. Fa.
Vna dies fabios ad bellū miserat oēs/Ad bellū missos abstulit vna dies,
Carmētis portæ dextro ē via p̃xiā Iano, Ire p̃ hāc noli q̃sq; es, omē hēt.
Illa fama refert fabios exisse trecētos, Porta vacat culpa, sed tñ omē hēt.
Liu.⁹. Prætereuntibus inquit Capitoliū, arcēq; & alia tēpla/qcqd deorū
oculis, qcqd aīo occurrit precantur / vt illud agmen faustum, atq; foelix
mittant/Sospites breui in patriam ad parentes restituāt. Incassum missæ
preces/infœlici via dextro iano/porta Carmentali/profecti ad Cremerā
flu. peruenerunt. Templum autem iani tunc vt scribit. P. victor erat vbi
nunc est Theatrū Marcelli ad dexterā euntibus e porta Carmentali ad
pontem sublicū qui tunc erat solus in Tyberi/per quē Fabii p̃fecti sunt.

Portæ vero vrbs/quæ hodie sunt in vsu, præter eas/quæ sunt vltra Tyberim/hæ sunt præcipuæ. Flumentana. Collatina. Collina. Viminalis. Tyburtina. Nevia. Cœlimontana. Latina. Appia. & Trigemina / quarum Etymologiâ ponit Fæstus. Viæ autem harum portarum: Flaminia, Collatina. Salaria. Nomentana. Tyburtina. Prænestina. Lauicana. Campana. Latina. Appia. Ostiensis. Ad singulasque olim portas ubi celebres erant viæ, præparatæ erant rhedæ, quas indigentes constituto pretio/conducebant. Sunt & aliæ portæ, & aliæ viæ de quibus in consequentibus dicitur.

De porta nunc Populi & via Flamminia.

PORTA/quæ nunc populi dicitur, Flumentana apud veteres vocabatur, quæ Tybris nonnunquam eam influeret/teste Pompeo. Eadem & flaminia dicta / ut scribit Plutarchus, cum inquit. Hæc mandata cum dedisset, itepesta nocte/porta Flaminia egressus/in castra ad Manlium contendit. Est autem porta omnium hodie frequentissima, in via Flaminia sita/ad radices collis hortulorum, iuxta sepulchrum Neronis, & templum sanctæ Mariæ de populo, Liuius in datione Manlii Capitolini sic inquit, Prædicta die in Petilinum lucum, extra portam Flumentanam, vnde conspectus in Capitolium non est/Cocilium populi indictum/& alibi Flumentanam inquit portam de cælo tactam. Quæ formam habet arcus, magis quam portæ, & erat olim extra pomerium in æditiore loco/vt scribit Procopius/& mutato loco dicta est porta populi. Nam ea moenia ubi sita nunc est / multo tempore post a Belisario condita fuisse dicuntur/vsq; ad Tyberim. ¶ Via autem/quæ per hanc portam egreditur / dicitur Flaminia, quâ. C. Flaminius. M. Lepidi in consulatione collega stravit per Tuscaniam/Ariminum vsq;, vt tradit Strabo. Suetonius est in Augusto sic inquit. Quo facilius vndique vrbs adiretur, desumpta sibi Flaminia via Arimino tenus munienda, reliquas triumphalibus viris / ex manuali pecunia sternendas curauit. Inchoabat olim via Flaminia/iuxta septa vnde/& via lata versus Capitolium.

De porta nunc Pinciana / & via Collatina.

ALTERA/quæ sequitur porta in proximo colle sita Pinciana nunc dicta/antiquato priore nomine/nam antea Collatina dicebatur. Pinciana vero/a proximo palatio Pincii senatoris/cuius marmora/cum domum demoliret Theodoricus Rex Ostrogothorum Rauennam misit/ vt scribit Cassiodorus in epistolis. Collatina vero quæ ad oppidum Sabinorum Collatiam mitteret/Tarquinius collatini, & Lucretiæ vxoris quondam sedem/de qua Liuius Collatia inquit / & quicquid circa illam agri erat Sabinis ademptum est. Dicta autem ab opibus illuc collatis/ex finitimis locis.

Portæ nunc ut
bis numero p/
pe.xx.

Portarum viæ.

Porta Flumentana unde.

Collis hortulorum.
Sepulchrum Neronis.
Lucus Petilinus.

Belisarius præfatus
tius const.
Via Flaminia.

Principium viæ
Flaminiæ.

Porta pinciana

Theodoricus rex.

Collatina portæ.

Collatia Sabinorum oppidum

ANTIQUITATVM

Via collatiua

¶ Via quę ab hac porta auspicat̃ dī ē collatina. Quę paulo extra portā iungit̃ Salarię nunc, olim plixior erat ubi aqua uirgo/ut scribit frontinus, concipiebatur. Cuius adhuc cernitur per spiracula profundissimus aquaductus Perquem Gothi clam ingredientiē subter pincianam portam. facile urbē cepissent, nisi detecti fuissent, author procopius.

Aqua uirgo

De porta, & via Salaria.

Collina unde
Quirini Sacellum.

Agonales ludi

Ludi appolliares.

Templum ueneris erycinę.

¶ Quę nunc dī porta salaria, ap̃d veteres dicebat̃ Collina hęc fuit ultia porta antiq̃ urbis, dictaq̃ est, vel a colle Quirinali, vel a varietate collis. Dicebat̃ & quirinalis, a quirini sacello. Et agonalis ab agonio colle, & Agonalis ab agonalibus ludis, qui olim extra hanc portā fiebāt, quotiēs circus flāminius tiberinis vndis restagnabat liuius Nā ita iqt̃ restagnauit tiberis, vt ludi appolliares inūdato circo/extra portā collinā ad ædē Erytinę veneris pati sint extāt ad huc vestigia paulo extra portā hui⁹ ædis meminit Ouidius in fast.

Templa frequentari collinę proxima portę

Nunc decet, a siculo nomina rege tenet

Vtq̃ syracosias Arethufidas abitulit armis

Cladius, & bello te quoq̃ cepit Eryx.

Puellarū oblatio et matronarum.

Simulacrū ueneris uerticordię.

Templum honoris.

Huic tēplo īsignis adiacebat porticus, vt scribit Strabo. cui qdē deę uirgīes olim puas imaginūculas quas ī delitiis hñt offerebāt. Persius Nēpe hoc, q̃ ueneri donatę a uirgīe pupę. Ad quā ē matronę uirilīs mēbri figurā diuinis pcolētes honoribus, magna sacrorū pōpa pferebāt. Vbi fuit ē Simulacrū ueneris uerticordię q̃ hoīes ab effusa libidine auerteret, ei⁹ tēpli meminit Oui. li. iiii. fast. Extra eādē portā fuit ē tēplū honoris, vt scribit Cicero. ii. de legib⁹ cū iqt̃ nostis extra portā collinā tēplū honoris, & arā. Itē de nā deorū uides honoris tēplū a Marcello renouatū, qd̃ multis ānis erat bello ligustico a. Q. Maxio dedicatū, Quod restituēti uespasiāo Cor. Pinus, & Attius priscus pinxerūt, vt scribit Pli. ī eo ambitu tres fortūas fuisse aiūt de quarū noībus ambigiēt. Per eādē portā memorāt gallos Sēonas īgressos, q̃ urbē diripuerūt. Extra eādē portā tertio miliario ap̃d anienē Hānibal dux pœnus castra posuit, ubi statiuīs positīs ipe a porta collia vsq̃ ad Herculis tēplū pgressus ē urbē expugnatur⁹ qd̃ tēplū diu fuisse extra collinā pleriq̃ autumāt. vñ ter ībrib⁹ atq̃ grādīe repulsus obsidionē soluit. Urbēq̃ ipsā anteq̃ capet/militibus diuiserat, ī hui⁹ rei mēoriā scribit pli. Hānibal ē statuę tribus locis uisunt ī ea urbe, itra cui⁹ muros solus hastā emisit. Intra eādē portā adextris erat cāpus scelera tus, ubi uestales ī stupro dephēsę uiuę terra īfodiebant, vt postea dicef.

Hannibal dux pœnus.

Herculis templum

Hannibalis statuā.

Campus sceleratus.

LIBRO .I.

¶ Via huius portę uocat' salaria, q̄ per cā Sabini salē deferebāt ut scribit festus. nā hęc uia in flabinos ducit, p̄ quos ut inqt Strabo nō lōgā magnitudinis strata est, in quā ēt nomētana incidit apud Eretū Sabinorū uicū supra tiberim iacentē, ex eadē collina porta inchoās, Cor. Tacitus tertiū inqt agmē p̄ salaria collinæ portæ appropinquabat. In salaria etiā uia ad .ii. lapidē nobili monumēto sepultus fuit Licinius Augusti Tonsor pre diues, de quo illud memoratum extat distichon.

Marmoreo Licinus tumulo iacer/At caro paruo;
Pompeius nullo credimus esse deos;

Salaria uia
unde:

Eretū Sabinorum opus
pidum.

Sepulchri
cinii augusti
tonsor

De porta nunc. S. Agnetis, & uia nomentana

¶ Post collinā sequitur porta nūc. S. Agnetis a propinquo eius extra portā tēplo/q̄ apud ueteres dicebat' uiminalis a uiminali colle, in cuius margie sita, uel a fano Iouis uimini. dicta est & figulensis a pximo extra ipsam portam loco: ubi figlinę ol. m/ sicut apud testaceū montē fiebāt/ uocata est ēt nomētana ab oppido sabinorū nomēto quo mittit. Iuxta hāc portā fuit olim templū deæ Nenię: sic dicte; q̄ cantu querulo funeribus præ esset.

Viminalis
porta vnde
Fano Iouis
uimini
Figlinę iux
ta portam

¶ Ab hac porta auspicat' uia q̄ nūc dī Nomētana/ quę figulēsis ēt dēa est teste Liuiō: cū inqt Decēuiri nomētana/ cui tūc figulēsinomē fuit/ p̄fecti castra ī mōte sacro locauere. Strabo uero nomētana uia a collina porta in choare scribit ubi ad .ii. ferme ab urbe lapidē in sub urbano uia ipsius nomētanę occurrit a sinistris tēplū. S. Agnetis iuxta qđ ad iactū lapidis surgit uetustissimū Bacchi tēplū sphaerica extructū forma / columnis circū quaq̄ p̄ gyrū geminatis/ mediā tēpli testudinē substētantibus/ ubi uermiculato opere, & ueteri pictura oīa renidēt: ubi & ipsius dēi gesta undiq̄ es figiata: sed tēporis diuturnitate iā caduca apparent. Quod tēplū Alexan. iiii. pont. max. diuē Cōstātię uirgini ac magni Cōstātini Imp. filiæ dedi cauit/ ut notatū est supra tēpli portā/ ubi ēt porphyretico sepulchro/ qđ il lic uisitur: sepulta fuit. Hocāt sepulchrū Paulus. ii. uenetus in uaticanū: trāsferi iussit ubi cōdi se uolebat/ sed diuīa quadā puidētia eo interi x tincto/ sepulchrū e medio itinere retractū in pristinū locū relatū est. Cōstantia enī Elephātię morbo ut aiunt/ precibus diuę Agnetis liberata: tēplū ac mōasteriū ī eius honorē/ ac titulū extruxit. ubi ipā regia uirgo/ cū multis alius uirginibus sacro uelamīe uelata ī ppetua māsit uirginitate. Extat adhuc ibi ædis. S. Agnetis subterrānea/ æneis portis/ ad quā multis gradibus descenditur. diuerso interius lapide satis conspicua. Ad quā de cælo demissus dicit' Annulus/ quo Christus Agnetē spōsam sibi subarrauit/ in cuius festo duo cādē diffimi aoni offeruntur/ ex quorū lana Zona texunt,

Tēplū Deę
Nenię
Via nomen
tana
Mons sacer
Templū. S.
Agnetis
Tēplū Bac
chi ipancū

Duorū obla
tio agnorū
quia.

ANTIQUITATVM

quibus ro. noui pontifices in ito pontificatu exornantur. Ceteriq; et chri-
stiani orbis metropolitani episcopi ex antiquo more, serico ac bysso,
multo pretiosius emptis decorantur.

De porta inter aggeres. & eius uia.

Porta inter aggeres ¶ Subit porta inter aggeres, paucis admodum nota, quoniam clausa & in nullo usu est. dicta q; inter aggeres Tarquini condita sit in campo uiminali, qui hodie ab incolis dicitur uiuarium / est aut porta media inter portam. S. Agnetis & S. Laurentii in loco præcipiti sita / ubi extrinsecus a latere statim occurrit locus planus instar magnæ aræ quadrata forma parietibus circumseptus, & dicebatur / Castrum custodiæ. ubi tradunt fuisse olim in statione milites prætorianos Diocletiani Imp. procopius uero scribit e regione uiuarii forinsecus ueteres Romanos alterum breuem murum modico interuallo adieciisse, non ad tutelam, sed ad delitias, ut Leonnes eo loco, & alias bestias seruarent, unde & uiuarium is locus dictus. Qui hodie ab incolis uiuariolum dicitur ad differentiā maioris uiuarii.

Castrum custodiæ

Viuarium

diani Imp. Clemens. vii. Antiquum pomeriū

¶ Intra hanc portam fuit olim satis munita, ac celebris uia, in qua erat Arcus triumph. Gordiani Imp. Quæ porta paucis antehac nota / quia non erat liber ad eam accessus. nunc aut Clemens. VII. munere, ab oibus uideri potest, restituito antiquo pomerio, patefecitq; intra, & extra moenia potius uerbis ambitum prouo / ac liberiori itinere / ad commoditatem defensioneq; ciuitatis.

De porta nunc. S. Laurentii. & uia tyburtina.

Porta exquilina ¶ Sequitur porta nunc. S. Laurentii, siue tyburtina in aquæ ductu aquæ martiæ condita, quam diuersam ponit Strabo ab Exquilina / cum inquit. In campo exquilino duæ portæ urbis. Altera exquilina, quæ clausa est, Altera Tyburtina. Quam Liuius præterit in obsidione porcenæ regis cum aliasquæ tunc erant in hoc ordine describat. Sed credendum est tyburtinam postea conditam in arcu formæ / ubi nunc est, clausa Exquilina, quæ erat in antiquo pomerio. Tyburtina uero a Tybure dicta / eo q; illuc mittat, uel q; in tyburtina uia fuerit condita. Eadem etiā Taurina nuncupatur à capite tauri, quod in utroq; interioris fornicis frontispicio cœlatum adhuc cernitur. dicitur & porta. S. Laurentii, ab eius templo extrinsecus, quod per hanc uiam aditur ab hac porta / ubi extant pedales litteræ interiorius & exteriorius supra fornicem.

Taurina a capite tauri

Via tyburtina.

¶ Via autem quæ per hanc portam egreditur dicitur. Tyburtina, q; tybur deducat / iuxta quam / ad primum ferme lapidē occurrit a dextris basilica. S. Laurentii extra muros in agro ueranio, a Constantino magno condita marmoreis ornamentis tota interiorius decorata. Laqueatis / auratisq; tectis satis conspicua, opere, & impensa. D. Oliuierii caraxæ Cardinalis Ne

apol. nuperrime exornata, vbi sub maiore altari Corpora duorū præcipuorum martyrum Stephani: ac Laurétii marmoreo tumulo ferreis clatris vndiq; munito requiescunt.

¶ De porta olim exquilina & eius duabus viis.

¶ Inter hanc, & portā Neuiā, fuit olim porta Exqlina, cuius nullum extat hodie vestigiū, q̄ ē Strabonis etate clausa erat, vt iam dixi/de qua liui⁹ lib. .ii. ab V C. in obsidione porsenæ regis sic inqt. Itaq; Cos. Valerius vt eliceret prædatores edicit suis postera die frequētes porta exquilina, quæ auersissima ab hoste erat educerent pecus/scituros id hostes ratus/q; in obsidione: & fame seruitia infida transfugerēt. T. Herminius ad. ii. lapidem gabina via occultum obsidere iubet. Sp. largum cum expedita iuuētute ad portam collinam stare donec hostis prætereat. Inde se obiicere hosti, ne sit ad flumen reditus. Cos. alter. L. Lucretius porta neuiā cum aliquot manipulis militum egressus. Ipse Valerius Cēlimontana delectas cohortes educit, hiq; primi apparuere hosti. Herminius vbi tumultū sensit cōcurrit ex insidiis, & terga cedit dextra leuaq; hinc a porta collina: illinc a neuiā redditus clamor ita cēsi in medio prædatores, neq; ad pugnā viribus pares: & ad fugā septis oībus viis/finisq; ille tam effuse vagādi Etruscis fuit. Quæ portæ tūc erāt in antiquo pomerio: quo postea mutato, mutatę sūt ēt portę retinētes tñ priora noīas

Obsidio portę
næ regis
Consulū
edicta

¶ Ab exquilina duæ olim anteq̄ clausa esset, egrediebantur viæ labicana & prænestina teste Strabone cum inquit Porro in vnum cadit labicana via a porta quidem exquilina, a qua & prænestina: a sinistra vero hanc: & exquilinum campum omittas/ vltra centumviginti stadia pergit/ tum autem & labico appropinquat, & hoc: & Tusculum relinquit. In via labicana fuit Templum Quietis vt scribit liuius.

Via prænestina
Via labicana

Campus exquilinus
Templum
Quietis

¶ De porta nunc maiore & via labicana & prænestina.

¶ Quę hodie vocatur porta maior/ siue. S. Crucis, apud veteres dicebatur Neuiā a propinquo nemore neuio, vtrum sit hæc illa antiqua. nō constat certis argumentis: nisi ordine tantum quoniā sepe pomeriū mutatū est. & q̄ nunc diciē porta maior in aquę ductu condita est, vt cubitales litterę ostendunt interius & exterius. sunt qui tradant hanc/ non portam / sed triumphalem fuisse arcum/ vt signa apparent, postea vero cepisse nomen: & vsum portę/ cum additamentis claustrorū: ad præsidium vrbis/ sicut in aliis antiquis portis. dicebatur hæc olim labicana & prænestina, siue in eodem ambitu altera diuersa ab hac porta q̄ multū a procopio celebratur in bello gothico.

Næuiæ portę
etymologia

ANTIQUITATVM

Via labicana.
Via prænestina.

S. Lucia i silice

Gabii

Porta asinaria

Via latina

Aqua mariana

Porta gabiufa

Gabii in uia
prænestina siti.

Lathomix

¶ Ab hac porta / duplex nunc egreditur via labicana, & prænestina sicut olim per exquilinam ante q̄ clausa esset, vt superius dictum est. Concipitur enim via labicana supra colosseum, & inter celium & exquilias recto tramite huc producitur via vero prænestina, in capite Suburę iuxta. S. Luciam in silice p̄grediturq; per arcum. S. Viti in macello deinde iuxta trophęa Marii & basilicam Caii & Lutii huc tandē ex directo protenditur. Quæ statim ambę extra portā iterum dirimuntur. labicana a dextris iuxta formam aquæ claudię ad colūnam oppidulum dirutū nunc tēdens, prænestina vero a dextris gabios olim, deinde prænestē / vnde nomen habet / progreditur.

¶ De porta nunc S. Ioannis, via campana.

¶ In cliuo Cēlii mōtis versus orientē brumalē extat porta nūc. S. Ioannis a p̄pinqua eius basilica, quæ apud veteres dicta est Cēlimōtana a Cēlio mōte / in cui⁹ margine sita est. de qua Liuius sic scribit porta cēlimōtana fulmine iēta, & murus circū multis in locis tactus / dicta est ēt porta asinaria a regno (vt aiunt) asinorū, quod est neapolitanū, quo mittit. Vnde ex eo regno Romam venientibus obici per iocum solet per asinariam portam ingressis. Cēlimontanam. Exquilinam, & Quirinalem / a collibus vrbis (vbi sitæ sunt) dictas constat.

¶ Via vero quæ ab hac porta inchoat dicif Campana, q; in Campaniam ducat / quæ statim extra portā in duas dirimitur semitas post pauca vero stadia vtrq; latinæ iungitur.

¶ De porta Metrodii & eius via.

¶ Inter asinariā portā, & latinā in angulo mœniū sub celiolo mōte occurrit porta Metrodii / a mēsurā / vt puto viæ / dictā, q̄ nunc clausa est p̄ quā ingrediū riuus aquę nunc Marianæ, quā quidē portā tradūt gabianam, siue gabiusam olim fuisse vocatā, q; ingabios latinorū tūc clarum oppidū mitteret / a Galaeto, & Bio siculis fratrib⁹ cōditū vnde nomen habet, fuerunt aut Gabii via prænestina / medii inter Romā / & prænestē vt scribit Strabo / cū inquit. Sūt & Romanorū oppida a sinistra latinæ / inter eā / & Valeriā / Gabii extant in prænestina via / vbi lathomix sunt plusq; reliquæ, lapides Romę suppeditantes / distantes Romę / & prænestē ex equo / stadiis centum. Satis constat eam portam fuisse olim vel hoc in loco / vel in exquilis in antiquo pomærio / versus Gabios / quo mittebat / & vnde nomen accepit. Liuius / Gabianam inquit de celo ratam / dicebatur etiam Gabiufa teste festo. Via huius portæ vocabatur Gabina / de qua liui⁹. P. Valeri⁹ inq. T. Herminiū cū modicis copiis

ad.ii.lapidem Gabina via occultum obsidere iubet. Item ad.iii.lapidem
venere via gabina.

¶ De porta, & via latina:

¶ In vertice Cēlioli montis surgit porta in via latina eius nūc nominis.
Cuius quidē portæ nulla extat apud veteres scriptores memoria nisi alio
fortasse ante nomine vocaretur. vbi extat Sacellum diuo Ioanni Aposto/
lo & Euangelistæ sacrum, quo in loco iussu Domitiani Imp. in feruentis
olei dolium demersum/illesum euasisse tradunt, & alterum templū haud
longe/eiusdem apostoli vetustate iam collabens.

Diui Io. Euan
gelistę Sacellū

¶ Via vero latina dicta est / q̄ in latinos populos ducat, in qua olim. iiii.
ab vrbe lapide/fuit simulachrum fortunæ muliebris, quod solæ nuptæ
contingere poterant/vt scribit Val. max. cum inquit Muliebre simula/
chrum, quod est in via latina/ad quartum miliarium, eo tempore, cum
in æde sua consecratum Cal. decembris Quo Coriolanus ab excidio
vrbis/maternæ preces repulerunt, non semel, sed bis locutum constitit,
his verbis. Rite me vidistis. Rite me dedicastis. Valeria, val. publi/
colæ filia quæ muliebris legationis author fuerat, prima Sacerdotiū tem/
pli adepta est. Strabo sic inquit præclarissimæ sunt viæ Appia, Valeria
media inter has latina est ad Casinum oppidum iungitur appiæ / a Ca/
pua. xix. distans stadiis:

Via latina
Simulachrum
fortunæ mulie
bris.

Clarissimæ uie
Appia. launa.
Valeria.

¶ De porta nunc. S. Sebastiani, & via appia.

¶ Porta appia, siue nunc. S. Sebaitioni, apud veteres / Capena voca/
batur/a Capenatibus latinis populis, ad quos mittebat. Liuius in agro
capenate/ad lucum feroniæ / signa sanguine sudasse scribit: vel a capenare
fluuio/vt tradit Silius italicus cum inquit. Quo facer humettat fluuia/
lia rura capenas. Quod hæc sit porta capena/nulla est ambiguitas quia
porta & regio/in qua condita est/capenæ nomen habent/ festus ita scribit
lemoniam tribum/a pago lemonio appellata, qui est a porta capena via la/
tina. Itē Iulius frontinus sic inquit post initium Sānitici belli/ inducta est
aqua ab appio cēfore, qui etiam viam appiam a porta capena/vsq; ad vr/
bem capuam muniendam curauit. fuit olim hæc porta satis celebris, qm̄
triumphantes maiori ex parte per hanc ingressi Capitoliū adibant, vnde
triūphalis dicta est. Præterea ab hac porta vsq; in arcē capitolinā/via stra/
ta erat quadrato lapide/vt tradit liuius. Quineriam regio prima antiquæ
vrbis/porta capena dicebatur, intra & extra portā, vbi multa fuerūt olim
ornatissima deorum templa/& in primis Lucas, & ædis Camænarum/
a fluuio nobiliore condita, vt tradit pedianus / vel vt alii scribunt/

Porta capena.
Capenates po/
puli.

Capenas flr.
Iemonia tri/
bus.

Aqua appia

Porta triūphal/
lis.

Lucus & ædis
Camænarum.

ANTIQUITATVM

ades uirtutis	ab Octauio tibicine, fuit etiam area Apollinis, ædis Spei, & Mineræ, Lucus honoris/ & virtutis / & eius ædis, Liuius ædē virtutis ad portam Capenam Marcellus ii punico bello antea votam, dedicauit Augustin ^o de Ciui. dei Nemo inquit honoris templū ingrediebatur, nisi prius uirtutis ædem ingrederet. Visebantur olim ad portam Capenam dedicata repleta a Marcello/ propter excellentiā eius generis ornamenta, quorū nulla nūc apparēt, per hanc portā Tertius ex trigeminis Horatiis, q̄ victor, supeesteq; fuit, ingressus est, qui sororem iuterfecit. Cuius sepulchrū eo loco, quo ceciderat ita constructū, saxo quadrato. Trigeminorum vero, quo quisq; cecidit distantia locis, ut pugnatū est/ author Liuius. Excellētissimum olim fuit extra portā Capenam Martis templum, quod Sylla in ædilitate sua consecrauit: positū supra centum colūnas in media via/ dictūq; Martis extramuraneū. Ouidius lib. vi. fast. Lux eadem marti festa est quē prospicit extra Appositum rectē porta capena viē. Cuius maxima pars corruisse fertur/ precibus. S. Stephani papæ/ & martyris/ cum illuc ad sacrificandum ductus esset iussu Valeriani/ & Galliēni Impe. Sic enim Catholicorum habent historiē. Liuius viam inquit Censores sternendam a porta capena ad Martis templum locauere, semitamq; saxo quadrato strauerunt. Duo fuisse olim extra capenam portā Martis templa tradunt. Vnum quatuor miliaris ab vrbe distans, in via appia, ut mentes Ciuium a bello auerteret. Alterum paulo extra portam/ ut supra dictum est, de quo Seruius Mars inquit Quirinus dictus. Duo eius templa in vrbe, vnum Quirini intra urbem quasi custodis, & tranquilli. Alterum in appia uia extra urbem prope portā quasi bellatoris, & gradiui, in quo dabatur olim Senatus legatis hostium, qui intra urbem non admittebantur. Vnde Equites Ro. nonis quintilibus traheati ferentes manu dextra ramos oliuarum, cum ingenti pompa/ ad templum Castoris, & pollucis/ quod est in foro, velut redirent ex victoria, incedebant, quo die prosperare contra latinos pugnare contigit. Itē idibus Quintilibus Equites Ro. ab æde honoris/ equis insidētes in Capitoliū transibāt/ ex instituto fabii Rulliani. fuit præterea iuxta Martis templū Lapis manalis, quem cū propter nimiam siccitatē in urbem pertraherent/ sequebatur aqua statim. Eumq; q̄ aqua manaret/ manalē lapidem dixere, anthor pōpeius. Quidā tradūt Capenam portā fontinalē dictam/ a fontiu vbertate. Martialis Capena grandi/ porta qua pluit gutta / vnde fontinalis dicta est, & fontinalia sacra fontiu illic fiebant/ coronatis pueris/ & fontibus/ ut scribit festus. Iuuenalis madi dā dixit capenam. Item. M. Cicero ad. Q. fratres.
Templum honoris.	
Horatiæ sepulchrum. Trigeminorū Sepulchra.	
Templum Martis extramuraneum.	
Martis templa duo.	
Mars Quirinus Mars gradius	
Lapis manalis	
Porta fontinalis.	

Romæ inqt, & maxime appia, ad Martis/mira pluuiæ, Horti/tabernæ plurimæ, magna vis aquæ/vsq; ad piscinā publicā. Liuius ædiles inquit alterā porticum ad portā fontinalē/ad Martis aram, qua in cāpos iter esset, pduxere/in cāpos. i. Martis/& Horationū. Fuit præterea iuxta capenā locus Mercurio sacer cū aspergine aquarū, vbi Mercatores sacrificabāt, vt a piuriis psoluerent. Ouidius in fast. Est aqua Mercurii porta vicina Capenæ/Si iuuat expertis credere/numen habet. Fuit itē extra capenam ædes Tēpestatis quā Marcellus, q primus Corsos subegit, cū in Corsicam & Sardinia nauigaret, in eo mari pene submersus a piculo seruatus est, deæ tēpestati ædem erexit. Idē in eodem.

Locus Mercurio sacer.

Ædes tēpestatis.

Te quoq; tēpesta meritam delubra fatentur,
Cū pene est corsis obruta pupis aqua.

Vi Appia.

¶ Via vero ab hac porta inchoans vocat appia/ Ab appio claudio cenfore, q eam Capuā vsq; strauit/ea latitudine, vt plaustra duo ex aduerso in uicē occurrentia libere recipet. Liui⁹ memorię felicitàs nomē Appii/& viā muniuit, & Appiā aquam in urbē deduxit/quā quidē viam Cæsar dictator/vel exornauit, vel restituit/vt tradit Plutarchus/cū inquit. Cōmissa dehinc illi appiæ viæ cura/ingentes progegit pecunias. Nouissime vero Traianus Imp. restituit/strauitq; eā Brundisiū vsq;/deficatis paludibus/excisis collibus, aggeratis vallibus/saxis cōstratis viis circum, ac pontibus magnificentissimi operis/excitatis/permeabiles fecit/vt scribit Dyon, Strabo vero Appia inquit ad mare ptendit/vsq; Sinuessā secās partem pōtinæ viæ. Per viam itē appiam deferebantur olim omnes ppe triumphī, vnde regina viarū dicta est de qua Papinius,

Appia cunctarum fertur regina viarum.

Appia regina viarum.

Romæ inquit Liuius signum Martis/appia via ad Simulachra Iuporū sudasse constat. In via ēt Appia ad primum fere lapidem occurrit / paruū sacellum cognomento. Dñe quo vadis. vbi Christus dicitur post ascensum in cœlum occurrisse Petro apostolo. Petrus enim ad declinandam iram principis/monētibus amicis/via Appia, ab vrbe discedens / ad primum lapidem Christo fit obuiam/quem rogans Dñe quo venis. Tum Christus romam iterū crucifigi. Vnde extat Sacellū, vbi hæc verba habita sunt. Extant & vestigia vbi steterunt (vt vulgo creditur) pedes eius marmore impressa. Quæ adhuc cernūtur in tēplo sancti Sebastiani dextra vię ad .ii. lapidem Vbi Cœmeterium Calisti/& sepulchra martyrum in subteranea crypta/manu facta apparent. Et sacella vbi priuatim sacrificia fierēt/quę publice olim Imperatorū metu celebrari nō poterāt.

Sacellum cognomento. dñe quo vadis

Cœmeterium Calisti.

ANTIQUITATVM

¶ De porta nunc. S. Pauli & via ostiensis.

porta trigemina
Horatii et Gu/
riatii.

Salinæ.
Ductus aquæ
appiæ.

Emporium.

Porta sancti
Pauli.

Via ostiensis.

Basilica sancti
Pauli.

Prudentis poeta

¶ Sequitur porta nunc. s. Pauli siue ostiensis/ quæ & Trigemina dicta ē,
a vetustissima illa / per quā, trigemini Horatii egressi dicunt/ cū Curia/
tiis/ de summa Imperii creaturi. Fuit aut illa prior porta Trigemina in/
ter Tyberim & Auentinū/ sub angulo montis / relicta a dextris ripa flu/
minis/ iuxta naualia/ & eūdo ad proximū fornicem/ q nūc extat in media
via/ cognomēto arcū septē Vesp. iuxta salinas/ & formam aquæ Appiæ/
cuius adhuc quædā apparēt ruinosā vestigia/ inter p̄ximas vineas. Huius
loci meminit Frontinus/ cū inquit ductus aquæ appiæ habet longitudinē
a capite vsq; ad salinas/ q locus est ad portā Trigeminā, & subdit, Ca/
cus habitauit locū, vbi salinæ nomē/ vbi trigemina porta. Habitauit aut
Cacus in crepidine p̄ximi montis/ sub tēplo nunc sanctæ Mariæ auenti/
næ Supra ipsam portā : salinarū ēt extant adhuc subteraneæ cauernę manu
factæ/ in proxima vinea iuxta ripam tyberis. Item Liuius. Eo anno inqt
porticum vnā extra portam trigeminā/ emporio ad tyberim addito/ in/
ter lignarios fecerunt. Per trigeminā tradūt Horatios egressos / per Ca/
penā vero tertiū illū/ q superstes ac victor rediit/ Romā petisse / vt scri/
bit Liuius: fuit olim in hoc ambitu Capena oppidulū, vnde quidā por/
tam hāc Capenā fuisse putant/ cū non sit, vt supra ostendimus. Porta ve/
ro/ quæ nunc dicit̄ scti pauli/ longo tēpore post/ ibi cōdita/ & mutato po/
merio/ dicta est trigemina. postea. s. pauli p̄ductis mœnibus vsq; ad tybe/
rim, & inde per ripam eius vsq; ad naualia/ vt locus esset a piratarum / &
barbarorum incursionibus tutior.

¶ Via aut quę p hanc portā egreditur vocatur Ostiensis/ eo q Ostiam
tyberinā petit, vbi ad. x. ferme stadia/ occurrit venerabilis Basilica diui
pauli apostoli/ a Constatino imp. cōdita/ marmoreis ornamentis, litho/
stroto/ & vermiculato ope a fronte & a tergo interius/ cōspicua/ opera &
impensa Honorii. iiii. vt illic eius nomen legiē/ ingentibus colūnis & ex/
celsis absidibus suffulta/ vbi sub priore altari ossa apostolorū petri/ & pau/
li/ æquali portione diuisa requiescunt/ vbi & multa sanctorū corpora / & re/
liquiæ cōditæ dicunt. Quā qdē basilicā prudētius poeta ita describit.
Subdidit & paruas fuluis laquearibus columnas/
Distinguit illic quas quaternus ordo/
Diuidit ossa duum tyberis sacer ex vtraq; ripa/
Inter sacra dum fluit sepulchra/
Dextra petrum regio testis tenet aureis receptum/
Parte alia titulum pauli via tenet Ostiensis/

Qua stringit amnis cespitem sinistrum.

Regia pompa loci est/princeps bonus has sacrauit arces.

Cuius vestibulum siue atrium Hadrianus primus marmoribus strauit/
sicut donus papa Atrium sancti petri.

Ostia Tyberina.

¶ Et qm Ostiensis via Ostiā petit/operæpretiū videt aliqd in hoc loco
de illa dicere. Strabo lib. v. Ostia inquit importuosa est / ppter limum/
quē tyberis/multis refertus amnibus aggerat/ non paruo igiē discrimine
agitata salo/stant in anchoris nauigia/vicit tñ vtilitas/nāq; ministrātium
copia Scapharum/quibus eximuntur/& imponunt onera /in pigram ef/
ficit nauigandi facultatē/anteq; flumen attingat. Sunt quæ ex parte leuatis
oneribus amnē intrant/& penes Romā stadiis. clxxx. aduersa pducitur
aqua. Ostia/quæ tale oppidū est Ancus Martius cōdidit. Nec vrbs tm
hoc rege creuit inqt Liuius/sed ēt ager/sinesq; silua mesia/Salinæq; circū
factæ. Et subdit. Ostia ab Anco martio extructa militiæ/oīumq; mune/
rum vacationē habuit. Euerfam olim a sarracenis Leo. iiii. restituit/cor/
fisq; colonis hītādā dedit. Martin^o. v. turrim in ea excitauit/quā Iulian^o
Car. s. petri ad vīc. loci p̄sul/q; postea Iulius. ii. dictus est/magno sum/
ptu refecit vna cum oppido/coartato ambitu. Extatq; hodie arx mariti/
morū comeatuū p̄sidium/in tyberis ripa/cū paucis admodum casulis:
in veteribus priscæ vrbis ruinis/excitatis/ac quæ in pelagus extendi vidē/
tur: vrbs ipsa in sinistra planitie fuisse inter oppidū qd nūc nouū extat : &
mare:cū templo. s. Auræ:vbi secunda post romanā:episcopatus digni/
tas. Erat olim in hoc ipso angulo magnus ille:ac memoratissimus ab an/
tiquis scriptoribus sinus:vbi atriū:& regia fuisse dicitur tyberini dei: de
quo Virgilius libro. viii.

Hic mihi magna domus:magnis caput vrbib^o exit.

Quo deuecta fertur deum mater:

Quo ēt oēs equites ro. & matronæ ad eā excipiēdā cōuenere. Oui. i. fast.

Omnis eques: mixtaq; grauis cum plebe senatus:

Obuius ad tusci fluminis ora venit:

Fluminis ad flexum veniunt:tyberina priores:

Atria dixerunt:vnde sinister abit.

Nam deū mater e pessimunte phrygiē oppido aduecta:iussu Sibyllinorū
car. & Apollinis oraculo:tyberino alueo substitit:in harena:propter ni/
miam siccitatē:& cum nō posset ullis humanis viribus:aut ingenio mo/
ueri, a. Q. Claudia vestali:iniecta zona:Naui in q; dea erat:paruo de/

Ostia Anci
martii colo
nia.

tyberini regia.
Magnæ deum
matris Simu/
lachrum

Q. Claudia
vestalis.

ANTIQUITATVM

Almo fluuius:

mum conatu mora diciſ. Quo miraculo erecta eſt illi Statua in foro: cuius rei ſatis multa Liuius. & Ouidius in faſtis. in eo quidē ſinu adueniēte nocte/ dea q̄uit. Poſtera uero die inde ſoluentes p̄duxerunt eā ad Almonem fluuiū, vbi lota eſt/ erat enim multo limo oblita. Labit autem almo ad. x. ab vrbe lapidē/ in tyberim defluens. Oui. in faſt.

Eſt locus/ in tyberim, qua lubricus influit almo,

Et nomen magno perdit ab amne minor.

Nafica uir optimus.

Illic purpurea canus cum veſte ſacerdos/

Almonis dominam/ ſacraq; lauit aqua.

Templū matris deum.

Delataq; tādem per portam capenam/ excepta ē hoſpitio a Scipione Nafica optimo oīum tunc viro. Plinius hunc vnū eſſe dicit, qui a condito æuo vir optimus ſit iudicatus, & dign⁹/ q̄ matrem deū domi/ vſq; ad cōditum templū exciperet. Cui deq. Q. Cecilius Metellus templū in regione portæ capenæ ex donis deæ collatis, ac ſtipe erexit. Quod poſtea Auguſtus cæs. inſtaurauit. Vnde Ouidius in faſt.

Illa ſedens plauſtro porta eſt inueſta capena,

Matris deum Simulacrum:

Sparguntur niuæ flore nitente boues.

Nafica excepit, templi non extitit auctor/

Nouus almo.

Auguſtus nunc eſt/ ante Metellus erat.

Cuius deq; ſimulachrū habebat in manu Timpanū, & in capite turres. Et qm̄ nimis diſtabat ab vrbe prior/ ac vetus Almo, vbi primum dea lota eſt finxerunt alierū almonē/ vrbi p̄p̄inquirem riuū, qui labitur paulo extra portam capenā/ quem Romani hodie vocant riuū Appii. In Almonē quin ēt quot annis/ de more, a gallis ſacerdotibus ipſa dea, Calen. Aprilis abluebat. Vnde Lucanus. Et lotā paruo reuocant Almone cybellem. Martialis, Capena grandi, porta, qua pluit gutta, Phrygi⁹, qua matris almo, qua lauat ferrū. Horatorum qua viret ſacer campus. Qui lauandi mos ſeruatur hodie Romę in lauandis pedibus imaginis Saluatoris dum geſtatur per urbem menſe Auguſti.

Galli ſacerdotes.

Campus Horatorum.

¶ De porta, & via portuenſi.

¶ Regio tranſtyberina, mœnibus, & tyberi vndiq; munita, tris t̄m̄mō habet in ipſis mœnibus portas, Portuenſem, Pancratianā, & Septimianam. Quæ quibus ante noībus apud antiquos vocarent nō ſatis cōpertum habeo. Porta autem portuenſis inter Ianiculū & tyberim ſita, vnde via inchoat portuenſis, quæ ducit ad portum oſtienſem, a quo porta/ ac via/ nomen accepit. Quē portū Claudius cæs. excitauit: vt ſcribit Suetonius cū inquit, Opa magna poti⁹ q̄ neceſſaria perfecit. Inter quæ emiſſi

porta portuenſis
Portus oſtienſis

sarium fucini lacus, portumq; ostiensem, quanq; sciret/ex his alterum ab Augusto, precantibus assidue Marfis, negatū. Alterū a diuo Iulio sæpius destinatum, atq; propter difficultatē omissum/vtrumq; Claudius peregit merfaq; in ipso ostiensi portu magna triremi, quā nunq; in mari maior visa est/ad iacienda fundamenta, ea vaticanus Obeliscus aduect⁹ fuerat/longitudo spatii obtinuit/magna & parte ostiensis portus/latere leuo ibi nāq; demersa a Claudio, cū tribus molibus turrium altitudi/ne/in eam ædificatis obiter puteolano puluere aduectis, cuius arboris crassitudo quatuor vlnas cōplectentium implebat, author Plinius. In eo portu fuit ædis portūni, qui portubus præest: in cuius ædificatiōe portūnalia facta sunt. Excitauitq; idem princeps marmoreā in mari turrem instar alexandrinę phari/vbi nocturna lumina affixa viam nautis portū subituris, aperirent, quę hodie marinis fluctibus cessit vna cum portu. Extant hodie in ambitu magnę ruinę ciuitatis portuensis / cum templo. S. Lucię, quę nunc est tertia dignitas post ro. Quem locum hodie interfecat pars quota tyberis, & riuus ipse vocat fluuiolus, huius vrbis nemo exueteribus scriptoribus quod sciā meminit / sed portus tantū meminere ostiensis, qui postea (vt videtur) auctus est vndiq; ædificiis, & rerum maritimarū conditoriis/quorum adhuc extant vestigia circū stagnum: quod adhuc illic extat.

¶ De porta nunc. S. Pancratii & via aurelia.

¶ In vertice Ianiculi mōtis/qui hodie dicitur mons aureus/extat porta. S. Pancratii a ppinquo. S. Pancratii extra eius portā templi/asym/macho papa natiōe: sardo cōditi/quā p copius pācratianā vocat. Quīdam vero aureliā, siue ab Amelio consulari viro, siue ab Aurelio imp. dictam esse scribūt. Sed procopius Cæsariensis m edicus/qui erat in calstris belissarii/& gestarū eius reum/& Gothici belli scriptor/tradit Aureliam portam fuisse iuxta molem hadrianā, eandem & S. Petri nuncupatam, a propinqua eius basilica, cum inquit, Sepulchrū Adriani extra portā aureliam/iactu lapidis impositū / nisi forsan duę portę tūc fuerint eiusdem nominis, duobus in locis/eodem rēpore, vna hæc, altera in Ianiculo/sicut etiam duę portę duę viæ triumphales/vaticana, & capenat/via appia/& vaticana.

¶ Viam vero aureliā satis constat fuisse consularē/ac vetustissimam ab Aurelio Cōsulari viro stratā, Cui⁹ memīt Cicero Quę & traiana dicta est a Traiano Imp q eā restituisse dicīt. Et tēdit p maritima maris tusci vt tradit. M. Antonius in Itinerario. In via Aurelia fuerūt olim Horti

Obeliscus vaticanus.

ædes portūni, portūnalia. Turris pharos

Mons aureus porta pancratiana

Procopius cæsariensis medicus. Gothici. Belli scriptor. porta aurelia Hadriani Imp. Sepul.

Aurelia via consularis. M. Ant. iunioris rarium.

ANTIQVITATVM

- Horti Galbæ** Galbæ Imp. vbi idem princeps sepultus fuit: vt scribit Tranquillus.
- ¶ De porta septimiana.
- Porta septimiana** ¶ Inter portam, S. Pancratii/ & tyberim ad radices Ianiculi montis extat porta Septimiana/ a Septimio Seuero Imp. dicta teste Spartiano cum inquit/ Opera eius publica extant. Septizonium, & Thermæ Septimianæ/ in transtiberina regione: ad portam nominis sui / vbi Ianus Septimianus, & ara Septimiana. Quam portam iam vetustate col/ labentem: Alexander. vi. nuperrime a fundamētis instaurauit, & in me/ liorem formam redegit, vbi Septimii antea legebatur inscriptio. Qui/ dam eam appellauerunt portam subtrus ianum: q̃ sub eius mōte sita fue/ rit. Aliqui vero fontinalē. i. de ab^o fontiu sacrā. sed doctiores fontinalē Capenam fuisse dicunt. Ab hac porta postea Iulius. ii. viam direxit ad amussim per ripam tyberis vsq; ad portam nunc, S. Spiritus, vbi a de/ xtris & sinistris sumptuosę surgunt ædes quā quidē viam destinauerat a platea, S. Petri vsq; ad naualia sub auētino/ qui locus vulgo ripa dici/ tur disfractis hinc inde ædificiis promouere.
- ¶ De porta vaticana, siue triumphali.
- ¶ Ultima ex antiquis porta fuit vaticana in rippa tyberis/ in aditu pō/ tis vaticani: cuius vestigia adhuc in medio extant fluuio, vbi nunc est Hospitale, S. Spiritus in Saxia. Quod Innocentius. iii. a fundamētis excitauit, auctū ab eo magnis prouentibus. Quib⁹ peregrini/ & ægroti ac spurij vulgoq; concepti orphani alerentur. Quem locū Syxtus. iiii. postea instaurauit, & ampliauit & multis identidem prędiis & prouenti/ bus auxit. Vocatur autē, S. Spiritus in saxia a Saxōibus Germaniq; po/ pulis: qui illic aliquando cōfederunt/ ne intra urbem, propter Latroci/ nia reciperentur. Hanc & triumphalē portam fuisse tradunt. Suetorius in funere Augusti scribit Quosdam Senatores censuisse Augusti fun^o porta triumphali ducendū idem scribit Cor. tacit^o li. priō. & Hiero/ nymus in funere Diui Petri apostoli. Eruditiores veto triumphalem portam/ Capenam fuisse tradunt.
- S. Spiritus in Saxia.** Leo. iiii. patria Ro. primus oīum inclusit mænib⁹ cāpū vaticanū, & ap/ pellauit de suo noīe ciuitatē leonianā, Eāq; hītandā dedit Corsis, q̃ tūc e Corsica insula a Sarracenis eiecti Romā confugerant. Hac potissimū causa, ne basilica, S. Petri/ quæ tūc erat in maxima solitudine (vt sæpi^o ante acciderat) diriperetur. Constituitq; in eo mænium circuitu portas sex omnes quidem necessarias/ opportunasq;. ¶ Quarū prima iuxta Hospitale, S. Spiritus in æditore loco nuperrime instaurata, quę mit/
- Porta triūphalis.**
- De portis burgi S. Petri.**
- Campus uaticanus.**
- Portæ i burgo S. Petri.**

cit in transtiberinam regionem per Septimianā portam inter tyberim
 & Ianiculum. ¶ Secunda nunc dicitur porta Turrionis iuxta forna/
 ces vaticanas. Quæ olim vocabatur posterula/ a posterulone quodam
 ex Saxonia : qui illic aliquando habitauit vel q̄ magis verisimile est q̄
 in posteriore parte sita sit vr̄bis. ¶ Tertia est porta pertusa in ædito lo/
 co sita supra basilicā. S. Petri/ cui propinqua est alia parua quædā porta
 extra numerū/ supra viridariū vaticanum / in vsum tantum palatinorū.
 ¶ Quarta iuxta plateam. S. Petri quæ dicit̄ porta. S. Peregrini/ siue
 viridarii. ¶ Quinta iuxta molem Hadrianā, quæ mittit in prata vati/
 cana. ¶ Sexta, quæ burgū. S. Petri vr̄bi coniungit/ omniū pulcherri
 ma. quā Alexander. vi. cū Castrum. S. Angeli mēnibus renouaret no/
 uam ibi excitauit, & ampliavit ad excipiēdam omnem populi multitu/
 dinē priore / veteriq; abolita ærea porta/ inter pontē & molem: quæ ni/
 mis angusta erat. Directa alexandrina de suo nomine ad amussim viā,
 vsq; ad portam palatii vaticani/ submota e medio pyramide/ quæ impe/
 dimento erat. Idem etiam pōtifex portas prope oēs vaticanas instaura/
 uit. Collabentiaq; loci mœnia reparauit in quibus occultū excogitauit
 iter pōtificū cōmodo peregitq; ab ædibus vaticanis, vsq; ad molē Ha/
 drianam, cōmoditatis, securitatisq; causa/ vt sine arbitro quotienscunq;
 libuerit in proximam/ exploratis prius latebris/ molem gestaretur.
 ¶ Fuerunt & alię nō nullę antiquæ vr̄bis portę ēt intra muros vr̄bis vt
 scribit. M. Varro, quarū hodie sola nomina extant, vt portæ Romuli
 circa palatiū. fuit & Querquetulana/ ad radices collis vimīalis a Quer/
 cu, quæ iuxta portā erat, ita dicta: vt scribit festus. plinius fuit inqt por/
 ta Querquetulana in colle/ inquem vimina petebantur, vbi Querque/
 tulanū Sacellū iuxta lucum Iunonis lucinæ, & lucū fagutalem/ vt tra/
 dit. M. Varro. ¶ Fuit & porta lauernalis/ a lauerna dea, quæ iuxta eā
 portā colebatur/ est enim lauerna dea furū/ vnde lauerniones fures olim
 vocabātur. ¶ Fuit & porta radusculana q̄ rudis esset īposita / vel re/
 licta iuxta Neuiam, vel q̄ ære munita esset. ¶ Fuit porta rutumena, a
 quodam auriga ita dicta, qui veis cursu victor in vr̄bē rediit. ¶ Mi/
 nutia porta/ a sacello Minutii nuncupata. ¶ Catularia a canibus, q̄
 iuxta eam canes ruffæ īmolarentur Syrio, propter fruges. ¶ Piacula/
 ris propter quædā piacula / q̄ illic fiebant. ¶ Salutaris, quæ proxima
 erat ædi Salutis. ¶ Sācualis/ siue sangualis/ q̄ Sancualis ædi esset pro
 pinqua, & ædibus Anci martii regis in summa via sacra. ¶ Ianualis
 a signo Iani ibidem effixo. ¶ Libitinenſis, per quā fato defuncti effere/

Porta posteru/
la nūc turriōis.

Porta pertusa

Porta viridarii

Porta Castelli.

Via alexādrina.

Porta Quer/
quetulana

Querquetula
num Sacellū.

Porta lauerna/
lis.

Radusculana.

Rutumena
Minutia

Catularia
Piacularis

Salutaris
Sangualis
Ianualis

ANTIQUITATVM

Fenestella.

bantur. Ex his Romanula, Ianualis: Mutionis/ & Sanccualis nō in po-
mario: sed intra vrbis ambitum fuisse traduntur. ¶ Fuit & porta fene-
stella: q̃ parua, & angusta: & q̃ per eam Tanaquil ad populum locuta,
vt Seruium tulliiū generum regnare paterentur donec Tarquinius pri-
scus cōualesceret, vel q̃ per eam fortuna intraret ad Seruium tulliiū no-
cturno tempore: vt scribit Oui. lib. vi. fast.

Nocte domum parua solita est intrare fenestra.

Stercoraria.

Vnde fenestellæ nomina porta tenet. fuit & porta stercoraria ī cliuo ca-
pitolino: vt scribit pōpeius, vbi sordes ex tēplo vestæ sublata, cōdebā/
tur inde post in tiberim transferendæ. Præterea sciendū est totā olim vr-
bem fuisse cinctam vndiq; firmissimis mēibus, & portis: sed rariorib⁹
versus martiū campum, qm̃ munitus erat alueo tiberis. Appianus: Syl-
la inquit in campo martio ante portas vrbis statuit. Erant etiam portæ
in pontibus tyberis sicut nunc sunt. ¶ Hactenus de portis. Erāt p̃te-
rea viæ (præter quas descripsimus) intra, & extra vrbem celeberrimæ.

Viæ celebres

Alta semita

¶ Alta semita in dorso mōtis Quirinalis: q̃ inchoabat a Thermis Cō-
stantini Imp. nō lōge ab eo loco, vbi nūc sūt Caballi marmorei/ & ten-
debat recto tramite per mediū montis dorsum/ vsq; ad portam vimina-
lem, nūc. S. Agnetis. ¶ Erat & via lata, q̃ incipiebat iuxta septa Cā-
pi martii & viā flaminiam: & protendebatur vsq; in Capitoliū, extant

Via lata

adhuc signa in platea Sciarrae vnde inchoabat, & ante. S. maria in via

Subura

lata: vnde locus nomen accepit. ¶ Erat & via Subura oīum olim ce-
leberrima/ in media vrbe constituta, dicta vel q̃ sub muro terreo Ca-
rinarum esset, vel a pago succusano/ detrita littera, vt scribit Varro. Ea
inchoabat a regione Tabernolæ supra Colosseū, vbi Suburæ caput: &
principium labicanæ / versus aurorā tendentis. Subura vero per radi-
ces Exquiliarū longo ambitu perducebatur vsq; ad ædem. S. Lucie in
orphea/ siue in capite suburæ, vnde principium viæ prænestinæ. In subu-
ra olim prostrabāt meretrices / vt ait Martialis Famæ non nimiū bonę
puellā. Quales in media sedent subura. Iuuenalis itē de tyberino igno-
bili pisce. Et solitus mediæ cryptā penetrare suburæ extabat nuper in
media via turris cognomēto secura p̃ subura q̃ hodie a magistris viarū
diruta est viæ ampliādē causa. Erat p̃terea suburana regio antiqua, vna
ex quatuor, in quas Seruius tullius diuisit vrbem. Suburanæ regionis
inquit Varro princeps est Cēlius mōs. ¶ Erat & via sacra: q̃ inchoa-
bat a curia veteri/ in angulo palatii / iuxta arcum Constantini Imp. vt
quidam tradunt. M. Varro aut̃ a Carinis, cum inquit / Carinas ab eo

**Suburana
regio**

Via sacra

dictas: q̄ hic oriē caput viæ sacræ: Ea demū p arcū Titi. Vesp. & forę Ro. ducebat ī Capitoliū. Sacra vero dicta: q̄ ī ea ictū fuit fœdus īter Romulū: & Tatiū. In qua ēt Augures sedē habētes augurari cōlueuerāt. Siue vt tradit Varro: q̄ p̄cā: ab arce ad augures facta quot mētib⁹ ferebant. Cēsar dictator inquit Plynius totū forę: viāq̄ sacrā: a domo sua: ad cliuū vsq̄ capitolinū: linteis cōtexuit: munere gladiatorio. Huius sacrę vię pars hæc sola vulgo nota quæ ē a foro cuncti priore cliuo. In via sacra erat olim mercatus rex venaliū: vt scribit Varro de re rustica. huiusce inq̄ pomarii summa sacra viā: vbi poma veneūt. Ouidi⁹ de arte Amādi Rure suburbano poteris tibi dicere missa: Illa vel ī sacra sint licet empta via. In via sacra vēdebat ēt mel. ¶ Erat præterea via noua: iūcta foro. Oui. ī fastis. forte reuertebat festis vestalibus illa Quæ noua romano nūc via iūcta foro ē. Ea īcipiebat a porta Mugionis: deinde p palatiū: & iuxta septizoniū pducebat vsq̄ in piscinā publicā & Thermas Antonini bassiani: vbi caput ipsius viæ: quā ipse p̄nceps munivit. Liuius eodē āno. M. Ceditius de plebe nūciauit se ī noua via: vbi nūc Sacellū ē sup̄ eadē vestæ noctis silētio audisse vocē clariorē humana: quæ maḡatibus dici iuberet gallos aduentare: vñ Aii locutii: q̄ Aius loquēs a Cice. lib. ii. de diuinatione dictus ē. sine famę tēplū: pp̄ celestē famā auditā: ī noua via fieri iusserūt qđ Camill⁹ struxit: vt scribit Plutarchus. ¶ Erat ēt via triūphalis p portā: & pontē vaticanū tēdēs: vsq̄ ī capitoliū vñ diuus Hieronymus de uiris ill. Sepultus ē inq̄ Petrus iuxta viā triūphalē ī vaticano totius vrbis ueneratione celebrat. ¶ Fuit & via Vitellia a Ianiculo vsq̄ ad mare vt scribit Suetonius ī vitellio. ¶ Fuit & via recta ī martio cāpo: vt scribit Seneca. ¶ Fuit & via publica: de q̄ Liuius Romę inq̄ de cēlo tacta via publica. ¶ Fuit & via fornicata ī martio cāpo iuxta flāminiā: & septa ad vsum militū: vt scribit Liuius. ¶ Erāt præterea extra urbē vię celebres. Claudia iūcta flaminie vbi horti erāt oui. vt ipse scribit de poto Nec quę pomiferis positos ī collib⁹ hortos: Spectat flāminie claudia iūcta viæ ¶ Erat & via æmilia: a lepidō collega. C. flāminii ī cōsulatione strata: ab æmilia regiōe bononiā vsq̄. ¶ Erāt aut̄ æmilie duę: altera: quæ flāminiā excipiebat: altera: quā strauit scaurus p pisas: & lunā in Sabatios vsq̄. ¶ Erat & via Tyberina: quæ Ciminia: & Cassia: quę Etruriam discriminat. fuerūt, & iuxta urbem viæ clarę, Valeria. A tyburtinis incipiens, p marfos, & pelignos ducit, vt tradit Strabo. media est latina, per algidum tendens. fuerunt præterea. via Quintia

Via noua

Via triūphalis

Via vitellia.
Via rectaClaudia
Flaminia.

æmilia.

Tyberina

Valeria.

ANTIQUITATVM

Gallicana. patinaria. Ianuclensis. Setina. Cornelia. Laurétina, Ardea tina, quarum hodie vix signa apparent. Vias autem vrbis magna ex parte disruptas, sua impensa Vesp. Imp. restituit, vt apparet in marmore, in porticu ædium Conseruatorum in capitolio.

IMP. CÆS. VESPASIANO AVG. PONT. TRIB. POT. II. IMP. XII. COS. DES. III. S. C. QVOD VIAS VRBIS NEGLENTIA SUPERIORVM PRINCIPVM CORRVPTAS IMPENSA SVA RESTITVIT.

Viam iunera

Quarum aliquę Consulares, vt Aurelia í maritimis Etrurię pisas versus. Cassia ad Sutrium, Viterbium Volsinenses. flaminia per narniã, spoletum, fulginiam, nuceriam, fanum fortune, pisaurum. ariminum. Per latinam ad labicos, & campaniam, in capenatē vsq; saltum. Per appiam albæ. aritiæq; ruinas, pontinas paludes, taracinam, fundos, sinuessam, stellatemq; campum, brundisium vsq;.

DE REGIONIBVS PRISCÆ VRBIS NUMERO. XIII.

**Quamprimum
urbis regio
nes.**

Placet & regiones priscæ vrbis in quas olim ex veterum traditione distincta erat, breuiter describere. Seruius Tullius primus urbē in quatuor regiones diuisit, palatinam, suburbanam, exquilinam, & collinam. Postea Augustus Cæsar spatium vrbis in regiones, & vicos distinxit. Plynius scribit regioes priscæ vrbis fuisse quatuordecim. Exstat hodie in Capitolio marmor in porticu ædiū conseruet his litteris.

IMP. CÆS. DIVI TRAIANI PARTHICI .F. DIVI NERVÆ NEPOTI TRAIANO HADRIANO AVG. PONT. MAX. TRIB. POT. EX. IMP. II. COS. III. PP. MAGISTRI VICORVM VRBIS REGIONVM. XIII.

REGONES PRISCÆ VRBIS.

**Roma & Constantinopolis
in xiiii. regioes
diuisæ.
Regionū nomina**

Duas tm̃, & illas regias vrbes, Romã, & Cōstātinopolim, alterā regē magistrā, alterā eius æmmulā, in regiones. xiiii. vtrāq; distinctā reperio. Regio prima nostrę vrbis, Porta capena vocata est. ii. Celimōtana. iii. isis, & Serapis. iiii. Téplū pacis. v. Exquilina. vi. Alta semita. vii. via lata. viii. fōge romanū. ix. Circus flāminius. x. Palatiū. xi. Circus max. xii. Piscina publica. xiii. Auētinus. xiiii. Trāstlyberina. fuerūt præterea aliæ extra hunc numerum particulares vt regio Tabernolæ. Suburanæ: & collinæ: deinde regio fasciolæ & adursum pileatum.

Regio prima antiquæ vrbis porta Capena dicta est, a propinqua illic porta. Quæ regio sola omnium intra, & extra limen cõstituta dicitur continebat aut exterius Martis tēplum extramuraneum, Almonē fluuiū, ædē tēpestatis. Cāpum Horatioꝝ. & quædā alia: Interius vero Cēliolū: & primas partes Cēlii montis: & iuxta ipsam portam: erat ædis cū aqua mercurii: & vicus & ædis Camoenæ vicus Drusiani. vicus Sulpici vltioris: & citerioris. vicus fortinnæ obsequētis. vicus puluerarius. vicus honoris: & virtutis: vicus triū ararum. vicus fabritis: edis Mineruæ. Area Apollinis. Area Spei. Area Galli: siue tralilis: siue galliæ. Area pinaria. Area Carsuræ. Lacus Promethei. Lacus Vispani: vel Vespasiani: balineū Torquati: balineū Vēstii bolani. balineū Mamortini: balineū Abascātiani: balineū Antiochiani. Thermae Seuerianæ. Thermae Cōmodianæ. Arcus diui veri parthici. Arcus diui Traiani. Arcus Drusi. Mutatoriū Cēsaris. Vici. ix. ædiculæ x. vicomagistri. xxxvi. Curatores. ii. Denūciatores. ii. Insulæ. iiii. Mil. ccl. Domus. cxx. Horrea. xxiii. balineæ priuata. lxxxii. lacus. lxxxii. pistima. xx. Regio in ambitu continet pedes. xii. Mil. ccxxii.

REGIO. II. CELIMONTANA.

Continebat olim hæc regio cæterā partē Cēlii montis. Tēplum Claudii. Macellū magnū: ibi & cāpus Martialis. Antrū Cyclopiæ. castra peregrina. caput Africæ. Arbor sancta. Domus vēstiliana. Regia Tulli hostilii. Tēplumq; qd̄ in curiā redegit: ordine ab se aucto: patribus minoꝝ gentiū: Māsiones albanæ: Mica aurea: Armamenta riū: Spoliū samariū. ludus matutinus. Ludus gallicus, cohortes. v. vigiliū. vici. xii. ædiculæ. viii. vicomagistri. xxviii. curatores. ii. denūciatores. ii. Insulæ iii. Mil. Domus. cxxxiii. balineæ priuata. xx. pistrinæ xii. Regio in ambitu continet pedes. xii. Mil. cc.

REGIO. III. ISIS ET SERAPIS.

Hæc regio inchoabat statim post cēlium montē versus sept. & occupabat magnā partem Exquiliarū. in qua erat Amphitheatrum qd̄ capit loca. lxxxvii. Mil. Ludus Dacius. Domus brytiana. Samium coragium: prætura præsentissima. Thermae Titi. Thermae Traiani. Thermae Philippi imp. lacus pastoris. Schola Quæstorum. Schola capulorum. Porticus liuia: Castra Misenatium: Subura. Vici. viii: ædiculæ. viii. Vicomagistri. xxiii. Cur. ii. Den. totidem. insulæ. ii. Mil. cclvii. Domus. clx. Horrea. xviii. balineæ priuata. lxxx. lacus lxy. pistrinæ xii. Regio in ambitu continet pedes. xii. Mil. ccccl.

ANTIQVITATVM

REGIO. IIII. TEMPLVM PACIS.

Regio hæc breuissima & oblonga inter palatium & Exquiliæ cū superiore cōfusa. In qua erat olim tēplum pacis. Tēplum Remi. Tēplum Veneris. Tēplum faustinae. Tēplum Telluris. Via sacra. basilica Cōstantini. basilica Pauli æmilii Sacri portus. forū transitoriū, balineū Daphnidis. Porticus absidata. Area Vulcani, cū vulcanali, vbi lotos a Romulo fata, in qua area sanguine p biduū pluit. buccina aurea, vel buccinū aureū, Apollo sandalarius, Horrea Chartarea, vel testaria Tigillū, Sororiū. Colossus altus pedes. Cii. & semis habens in capite radios. vii. Singuli pedes. xii. & semis. Meta sudans Carinae, Domus Pompei. Auita Ciceronū domus. Vici. viii. ædiculae. viii. Vico magistri. xxii. Cur. ii. Den. ii. Insulae. ii. mil. Dccclvii. Dom⁹ Cxxxviii. Horrea. viii. Balneæ priuatae. lxxv. Lacus. lxxviii. pistrina. xii. Regio in ambitu continet pedes. xiii. mil.

REGIO. V. EXQVILINA.

Occupabat olim hæc regio ceterā partē Exquiliarū, cū turre Mecenatis & pximo colle viminali. In qua fuit lacus pmethei Macellū Iuiani. Nymphæū diui Alexandri. Cohortes. vii. vigilū ædes Veneris Erycinæ ad portā collinam, horriplanciani, vel plauciani, Horti Mecenatis. Regia Seruii Tulli, Hercules Sullanus. Amphiteatrū castræse. Cāpus exquilinus, & lucus, cāpus viminalis sub aggere. luc⁹ petilinus. Tēplū Iunonis lucinae. Lucus sagutalis. Domus. M. Aquilii iurecōsulti, & Q. Catuli, & M. Crassi. Ara Iouis Viminei. Minerva medica, Isis patricia. lauacrum Agrippinae. Thermae Olympiadis. Vici. xv. ædiculae. xv. vico magistri. lx. Cur. ii. Den. ii. Insulae. iii. mil. Dcccl. Domus. Clxxx. lacus. lxxix. Horrea. xxiii. balneæ priuatae. lxxv. pistrina. xii. Regio cōtinet in ambitu pedes. xv. mil. Dcccc.

REGIO. VI. ALTA SEMITA.

Hæc regio icludebat olī montē Quirinalē, & pximā a sinistris vallē iuxta collē hortulorū. In q̄ vicus bellonæ. vic⁹ Mamuri. Tēplū Salutis ī colle Quirinali, Tēplū Serapeū. tēplū Apollinis & Clatrae. tēplū floræ. Circus floralis. Capitoliū vet⁹. Diu⁹ fidi⁹ ī colle, forū Salustii, fortūa publica ī colle, Statua Mamuri plūbea Tēplū Quirini. Dom⁹ Attici Malū punicū, ad qd⁹ Domitian⁹. DD. tēplū gētis flauiae, & erat dom⁹ ei⁹ Horti Sallustiani, Senatulū mulierū Thermae dioeletianæ, thermæ Cōstātiniæ. balnea pauli, decē tabernæ, ad gallinas albas. Area calidii cohortes. iii. vigilū. vici. xii. ædiculae. xvi. vico magi

xlvi. Cur. ii. Den. ii. Insulæ. iii. mil. DV. Dom°. Cxl. Horrea. xviii
balneę puatę. lxxv. lac°. lxxvi. regio i ābitu cōtinet pedes. xv. mil. DC.

REGIO. VII. VIA LATA.

CAuspiciabatur olim hæc regio iuxta collē hortulorum/ & formā aque
virginis/ & p sinistrū Quirinalis cliuū ptendebatur vsq; ad Traiani forę/
a dextris vero cū Circo flaminio/ & ipsa via lata terminabatur vñ nomē ha
bet. In qua fuit lac° Ganymedis. Cohortes. vii. vigilū aliter primorū
vigilū. Arc° nou°. Nymphæū Iouis. Ædícula capraria. Cāpus Agrip
pæ. Castra gentiana/ aliter gipsiana. Portic° Cōstantini. Tēplū nouum
spei: Tēplū nouū fortunæ: Tēplū nouū Quirini. Sacellū genii Sangi.
Equi Tiridatis: forę Suariū. forū Archimoniū. Horti Argiani. Pila ti/
burtina ad māsuetos. lapis pertusus. Vici. x. Vicomagistri. xl. Cur. iii.
Den. ii. Insulæ. iii. mil. ccclxxxv. dom°. Cxx. Horrea. xxv. pistrina
xvi. balineę pri. lxxv. lac°. lxxvi regio i ābitu cōtinet p. xii. mil. Dccc.

REGIO. VIII. FORVM ROMANVM.

Hæc regio cōtinebat olim eā oēm planitiē, q̄ iacet inter palatium &
Capitoliū vsq; ad tiberi cū pximo Capitolino mōte, vbi forę ipm ro.
Rostra populi ro. ædis Victoriæ cum alia ædícula victoriæ virginis a
portio Catone dedicata. tēplum Iulii cæs. in foro. Victoriæ aureę. Sta/
tua in tēplo Iouis Opt. max. ficus ruminālis lupercal virginis. Colūna
cū statua. M. ludii. Græcostasis/ ædis Opis, & Saturni in vico iugario.
miliariū aureū. Senatulū aureū. Pila Horatia, vbi trophœa locata dñr/
Curia. Tēplum Castorū ad lacū Iuturnæ. Tēplum Cōcordiæ. Equus
æneus Domitiani. Atriū Mineræ. ludus aimili°. portic° Iulia. Arc°
fabian°. puteal libonis. Iani duo. Celebris mercatorū loc°. Regia Nu
mæ. Tēplū Vestæ. Tēplum deorū penatiū templum Romuli, forum
Cæsaris. Stationes municipiorū. forę Augusti/ cū æde Martis vltoris,
forū Traiani cū tēplo, & equo æneo/ & colūna choelide, q̄ est alta per
des. Cxxvi. habetq; intus gradus. Clxxxv. fenestellas. xlv. Cohortes
sex vigilum ædícula Cōcordiæ supra græcostasin. Lacus curtius. basi/
lica argentaria. Umbilicus vrbis Ro. Templum Titi, & Vespasia/
ni: basilica Pauli cum phrygiis columnis. ficus ruminālis in Comitio:
vbi & lupercal: ædis Veiovis inter arcem / & Capitoliū prope Asy/
lum. vicus ligurum. Apollo translatus ex Apollonia a Lucullo. xxx.
cubitum. Delubrum Mineræ. ædícula Iuuentæ. porta Carmentalis
versus Circum flaminii. Templū Carmentę. Capitolium, vbi omniū
deorum simulachra celebrabatur: Curia calabra. vbi minor pontifex

ANTIQVITATVM

dies pronūciabat. Templum Iouis opt. max. ædis Iouis tonantis ab auguſto dedicata incliuo capitolino. Signū Iouis Imperatoris e præneſte auectum. Aſylum. Templū verus Mineruæ. Horrea germanica Horrea agrippina. Aqua cernens quatuor ſcauros. forū boarium. Sacellum pudicitie patritie ædes Herculis victoris duæ. Altera ad portam trigeminā. Altera in foro boario rotunda, & parua. forū piſcarium: ædis Matutæ: vicus iugarius: idem & Turarius, vbi ſunt aræ opis: & Cereſis cum ſigno Vertūni. Carcer iminens foro a Tullo Hoſtilio ædificatus media vrbe. Porticus margaritaria Ludi litterarii. Vicus vnguentarius. ædis Vertūni in vico tulco Elephātus herbarius. Vici. xii. ædicolę totidē. Vicomagistri. xlviij. Curatores. ii. Denūciatores. ii. Inſulæ. iij. Mil. Dccc. lxxx. Domus. Cl. Balneę priuatæ. Lxv. Horrea xv. Lacus. Cxx. piſtrina. xx. Regio in ambitu cōtinet pedes. xii. Mil. Dccc. lxvii.

REGIO. IX. CIRCVS FLAMMINIVS.

Ⓔ Includebat olim hæc regio: totum campum, qui iacet inter mōtes & tiberim: vbi nunc Roma eſt, excluſa tñ regione via latæ ſub Quirinali monte. Erat autē circus flāminus regio omniū maxima extra pomeriū: vbi in primis Stabula quatuor factionū. Ædis antiqua Apollinis cū lauacro: ædis Herculi magno cuſtodi Circi flam. Portic⁹ philippi ædis Vulcani in Circo flam. Minutia vetus minutia frumētaria. Porticus Corinthia Cn. Octauij, q̄ prima duplex fuit. Crypta balbi: Theatrū balbi capit loca. xxx. mil. lxxxv. Claudi⁹ Cæs dedicauit: & appellauit a vicinitate. Iuppiter pōpeianus. Theatrū Marcelli capit loca. xxx. milia. vbi erat aliud templū Iani. Delubrū Cn. Domitij. Carcer Claudij xurij. Templū bruti Callaici Villa publica, vbi primum populi cenſus eſt actus in cāpo martio. Campus Martis, ædis Iuturnæ ad aquā vi-gineam. Septa trigaria. Equiria. Horti lucullani, fons Scipionum. Sepulchrū Auguſtorū. Ciconiæ nixæ. Pantheon. Theatrum pōpei. baſilica M. Acilij. baſilica Marciani: Tēplum diui Ant. cum choclide colūna: q̄ eſt alta pedes. Clxxv. habet int⁹ gradus. Cii. & fenestellas. Lxi. Thermæ Hadriani Thermæ Neronianæ q̄ poſtea Alexādrinæ. Thermæ Agrippæ. Templū boni Euentus: ædis bellonæ verſus portam carmentalem, ante quā ædem erat Colūna belli inferendi. Porticus Argonautarū. Meleagricū. Iſium. Serapiū. Mineruiū. Minerva Chalcidica. Inſula phelidij ſiue phelidis. Vici. xxx. ædicolę totidē. Vicomagistri. CCxx. Curatores. ii. Denūciatores totidē. Inſulę

iii. Mil. Dec. Lxxxviii. Domus. Cxl. Balneę priuatę lxiii. Horrea
xxii. pistrina. xx. Regio habet in ambitu pedes. xxx. Mil. D.

REGIO. X. PALATIVM.

CHęc regio cōtinebat olim totum palatinū montē, vbi vicus padi.
Vicus curtarum. Vicus fortunę respicientis, vicus Salutaris. Vicus
Apollinis, vicus visusq; diei Roma quadrata. ædes Iouis statoris: Ca/
sa Romuli, prata bacchi: vbi fuerunt ædes Vitruuii fundani, Ara fe/
bris/ templū fidei: ædis matris deum, huic fuit conterminū delubrum
sospitę Iunonis. Dom^o Ceioniorū. Suelia. Iouis Cænatio ædis Apol/
linis, vbi lychni pendebant instar arboris mala ferentis. ædes deę Viri/
placę: bibliothecę. ædis R hānusię: pentapylon Iouis arbitratoris. Do/
mus augustana. dom^o tiberiana. Sedes Impii ro. Auguratoriū ad Mā/
meam hoc est dietę māmę. Ara palatina. ædis Iouis victoris. Domus
Dionysi. Domus. Q. Catuli. Domus Ciceronis. ædes Diuius Ve/
lia. Curia vetus: fortuna respiciens. Septizonium Seueri. Victoria Ger/
maniciana. Lupercal. Vici. vi. ædiculę. vi. Vicomagistri. xxiii. Cur.
ii. Den. ii. Insulę. ii. Mil. Dcxlvi. Domus. Lxxxviii. Lacus. lxxx.
Horrea. xlviii. pistrina. xx. balneę priuatę. xxxvi. Regio habet in am/
bitu pades. ii. Mil. DC.

REGIO. XI. CIRCVS MAXIMVS.

CRegio hęc cōtinebat olim totū spatiū ipsius circi max. & quicquid
campi iacet inter auentinū & tyberim iuxta naualia/ & Salinas. & iuxta
Capitoliū/ & tiberim. forū olitoriu: cū tēplo pietatis & colūna lactaria.
Circus autē ipse max. capit loca. ccc. lxxx. Mil. vbi portę. xii. Tēplū
Mercurii, ædis Ditis patris. ædis Cereris. opus fabii gurgitis / ædes
portūni ad pōtē emiliū olim subliciū porta trigemina. Salinę. Apollo
cēlispex, ædes portūni. Hercules oliuari^o. Ara maxia. Tēplū Castoris
ædis pompeii. Obelisci duo, iacet alter/ alter erectus. ædis Murcię.
Ara Consi subterranea. forum olitorium: in eo colūna lactaria ad quā
infantes lacte alēdos deferūt: ædes pietatis in foro olitorio/ ædis Inonis
maturę/ velabrū mai^o. Vici. viii. ædiculę totidē. vicomagf. xxxii. Cur.
ii. Den. ii. Insulę mil. DC. Domus. lxxxix. balneę priuatę. xv. Horrea.
xvi. lac^o. lx. pistrina. xii. Regio in ambitu cōtinet pedes. xi. mil. D.

REGIO. XII. PISCINA PVBLICA.

CHęc regio admodū parua/ continet totū eū ambitū qui adiacet auē/
tino post circū max. iuxta. S. Sixtū, vbi sunt thermę Antonianę. Vicus
Veneris almę, vicus piscinę pu. Vicus Dianę: vicus ceios, vicus triarię

ANTIQVITATVM

vicus aquæ salientis. vicus laci tecti. vicus fortunæ māmofæ. vicus Colopeti paſtoris. vicus portæ raduſculanæ. vicus portæ neuiz. vicus Viſtoris. Horti Aſiniani. area radicaria. Caput viæ nouæ. fortuna māmofa. Iſis Athenodoria. ædis bonæ deæ Subſaxanæ. Signū Delphini. thermæ Antoninianæ. Septē dom⁹ parthorū. cāpus lānari⁹ Dom⁹ chilonis. Cohortes tres vigilum. Domus Cornificii. priuata hadriani. Vici. xi. ædiculæ. xii. Vico magiſtri. xlviii. Cur. ii. den. ii. Inſulæ. ii. cccclxxxvi. Domus Ciiii. balineæ priuatæ. xliiii. lacus. lxxx. Horrea. xxvi. piſtrina xx. Regio habet in ambitu pedes. xii. Mil.

REGIO. XIII. AVENTINVS.

¶ Regio hæc occupabat totū Auentinū montē / vnde nomē accepit. p̄ter Thermas antoninianas. In qua erat vic⁹ fidii. vic⁹ frumētari⁹: vic⁹ triū viarū. vicus Ceſeti. vicus valeri. vic⁹ laci militarii. vicus fortunati. vicus capitis canteri. vicus triū alitū. vicus nouus. vicus loreti minoris. vicus armiluſtri. ædis Conſi. vicus colūnæ lignæ. Minerua in auētino. vicus materiari⁹. vic⁹ mūdicii. vicus loreti maioris. vbi erat vortūn⁹. vicus fortunæ dubiæ. Armiluſtrū. tēplū lunæ in Auētino. tēplū cōe dianæ. Thermæ varianæ. tēplū libertatis. Doliolū. ædis bonæ deæ in auētino. Mappa aurea. Priuata Traiani. Remuria. Atriū libertatis in auētino. Platanon. Horrea Aniceti. Scalæ gemoniæ. porticus fabaria. Shola Caſſi. templum Iunonis reginæ a Camillo dedicatum / veis capris. forum piſtorium. Vici. xvii. ædiculæ totidē. vicomagiſtri. lxxiii. Cur. ii. den. ii. Inſulæ. ii. mil. cccclxxxviii. Dom⁹. Ciii. balneæ priuatæ lxxiii. lacus. lxxiii. Horrea. xxvi. Piſtrina. xx. Regio in ambitu habet pedes. xvi. Mil. cc.

REGIO. XIII. TRANSTIBERINA.

¶ Hæc regio ſola aluco tibris ab vrbe dirēpta. continebat olim inſulā tiberinā. & quicqd agri iacet ſub vaticano & ianiculo iuxta tiberim. In qua vicus Cenſori. vicus Gemini. vicus Roſtrati. vicus lōgi Aquilæ. vicus ſtatuz Siccianæ. vicus. Quadrati. vicus Raciliani maioris. vic⁹ Ianuclenſis. vicus brutianus. vicus larū ruraliū. vicus ſtatuz valerianæ. vicus ſalutaris. vicus pauli. vicus ſex. luccæ. vicus Sumi publici. vicus patratilli. vicus Reſtituti. vicus Sauſei. vicus Sergi. vicus ploti. vicus viberini. Gaianiū. Inſula ædis iouis & æſculapii & ædis fauni Naumachiz Corniſce. Vaticanus. hortus Domitii. Ianiculum. Māmeæ Satcellum. balineū Ampelidis. balineū priſcillianæ. Statua Valeriana. Statua Sicciana. Sepulchrū Numæ. Cohortes. vii. vigilū. Caput Gorgonæ.

nis, Templum fortis fortunæ, Area Septiniana, Ianus Septimianus, Hercules cubans, Campus bruttanus. Cāpus Codetanus. Horti Gethæ, Castra lecticanorū. Coriaria. Vici. xxii. ædiculæ totidē, vicomagistri. lxxxviii. Cur. ii. Den. ii. Insulæ. iiii. mil. ccccv. Domus Cl. balinæ priuatę. lxxxvi. lacus, Clxxx. Horrea. xxii. pistrina. xxii. Regio in ambitu habet pedes. xxxvi. mil. cccclxxxviii.

¶ Senacula vrbis. iiii. vnū inter Capitoliū, & forū vbi magistratus cum senioribus deliberabant, Alterum ad portam capenam, Tertiū citra ædem bellonæ in Circo fl. vbi dabatur Senatus legatis, quos in urbem admittere volebant. Quartum matroniarum in monte Quirinali, qđ Ant. bassiani filius fecit. Bibliothecæ. xxviii. publicæ, ex his præcipuæ duę, palatina, & vlpia. Obelisci magni. vi. duo in circo maior est pedum. Cxxx. minor pedum. lxxxviii. vnus in vaticano pedū lxxii. vnus in campo martio totidem, Duo ī mausoleo augusti pares p. xlii. & semis. Obelisci parui. xlii. in plerisq; sunt notæ ægyptiorum Pontes. viii. Miluius, Elius vaticanus. Ianuclēsis. Fabritius. Cestius palatinus. Sublicius. Campi. viii. Viminalis. Exquilinus. Agrippæ. Martius. Codetanus. bruttanus. pecuarius. vnus extra numerum vaticanus. fora. xvii. Roman. Cęs. dict. Augusti. boariū. transitoriū. Oltorium. pistoriū. Traiani. Oenobarbi. Suarium. Archimoniū. Diocletiani. gallorum. Rusticorum. Cupedinis. piscarium. Sallustii. Basilicæ. xi. vlpia. pauli. vestini. Neptunii. Macidii. Martiani vascellaria floccelli. Siccinii. Cōstātiniana portia. Thermæ. Traiani. Titi Agrippæ. Syriacæ Cōmodianæ. Seuerianæ. Antonianę. Alexandrinæ quæ Neronianæ. Diocletianæ. Constantinianæ. Seprimianæ. Iani p oēs regiones incrustati, & adornati signis, duo præcipui, ad arcum fabianum superior, inferiorq;. Aquæ. xx. Appia. Martia. virgo. Claudia. Hertulaneæ. Tepula. Damnata. Traiana. Annia. Alsia. siue alsientena quæ augusta. Cerulea. Iulia. Argentiana. Ciminia. Sabbatina. Aurelia. Seprimiana. Seueriana. Antoniana. Alexandrina. Vic. xxxix. Appia, latina, labicana, campana, prænestina, tyburtina, collatina, nommentana, quæ figulensis. Salaria, flamminia, æmilia, claudia, valeria, ostiensis, laurentina, ardeatina, setina, Quiutia, gallicana, triumphalis patinaria, Ciminia, Cornelia, Tyberina, Aurelia, Cassia, portuensis Gallica, Laticulensis, Capitolia duo, vetus, & nouum, Amphitheatra duo, Colossi duo. Columnæ coclides duæ. Macella duo. Theatra tria. Ludi. v. Naumachiæ. v. Nymphæa. xi. Equi ænei inaurati

ANTIQVITATVM

xxiii. Equi Eburnei. xciii. Tabulæ, Signa sine numero. Arcus mar-
morei. xxxvi. Lupanaria. xlv. Latrinæ publice. cxliiii. Cohortes præ-
toriar. x. Cohortes vrbana. iiii. Cohortes vigilum. vi. Excubitoria.
xiii. Castra. vii. Castra Equitum singulorum. ii. Mensæ Olearia.
xxiii. M.

ANDREÆ FVLVII ANTIQVARI- RO. DE ANTIQVITATIBVS VR- BIS. AD CLEMENTEM. VII. PONT. MAX. LIB. II.

Septimontis

Montis nomina

Montes vrbis, in quibus Roma prius condita
fuit, septem memorantur, vnde Septimontium
dicta, vt tradit Antistius labeo, & hisce monti-
bus feriae. Quæ sacra. M. Varro in libris de lin-
gua latina persecutus est. Virgil. in lib. ii. Georg.
¶ Scilicet & rex facta est pulcherrima roma.
Septemq; vna sibi muro circumdedit arces.

Quorum nomina hæc sunt. Tarpeius. Palatium. Auentinus. Cælius
Exquilias. Viminalis, & Quirinalis. Omnes vno ambitu constituti,
ac prope sibi cõtigni, quasi septem rupes circum Tiberim sibi perpe-
tue cauis paruis distinctæ, quibus dirimuntur. vbi prius bouum pascua
erant vt tradit Ouidius, cum inquit. Hic vbi nunc Roma est, tunc
ardua silua virebat. Tantaq; res paucis pascua bubus erat.

DE CAPITOLINO MONTE. ET EIVS PRISCIS ORNAMENTIS.

Tarpeius mons
deorum domici-
lium.

Saturnus mons

Saturnia urbs

Antipolis

Tarpeia uirgo

¶ Primus omnium mons Tarpeius diuinæ rei deputatus, Quem
Cicero deorum domicilium appellat, vbi omnium deorum Si-
mulacra celebrabantur. Nam aras. Sacella, delubra, ædes, & templa
habuit. lx. Celeberrimus præterea fuit triumphorum gloria, qui ex
toto terrarum orbe, eo ferebantur. Nunc autem deformis, & omnibus
priscis ornamentis nudatus visitur. Is in principio mons Saturnius
dictus est, vel quod vbi Saturnus habitauerit, vel quod sub illo Saturnia urbs
fuerit. Et Saturnia illic porta cuius vestigium ad multas ætates remanet
sit. Plinius libro. iiii. Saturnia inquit vbi nunc Roma est: Antipolis
vbi Ianiculum in parte Romæ. Postea totus mons vna appellatione
dictus est Tarpeius a Tarpeia virgine vestali, quæ arcem capitolinam

Sabinus prodidit. Nam Romulus contra Sabinos bellum gerēs cui-
dam Sp. Tarpeio arcem tuendam dedit, cuius filia Tarpeia aequum
profecta in hostem incidit inuitata igitur ab eo ad proditionem, pro
přmio poposcit brachiorum ornāmēta, illi vero fraudis diuerticulo
inuēto, Scuta in eam coniecere. vnde necata, & illic sepulta, monti no-
men reliquit. Ouidius in fastis. Vtq; leuis custos armillis capta sabi-
nis, Ad summę tacitos duxerit arcis iter, Vnde, velut nunc est, p quē
descenditis, inquit Arduus in valles, & fora cliuus erat, fora tunc ro-
& boarium vbi vicus iugarius, qui in arcem ducebat. De Tarpeia fa-
tis multa Oui. & Propertius. Tarpeia vero effigies erat in templo Io-
uis, quę Sabinis semper patebat, ex pacto, quod inter Tatium, & Ro-
mulum constitutum erat. Mons vtro Tarpeius diuisus erat in arcē,
& Capitolium. licet confuso nomine totus mons dicitur Capitoliū.
Eundemq; pręterea montem vbiq; arcem videmus appellari. Legi-
mus enim nullo alio tempore Romanos Capitolio, & arcē, pro mu-
nimine vsos, nisi in obsidione Gallorum, relictis cęteris vrbis parti-
bus, magno telorum přsidio locum munuisse, Quę bello sabino fa-
cile a Tarpeia prodita dicitur. fuit autem ea arx loco edito, e regione
palatii supra forum iugo collis, qui Saturnius primo, mox tarpeius,
nouissime a capite humano ibi inuento capitolinus est dictus, visunt
adhuc ruinae ex atro liberaliq; lapide, via qua nunc itur e capitolio ad
s. Mariam de consolatione. Imminebat autem ea arx templo Cōcor-
diae, quod erat inter Capitolium, & forum, vt scribit. M. Varro, cu-
ius adhuc extat porticus octo colūnarum, vno ordine, opere dorico,
templi vero ornamenta, ante hos annos in calcis vsum abiire. ex quo
loco centum gradibus ascendebatur in proximā arcem. liuius in æde
Concordię inquit, Victoria quę in culmine erat, fulmine icta, decus-
saq; ad victorias, quę in arce fixę erant, hęsit, neq; inde procidit. In
qua arce fuit tēplum monetae a Camillo votum. Ouidi⁹. lib. i. fastorū
Candida te niueo posuit lux proxima templo
Qua fert sublimes alta moneta gradus, & rursus
Arce quoq; in summa Iunonis templa Monetę
Ex voto memorant facta Camille tuo, Ante domum Manli fuerat q
gallica quondam, A capitolino reppulit arma ioue. Dictator Gamil-
lus inquit liuius edem Iunoni monetę vouit, cuius damnatus voti cū
victor Romā reuertisset, dictatura se abdicauit, Senatus duos viros
ad eam ædem pro amplitudine reip. faciendam creati iussit. locus in

Vicusiugarius

Mons tarpeio
biceps.Ars Capitoli/
na ubi.

Tēplū concordie

Victorię arcis

Tēplū monete

ANTIQUITATVM

Saxū tarpeiū.

Moneta unde

**Vrbs a gallis
capta.**

**ædes uenetis
caluæ**

**Brēnus gallo/
rum dux.**

**Māli9 arcis cu
stos clangore
anseris excitat9**

**Domus. T.
Tatii.**

**Domus Ro/
muli.**

**Téplū Iouis
opt. max.
Aurea uictoriæ
statua.**

**Sacella tria Io
nis: Iunonis &
Mineræ.**

arce destinatus, quæ area ædium. M. Manlii fuerat ad saxum tarpeiū. Manlius enim ex suspitione regni affectatus, e rupe Tarpeia quod tarpeiū appellatur saxum præcipitatus est. huius supplicio æternæ memoriæ inserta est nota. Vnde lege sancitū est, nequis patricius in arce, aut Capitolio habitaret. Romani enim eruta eius domo. ædē monetæ ibi ædificauerunt. Moneta vero a monendo dicta. Vnde Cicero libro primo de diuinatione. Post cladem inquit illam maximam a scironibus gallis factam. audita vox ex arce, Iunouis fuit, ex quo illa appellata moneta est. Val. Max. M. Manlius inquit vnde gallos repulerat, inde præcipitatus est, & qui p libertate antea se gesserat imitatus gallos factus est vnus ex gallis. Capta est aut vrbs a gallis. Mclxiii. ab. VC. Obsessi enim in Capitolio Romani occupataq; vrbe. Cū ex mulierum capillis tormenta fecissent. ædem Veneri Caluæ in honorem matronarum constituerunt. Eadem fors accidit carthagini cū Scipio eam deleuit. Galli autem Senones, duce Brenno urbem ceperunt, & incenderunt præter Capitolium, Qui cū arcem ascendissent. Manlius custos, ex arce detrusus, clangore anserum excitatus, Nā nūlum animal ita odorem hominis sentit, vt scribit Plinius. Vnde Lucretius. Romulidarum arcis seruator candidus anser. Arx ab arcēdo q; is locus munitissimus vrbis: a quo facillime possit hostis prohiberi vt scribit. M. Varro. fuit præterea iuxta arcem domus. T. Tatii sabini, qui cum Romulo regnauit: incoluit autem Tatius eam vrbis partem, vbi Monetæ est templum, Romulus vero, qua ex palatio in circum max. itur, iuxta quem sunt quos pulchri littoris gradus vocitāt, ex Plutarcho. Virg. æn. viii. In summo custos tarpeiæ Manlius arcis Stabat pro templo, & Capitolia celsa tenebat. Celeberrimum autem fuit in arce capitolina Iouis opt. max. templum, in quo fuit victoriæ aurea statua, Téplum positum erat in crepidine saxi tarpei, forma quadrata, cuius singula latera pedes. cc. continebant triplicem habens ordinem colūnarum: & Sacella tria: paruo distincta spatio: Iouis: Iunonis: & Mineræ. Sed ambiguum est vtrum Tarquinius priscus: an superbus fundamenta iecerit: quod e manubiis inchoauit: capto latino: rum oppido Apiolis: vt refert Antias. Liuius vero Tarquinius reges ambos: patrem vouisse inquit: filium perfecisse: & vt libera a cæteris religionibus arx ea tota Iouis: templumq; eius ædificaretur: ex augurare fana: sacellaq; statuit. Quæ aliquot ibi a Tatio consecrata. Satis constat in fundamentis eius templi caput humanum inuentum: fluētē

LIBER. II. MONTES. fol. XIX

sanguine, tuscis lris annotatū. Dum Iouis templi princeps Tarqui-
 nius fundamenta iaceret, vates ex ethruria consultus, respondit eū lo-
 cum fore Italiæ caput. Quod templum cū exauguraretur, et in loco
 multorum deorum sacella essent, consuluit eos per auguria. utrū Io-
 ui cederent, Cedentibus cunctis, solus terminus mansit, qui erat lapis
 informis, ac rudis, cum foramine tecti superius, vt liberū ei esset cœ-
 lum, vnde hoc valde placuit omnibus. Et augures prædixerunt ma-
 gnitudinem vrbis, et æternitatem Imperii portendere. Virgilius Ca-
 pitoli immobile saxum, terminum dixit. Sed templum ipsum pulsus
 regibus Horatius puluillus iterum cos. magnifice dedicauit. Voue-
 rat Tarquinius priscus rex bello sabino, ieceratq; fundamenta, spe
 magis futuræ magnitudinis, q̃ q̃ populo R.o. competeret, mox Ser-
 uius Tullius sociorū studio, deinde Tarquinius superbus capta Suel-
 fa pometia, hostium spoliis extruxere sed gloria operis libertati serua-
 ta, pulsus regibus Horatius puluillus iterum consul dedicauit. curam
 victor Sylla suscepit, Hoc solum felicitati eius negatum. Cor. Taci-
 tus de ornamentis Capitolii ita scribit. Erant antiquitus porticus in
 latere cliui dexterę subeuntibus, erant et diuersi Capitolii aditus iuxta
 lucum Asyli, et qua tarpeia rupes centum gradibus aditur, vbi ædifi-
 cia Capitolium adequantibus sedem Iouis opt. max. auspicato a ma-
 ioribus pignus imperii conditam, quam non Porfena dedita vrbe,
 neq; Galli capta temerare potuissent: furore principum excindi. Co-
 lebantur præterea Terminus, et Inuenta, eo q̃ Impetium R.o. null-
 los haberet terminos: nec senectā sentiret fuerunt etiam Termini, et fi-
 dei templa iuxta. Iouis opt. max. in capitolio primum a Numa con-
 structa, cui festis terminalib⁹ Vi. ab vrbe lapide ī agris et sub dio sa-
 crificabatur libo, ac mola salsa, fidei pignus ac pacis, nam qui termi-
 nū exarasset, ipse, et boues deo sacrificerēt, fuit etiā in eo mōte Simula-
 chrū fidei: iuxta ædē Iouis opt. max. vt est in Catonis orōne, et ma-
 iores nrī esse voluerūt. Numa Pomp. authore liuio Sacrariū, et Sacer-
 dotes fidei instituit: fidei aut sacrificabat albo pāno iuoluta manu. Ho-
 rati⁹, Et albo rara fides colitur velata pāno. fuit et templū fidei. Iouis
 spōsoris, quod Sp. posthum⁹ cōsul alter nonis iuniis ī capitolio dedi-
 cauit extructū ipsum ab vltimo rege, fuit et ædes fidei publicę: vt scri-
 bit Val. max. fuit etiam tēplū fidei in palatio: vt tradit Agathocles.
 Coluerunt præterea Romani Iouē sub diuersis noībus, vt opt. max.
 Tonātem, feretriū, Custodem, victorē, et pistorium, cuius ara fuit in

Templa Iouis.

Terminus.
Quid

Templi Iouis
dedicatio.

Diuersi Capli
tolii aditus.

Terminus &
Inuenta.

Terminalia fe-
sta.

Simulacrum fī
dei.
Fidei Sacrariū
& sacerdotes.

Templū fidei

Diuersa Iouis
numina.
Ara Iouis pi-
storii.

ANTIQVITATVM

**Téplū Iouis
tonantis.**

**Simulacrum
Iouis impe-
ratoris.**

**Simulacrum
infantium cō-
ditorū urbis.**

**Templū Io-
uis custodis.**

**Salinæ Capi-
tolinæ.**

**Templū Ve-
iouis.**

**Clau⁹ Annal.
ædícula Iu-
uentatis.**

arce & eius munere panes iu obsidione Capitolii in castra gallorum custodes arcis deiecere. Vnde Ouidius in fastis. Nomine q̄ pretio ce-
lebratior arce tonātis Discant pistoris quid velit ara iouis fuit in tē-
plum Iouis Tonantis: cuius Simulacrum erat sedens: fulmen dextra
tenens ab augusto excitatum in cliuo capitolino. Suetonius. Ioui in-
quit tonanti ædem consecrauit liberatus periculo: cum expeditione
cantabrica per nocturnum iter lecticam eius fulgur perstrinxisset, ser-
uūq; ducentem exanimasset: fuit et in eodem monte Simulacrū Io-
uis imperatoris ē prenestē auctū a. L. Quintio Cicinnato: bello La-
tino: fuit & simulacrum aliud Iouis: cum quadrigis: de quo Liui⁹ ædi-
les inquit Curules dānatis aliquot feneratoribus: limina & trium mē-
sarum vasa argentea in cella Iouis, iouemq; in culmine: cum quadri-
gis dedicarunt. Et ad ficum ruminalem Simulachra in fantium con-
ditorum vrbis sub vberibus lupæ posuerunt, Senuitāq; e lapide qua-
drato: a Capena porta ad arcem strauere. fuit præterea in Capitolio
templum Iouis Custodis a Domitiano Imp. cōditum, de quo plu-
tarchus: mox imperium adeptus Ioui Custodi templum ingēs: seq;
in sinu dei sacrauit. Suetonius plurima inquit, & amplissima opera in
cendio absumpta restituit, in Queis. & Capitolium: quod rursus ar-
ferat: sed omnia sub titulo tantum suo: ac nulla pristini authoris me-
moria. Nouam enim excitauit ædem Ioui custodi: et forum: quod
Nerux vocatur. Quidam tradunt id fuisse olim: vbi nunc sunt Sali-
næ capitolinæ: et palatium Senatoris Caularum forum: & noxiorum
custodia: quod solum hodie ex tot olim Capitolii ædificiis: & illud
non integrum cernitur: sed eam molem multo ante extructam vetusta
inscriptio: iam salis humore prope absumpta testatur huiusmodi.
**Q. LVTATIVM ET Q. CATVLVM COSS. SVB
STRVCTIONEM ET TABVLARIVM DE SVO
COERAVISSE.** P. vero victor scribit fuisse ibi templum Veio-
uis cū inquit téplū Veiovis inter arcē & Capitoliū iuxta Asylū. Ovi-
di⁹ aut ante duos lucos: q̄ erāt ī duob⁹ collib⁹ & erāt querni vt postea
dicet. Quē locū bonifati⁹ ei⁹ noīs non⁹ istaurauit vt ei⁹ adhuc insignia
marmore incisa ostēdūt dedit q̄ p̄tori vrbis quē senatore nūc vocāt:
incolēdū: vbi caularum forū: & noxiorū custodiam constituit. Fuit
& in Capitolio ædis Minerux: in qua prætor quot annis Clauum
parieti affigebat ad numerandos annos: cū nondum esset līarū: vsus.
& vocabatur clauus annalis: in quo etiam templo fuit tabella vbi erat

raptus Proserpinæ a Nicomacho pictore depicta supra ædiculam Iuuentutis ut scribit Plynius, fuit & in eodem monte templum mentis Ovidius in fastis Mens quoque numē habent, menti delubra fatentur Ad votum belli perfide pœne tui, nam votum fuit post cladē Thra/symeni, quod Attilius dedicauit teste Liuius cum inquit. Interea duumui/ri creati sunt. Q. Fabius, & Attilius Crassus ædibus dedicadis: Mēti Attilius, Fabius veneri Erycinæ, utraq; in capitolio canali vno di/seretę, fuit & in eodē monte Nemesis Simulacrū, quę & Rhanusia di/cta volucris velocitate tā ad bonū, q̄ ad malū mentes excitans Autho/res Plynius, & Mactrobis. vbi ē fortunæ bonę Simulacrū, sicut for/tunę malę in exequiis fuisse tradūt. In altero vero Tarpei montis iu/go, vbi nunc est Ara Cœli fuit olim templum Iouis feretrii, de quo Dionysius ita scribit instructo templo in vertice Capitolini collis Io/ui, quē feretriū Romani vocant, nec magno ipso, vbi enim seruabāt vestigiū vetus, cum minora duū pedū latera habeat, maiora denū, Ceni/nēsiū in eo regis sua manu interfecti spolia consecrauit, Qd̄ postea ab Anco martio ampliatur. Cēsar, Q. Pomponii monitu reficien/dum curauit. Liuius Spolia ducis inquit suspensa fabricato ad id apte feretrio gerens in Capitolium ascendit, Ibiq; cum ad quercum pasto/ribus sacram deposuisset, templū designauit, aut longe ab ipsa quercu vbi suspendebant spolia hostibus detracta, quę dicebant Trophæa, ex cuius ramis fiebāt fercula manibus gestanda in pompis triumpho/rum, ex quibus spolia hostium dependebant. Quorum simulacris ho/die Romani vtuntur ingestatione Saluatoris, de mense Augusti. Sue/tonius in triumpho Cēsaris pontico triumpho inier Pompe fercula, trium verborę protulit titulū. VENI: VIDI: VICI: Ipsum ve/ro Iouis feretrii templum primum romę cōditum habetur. In cuius fundamētis extructa est, postea ut crediū venerabilis Ecclesia. S. Ma/rię ara cœli. siue filii dei a Gregorio magno, vbi primum Monachorę collegium constituit, Quo in loco nunc sunt fratres minores sub re/gula Seraphici Francisci cōf. quare dicta sit ara cœli Paulus Orosius declarat. Est enim locus in primo vrbis: & orbis monte cōditus: Tēplūq; marmorę diuersitate cōspicuū habēs in ascēsu gradus. Cxxviii. ex marmoreis ornamentis Tēpli quondā Quirini, in monte Quiri/nali. fuit præterea inter arcē, & Capitoliū: vbi nunc est platea Conf. inter duos lucos quernos: sacrum Asylum cōseptum densis sentibus (quod tēplū misericordię vocāt) Asylū primus apud gręcos Theseus

ædícula iuuen/tatis.
Tēplū mētis.

Aedes ueneris
erycinæ.

Nemesis simu/lacrum: quę &
Rhanusiadicta
est.
Simulacrū for/tunæ bonæ.
Tēplū Iouis fe/retrii Inuertice
capitolini col/lis.

Quercus pa/storibus sacra.

Trophæa quę
Fercula quidē

Triūverborę ti/tulus.

Aedes arę cœli

Tēpli Quiri/ni fundamēta.
Asylū inter du/os lucos.

ANTIQUITATVM

**Asylum locus
sacrosanctus.**

Equestre certamen.

**Asylum inter Ca-
pitolum & arcem.
locus a Ro. In-
ter montium uo-
carus.**

Templum Asyli

Templum ueionis

**Asylum primus
Cæs. Aug. su-
stulit.**

**Lupa ærea cum
infantibus co-
ditoribus urbis**

apud latinos Romulus constituit: de quo Strabo: Vrbe deinde cõdita Mortales cõuenas cõgregauit in quẽdã locũ aperiẽs asylũ inter arcẽ: & Capitolũ: Quo cõfugiẽtes tuti erãt. Ouid. in fastis. Romulus vt saxo lucũ circũdedit alto, Quilibet huc inqt confuge, tutus eris. Erat enim locus sacrosanctus, Ex finitimis locis turba ois sine discrimine: liber: an seruus esset: auida nouarũ rerũ pfugit: Quo cõfugiẽtes finiti mos ciuitate donatos designat: ab initio tradũt haud plures mille: do- mos fuisse. Et cũ adipisci cõiugia nequiret: Neptũno: Equestre certa- mẽ vulgat: Veniẽtibus maxima ex pie Sabinis: edicit: vt cẽlibes cun- cti virgines: pfectas rapiãt. Diony. lib. ii. hist. Romulus inquit Ro- manorũ vires augere volẽs & finitimoꝝ adimere: causam honestã iue- nit: & re ipsam i honorẽ dei referẽs. locũ enim vmbrosũ: mediumq; Capitolii & arcis elegit: qd̃ nunc vocat lingua romana intermontiũ duorũ quercetorũ. Erat tũc casus rei q; ipsius cognomẽ: cũ siluã essent p vtraq; latera opacã: qbus iũgebat: sacrũ sinẽs inuolabile seruis: Tẽ- plũq; in eo erigẽs cui deorũ: aut genioꝝ incertũ est: Cõfugientibus ad illud Seruis sponsor factus est p speciem religionis: nihil eos ab inimicis detrimenti recepturos: ac si manere vellẽt: Ciuitatis etiam participes fiebant: vnde multi Sabinorum serui illuc fugientes nunq; ad suos do- minos redire voluerunt: vnde grauius odii fomentum ortum inter ro- manos: & sabinos. fuitq; iuxta Asylum ædes Veionis. i. nocentis Io- nis: cuius simulacrum sagittas tenebat ad nocendum. Ouidius in fast. Tempula putant lucos ueionis ante duos: fuit enim inter arcem & Ca- pitoliũ iuxta Asylum vt supra dictum est. In principio Romulus habuit tria milia & octingentos Equites: qua multitudine urbem in- choauit: paulatim montem muniuit: Cum Asylum aperiret: eo con- tenere tria milia mortalium ita Tarpeius mons additus antiquã vr- bi. Asylum primus Cæsar Aug. cum id damnosum: & malefaciendi causam exhiberet: Deinde Tiberius Asyla: quã vbiq; locorum erant: tanq; receptacula flagitiorum: & malorum irritamenta sustulit author Strabo. Extant hodie ex vetustis signis in Capitolio pro ædi- bus Conseruatorum: lupa ærea cum infantibus conditoribus urbis Romulo: & Remo: sub vberibus lupã: quã prius erant in Comi- tio ad ficum ruminalem: vbi expositi fuerunt. Quis ea signa conflag- uerit Liuius docet cum inquit Aediles Curules damnatis aliquot se- neratoribus limina: & trium mensarum vasa argentea in cella Iouis: Iouẽq; in culmine cũ quadrigis dedicarũt, & ad ficũ ruminale. Simu-

lacrâ infantium conditorum urbis sub vberibus lupæ posuerunt ut supra dictum est. Vnde in lateranum prius, postea in Capitolium delata. Extat & in porticu ingens æneumque Caput Commodi (ut aiunt) Imperatoris. vna manus & vnus pes. Item duo pari forma ingentia, marmoreaque fluuiorum simulacra seminuda, Quæ quantum ex rege argumento deprehendi potest, Nili ac Tygris flu. numina sunt. Quorum Alterum Sphynge ægypti peculiare animal, cui cubito initium, habet, Alter vero tygridem Armenię truculentam feram, nam Nilus ægypti. tygris vero armenię flu. est. Aelianus scribit Nili simulacrum exprimi figura humana. Huiusmodi enim Simulacra, vel habent urnas aquam fundentes, ut nar fluuius, vel lupam cum infantibus, ut Tyberis. In quorum sinistris est Cornu Copiæ regis affluentiam significans. Quauis omnia flumina idem idem exprimerent, alia aliis insignibus uti cõpetebat. Intra limen statim a dextris surgit Simulacrum æneum inauratum, ac nudum Herculis adhuc imbuberis, dextra clauam, sinistra vero aurea Hesperidum mala tenens, quæ in prima sustulit inuenta, quod si gnum in ruinis aræ maximæ in foro boario, mea ætate repertum est. Extat in ipso atrio caput & pedes marmorei Colossi, & quedam alia fragmenta, quæ erant antea iuxta templum pacis in via sacra. Visunt & marmorea signa parieti affixa, & imagines. I. veri Ant. de triumpho parthico, siue ut qui dâ putat. M. Antonini Imperatoris de triumpho dacico sublata nuper ex æde S. Martini iuxta Marforium. In superiore vero aula statim occurrit marmoreum ingensque Leonis. x. Simulacrum, a romanis nuperrime ibi positum, ob restitutum vectigal, & alia quedam grate concessa. Et in penetralibus duo ænea simulacra iuuenili forma, alterque stans serui habitu spectat. Alter nudum pueri sedentis, pastori haud absimilis curuato corpore et plâta suppurati pedis spinam acu euellenti, veteris operis mirabilis structura Visuntur & aliæ nonnullæ ibi marmoreæ statuæ haud magnæ verum mutilatæ suis loculis collocatæ. Et in parietibus recens pictura, ubi se præ regum triumphalia gesta, & triumphaliu virorum eminentissimi triumphi. In reliqua vero Capitolii parte versus occasum, præter ruinas & rupium crepidines nihil ex priscis operibus nunc superest. Montis autem pars quæ vergit ad libyn in faucibus Capitolii supra hospitale nunc. S. Mariæ in porticu habuit olim ædē Saturni, & opis in vico iugario, ubi quondam seruabantur publici thesauri populi romani. ubi erat ærarium quo e foro in Capitolium ascendebat. Extat adhuc ibi puum, ac ruinosum Sacellum sub rupe prærupta titulo nunc. S. Saluatoris in ærario. Macrobius quod dicit inquit Saturni ærarium esse Romanum voluerunt. Quam Tullius Hostilius cum tertio triumphasset

Quis ea fecerit simulacra & quare.

Comodi æneum caput.

Simulacra flu. Nili & Tigris

Diuerfa fluminum simulacra.

Simulacrum Herculis

I. veri triumpho de bello parthico.

Leonis. x. simulacrum.

Duo Simulacra ænea.

ædes Saturni & Opis. ærarium populi romani.

ANTIQUITATVM

Officina mo/
netæ.

Habitacu'us: &
fanû carmētæ.

Fauissæ Capi/
tolinæ.

Capitolia duo

Capitolii orna
menta.

ædificauit. Eo q̄ tempore: quo italiã incoluit: fertur in eius finibus
nullum furtum cõmissum. Vocatur èt. S. Saluator in statera: quę tru
tina est. M. Varro de verbo Trutinæ sic ait Vestigiũ trutinæ èt nunc
manet in æde Saturni: qđ èt nũc pp pensuram trutinam habet positã.
Aerarium ab ære appellatum uolunt: qđ Valerius publicola Satur
ni ædē cõstituit. Quod postea victor Cæs. dict. militibus suis diripiẽ
dum dedit: vbi reueruati thesauri: a rege pyrrho: vsq; ad vltimos colu
lum triumphos erant: officinam vero monetæ satis constat fuisse in
Capitolio: & in arce. liuius ita inquit Domus. M. Manlii: vbi nunc
ædis: & officina monetæ. Memorant ante vrbeĩ conditam: eo in lo
co: vbi fuit ærarium consecratam Saturno aram: constat eam fuisse an
te Senatulum: vbi græco ritu capite operto res diuina fieri solebat: ibi
remãssisse Acheos quosdam: & Epeos ædificasse saturniam oppidum
& montē ip̄m appellasse Saturniũ. Solinus eđē inq̄: quę saturni ærariũ
ferẽ: comites eius: cõdiderũt i honorẽ Saturni: quę cultorẽ regionis il
lius cognouerũt extitisse: pars èt Capitolini mōtis infima habitaculũ
fuit Carmētę: & Carmētę fanũ i ea pte quę maxime respicit Ianiculũ:
a qua Carmētalis portæ nomẽ: vbi Saturniã fuisse scribit Ennius: eius
vestigia èt nũc manēt tria: q̄ Saturni fanũ in faucibus: q̄ Saturnia por
ta: quam nunc vocant pandanam: q̄ post ædem Saturni parietes posti
ci muri sunt scripti: quę haud longe fuit ab æde Saturni ad radices Ca
pitoli Carmentis vero ædem mulieres ædificauerunt quia vehiculis
S. C. prohibetæ: & postea restitutę: condiderunt: Auctores Liuius: &
Plutarchus. fuerunt præterea in Capitolio fauissæ Capitolinæ: quas
cellas: & cisternas appellat Gellius: quasi fossas in area capitolina: vbi
reponi solebant signa: & alia quædam religiosa donariis consecrata. fa
uissas inquit pompeius locũ appellatum: in quo aqua inclusa: verum
sunt qui tradant vt supradictũ est fauissas in Capitolio cellis: Cister
nisq; similes: vbi reponi erant solita ea: quæ in templo vetustate facta
erant inutilia: quæ etiam custodiebant ab ædituis capitolinis. duo aut
dicuntur Capitolia. vnum: Capitolum vetus in monte Quirinali: in
quo fuit Sacellum Iouis: Iunonis: & Mineræ: alterum de quo nunc
agitur. Cuius ornamenta refert Amianus Marcellinus lib. xxii. Hu
ius inquit totius artis ornamenta quibuscũq; ægyptiorum miracu
lis sunt anteponenda. Cassiodorus etiã Capitolia inquit celsa conscen
dere hoc est humana i gentia superata vidisse. Virgilius lib. viii. ænita
scribit Hinc ad carperiam sedem: & capitolia ducit Aurea nunc: olim

filuestribus horrida dumis. Ouid. in met. Frondibus ornabant quæ nunc Capitolia gemit: post urbem a gallis captam: Capitolium quadrato lapide fuisse substructum scribit Liuius: cum inquit Eodem anno ne prius tamen operibus cresceret urbs Capitolium quoque saxo quadrato substructum est: Opus vel in hac magnificentia urbis inspicendum: atque intra annum noua urbs stetit. Ea laxa hodie idem et profunda tellure erui videmus ad calcem: aliosque usus diffracta conuerti. Erat olim montis editissimus: nunc vero oppletis ruderibus adiacentibus locis humilis ac depressus apparet. Capitolium urbis ro. & religionis caput sæpius conflagrauit: nouissime vero fulmine ictum: cum omnibus ornamentis & Sibyllinis libris: ipsumque: & preciosa quæque incendio periere. Vnde Lucretius poeta ita scribit. Tum pater omnipotens stellanti nixus olympo, Ipse suas arces: atque inclita tēpla petiuit. Et capitulinis iniecit sedibus ignes. fuit præterea iuxta capitulum domus Ouidii nasonis ut ipse de ponto testatur. Hanc ego suspiciens: & ab hac capitolia cernens Quæ nostro frustra iuncta fuere lari. Capitolium: ut olim templis: & sacris ædificiis ornatissimum: ita nunc magnis ruinis obrutum: deformatumque: cōmiserationem quādam. fletumque spectantibus mouet. Hactenus de Capitolio. de palatio iam dicendum est.

DE MONTE PALATINO ET PRISCIS ORNAMENTIS.

¶ Post Tarpeium: statim sequitur Palatinus mons: quem. C. Caligula Imp. ponte super templum diui Augusti Capitolio coniunxit. ut scribit Suetonius. Palatium unde dicatur: multæ causæ sunt. Quarta regionis inquit. M. Varro palatium: quod palantes venerunt: qui erant palatini & Aborigines ex agro reatino qui appellatur palatium: ubi confederunt: vel a palanteo Arcadiæ urbe. vel a palante proauo Euandri teste Virgilio cum inquit Arcades has oras genus a palante profectum: Qui regem Euandrum comites: qui signa secuti: Delegere locum. & posuere in montibus urbem: Palantis proauis de nomine palatium. siue a Palatia vxore latini: siue a pale pastorum dea Neuius vero palatium quasi balantium inquit a pecudum balatu: mutata/b/inquit p/q/ ibi pascentes oues balare consueuerint ante urbem conditam. Quæ montem Tremellius Romuleum vocat cum inquit fuit eius statua in pede montis romulei ante sacram viam intra templum Faustine ad arcum fabianum. Is mons hodie appellatur a vulgo palatium maius: unde per excellentiam magnorum virorum domicilia, ubique nec pa-

Capitolii iucundum.

Domus ovidii

Templum diui Augusti.
Palatium unde.

Mons Romuleus.

ANTIQUITATVM

Montis abitus.

terreū Tauri si/
mulacrum.

Prima Impe/
rii sedes.

Germalum.
Vellæ.
Sacr. portus.

latia vocatur. habetq; idem mons in ambitu mille passus, Quæ Cor- Tacitus designare videt, cum inquit Eo q̃ pomerium Romulus po- fuerit, haud absurdum reor. Igitur a foro boario, vbi terreū tauri simu- lacrum aspicimus, quia id genus animalium aratro subditur, sulcus desi- gnandi oppidi ceptus, vt magnam Herculis aram amplecteretur. inde certis spatiis interiecti lapides p̃ ima montis palatini ad arā Cōsi. mox ad curias veteres, tum ad Sacellum Iarum forūq; Ro. & Capitoliū, non a Romulo, sed a Tatio additum vrbī creditur. In palatino mon- te fuit prima Imperii Ro. sedes, & primus locus habitatus. Palatium nemo dubitat quin Arcadas habeat auctores, a quibus primum palā- teū oppidum, quod aliquādiu Aborigines habuere, & propter incō- modum vicinæ paludis, quam interfluens tiberis fecerat Reate pro- fecti postmodum reliquerunt. Nam cum montem primi tenuere Ar- cades duce Euandro, qui relicta patria suadente matre Carmēta (quā ferunt primam in latium litteras attulisse) ad ea loca nauigans illic demum consedit, a quo primus ibi Hercules, postea Aeneas modi- cis ædibus hospitio exceptus dicitur. Nam Euander illic primus ædi- ficare cepit exiguas ædes, vbi Roma itali filia cōdidit Valentia. M. Cato de origine vrbium ita tradit, Saturnus primus incoluit Capito- lium. Italus Auētium. Roma palatium. Cælius tuscus Cælium, & Viminalē. Romulus palatium, & Exquilias. Sunt qui tradant pa- latium prius tenuisse Aborigines palatinos, qui ex agro reatino ad pa- sca ouibus quærenda profecti, argumento est vellia palatina. Altera pars a vellēda lana ante his monstratā hetruscam consuram appellata. Varro ita scribit Germalum, & vellias coniunxerunt in hac regione Sacriportus est, & in ea sic scriptum, Germalente quinticepsos apud e- dem Romuli, & Velliense septicepsos in vellia apud e- dem deorum pe- cuniam. Germalū a germanis Romulo, & Remo ad ficum rumi- nem & hi inuenti quo aqua hyberna eos tiberis detulerat in alueolo expositos. Dionysius scribit genus Ro. ab Aboriginibus incipere. Tres igitur colles primum coluere ante Romulum, medium quidē Roma filia Itali, extremos vero Saturnus & Italus, processu deinde temporis Romulus captato augurio urbem illic condidit quadran- gulam, in qua tris, vt supra diximus, portas reliquit. Habuere hæc lo- ca ante omnes, seculi, ante quos nulla ē memoria. Mons palatinus na- tura ipsa humilis, & depressus, sed edificiorum celsitudine sublimis, & amplius redditus est. Nam totus, quantus est antiquitatum vestigiis

pollet, ac suis obrutus ruinis. solus omnium hodie inhabitatus, vbi quondam prima sedes Imperii Ro. vbi primum reges, postea cōsules, deinde Imperatores, ppter memoriam Romuli, qui illic habitauit, montem incoluerūt (& quoniam in hunc sermonem incidimus) ope rāprecium erit ostendere, quibus singuli reges Ro. locis suas regias habuere. Casa Romuli fuit in palatio iuxta descensum ex palatio in circum max. in angulo montis versus forum boarium, & durauit per multas ætates. Cuius siquid vel tempestate, vel vetustate corruerit, id custodes loci reficiunt, nihil illi magnificentius addentes, sed omnia prioribus similia restituentes. T. Tatiū in arce, vbi tēplum fuit Monetæ. Numa Pompilius prius habitauit in monte Quirinali, postea vero in foro iuxta templum Vestæ. vbi fuit eius regia, in qua (vt quidam tradūt) pro tempore habitauit. Tullus hostilius in Vellia, vbi fuit ædis deorum penatium, deinde in cēlio monte iuxta Curiam hostiliam, quam ipse condidit, Ancus Martius in summa via sacra, vbi fuit ædis larum. Tarquinius priscus ad mugoniam portam supra summam viam nouam, iuxta forū ad Iouis Statoris ædem, Seruius Tullius in Exquilis supra cliuum vrbicum. Tarquinius superbus in eodem monte supra cliuum publicum, & lucum fagutalē. fuit præterea in palatio tēplum Iouis Statoris, Cuius simulacrum erat stans, Ouidius in fastis Tempus idem Statoris erit, quod Romulus olim Ante palatini cōdidit ora iugi: Quod Romulus tantum vouerat. i. locum templo effatus, Iterum a Coss. Posthumio. & Claudio uotum, Senatus fieri iussit, bis eodem voto damnata resp. in religionem venit, auctor Liuius. Iuxta quod fuit domus. M. Tullii Ciceronis vt ipse in plerisq; locis suorum operum testatur, memorāt hanc domum fuisse antea. L. Crassi in qua amēna: & grata piscina qua se Crassus plurimū delectabat: ea domus venit Ciceroni vicies sestertio: quæ pecunia. L. Syllam reum Ciceroni fecit cū eius causam esset defensurus. erat enim proxima templo Iouis Statoris vt dictum est. Plutarchus sic inquit. Maiorem in modum excitatus in eadem proximam Iouis Statoris Senatum vocauit. Id tēplum Romulus vouit in bello Sabino: q; palantes ac fugientes sistere fecisset milites: bellum vero illud gestū fuit inter Capitolium: & palatium: eo in loco: qui signa veneris Cluacinae habet. nam cluere antiqui pugnare vocabant. Pugnatum est aut vbi nunc sunt horti. S. Mariæ gratiarum. Sed res altius repetenda est Sabini enim duce Tatius: capta capitolina arce: priusq; bellū inferrent

Casa Romuli

Domus. T.
Tatiū.Regia Tullii
hostili.
Domus Anci
martii.
Regia Tarq
uii prisci.
Regia Seruii
Tullii.
Regia Tarq
uii Superbi.
Templum Io
uis Statoris.Domus Cicer
onis.

Vēus cluacina

ANTIQ VITATVM

**Castra Sabino-
rum.**

Porta palatina

**ciatulatae aquae
fabula.
Romuli redin-
tegratio Sabi-
nos in fugam
uertit.**

**Fœdus inter
Romanos &
Sabino.
Agru diuifio.**

**Hilerna.
Magnæ matris
deum Aedes a
bruto dedicata.
Megalefia ludi
magni.
Matris Deum
simulacrum.**

vt iusta eſſent arma, miſerunt legatos, qui peterent puellas ſimul & ra-
ptores. Nam ad rapiendas Sabinas nō defuit Conſilium Numitoris
aui. Habebāt tunc Sabini caſtra in colle Quirinali, qui erat extra po-
mērium. Quarto enim menſe ab vrbe condita perpetratum eſt audax
facinus in raptu Sabinarum & latinarum. Numerum autem raptarū
ponit Plutarchus. Primi ex Sabinis bellum mouerunt in Romulū
Ceninenſes, Antēnates, & Cruſtumerini. Romulus auxilio implo-
rato a tuſcis, cum Cēlio rege Hetrurię, primum ex his triumphum
retrulit, & ob id quartus vrbis collis a tuſcis habitari ceptus, & Cēlius
dictus. Subinde Sabini bellum ingēs orſi coegerunt Romulum de-
nuo a Lucumonibus ſocios milites expetere. Galerio lucumoni datū
negocium, magna tuſcorum manu venit. Qui cum offendiſſet Capi-
tolium captum a Sabinis, ipſe proximum Capitolium, & Quirinalē
pro Romulo muniuit, Verum cū Romulus audax ſub Capitolio
Sabinoſ aggreſſus, vulneratus fugeret, Illumq; ad portam palatinam
ſecuti Sabini roma potituri viderentur, Illico Galeritus e Quirinali
delapſus, viamq; retro in capitolium pedem ferendi adimens vbi Ia-
nus quadrifons, a tergo Sabinoſ aggreſſus (vnde fabulæ ciatulatae a/
quæ) ī fugam vertit, animaduerſa re Romulus redintegratis viribus
& ipſe a fronte cedebat, adeo vt Metius in palude ſeſe ī equo armatus
iniceret, cēdes ingēs fiebat, Et ne vnus quidem remanſiſſet, ni femi-
næ occuriſſent, quæ bellum diremerunt. Iuuenālis bellum dirimente
Sabina. Liuius libro primo Herſiliam inquit Romuli coniugē pre-
cibus captarum fatigatam, virum rogaffe, vt parentibus earum veniā
daret, vt eos in Ciuitatem acciperet, ita rem coaleſcere concordia poſ-
ſe, facile impetratū. Depositis armis, verbena myrtoq; purgati, quo
in loco ſunt ſigna veneris cluacine. fœdere iſto Romulus vrbis agrū
diuiſit in partes triſ, equis collibus, Sabinis Capitolium, & Quirina-
lis, Romulo ſequentes Exquilinus, & palatinus In quo roma Gale-
rito & luceribus tuſcis Celus, & Celiolus obuenerunt. Auentinum
Romulus neminem paſſus eſt habitare, nam ſacrum fratri, illum eſſe
voluit, vſq; ad Hilernā. in eo bello Romulus ſaucius ſaxo in capite,
facto voto Sabinoſ cōſertiffimo agmine adorti fundunt, fugātq; vſq;
ad regiam, & veſtæ templum, palantes agunt. fuit præterea in palatio
ædis magnæ matris deum a Iunio bruto dedicata in cuius dedicatio-
ne ludi ſunt celebrati, quos Megalefia appellant. Liuius Ipſamq; in-
quit deum matrem e græcia aduectam in palatium pertulere & in tem

plo victoriæ collocatâ, quod tēplū varietate lapidum, atq; auro ornatū cū alia ædícula victoriæ virginis a Portio Catone extructa: iuxta quā fuit tēplū Sospitæ Iunonis. In eodē mōte Cæsar August^o Apollinis ædē excitauit. Suetonius Tēplū inquit Apollinis ea parte palatinæ domus excitauit. Quā fulmine ietâ desiderari adeo Haruspices pronūciarūt. addita porticus cū bibliotheca latina, græca q; Quo loco iā senior sēpe etiā senatum hūit, Decuriasq; iudicum recognouit. Quod priuatis ipsius opibus admirādū erat ædificiū. In quo tēplo pēdebant lychni instar arboris mala ferentis, vbi etiam probati poetæ sua scripta reponebant. Vnde horatius in arte poetica. Scripta Palatinus quæcūq; reponit Apollo: de cuius loci ornāmētis Ouidius lib. iii. detristibus. Inde tenore parigradibus sublimia celsis. Ducor ad intonsi candida templa dei, Signa peregrinis, vbi sunt alterna colūnis Belides, et structo stat ferus ense pater. Erant enim ibi belidum Simulacra, et p̄tides in vaccas versæ: quas propertius Myronis armēta fabulatur: Erat etiam in media area palatina constituta laurus quæ capitolinam respiciebat quercum Ouid. lib. i. met. postibus augustis eadem fidissima custos Ante fores stabis mediāq; tuebere quercum: quæ erat in Cæpitolio pastoribus sacra. Nec tanti principis natalem silētio præteribo: Natus est enim Cæs. Aug. M. Tullio Ciccerone, et. C. Ant. Coss. ad capita bubula in regione palatii: vbi ei^o sacrarium aliquanto postq̄ extessit constitutum, nutritus uero in carinis apud exquilias. habitauit primum ad Scalas Annularias iuxta forum in domo Calui oratoris: in ædibus hortensianis, nouissime vero in palatio, Sub eo principe plurimum arma cessauere, et ingenia floruerē, multaq; egregie ab eo domi: forisq; gesta: quæ librum sibi poscerēt peculiarē fuit p̄terea in palatio domus Augustana, & Tiberiana: & tēplū quod diuo augusto Liuiā augusta fecerat, fuit etiam tēplū Iouis victoris, quod. Q. fabius bello sabino vouerat, in quo cruento Marte fuera dimicatum: dedicauit idibus aprilis. Ouidius libro iii. fast. Occupat aprilis idus cognomine victor Iuppiter hoc illo sunt data festa die: fuit & in eodem monte templum fidei a Troianis primum consecratum: vt scribit Agathocles cum inquit phryges primum omninm sacrasse in palatio fidei templum: in quo mōte postea cum vrbs conderetur visa est iustam vocabuli Romæ nominandi causam: eāq; priorem: vnde locum dedicasse fidei, cuius etiam meminerunt Appianus: et Ouidius, fuit in eodem monte Ara

Ædícula Vīctoriæ uirgī
Tēplū sospitæ Iunonis.
Aedes Apollinis palatini

Porticus & bibliotheca Palatina.

Ornamēta tēpli apollinis palatini.

Belidū & prætidum.
Simulacra.

Augusti natalis loc^o & e. 9 laudes.

Domus Augustana & tēplū Iouis uictoris.

Tēplū fidei a Troianis cōsecratum.

Ara febris tribus in locis.

ANTIQUITATVM

*Ara palatina
vicus padi.
Sacellū deę viri
riplacę.*

*Aedes vitrubii
bacchi prata
bacchi.*

*Lupercal antrū
lupa.*

*Pan Arcadium
vetustissimus
denu.
Lupercal lyceū
Lupercalia de
mēse februario*

*Luperci ciuita
tē currēdo lu
strabant.*

Palatual.

*Heliogabalus
deus.*

febris, cuius tēplū tribus in locis Romæ fuisse tradūt: vnum in palatio, Alterum in area Marianorū monumētōrū. Tertiū in summa parte vici lōgi, in eaq; remedia, quæ corporib⁹ egrotorū anēxa fuerant: deferebantur, fuit et in palatio Ara palatina, vicus padi, et fortunæ respicientis. et Sacellum deę viriplacę: ad quod quoties inter virum, et vxorem aliquid iurgii intercesserat. veniebant invicem locuti quæ voluerant. contentione animorum deposita: concordēs reuertebantur author Val. max. fuerūt et ædes vitrubii bacchi, quæ diruto ædificio publicatoq; bacchi prata appellata. fuit enim is vir non domi solum, sed etiam Romæ clarus, vt tradit liuius. Erat olim ad radices palatii iuxta forum Lupercal. i. antrum Lupæ, de quo Dionysius Arcades inquit in colle ipso Firmati, cum ædificia Alia more patrio exornassent, templa quoq; construxerunt, atq; primum quidem Pani. lyceo, ad monente eos Carmēta. Est enim apud Arcadas Pan vetustissim⁹ plurimum in honore habitus, quem Romani lupercal Græci lycēū dicerent nunc tamen circumsepto ædificiis templo, prisca loci naturam cōprehendere nequit coniectura, Erat enim antiquitus (vr dicitur) Antrum magnum sub colle, arbusculo contextum, et fontes sub petris profundi, adherensq; rupibus saltus, et quidem opacus, vbi ara deo constructa: sacrificia patria perficiebant, quæ postea romani celebrarunt februario Lugubri tempore: post brumam. Ouidius in fastis a lupa nomē deriuatū putat cū scribit. Illa loco nomē fecit, locus ille lupercal, Magna dati nutrix præmia lactis habet, Inde luperci dicti: Plutarchus. Videmus inquit lupercos inde cursum incipere, vbi Romulum expositum ferūt. Nam nudi sacerdotes luperci currēdo lustrabant ciuitatē, cuius rei satis multa Ouidius in fastis cū inquit li. ii. Nupta quid expectas, nō tu pollentib⁹ herbis, Nec prece, nec magico carmine mater eris. Excipe fæcundę patienter verbera dextræ. Iam socer optati nomē habebit aui, nā prægnātes & adultę nuptæ vt cōciperēt: dextras lupercis verberādas præbebāt: putātes id sibi felicē pariūdi facultatē prestare, præterea. M. Cicero insectatur. M. Antoniū q; se lupercū exhibuerit ī sacris lupercalib⁹ nud⁹ discurrens statuq; Cæsaris diadema imposuerit. Itē feriæ ī palatio celebrari solitæ. ī quibus sacrificiū quod fiebat palatual dicebat: vt tradidit Antistius labeo Eiusdem plateas montis saxi lacedæmoniis: & porphyreticis Antonius Heliogabalus Imp. strauit: quas Antonianas vocauit vt scribit Lampridius: quæ saxa inquit vsq; ad nostram ætatem manserunt. sed

LIBER. II. MONTEꝝ. fol. XX.

nuper eruta/ & execta sunt. Heliogabalum qꝫ deum iuxta ædes impel-
ratorias in palatio monte consecrauit/ eiꝫ templum fecit in eo loco/
in quo prius Orci ædis fuit studēs qꝫ matris deum typum / & Vestæ
ignem/ & palladium/ & Ancyliā/ & omnia Romanis veneranda in il-
lud transferre, Templum illud potissimū agens nequis deus nisi He-
liogabalus coleretur, Illuc & ludęorum religionem & Christianorū
deuotionem transferendam curauit / vt omnium culturarum secre-
tum Heliogabali sacerdotiū teneret, fecit & Alexander seuerus Die-
tas nominis Māmææ marris quas imperitum vulgus ad māmam vo-
cat, auctor lampridius. Mōs hodie palatin⁹ in habitatus/ totus seruit
vinetis/ arbuſtis/ & pascuis aīaliū/ & in id pene reuersus / quod fuerat
ante Euandrū, dixisse ferunt Haruspices apud veteres. Quādo mōs
palatin⁹ desinet habitari/ tūc et Imperii ro. finē fore, fuit etiā palatiū re-
gio xii antiquæ vrbis. ¶ De mōte auētino & de his quę ī eo cōtinent
¶ Auētiniū aliquot excauis dicūt vel ab Auētino Albanorū rege il-
lic sepulto/ vel ab Auētino Herculis ex Rhea filio dict⁹ ēvel ab adue-
tu latinorū qui ī meo mōte cōsederūt/ qꝫ ibi Dianę téplū sit cōstitutū/
vel ab adnectu auiū/ qꝫ illuc vesperi cubitū ab tiberi aduolarēt / qꝫ sa-
tis tutæ ibi propter adiacentes paludes (& tiberim quiescerēt/ ante vr-
bem conditam. Mons est ab reliquis disclusus tiberino in cumbens
alueo/ magnum/ ac diffusum habēt ambitū. Terminatur adextris ty-
beri inde mēnibus vrbis/ a porta. S. pauli vsqꝫ ad portam. S. Sebastia-
ni, deinde piscina publica & circo max. Mons est longior quā latior
assurgit qꝫ in duos vertices, determinatur valle/ ac via/ quę tēdit a cir-
co max. ad portam. S. Pauli, In primo vertice iuxta tyberim occur-
rit Templum. S. Sabinæ, Quod quidam petrus iluricus prædiues
Episcopus priuatis opibus/ a fundamētis erexit/ variisqꝫ marmorum
ornamentis decorauit, vt carmina illic ex musuo opere ad huc osten-
dunt, vbi etiam prima Statio in quadragesima celebratur, & vbi Di-
uus dominicus ordinis prædicatorum author, ab Honorio iii ex ge-
nerosa Sabellorum gente regulam confirmari obtinuit. Haud pro-
cul in eodem montis supercilio surgit templum. S. Alexii ro. Ana-
choritæ qui diu in domo paterna / sub quibusdam ligneis gradibus
(qui adhuc ibi extant) latitauit, ne parentibus quidem / vsqꝫ ad mor-
tem agnitus est. vbi antea fuit monasterium. S. Bonifacii martyris.
Hinc lapidis iactu supra montis. crepidinem apparet ruinosa ædis.
S. marie Auentinæ, vbi fuisse tradūt olim templū bonæ deę cui solæ

ædis Orcl

Dietæ ma/
mæ.

Templū .S.
Sabinæ.

Templum
S. Alexii.

Tēplū. S. ma-
rie auērinæ.
Tēplū bonæ
deę.

ANTIQVITATVM

Templū . S .
priscę .

Cœnobiū .
S. Sabæ.
Templum .
S. Balbinæ
Spelūca Caci
iuxta trigemi/
nam portam
tyberi i cōbēs.

Aedes hercu/
lis uictoris.
Cacus Euan/
dri seruus.
Caci soror ei/
iusdem nois.
quę herculi se/
cit in ditium
de furto boū.
Ara Iouis in/
uentoris

Scalæ Caci
Scalæ Gemio/
næ iuxta
Templū Iu/
montis reginæ.

Picus, & fau/
nus auentini
numina.
Antrū, cū fon/
te ex quo bi/
bebant
Picus & fau/
nus a Numa
capiti.

Conflagratio/
domus
Tulli hostili.
Ara Elicii Io/
uis.

feminę sacrificabant, ab altero montis latere versus circū max. extat templum. S. priscę in ruinis Thermanum decii Imp. In altero auen/
tini i sūmo vertice/versus pprtam capenam surgit ædis, & Cœnobiū
S. Sabæ Abbatis in cella noua hinc fundæ iactu apparet Templum
S. balbinę virginis. Quirini Martyris ffilia/iuxta thermas Antoni/
nianas. fuit præterea in Auentino spelunca Caci tiberi incumbens/vt
scribit Virgilius libro viii ænaidos /cum inquit Hanc vt prona iu/
go leuum incūbebat ad annē Dexter in aduersum:& quę secuntur.
fuit autem ea spelunca iuxta portam trigeminam/& salinas/vt scribit
Solinus, in crepidine montis supra naualia vbi etiā ædes herculis vi/
ctoris/qui eum interfecit, fuit enim Cacus Vulcani filius, & tunc la/
tro illius loci incola. Cacus autem re vera fuit seruus Euandri, qui in
cendio agros depopulabatur accusatus a sorore / eiusdem nominis,
vnde Ca meruit Sacellum, in quo Vestales sacrificia offerrent /quia
herculi fecit indicium de furto boum, illum autem hercules obraptas
sibi boues interfecit, cunq; fluuio abluisset aram loco proximam ere
xit Iouis inuentoris iuxta trigeminam portam/immolauit q; deo iu/
nencum/gratum munus inuentori boū. In eadem montis parte fue/
runt Scalę Caci. Et scalę gemonię iuxta templum Iunonis reginæ,
per quas facinorosi vnco trahebantur, erat enim locus præceps Sue/
tonius in funere Tiberii cęs. Alii vncum inquit & gemonias ininabā
tur, &c. in Vitelio Imp. Tandem apud gemonias minutissimis iēti/
bus excarnificatus, inde vnco tractus in tyberim. In eodē mōte Nu/
ma rex impetrare didicisse ferē fulmina a pīco/& fauno qui erant nu/
mina illius montis/vbi antrum/& fons cuius aquam bibebant/quos
Numa vino illic appposito ebrios/ac sopitos reddidit. & inuincula in/
iecit:vnde fulmina elicere didicit. Oui. in fastis. Lucus auentino su/
berat niger ilicis vmbra, Quo possis viso dicere numen adest. In me
dio gramen/muscoq; adoptata virenti Manabat saxo vena perennis
aquæ. Quem regem Tullus hostilius/quī ei in regno successit / cum
imitari veller/non rite agens in eliciendis fulminibus/ ipse cum tota
domo(vt scribit liuius)conflagrauit. Elicii Iouis visa ara in auenti/
no ab eliciendo dicta vt tradit Varro. Auentinum montem diu palu
dibus exclusum/Ancus martius tandem vrbi addidit/& frequentem
fecit populis latinorum quos illuc transtulit/diruris illorum oppidis
Politorio, Tellenis, & Sicania/ deinde a regionibus, & pomerio
olim exclusum (quoniam in eo Remus infelices vidit volucres)

Claudius Cæsar vetantibus haruspibus pomerio inclusit. Diony/sius libro iii hist. ita scribit/Primum quidem non parua vrbis addi/dit partem Ancus Martius cingens muro eum locum, qui Auenti/nus dicitur. Est enim collis modice elatus, in orbē, stadia ferme xviii complectens, qui tunc cum silua omnis generis plenus erat, tum ve/ro erat plurima/& pulchra lauro, a qua locus quidam a romanis lau/retum dicitur. Nunc autem ædium plenus est omnis. In quo etiam monte multis ornamentis insigne extructum est Dianæ templū. Se/parabatur a palatio profunda/& angusta valle, postea repleta est con/cauitas illa / inter colles media. Hanc autem videns futurum ali/ quando munimentum aduersus urbem / vt si quis ei superuenerit exercitus muro fassaꝝ muniuit / & traductis ex tellenis / politorio/ aliis qꝫ vrbibus / quoscunqꝫ cepit colonos ibi collocauit / per/ suasitqꝫ / vt templum Dianæ ædificarent / adiicerent qꝫ statutis tem/poribus inducias / & si qua facta inter eos offensio esset / per hæc sacra dissoluerent. posteaꝫ rex pecuniis / quas contulerunt vrbes eꝫ om/nes / extruxit Dianæ fauam in maximo romæ collium Auentino collocatum. leges qꝫ in base ærea conscripsit in delubro Dianæ sita, fuit qꝫ id commune templum / Romanis / & latinis exemplo Dianæ Ephesiæ vrbibus Asiæ. Antonius Horatius in sabinis bouē insigni specie & magnitudine natam a diuino quodam monitus est si quis immolasset / totius italiæ imperium eius ciuitatem potiturum. Cor/nelius sacerdos eo ad tyberim lauandi specie missio / immolauit, & ro/mæ imperium italię peperit. Cuius Cornua in vestibulo templi pro miraculo diu pependere. Plutarchus in problematibus scribit in Dia/næ templis tantūmodo Ceruorū Cornua / in eo aut quod est in Auē/tino / bouum affixa spectantur. Simili modo Iunonis sospitæ fuit com/mune templum Lauuinis, & Romanis, cui omnes cōsules sacrificare necesse erat, vt docet. M. Tullius in oratiōe pro Murena. Liuius etiam Ianuinis inquit Ciuitatem datam sacraꝫ sua reddita, Ea con/ditione, vt ædes, Lucusqꝫ Sospitæ Iunonis communis Ianuinis cum populo ro. esset, fuit præterea in Auentino templum Iunonis reginæ quod ex parte veientanæ prædę Camillus vouerat. Liuius eodem an/no ædis Iunonis reginæ ab eodem dictatore / eodemqꝫ bello vota/ dedicatur, Celebratamqꝫ dedicationem ingenti matronarum studio tradunt / fuit & in eodem monte templū lunæ vt scribit Ouidius in/ fastis Luna regit menses huius quoqꝫ tempore mensis Finit auentini

Mons auenti/nus iussus
Claudii here/ditari cepit.
Auentini circui
tus.

Lauretum.

Tēplū dianæ
ornatissimum

Tēplū dianæ.

Dianæ fauā i
maxio collū
auentino cōe
ro. & latinis.
Antonius Ho
ratiū.
Bos insigni spe
cie in Sabinis
nata.
Cornelius ro.
Sacerdos.
Cornua in tē
plo dianæ.

Sospitæ Iuno
nis cōe tēplū.
Ro. & latinis.

Templū Iuno
nis reginæ,

Templum lu
næ.

ANTIQUITATVM

Templū bonæ deæ.

Templum libertatis.

Atrium libertatis

Lucus Camænarum.

Lucus hylernæ.

Vener murcia.

Ara ueneri murciæ ueneri dicata.

Sacellum deæ murciæ quæ murcus dicebatur.

Dea murcea

Dea strenua,

Remuria a remio.

Auentinus regio xiii vrbis.

Cæli viben.

Vortunus.

Cæliolus

Cælius mons

Querqulan

Cælius augustinus dicitur

luna colenda iugo. fuit & templum bonæ deæ a. Q. Claudia vestali conditum, quod postea vetustate collabens, liuia sumptuosissime instaurauit. fuit etiam lauretum / Ioui sacrum. vt scribit plynus. fuit & templū libertatis a Graccho conditū / ex mulctatitia pecunia / fuit & libertatis atrium a Pollione instauratū, fuit & lucus Camænarū & lucus bybernæ iuxta tyberim, Ouidius in fastis Adiacet antiquus tyberinæ lucus hylernæ. pōtiffices illuc nūc quoq; sacra ferūt. Præterea milibus latinorū in ciuitatem acceptis / quibus vt adiungeretur Palatio Auentinus ad Murcia data sedes, nam venerem prisci Murcia dixerunt a myrto / quæ arbor veneri dicata est / vt scribit plynus. Quin & ara vetus. fuit veneri myrteæ, quam murciam vocant et eidem sub aentino murciæ deæ Sacellum, quæ antea murcus dicebatur. fuit & altera dea nomine Murcia / quæ faceret hominem mūceū. i. desidiosum cui cōtraria / strenua cuius sacra fiebant / vt homines faceret strenuos. Romurius ager dictus quia possessus a Remo, & habitatio Remi Remoria, sed & locus in summo aentino remoria dicitur, vbi Remus de vrbe condēda fuerat auspicatus. fuit et aentinus regio xiii antiquæ vrbis.

DE Cælio monte & cæliolo. & eorum rebus priscis.

In Suburanæ regionis parte inquit. M. Varro princeps est Cæli mons a Cælio Vibeno tusco duce nobili, qui cum sua manu dicitur Romulo venisse auxilio cōtra latinū regē. Hinc post Cælii obitū quod nimis munita loca teneret / neq; sine suspitione essent, deducti dicuntur in planū, ab eis dictus vicus tuscus, & ideo ibi Vortunū stare, quod is de Hetruriæ princeps, de Cælianis / quia suspitiōe liberi essent traductos volūt in eū locū / qui vocatur Cæliolus. i. minor Cæli cuius meit Martialis cum inquit Maior Cæli & minor fatigat / Est aut Cæliolus Mons ille vbi nūc est porta latina, & templū cum altero sacello. S. Io. apostoli & Euāgelistę. sed redeo ad cæliū montē est enim Cælius vnus ex septem vrbis mons vbi est basilica lateranensis / de quo Cor. Tacitus. Ne fuerit inquit absurdū tradere eum montē antiquitus Querquetulanū cognomento fuisse, quod talis siluæ frequens fecundusq; erat mox cælius appellatus a Cælio vibeno, qui dux gentis hetruscę cum auxiliū allatum venisset / sedem eam adceperat a Tarquinio prisco, seu quis alius regum dedit / nam in eo scriptores dissentiunt / Cætera non ambigua sunt, magnas eas copias per plana etiam / ac foro propinqua habitasse, vnde tuscum vicū a vocabulo Aduenarum dictum. Adduntur sententię, vt mons Cælius Augustus appellaretur, Quādo cūctis cō-

flagrātib⁹ / Sola Tiberii effigie sita in domo Iunii senatoris inuoluta
māssisset. Eū mōtē Tullus hostilius vrbi addidit & habitandū dedit
Albanis, vbi māssiones fuerūt albanæ, post euerfam albā, & ex duab⁹
facta est vna vrbs, multi etiā hetrusci, qui cū Cælio vibēne prius / &
postea cū porſena rege venerāt, remāserūt, & habitauere circa ea loca/
vbi fuit vicus tuscus. liui⁹ Hetruscis inquit is loc⁹ ad habitādū dat⁹,
quē deinde tuscū vicū apdellauere. Dionysī⁹ libro v hist. ita tradit,
Multis deponētib⁹ desiderīū in patriā redeūdi. Senatus dedit regio/
nem vrbs / in qua sedē cōstruxere, iter palatiū, & Capitoliū, quatuor
fere extēsa stadia. Cōuallēq; / Quæ vsq; ad ætatē meā vic⁹ tusc⁹ a Ro/
manis / lingua propria appellatur. per quē quidē trāsitus est ad circum
max. vbi fuit tēplū Vertūni. i. Iani hetruscoꝝ principis. Qui quidē
mons, vt frequētior esset habitatoribus ipse rex hostilius regiam sibi
illic etiā cōstituit, & templū quod in curiā redegit / patrib⁹ minorum
gentiū / ordine ab se aucto. sub quo mōte fuit olim templū Mineræ
titulo natalis eius dedicatū Ouidius libro iii fast. Cælius ex alto, qua
mōs descēdit in æqna. Hic vbi nō plana est, sed prope planavia, Pla/
na licet vidēs castæ delubra mineræ, Quæ dea natalis cœpit habere
sui, vbi Quinquatria celebrabātur. Erāt & alia minora de mense Iu/
nii. Auspicatur autē mōs Cælius a vico Scauri, vbi nunc est templum
& Cœnobiū. S. Gregorii in ædib⁹ paternis iuxta Septizoniū Nam
ipse adhuc viuēs paternā domū diuo Andree apostolo ibidē dedica/
uerat. post hūc locū statim a sinistris occurrit ædes. S. martyriū Ioan/
nis, & pauli in domo paterna, vbi Iuliani imp. iussu iterfecti, ac sepul/
ti, iuxta Curiā (vt aiūt) Hostiliā. Hic iactu lapidis iuxta forinasaquæ
Claudiæ extat a dextris Hospitale. S. Thomæ in cælio mōte / cōstitu
tus olim locus ad redimēdos captiuos, seu pmutādos, qui capti essent
a barbaris. Haud procul hic surgit Ecclesia. S. Mariæ in dōnica siue
nauicella, cuius simulacrū ex marmore extat ante fores tēpli, Quod
nuperrimē a Leone. x. instauratū / ac sumptuosissime ornatū, vna cum
porticu, & nianicula, cuius loci antea Cardinalis titulū habebat. Hinc
eūdo in lateranū statim occurrit a dextris Sphæricū. S. Stephani rotū
di templū in cælio mōte Quod antea fauno Capripedi dedicatū Sim
plicius ei⁹ noīs papa protomartyri Stephano cōsecrauit / Quod post/
ea penitus collapsum, Nicolaus. V. ante hos proximos annos / coarta
ta priore tēpli phærica illa amplitudine / in eā formā quæ nunc extat in
staurauit / vt in tēpli aditu titulus apparet. fuit & in eodē ambitu / me /

Tiberii effi
gies
Māssiones alba
næ.

Vicus tuscus.

Vici tusci amb
itus.

Templū Ver
tumni.

Regia Tulli
regis. Tēplū et
Curia hostilia
Templū Mī
neræ.

Quinquatria
mineræ.

Vicus Scauri
ædis. S. Gre
gorii.

S. Io. & pauli
ædis. iuxta cu
riam hostiliā.
Aqua Claudia
Hospitale. S.
Thomæ

Tēplū. S. Ma
riæ i donnica.

Templū fauni
nūc. S. Stepha
ni protomaz
tyris.

ANTIQUITATVM

Templū Clau-
diū Cæs.
a Vespasiano
conditum.

Campus mar-
tialis
Equiria mar-
tiū campi.

Castra peregr-
ina.
Temp'um iiii
coronatorum
adis. S. Clemen-
tis

Arcus formæ

Hospitale late-
ranense.

Lateranorum
domus.
Basilica latera-
nensis.

Imago Salua-
toris

Capita aposto-
lorum petri &
pauli.

Colūnæ qua-
tuor æneæ ex
ueteri structu-
ra conspicuæ.

moria patrum nostrorum celeberrimum. S. Erasmi monasteriū. fuit
& iuxta formas. aquę claudię In hoc spacio Templū Claudii Cæs.
a Vespasiano conditum teste Tráquillo cęptum antea ab Agrippina
sed a Nerone funditus destructum, In eodem etiā ambitu fuit Cáp'
martialis, vbi Equiria fieri consueuerant, Siquando tyberis inunda-
tio martium campum occupasset, vt scribit Ouidius in fastis. In eo-
dem etiam monte fureūt Castra peregrina ab Augusto Cæs. cōstitu-
ta/vbi in montis supercilio surgit nunc Templū. S. quatuor Coro-
natorum ab Honorio primo cōditū, vbi multa corpora sanctoꝝ ma-
nu propria collocauit. Huic loco subiacet Ecclesia. S. Clementis in
ædibus paternis condita de qua diuīs hieronymus Nominis inquit
eius memoriam vsq; hodie extructa ecclesia custodit. Hinc per radi-
ces montis eundo in lateranū post arcum formæ statim occurrit Ce-
leberrimum in toto orbe Hospitale lateranēse/sub titulo Saluatoris/
a Clarissima Colūnensium gēte prius excitatum, Quod postea Ro-
mani procures ædificiis, ac prouētibus/ad pium opus pauperū egro-
tantiū indies magis, magisq; ampliare nō desinūt. In hoc ambitu fuit
olim domus illa præclarissimæ gentis lateranorum/de qua Iuuenalis
Saty. viii Clausit, & egregias lateranorū obsidet ædes. Tota cohors.
Vbi nūc surgit lateranensis basilica in toto orbe celeberrima quater-
no colūnarum ordine/a Cōstantino magno precibus. S. Siluestri pa-
pæ condita/in honorē Saluatoris. S. Ioānis baptistę. S. Ioānis aposto-
li/& Euāgelistę, vbi in prima abside visitur ex musiuo opere imago
Saluatoris/quę prima populo ro. depicta apparuisse dicitur. Et supra
altare maius in marmoreo tabernaculo, ferro vndiq; munito/ad id ex-
citato/Cōdita sunt Capita. S. apostolorū petri & pauli Quę diu quę-
sita/tādē Vrbano. v. inuenit. Desierāt enī in honore esse ppter desue-
tudinē, & ignorationē, reperta vero apud Scā Sctōꝝ, & locellis argē-
teis cōdita/in hūc locū maxima veneratiōe, & celebritate, astāte clero
populoq; ro. Assurgit ibidē alterū marmoreū suggestū, vbi multæ re-
conditæ sunt preciosissimæ Scōrū reliquiæ/quæ die dūicę resurrectio-
nis populo ostēdunt/quarū nomina ī magna tabula nuperrime ibi af-
fixa notata sunt. Extāt adhuc quatuor ex ære colūnæ pari forma / &
striatura cōspicuæ: quas tradūt ab Augusto cęs. conflatas. Augustus
enim victor totius egypti/ quam Cæsar pro parte superauit / multa
denauali certamine sustulit rostra ærea/quibus conflatis quatuor ef-
fecit columnas, quę postea a Domitiano in capitolio sunt positæ/

LIBER. II. MONTES. fol. XXIII

nam rostratas Iulius cęs. posuit victis penis nauali certamine quibus vnam in rostris, alteram ante arcum pro parte ianuarum. quę sunt hodie in lateranensi basilica e structura corinthia. Extat in eadem basilica iuxta tabernaculum Eucharistię Vna e multis ęrea tabel/la incisis litteris/vbi quędam Sancio legitur, de Imperio Vespasia/ni. Extat & in templi medio Sepulchrum / cum ęneo Simulacro / Martini. V. ex generosissima Colūnēsiū p̄sapia, Qui adeo lenibus fuit morib⁹, vt suorę tēporę delicię sit appellat⁹, per quę Schisma omne penit⁹ extincitū est, Qui etiā basilicā ignib⁹ / & ruinis deformatam lithostroto, & pictura decorauit/quā Eugeni⁹ iiii postea absoluit. Ex tāt pręterea in eadē basilica quędā de triūpho Titi, quę prius erant in tēplo Pacis vt tradit Diuus Hieronymus, vt lingnea illa mensa qua/ dratę formę/supra qua Christus cum discipulis cęnitasse dicitur pri die quā Crucis subiret patibulum. Extat etiā Arca fœderis, vt vul/ go credit & virga Arō. hierosolymis/in triūpho Titi aduecta. Mul ta pręterea extabāt olim in ea basilica Ornāmēta aurea/& Argentea/ac gemmis ornata quę hodie nulla extāt, & annui prouentus/ex diuer/ sis orbis regionibus, vt in pont. gestis legitur. Habet etiam ipsa basili ca appēdices. vbi adhuc extat baptisterium Magni Constātini/sphæ ricę formę porphyreticis columnis vndiq; septum, vbi circumquaq; Argenteos ceruos/aquam ex ore in mediū effudisse tradunt/& in me dio lauacro Colūnam, vbi lucerna certo tempore balsamo ardebat. vbi etiam in primo frōtis p̄cio incisum legitur distichon. Iussons esse volens isto m̄ndare lauacro. Seu patrio premeris crimine, seu pro/ prio. Quē locum n̄perrime leo x. tecto plūbeo instaurauit, vbi etiā Hilarius papa tria oratoria condidit, quę adhuc extant, Vnum. S. Ioānis baptistę satis exiguū/cum ęreis foribus, vbi Cōstātini Imp. Cubiculum fuisse tradunt, quod mulieres ex edicto nō ingrediuntur. Extat & in primo ingressu versus hospitale Oratorium. S. Crucis, crucis effigiem hñs/vbi in aditu sunt in ipsis postibus duę/paresq; co lūnę/exspeculari lapide/satis cōspiciuę, & totidē paruę satis rudes ite/ rius ligneis oculis iclusę, quas fuisse pri⁹ apud ludęam in cubiculo (vt aiūt) diuę marię virginis/quarę altera sēper violarę spirat odorē. Ab altera vero basilicę parte vbi nūc ęneus surgit Equ⁹ Extāt iuxta Scā Sctōrę marmorei grad⁹ nūo xxviii, per quos Christ⁹ ad pilatū ascēdisse dī/vbi pēsilis, & flexuosa lōgo icessu occurrit portic⁹ ab Eu/ geio iiii instaurari cępta a Nicolao v & Syxto iiii successiue restituta

Tabula ęrea
antiquissima lit/
teris exarata.

Sepulchrum/
ęreū Martini
v. q. suorę tēpo
rum delinę di
ctus est: p quē
Schisma om/
ne extincitū dī.
Spolia ex triū
pho titi. lingnea
mensa arca fę
deris.

Virga Aron,

Templi appē
dices.
Baptisteriū cō
stantini Imp.
Tria ibi orato
ria.

Oratorium. S.
Crucis.

Geię Colūnę
e speculari la/
pide.

Totidem exi/
guę. ac rudes
marmorei gra
dus

ANTIQUITATVM

Statura christi

Dux porphy/
reus sedesq

Scti Scorum
Sacellum .S.
Laurentii.

Imago Salua
toris a diuo lu
ca depicta

Fercula quid
ædis. S. Adria
ni in tribus fo
ris

Arcus latonæ

Basilica. S. ma
rix maioris

Exquiliarum
magnitudo.

Lucus saguta
lu/& larium

vbi in primo aditu iuxta basilicā. S. Ioānis occurrit a sinistris mēsurā
staturæ Christi / vbi lapis / super quo numerati dicunt xxx argētei qui
bus venūdatus est a discipulo iuda. paulo vltimus occurrit tres portæ
marmoreę / per quas ingressus dicitur ad pilatū iuxta antiquū pōtificū
Suggestū / deinde duæ porphyreticę sedes / vbi nou^o pōtifex attrectat^r
vt fama est ab vltimo diacono / si testes habet / institutū ob ppetuā no
tā sedi apostolicę inultā a Ioanē pont. natōe anglico / qui femina inue
rus est / & in pcessiōe peperit / quē locū ro. pōtifex illac pgređiēs vitat /
& quasi detestabilē abominat^o. Extāt & in triāgulo paruæ exere haud
magnę portæ / quæ vltima a sinistris pducit ad Scā Sctōz / Est enim
paruū in loco Sacellū diuo Laurētio martyri / a Nicolao iii ex claris
sima vrsinorū pspia excitatū / qui ob morū elegantia cōposit^o dict^o est.
depositis illic ap^oz Caluariis donec tēplū renouaret. Est enī loc^o pi
ctura / & tessellatis pauimētis / ex diuerso lapide satis cōspiciuus. vbi ab
Vrbano v. Capita ap^oz nouissime reperta sunt / vbi extat locell^o cę
lesti gratia plenus, & pleręq; alia reliquia / quę nuperrime iussu leonis
x. reſerata sunt / atq; a multis viſæ. Sed præcipua illic cernitur Imago
Saluatoris adiuvatoris luca Euāgelista designata, ab Angelo (vt credi^t) ab
soluta / argēto / ac geminis satis exornata. Quæ ex instituto leonis iiii
singulis ferme annis de mense Augusti veluti in antiquo triūpho / &
triumphalibus ferculorum simulachris concētu q; tubaz / tibiarrūq;
& pomparum omnis generis maximo numero defertur e laterano in
forum ro. Sistiturq; ante ædem. S. Hadriani in trib^o foris / assistente
clero populoq; ro. Inde succollātib^o honoratis quibusq; iteratur / præ
teruehēs q; per arcū latonæ / propter Cacodēmonas qui tunc locū in
festabāt / postea per Suburam / & aute. S. luciam in Silice / ppter basi
liscū / qui subterranea cauerna ibi / vt fertur / latitabat / Quę loca hoc
modo liberata dicuntur. nouissime vero in basilica. S. Mariæ maio
ris / occurrente illi imagine diuæ genitricis / ea nocte sistitur / vbi lecti
sternia & frequēs totius vrbis conuentus. postera autem luce in latera
num per aliam viam cum eisdem fere pridianis pompis reportatur.

De exquiliis / & earum ornamentis.

Exquiliarū diffusissim^o est ambit^o / multiplicemq; mōs ipse habet
Etyologiā / Est q; ceterorū maxim^o æditissim^o q; i multos assurgēs
vertices / De quo. M. Varro: Secūde regiōis Exqlia: Alii has scripse
rūt ab Excubiis regis dictas: Alii / q; ex culta arege Tullio eēt: huic
origini magis cōcinūt luciviciu / q; ibi luc^o Martis sagutalis / & larium

LIBER. II. MONTES. fol. XXIII

Querquetulanum Sacellum, & lucus Martis / & Iunonis lucinæ. Exquilæ duo montes habiti, q̃ pars Cespheus mons suo antiquo nomine etiam in sacris Argeorum scriptum est sic: Oppius mons princeps Exquilineum lucum sagutalem sinistra / quæ sub mærum est. Oppius mōs terticeps lucum exquilineum / dexterioꝛ via in tabernola est. Oppius mons quadiceps lucum exquilineum / viam dexterioꝛem in figulis est. Septius mons quinticeps lucum patilinū, ex quibus Cispheus mons Sexticeps apud ædem Iunonis lucinæ vbi æditumus habere solet. Hæc montium nomina aduentitiorum ducum sunt, qui eos aliquando in coluere. Ouidius ab excubiis regis dictas affirmat in libris fastorum cum inquit Adde q̃ excubias / vbi rex roman⁹ agebat: Qui nunc exquilias nomina collis habet. Siue q̃ ante urbem conditam aucupibus Exquilæ erant in usum / vt sparsis quisquiliis aues illuderentur. M. Cato autem ab excubiis tradit / quas Romulo lucum more prisco dedit xii liætorum / & ccc. armatorum ad custodiam corporis simul & dignitatem / quia. T. Tatius non erat sine suspitione in fidẽ societatis / nam Romulus urbis agrum diuidens inter Sabinos / & Tuscos / palatium / & exquilias colles sibi retinuit. Terminatur em̃ Exquilæ cū omnib⁹ urbis mōtibus interiectis cauis / præter Auentinum. Respiciunt aut̃ ab oriente Mæniæ urbis / a meridie Celiū. ab occasu palatiū / & Capitoliū: Quirinalē / & Viminalem. Auspicatur ab bustis gallicis / & subura / terminatur adextris via labicana / & incladunt templū. S. Crucis in hierusalē portā maiore / & portā. S. laurētii cum campo exquilineo deinde relictis addextrā thermis Diocletianis / terminatur cum niminali / interposita subiaccēte valle / quæ ducit in viam suburam qua postea separatur reliqua parte niminalis / & Quirinalis. In prima exquiliarū parte surgit Ecclesia. S. Petri a vinculis in Eudoxia / iuxta vicum Cyprium, & vicum sceleratum / inter ruinas nūc Thermarum Titi Imp. condita prius ab Eudoxia Arcadii superioris vxore, vbi etiam vincula recondi iussit. / Quib⁹ apostolus petrus vinctus fuit ab Herode rege / hierosolymis, diebus azimorum. Quam sollempnitatem (vt diuus hierosolymus tradit) Siluester papa / rogatu Constantini Imp. a pascha resurrectionis in Cal. Augusti distulit, Carceremq̃ Tullianum iuxta forum repurgatum prius in hanc vinculorum sollempnitatem / dedicauit, & vt ea dies Cal. Augusti / quæ i honore victoriæ Cæs Augusti de. M. Antonio, & Cleopatra / antea celebrabant, in honore vinculorum petri postea coleretur.

Querquetu /
lanū sacellum.
Lucus martis
& Iunonis lu
cinæ
Cespheus mons
Oppius mōs
Cispheus mons

Exquiliarum
termini.

ædis. S. petri a
vinculis
Vicus Cypri⁹.
Vicus scelerat⁹
tus.

Vincula petri

Vinculorū sol
lemnitas.

Carcer tullia /
nus.

ANTIQVITATVM

*Mēsis augusti
ab augusto cās
dict⁹. Sextilis
antea sicut Iu/
lius quintilis.*

*Tēplū. S. mar
tini & siluestri
in montibus.
Sergius papa
os porci antea
uocatus.*

*Thermæ tra/
iani.
S. Lucia i ca/
pite suburæ ab
honorio pri/
mo condita.
Tēplū. S. Pra/
xedis a pascha
liprio cōditū.
Sacellū cogno
mento ortus
paradisi.*

Colūna parua

*Lucus fagutalis
Lucus larum.
Querquetula
num sacellū.
Iuno lucina.*

*Basilica diuę
Marię maio/
ris ad pręsepe.
Ioānes prius*

*Locus niuib⁹
opertus i me/
diis ætus fer/
uoribus.*

Qui mensis ab eo dictus est Augustus, nam sextilis antea vocabatur a numero. sicut Quintilis prius/postea Iulius/a iulio Cæs. Quem quidem olim sui tituli locum in meliorem formam redigens Iulius ii pont max. multis ornamentis decorauit. In eodem montis sinistro supercilio Surgit templum. S. Martini / & Siluestri in montibus/iam vetustate collabens, Quod Sergius papa prius cognomento os porci appellat⁹ / vt quidam tradūt excitauit, Qui ob turpitudine nominis / primus omnium pont nomen sibi mutauit appellatus q̄ est Sergius, Quem morem Cæteri post eum pont. seruauerunt. Sunt qui tradant / non a Sergio / sed a Symmacho id templum conditum / iuxta Thermas Traiani/Imp. Subest huic loco ædis. S. Lucię in capite/Suburæ / ab Honorio primo condita. de cuius fornice Leo iiii suis orationibus basiliscum vt dicitur, fugauit, paulo hinc superius / eundo ad arcum. S. Viti occurrit a sinistris templum. S. Praxedis virgiuis, a paschali primo conditum, siue in stauratum / vt in apside / ex musiuo apparet carmen. Vbi a lateretempli extat Sacellum quod dicitur ortus paradisi, et mulieres non ingrediuntur vbi breuis versiculorq̄ columna se / pta est clatris / ad quam christus religatus fuisse creditur. Quam Ioannes Car. de columna pranestinus hierosolymitana functus legatione / romam aduexisse dicitur. fuerunt præterea in exquilis iuxta viminalem lucus fagutalis & lucus larum. Querquetulanum sacellum, lucus Mephytis / & Iunonis Lucinæ / Quorum angusti fines non iam diu lati. Ouidius in fastis Monte sub exquilio multis inceduus annis Iunonis magnæ nomine lucus erat. Lucina vero dicta vel ab ipso luco / vt scribit Varro, vel vt tradit Ouidi⁹ in fastis q̄ nascentibus lucem præbeat / cum inquit Gratia lucinæ dedit hæc tibi nomina lucus, Aut q̄ principium tu dea lucis habes / In quo ambitu surgit nunc venerabilis basilica. S. Marię maioris ad pręsepe, quę melioribus auspiciis nunc puerperiis lucem præstat, ac vitam, Cuius rei historia / ita se habet / fuit olim, Quidam Ioannes patricius, qui cum prolem nullam ex se procrearet, affluentibus illi magnis opibus, multis precibus efflagitauit / vna cum vxore, vt ostenderetur locus, vbi templum ex tot facultatibus, quas possidebat / edificaret, nec absuit suis votis deus, Quadam vero nocte per quietem admonitus, vt eum locum, quem niuib⁹ opertum / proxima luce conspiceret /

LIBER. II. MONTES. fol. XXV

templo designans/metaretur. Eadem visio apparuit Liberio papæ. Instabant enim tunc idus Augusti / in maximis anni feruoribus. Quæ basilica auspiciis liberii papæ, seu Syxti iii, vt legitur in abside templi condita fuit, sed eam potius renouasse creditur, aut eâ musiuo quod in lateribus apparet/exornasse. Extat etiâ argumentum vermiculato opere in templi frontispicio / quis eam basilicam struxerit. Ea est hodie omnium pulcherrima diuersitate marmorum conspicua/pauimento / incrustatione / & musiuo opere afrôte / et a tergo/tam interius/quâ exterius insignita. Laqueatisq; tectis / auro illitis / ac pictura ab alexandro vi nuperrime satis illustrata / instaurata q; antea a Nicolao iiii/& Iacobo Columna/ vt in maiore abside ex speciosissimo musiuo apparet. Latet sub priore altari corpus. S. Mathiæ apostoli / & ante Sacellum ad præsepe corpus. S. Hieronymi presbyteri Car. vbi & de feno est / & de materiis illius præsepis / vbi Christus natus est in bethleem. Quod / edicto interposito mulieres non ingrediantur. Surgit ibi marmoreum suggestum vbi multæ reconditæ sunt Sanctorum reliquiæ. Et alterum ab altero templi latere / vbi vetustissima dei genitricis imago / quam diuus Lucas euangelista ex propria eius idea / expressisse dicitur. Extat & altera eiusdem deiparæ matris imago/quæ leoni papæ dexteram abscissam restituisse creditur / extat & iuxta turrem campanarum. Sepulchrum Ioannis patricii/eius basilicę conditoris. Hinc enndo versus arcum. S. Viti occurrit a sinistris Templum. & hospitale. S. Antonii abbatis/quod petrus cardinalis de Capotiis ro. vna cum hospitali excitauit, iuxta vetustâ eadem S. Andree apostoli a Simplicio papa fundatam marmoreis circumquaq; interius incrustationibus insignitam/extat in abside ex musiuo auctoris nomen. Hinc ad lapidis iactum statim apparet iuxta arcum Gallieni Imp. tēplū. S. Viti in Macello/a Syxto iiii nuperrime instauratum / vbi requiescūt multa corpora sanctorum martyrum / quicō ī loco interfecti super lapidē (vt credūt) clatris ferreis septū. Varia est de macello hoc etymologia / Quidā id dictum putant macellum libyæ. p. Victor scribit Macellum liuiani in vi. vrbis regiōe/nec desūt qui velint a macello. i. e. de martyx deriuatū. Plura fuerūt ī vrbe Macella, sed duo præcipua. Macellū magnū ī Cēlio mōte & macellū liuiani ī Exquiliis/de quo nūc agīt. Macellū pprie loc⁹ ē, vbi venalia oīa ad vsum humanū cōtrahunt. Plaut⁹ in Aulularia/ Venio adma/

Liberius papa
Syxtus papa.
iii.

Templi orna
menta.

Alexander vi.

Sacellum ad
præsepe.
Corpus beati
Mathiæ apli.
Corpus. S. hie
ronymi pres
byteri.

Imago diuę
virginis adiuo
luca Euāgelis
ta depicta.

Sepulchrum
Jo. patricii.
Templū. S.
Antonii.
ædis. S. andree

Arco Gallieni
Templū. S.
Viti ī macello
Macellū libyę
Macellum li
uiani.

Macellū quid

ANTIQUITATVM

cellum inquit/Rogito pisces/indicant caros/Agnam caram / bu-
 bulam/vitulinam/Cetum/porcinam/cara omnia. Macellum vero
 a Macello quodam viro dictum/qui in vrbe latrocinium exercebat/
 quo danato/Censores Aemilius/& fuluius statuerunt/ vt domo eius
 diruta/obsonia ibi venderentur:redactis in fiscu bonis/aliqui tradunt
 q̄ ibi fuerit hortus/quē lacedemonii macellum vocant ab eo macel-
 lum in foro. post hūc locū euntibus versus portā maiorem occurrunt
 a sinistris in proximo quadriuiio ante templum. S. Iuliani/duo mar-
 morea trophæa. i. trunci/cum spoliis/quē fuisse dicuntur. C. Marii
 septies consulis de triumpho cimbrico/& de manubiis cimbricis ere-
 cta / Quorum alterum habet thoracem cum ornamentis /& clypeis
 & ante se imaginem captiui Iuuenis barbari brachiis post tergū vin-
 ctis. Alter vero instrumētā oīa ad pugnādū/& clypeos. Quē disiecta
 a victore Sylla/a. C. Cæsare dict. instaurata scribit Suetonius cum in-
 quit Trophæa. C. Marii de Iugurtha/deq; Cimbris /atq; Theuto-
 nis a Sylla disiecta restituit. C. Marii enim duo Trophæa spectātur
 & septem infastis Consulatus leguntur. Vnde locus hodie ab incolis
 vocatur Cimbrum/ In hoc olim loco fuisse domum gl̄iorum scribit
 Valerius max. cum inquit Domus æliorum vbi nunc sunt mariana
 monumenta, & Sacellū marianum. In quo illud. S. C. de reditu Ci-
 ceronis in patriam/lentulo Consule referente/factum fuit, vnde etiam
 ea regio omnis/quē vergit in lateranum/nūc corrupto vocabulo di-
 citur vulgo merulana. i. mariana, quē olim apud veteres dicebatur re-
 gio tabernolæ/vt scribit Varro. cum inquit lucus exquilinus dexte-
 rior via intabernola est qui locus hodie/& tōra illa concauitas / nunc
 feruit vinetis/& arundinetis/vsq; ad viam quē ducit a trophæis. C.
 Marii ad portā maiorem. Inter hanc viam & mœnia vr̄bis assurgit
 eminentissima sphericāq; moles/altera in tota vrbe post panthēo/mu-
 tilata/ac ruinosa, Quam fuisse tradit Suetonius basilicā/& porticū
 quam Caio/& lucio nepotibus erexit Cæsar Aug. Eumq; hodie lo-
 cum Incolē vocant corrupto nomine thermas Galluzi. i. Caii. & lu-
 cii. Sunt enim in eo ambitu breues admodum thermæ siue balinē,
 vnde fortasse locus/nomen accepit. Haud longe hinc surgit Tēplum
 S. bibianæ, & trium milium martyrum a Simplicio papa conditum
 iuxta palatium licinianum ad vrsū pileatum. q̄ ibi fuit imago vrsi
 habētis pileū in capite Hinc post trophæa. C. Marii cernitur ædis
 S. Eusebii/inter hanc & proximam ædem. S. Viti in macello quēdā

Macellū un/
de?

Trophæa .C.
marii.

Domus ælio-
rum.
Mariana mo-
numenta.
Sacellū ma-
rianum.

Regio taber-
nolæ.

Basilica / et
porticus
Caii, et lucii.

Tēplum .S.
bibianæ.

Ædis. S. Eusebii

LIBER .II. MONTEꝝ. fol. XXI.

apparent ruinæ / quas credūt fuisse thermæ Gordianorum iuxta viā
 prenestinam / verum eas Spartianus scribit fuisse extra urbem / vt post
 ea dicitur. Constat enim in hac regiōe fuisse olim arcum triūphalem
 vnus tantū gordiani Imp. In aggerib⁹ Tarquinii / Cuius quidē mar
 mora e profunda tellure eruta conuerti vidimus in ornamenta tēpli
 ac palatii. S. Laurentii in damaſo. Sunt præterea in hoc ambitu duo
 Campi magnæ amplitudinis. Viminalis & Exquilinus. Quorum
 alter sub aggere Tarquinii / a proximo colle viminali dict⁹. diffusissi
 mam occupat planitiem intra menia / vbi est porta inter ageres / qui lo
 cus nunc seruit vineis & arbuſtis / vbi puteus ſaliētis aquę profundis
 ſimus / qui dicitur hodie pute⁹ vinari in via quę ducit ad ipſam portā.
 Qui campus hodie ab incolis viuarium vocatur, q̃ illic apud veteres
 animalia includerētur, extant ad huc in proximis menibus Cauernæ
 ad id manu factæ veluti latibula. Alter vero Campus huic contiguus
 Exquilinus ab exquiliis dictus / in quibus manet / sub turre olim Mæ
 cenatis / inter montē ſuperaggere & mœnia vrbis / vbi nunc multa ſunt
 aquæduſtuum veſtigia / Qui campus dicitur / etiā foculus ab antiquis
 vſtrinis, erat enim apud veteres omnium ciuium cōmune ſepulchrum
 vnde extra portam exquilinam erat olim locus / qui vocabatur putico
 læ, vbi erant frequentes putei in quibus condebantur oſſa cōbuſtorū
 ex proximo cāpo. Puticolæ vt Elius ſcribit q̃ putreſcant ibi cadeue
 ra proieſta. qui locus publicus vltra exquilias. Cui⁹ rei nidor multū
 vrbi nocebat: Auguſtus qui ſtudit emendare aerem / cōſenſu populi
 & Senatus cōceſſit campū Mæcenati / vbi pulcherriſimos fecit hortos
 de quibus Suetonius in Tiberio Romā inquit reuerſus / deducto in
 forum druſo / ſtatim e Carinis / ac pōpeiana domo in exquilias in hor
 tos mæcenatianos tranſmigravit. Quo in loco nuper erutum eſt mar
 mor cū inſcriptione. CVR TIA. D. L. Præſis cui pars dimidia hu
 ius monumenti conceſſa eſt ab. C. mæcenate Helio ſibi et. p. Curtio
 Sp. f. Col. max. filio & Ti. Iulio Aug. l. Glyconi, & ſuis poſteris q̃
 eorum. Iuxta hortos Mæcen. fuit olim dom⁹ egregii poetæ Virgilii
 maronis / vt ſcribit donat⁹: habuit inquit domū romæ in exquilis iu
 xta hortos mæcenatianos quāquā ſeceſſu Campaniæ / Siciliæ q̃ pluri
 mum vreretur. Iminebat olim his hortis turris illa celeberrima mæ
 cenatis in ædiſſimo exquiliarum & totius vrbis mōte iuxta thermas
 diocletianas: qui hodie vocatur ab incolis mons ſuper aggere. Imi
 nebat enim aggeribus Tarquinii, ex qua turre. olim tota vrbs vndiq̃

Therma Gor
dianorum.

Arce triūphat
Gordiā imp.

Campus vi/
minalis
Campus ex/
quilinus.

Viuarium

Campus ex/
quilinus

Foculus
Puticolæ

Horti mæce/
natiani

Domus Vir/
gilii maronis

Turris mæce/
natia

Mons ſuper
aggere

ANTIQUITATVM

circūspiciebat. Horati⁹ ī Car. Molē ppinquā nubib⁹ arduis Omīste mirari/vbi vet⁹ ei⁹ interpres in hortis inquit suis turrē Mēcenās exci/tauit. Exq̄ Nero p̄iceps scēnico habitu spectasse incēdiū vrbis tradit a Suetonio/cū inquit/Tūc initiūq; ei⁹ incēdiab ea parte Circi max- originē habuit/quē palatino, Caelioq; mōtib⁹ cōtigua est/finis autē ad imas exquilias. Sexta vero die (vt scribit Cor. Tacitus. cū ex xiiii. re/ giōib⁹ q̄tuor solē ab icēdio integræ remāserūt. fuit p̄terea ī exqliis tē/ plū fortunæ malæ/sicut in Capitolio Simulacrū fortunæ bonæ.

De monte viminali

¶ Rextāt duo mōtes/Viminalis, & Quirinalis, Quos. M. Varro inter Exqlias cōnūerat, appellās eos colles, nō mōtes, cū inq̄, Tertiæ regiōis colles quinq; a deorū fanis appellatos eqb⁹ nobiles Viminalē & Quirinalē, Alterę a Ioue viminio/Cui⁹ aræ ibi sunt: Alterę a Qui rini fano dictū, Quos Serui⁹ Tullius vrbi addidit, ac ne ex illis vrbs expugnari posset ab hostib⁹/pomerio ineludit. Est autē Viminalis col/ lis ille/qui surgit inter exquilias/& Quirinalem montes, collis qui/ dem Angustus, & oblongus/cuius longitudo a cāpo Viminali p̄r thermas diocletianas/& proximam a sinistris vallem vsq; in suburam patet/qui habet in ascensu templum. S. Laurētii palipernæ inthermi, Olimpiadis/iuxta lauacrū olim Agrippinæ matris Neronis princi/ pis, Quod postea Hadrianus Imp. instaurauit, vbi erat arbor pinea magnæ amplitudinis/& fons qui effundebat vndiq; affluentissimas vndas, Cuius nūperime marmor effossum est in proximo cliuo val/ lis Quirinalis vbi incisæ litterę LAVACRVM AGRIPPI/ NAE. Haud longe ab hoc templo ad radices montis/versus aurorā surgit ædes, S. Potentianæ, Quam pius papa primus/rogatu praxe/ dis sororis ædificauit inthermis nouitianis in vico patricio. Cui⁹ me minit festus/cum inquit Patricius vicus sub Exquilis, q̄ ibi patricii habitauerūt/iubente Seruio Tullio, vt siquid noui molirētur, e locis superioribus opprimerentur. fuerunt in hoc monte teste Plynio triū illustrissimorum virorum magnificę ædes. L. Crassi Oratoris. Q. Catuli. Catuli collegæ. C. Marii in bello cimbrico. Et. C. Aquilii Equi/ tis ro. qui ciuilis scientiæ primus legem tulit de dolo malo, decepto paulo ante tūc. C. Cānio hottis Syraeusanis, vt scribit. M. Tullius libro tertio officiorum. Inter viminalē p̄terea & Quirinalē sub/ iacet profunda vallis Quirinalis, vbi nunc est templum. S. Vitalis, cuius loci meminit Iuuenalis ad Vmbritium cum inquit Officium

Incēdiū vrbis

Fortunæ ma/ lae templum

Iuppiter vi/ minius.
Quirini fanū

Viminalis sit

ædis. S. Laurē tii palipernæ. Lauacrū Agri pinæ.

Tēplū. S. potē tianæ.
Thermæ No uetianæ.
Vic⁹ Patricii.

Domus. C. Crassi or.
Domus. Q. Catuli.
Domus. C. Aquilii.

Vallis Q uiri nalis.
Templum. S. Vitalis.

cras primo Sole mihi per agendum in valle Quirini/vbi fuit olim/
 Templum fortunæ publicæ vt scribit Ouidius libro iiii fastorum.
 Qui dicet quondam sacratam in valle Quirini Hac fortuna die pu/
 blica/verus erit. Quod. P. Victor in colle fuisse tradit. Inquo ambi/
 tu ferunt Romulum ante lucem apparuisse Iulio proculo alba redeū
 ti cum iam cœlum ascenderet augustiore forma conspicuum in cliuo
 montis supra ædem nunc. S. Vitalis. Eodem in loco fuisse aiūt olim
 domum Pomponii attici/ad quem sunt Ciceronis Epistolę/Scribit
 præterea. C. nepos q̃ pomponius Atticus habuit domū athenis / vbi
 boreas rapuit Orithiam/& Romę in cliuo Quirinali vbi Romul⁹
 apparuit Iulio proculo. Cicero libro de legibus. Cuius domus amē
 nitas inquit non ædificio, sed silua constabat. Quo in loco postea cō/
 ditum fuit templum Quirini, Cuius marmora conuersa sunt in gra/
 dus aræ cœli/& Capitolii vt supra dictum est. In valle Quirinali fuit
 etiam puteus D. probæ/quem proba fecit sub proximo templo. S.
 Agathæ, & iuxta. S. Mariam in Campo, vbi a fronte incisæ litterę
 huius rei indices iuxta hospitale Epirotarum.

De monte Quirinali, & eius appendicibus.

¶ Mons Quirinalis a Quirini fano dictus/vt scribit. M. Varro/
 Ouidius etiā infastis. Templo deo faciunt/collis quoq; dictus ab illo
 ē. Et referunt certi sacra paterna dies. vel a Quiritibus / qui cum/
 Tatio Curibus venerunt/& illic castra habuerunt. M. Varro scribit
 Tertiæ regionis colles quinq; a deorum fanis appellati. E queis nobi/
 les, duo colles Viminalis a Ioue viminio/q̃ ibi aræ sunt/q̃ ibi vimi/
 na nata fuerunt. Collis Quirinalis Quirini fanū est. dictos enim col
 les plures apparet ex Argeorum sacrificis/in quibus sic scriptum est.
 Collis Quirinalis terticeps ædem Quirino. Collis salutaris quar/
 ticeps aduersum est Pilonoris ædē salutis. Collis mutialis quinticeps
 apud ædē fidii in delubro/vbi æditumus habere solet, Collis latiaris
 sexticeps in luco instellario sumū apud thuraculū ædificium solū est/
 horum deorū viæ a quib⁹ cognomīa hñt in eius regiōis partib⁹ sunt.
 a qua colliū varietate dicta putatur porta collina/quę in extrema mō/
 tis parte sita est/vt supra dixim⁹. Mōs aut Quirinalis is est/vbi nūc
 sunt equi marmorei formā hñs ob lōgā/qualē Viminalis/sed hic lō
 ge ampliorē. Auspicat enim a porta salaria: porrigitur q̃ vsq; ad forū
 Neruæ iuxta turrē Comitum. habet in ascensu, & mōtis cliuo balnea
 Pauli/qui loc⁹ hodie corrupto vocabulo: vulgo dicitur mōs bagna/

Templū fortu/
 nę publicę

Loc⁹ unde ro
 mulus ascēdit
 in cœlum.

Domus Pō/
 ponii attici

Templum
 Quirini

Pute⁹ D. pbæ

Quiriniædis

iii. regio
 Viminalis
 Quirinalis
 Collis salu/
 taris
 Collis mutial⁹
 Collis latiaris

ANTIQVITATVM

Balnea pauli

Turris comi-
tum.

Ann⁹ ſecularis

Turris mili-
tiarum

Templum.S.
Agathæ

Turris meſa

Téplū Solis
ab Aureliano
conditum

napoli.i.balnea pauli, vbi nūc ſunt in parte vetuſtę ædes, & Palatium clarę familię Comitū, vbi nūc eſt altiffima militiarum turris ab bonifatio viii. condita/ſicut turris Comitum ab Innocétio iii.ad poſte-
ritaem nominis & familię comitū que habuit vno ferme ſeculo/ac ſe-
rie quotuor pontifices max.Innocentium iii.Gregorium viiii. Ale-
xandrum iiii.& bonifatium viii. qui primus ſecularem annū (quem
Iobilęum vocant) in chriſtiana religione inſtituit, ex veteri Iudeorū
inſtituto/& Romanorum diu intermiſſo more/ab eo in lucem reuo-
cato/ac primum ab eodem pont.romę celebrato. Mccc.Turris autē
militiarum a militibus Traiani imp.nomē (vt aiūt) accepit/ qui illic
olim ſtationem habebant. Iminet autem locus hic foro troiano / vbi
adhuc extāt triplici cōcameratiōe fornices/& Gryptoporticus ex ve-
teri ſtrūctura/curuata forma immorem Hemicycli reddētes a fronte
theatralē caueam/vbi in altero cornu viſitur profunda ac vetuſta ædis
S. Albicyri, Eadē mōtis pars habet in ſuburana regione burgū & té-
plum. S. Agathę quod Gregorius prim⁹ excitauit/ vocauitq; eccle-
ſiam Gothorū, ſub titulo Agathę virginis in domo materna/quam
in templum redegit.in cruſtatione/& varietate marmorū conſpicua.
Poſt hunc locū ad iactū lapidis ſtatim occurrūt in vertice mōtis ther-
mę cōſtantinianę, vbi a ſiniſtris eiūsdē in mōtis ſupercilio ſurgit mar-
morea moles ſemidiruta/quā turrē meſam vulgo.i.dimidiatā appel-
lant ſupra palatiū D. Colūnenſiū. Quidā putant eā fuiſſe Męcenat-
is turrē/ac meſam/quāſi mæcenatianā ita dictam debili nominis ar-
gumēto cōtēdūt, cū nō ſit: neq; eſſe poſſit/nā in eo præcipue decipiun-
tur, q̃ hæc/vt illa olim/vrbi imminet/ſed nō aduertūt nouā hanc eſſe
vrbe/nō veterē.meſam autē putauerim quāſi dimidiatam vt iam ſupra
dixi, quia dimidiata apparet.Nā turris mæcenatis in maximo exqui-
liarum mōte fuit in regione exquilina vt ſcribit.p. Viſtor/hęc autem
in regione vię latę in mōte Quirinali/in antiquo pomerio. Vnde
Nero nō putaiſſet ſpectare icēdiū antiquę vrbis/ſicut ex illa ſpectauit
vt ſupradictū eſt. In hoc ambitu fuiſſe olim creditur Téplū Solis/ab
Aureliano Imp.cōditū, teſte flauio Vopifco/ Qui ita tradit Aurelia-
nus romę Soli téplū poſuit maiori honorificētia conſecratū, nec del-
ſunt, qui putēt eā turrē fuiſſe olim inter eius tépli ornamenta. vbi viſ
magna auri & argēti ex triūpho cōdita, & in porticib⁹ fiſcalia vina po-
ſita idem ſcribit auctor. Aureliani q; matrem fuiſſe Solis ſacerdotem
iccirco Solis templum romę excitafſe opinio ē. Vidim⁹ in eius prin-

LIBER .II. MONTES. fol. XXIII.

cipis nomismatibus titulum. Soli inuicto. Extant illic magna etiam antiquitatum ruinosa vestigia/que porrigebantur/vsq; in plateam. S. apostolorum/vbi ascensus/& descensus visunt sicut in amphitheatro. de quibus nihil satis compertum/aut exploratum habeo/nisi eas fuisse autumem veteres/vt quidam tradunt/thermarum Constantin. appendices/cum eius porticu/que fuit in hoc ambitu/post hunc statim locum apparent Caballi marmorei/a quibus ea pars montis/vbi siti sunt/nomen accepit/Sunt enim equi miræ magnitudinis/sed mutilati, cum viris nudis eos loro trahentibus. Quorum alter inscriptum latinis litteris habet OPVS PRAXITELIS / alter / OPVS FIDIAE. Constat hos a Tiri date rege Armeniorum/romam delatos Quem Nero/vt laute exciperet/vno die totum pompeii Theatrum infano opere inaurauit/vt scribit Tranquillus. Extant ibi tres Constantini Imp. statuę pedestres adhuc stantes/cum titulis / militari habitu/pari forma/ac statura. Quidam tradunt in hoc ambitu fuisse olim domum/ac viam Corneliorum. Argumento est proxima nunc ecclesia. S. Saluatoris de Corneliis. Vnde initium altę senitę per dorsum Quirinalis versus sept. vbi a sinistris sunt colles / & valles veluti montis appendices. & in primis mons cum templo Clauę & Apollinis/qui plurimus iminet regioni/ac fontibus Triuii vbi nunc est palatium & vinea R. D. Oliuerii carasę Cardinalis quondam neapolitani. post hunc surgit alter collis/vbi fuit Capitolium vet. & vbi Sacellum Iouis, Iunonis, & Minerę, antiquius quā ædes in Capitolio facta. Inter vtrumq; collem subest vallis inclusa parietibus, vbi olim fiebant floralia/nudis meretricibus/cum omni verborum, & lasciuorum motuum licentia/sic flagitante populo, ac spectante/vsq; ad facietatē, vt scribit lactantius. Martialis referens vetulta caria ita inquit nosse iocosę dulce cum sacrum florę, festos q; lusus & licentię vulgi, Cur in theatrum Cato seuerē venisti, An ideo tantum veneras vt exires, Quibus ædiles Cicer/fabas, & missilia spargere consueuerant. In capite huius vallis/ac Circi fuerunt olim officinę conficiendi minii, haud longe a templo Quirini, vt scribit Vitruuius. fuit huic loco proximus Clius publicius. de quo. M. Varro Clius inquit proximus ad florales vsus, versus Capitolium vetus, Ouidius in fastis parte locant cliui, qui tunc erat ardua rupes, Vile tunc iter ē/publicium q; vocāt, iuxta hunc locū fuit pila tyburtina/& domus Martialis poetę/vt ipse testatur, cum inquit Sed tyburtinę sum proxim

Equi marmorei

Opus praxitelis
Opus fidię

Via ac domus
Corneliorum

Templum clauę
& Apollinis.

Capitolium vetus
Sacellum Iouis
Iunonis & Minerę.
Floralia

Officinę minii
conficiendi.
Clius publicius

Pila tyburtina
Domus Martialis, poetę.

Flora scortū
nobilissimū.

Floralia a flo
ra.

Templum. S.
Susannæ

Vico Mamuri

Domus Sa/
lustinij

Forū Salustii.

Aedis Quiri/
ni

Templū Qui/
rini semper
clausum.

Ramuli Se/
pulchrum.
Portico iuxta
templū Quirini

Templū Ser/
apis ædis Sa/
luti

accola pilæ, Qua videt antiquum rustica pila iouem, fuit autem flora
nobile scortum/que cum magnas opes arte meretricia acquisiisset/
populum ro. reliquit heredem, vnde illi floralia instituta, sicut antea
larentalia larentiæ Romuli/& remi conditorum vrbis nutriti. Os
currit hinc inter Quirinalē, & viminalem/ob longa & angusta val/
lis/sub hortis Sallustianis formā circi habēs, & spectaculorū adextris
vestigia/vbi nunc est vinea R. D. Dominici Car. Iacobatii ro. viri
profecto intergerrimi/ac mutæ scientiæ: quid autem illic olim fuerit
non satis audeo iudicare. Imminet huic loco templum. S. Susannæ,
inter duas lauros, aliter ad duas domos aleone iii. conditū, vt in tem/
pli abside ex musiuo apparet/iuxta vicum Mamuri, fuit autem Ma/
murius faber ærarius nobilissimus/qui fecit Ancilia Numæ pōpili.
Est enim Ancile scutum longius, quā latius/quod Salii saltantes per
urbē gestare consueuerant id de cælo diuinitus lapsum/quod a circū/
stantibus auditum/potentissimam fore ciuitatem quā diu in ea man/
sisset/diuus Ambrosius scribit domum Susannæ/& domum Sabini
iunctam/& in vtraq; fuit statio deputata, sunt autem in regione vi. iu/
xta vicum Mamuri/ante forum Sallustii/cuius adhuc extant vesti/
gia supra eius hortos. fuerunt præterea in Quirinali multa deorum
fana, sed præcipua ædis Quirini iuxta portam collinam siue diuersa
ab hac supra cedem, S. Vitalis, vt dictum est Cuius fundamenta an/
te hos ānos erui vidi in vinea nūc R. D. Hieronymi de Genutiis au/
ditoris Camera, vbi multæ marmoreæ tabellæ, & pauimenti tessellu/
læ inde raptæ. Quidā Otho mediolanensis, Senator vrbis spoliavit
templum, & ex ornamentis facti sunt gradus in ara cæli & Capitolio
Sciendum est præter Iani templum, quod pacata vrbe claudabatur
Quirini omni tempore clausum dicitur, Quod patefieri non lice/
bat, quasi arcanum habere mallet, an humo tectus, an inter deos re/
latus fuerit, quāuis Varro post rostra Romuli sepulchrū fuisse dicat/
quod inter antiquissima vrbis monumenta adnumeratur. erat etiam
prope templum Quirini porticus/quo conueniebant homines com/
ponendorum negotiorum causa, & nonnunquā agebantur ibi spon/
salia. Martialis. Vicini pete porticum Quirini, fuit præterea in hoc
monte templum Serapis, qui prius Apis postea Serapis dictus vt tra/
dit Suidas, fuit & ædis Salutis a fabio pictore depicta, Claudii prin/
cipatu incensa. Ardem. Salutis inquit liuius. C. Iunius bubulcus di/
etator, & de æquis triumphans/quam prius nouerat/Cæsar locauerat

LIBER .II. MONTES. fol. XXIII.

cipis nomismatibus titulum. Soli inuito. Extant illic magna etiam antiquitatum ruinosa vestigia/que porrigebantur/vsq; in plateam. S. apostolorum/vbi ascensus/& descensus visunt sicut in amphitheatro. de quibus nihil satis compertum/aut exploratum habeo/nisi eas fuisse autumem veteres/vt quidam tradunt/thermarum Constantin.ap/pendices/cum eius porticu/que fuit in hoc ambitu/post hunc statim locum apparent Caballi marmorei/a quibus ea pars montis/vbi siti sunt/nomen accepit/Sunt enim equi miræ magnitudinis/sed mutilati,cum viris nudis eos loro trahentibus. Quorum alter inscriptum latinis litteris habet OPVS PRAXITELIS/alter/OPVS FIDIAE. Constat hos a Tiri date rege Armenioꝝ/romam delatos Quem Nero/vt laute exciperet/vno die totum pompeii Theatrum infano opere inaurauit/vt scribit Tranquillus. Extant ibi tres Constantini Imp. statuꝝ pedestres adhuc stantes/cum titulis / militari habitu/pari forma/ac statura. Quidam tradunt in hoc ambitu fuisse olim domum/ac viam Corneliorum. Argumento est proxima nūc ecclesia. S. Saluatoris de Corneliis. Vnde initiū altꝝ senitꝝ per dorsum Quirinalis versus sept. vbi a sinistris sunt colles / & valles veluti mōtis appēdices. & in primis mons cum templo Clatræ & Apollinis/qui plurimus iminet regioni/ac fontibus Triuii vbi nunc est palatium & vinea R. D. Oliuerii carasꝝ Cardinalis quondam neapolitani. post hūc surgit alter collis/vbi fuit Capitolium vetꝝ. & vbi Sacellum Iouis, Iunonis, & Mineruæ, antiquius quā ædes in Capitolio facta. Inter vtrumq; collem subest vallis inclusa parietibus, vbi olim fiebant floralia/nudis meretricibꝝ/cum omni verborum, & lasciuorum motuum licentia/sic flagitante populo,ac spectāte/vsq; ad facietatē, vt scribit lactantius. Martialis referens vetulta caria ita inquit nosse iocosꝝ dulce cum sacrum floræ, festos q; lusus & licentiā vulgi, Cur in theatrum Cato seuerē venisti, An. ideo tantum veneras vt exires, Quibus ædiles Cicer/fabas, & missilia spargere consueuerant. In capite huius vallis/ac Circi fuerunt olim officinꝝ conficiēdi minii/haud longe a templo Quirini, vt scribit Vitruuius. fuit huic locoproximus Clius publicius.de quo. M. Varro Clius inquit proximus ad florales vsus versus Capitolium vetus, Ouidius in fastis parte locant cliui, qui tunc erat ardua rupes, Vile tunc iter ē/publicium q; vocāt, iuxta hunc locū fuit pila tyburtina/& domꝝ Martialis poetæ/vt ipse testatur,cum inquit Sed tyburtinꝝ sum proximꝝ

Equi marmorei

Opus praxitelis
Opus fidie

Via ac domꝝ
Corneliorum

Tēplū clatræ
& Apollinis.

Capitolii vetꝝ
Sacellū Iouis
Iunonis & Mineruæ.
Floralia

Officinꝝ minii
conficiēdi.
Clius publiciꝝ

Pila tyburtina
Domus Martialis, poetæ.

ANTIQVITATVM

Flora scortū nobilissimū. accola pilæ, Qua videt antiquum rustica pila iouem, fuit autem flora nobile scortum/que cum magnas opes arte meretricia acquisiuisset/ populum ro. reliquit heredem, vnde illi floralia instituta, sicut antea larentalia larentiæ Romuli/& remi conditorum vrbis nutrici. Cuius currit hinc inter Quirinalē, & viminalē/ob longa, & angusta val-
Floralia a flora. lis/sub hortis Sallustianis formā circi habēs, & spectaculoꝝ adextris vestigia/vbi nunc est vinea R. D. Dominici Car. Iacobatii ro. viri profecto intergerrimi/ac mūtæ scientiæ: quid autem illic olim fuerit non satis audeo iudicare. Imminet huic loco templum. S. Susannæ, inter duas lauros, aliter ad duas domos aleone iiii conditū. vt in tem-
Templum. S. Susannæ pli abside ex musiuo apparet/iuxta vicum Mamuri, fuit autem Ma-
Vic⁹ Mamuri murius faber ærarius nobilissimus/qui fecit Ancilia Numæ pōpiliū. Est enim Ancile scutum longius, quā latius/quod Salii saltantes per urbē gestare consueuerant id de cēlo diuinitus lapsum/quod a circū-
Domus Sa- bini stantibus auditum/potentissimam fore ciuitatem quā diu in ea man-
Forū Sallustii. sisset/diuus Ambrosius scribit domum Susannæ/& domum Sabini iunctam/& in vtraq; fuit statio deputata, sunt autem in regione vi/ iuxta vicum Mamuri/ante forum Sallustii/cuius adhuc extant vesti-
Aedis Quiri- ni gia supra eius hortos. fuerunt præterea in Quirinali multa deorum fana sed præcipua ædis Quirini iuxta portam collinam siue diuersa ab hac supra cedem. S. Vitalis, vt dictum est Cuius fundamenta ante hos ānos erui vidi in vinea nūc R. D. Hieronymi de Genutiis au-
Templū Qui- rini semper clausum. ditoris Camera, vbi multæ marmoreę tabellę, & pauimenti tessellulę inde raptæ. Quidā Otho mediolanensis, Senator vrbis spoliauit templum, & ex ornamentis facti sunt gradus in ara cēli & Capitolio Sciendum est præter Iani templum, quod pacata vrbe claudabatur Quirini omni tempore clausum dicitur, Quod patefieri non licebat, quasi arcanum habere mallent, an humo tectus, an inter deos re-
Ramuli Ser- pulchrum. Portic⁹ iuxta templū Quirini latus fuerit. quāuis Varro post rostra Romuli sepulchrū fuisse dicat/ quod inter antiquissima vrbis monumenta adnumeratur. erat etiam prope templum Quirini porticus/quo conueniebant homines com-
Templū Ser- rapis ædis Sa- luti ponendorum negotiorum causa, & nonnunquā agebantur ibi sponsalia. Martialis. Vicini pete porticum Quirini. fuit præterea in hoc monte templum Serapis, qui prius Apis postea Serapis dictus vt tra-
 dit Suidas, fuit & ædis Salutis a fabio pictore depicta, Claudii prin-
 cipatu incensa. Ardem. Salutis inquit liuius. C. Iunius bubulcus di-
 ctator, & de equis triumphans/quam prius nouerat/ Cēfor locauerat

LIBER. II. MONTES. fol. XXIII.

dictator dedicauit, & des Salutis, Ceteris, & Quirini de coelo tactæ.
fuit etiam Templū Dii fidii. Est enim Dius fidius / qui fidei præest.
Plautus / per deum fidium credis iurato mihi / vnde & medius fidius
dicitur genus iurādi apud veteres. Ouidi⁹. libro vi. fast. Querebam
nonas sancto fidioq; referre, An tibi semipater / tum mihi sanctus ait.
Cuicunq; ex illis dederis, Ego munus habebo. Nomina terna fero,
sic voluere Ciues. Hac igitur veteres donarunt æde sabini. Inq; qui/
rinali constituere iugo. fuit & templum fortunæ primigeniæ a Cn.
Domitio prætorē extructum, fuit præterea templum, & dom⁹ flauiae
Domitiani Imp. opus, quo in loco ipse natus est / vt scribit Suet. cum
inquit Natus est Domitianus in regione vrbis vi. ad malum puni/
cum domo, quam postea in templum gentis flauie conuertit, iuxta
hortos Sallustianos. Qui omnium fuerūt pulcherrimi & amenissimi,
in quibus subterraneæ erant aquæ manufactæ, quæ rigabāt hortos. Sal/
lustius enim patrociniō, & fauore. C. cæsaris Cōsequut⁹ dicitur præ/
turam a fricæ interioris, ex qua diues factus, cū in urbē rediret amœ/
nissimos hortos comparauit, & Tyburtinā villam, quæ a Cicerone
citidem illi obiicitur, Extant adhuc hortorū vestigia improfunda val/
le / parū intra portam salariam inter montem Quirinalem & collem
hortulorum, cuius partem hi horti cum cisternis aquarū occupabāt,
vnde collis nomen accepit. locus autem nūc ab incolis diciē corru/
pte Sallusticum. vbi nuperrime marmor erutum, quod nunc est in
domo. D. Angeli Colotii, cum inscriptione huiusmodi.

M. AVRELIVS PACORVS. M. COCCEIVS Strato
cles, AEDIT VIVENERIS HORTORVM SALLV/
STIANORVM BASEMCVMPAIMENTOMAR
MORATO DEANAE D D

Extat præterea atq; itra iuxta proximā salariā portā terrestre sugciliū
quod vocat⁹ tumul⁹, siue cāp⁹ scelerat⁹ / ab incesto id loco nomē, vbi
erat artificio factū antrū testudineū, cū exiguo foramine vñ imittebāt
Vestales, q̄ incestū cōmiserāt & ne fame viderent⁹ pire, ī antro erāt duæ
paruæ fenestræ / ī altera erat lucerna accēsa / in altera vero Mel, lac, &
aqua, Vestalis enī incesto dānata / p mediā urbē / ac forū maxio silētio
sandapila ferebat⁹ tāq; mortua, Et demittebat⁹ ī antrū p Scalā. Postea
plus iniciebat⁹ frā, donec trāvēiret ad sūmū postea cludebat⁹ firmis
opculo, ita moriebat⁹ / Sed pūsq; hoc fieret, auferebat⁹ sacra assistētib⁹
sacerdotib⁹ & erat illa die luct⁹ public⁹ p totā urbē de hac re satis mltæ

Templū dii fidii

Templū for/
tunæ
Primigeniæ.

Templū dom⁹
Flauiae vbi
Domitianus/
natus est / ad
Malū puniā

Hortis Sallu/
stiani
Tiburti villa

Campus sce/
leratus
Sepulchrum
vestalium

Vestalium su/
neratio

Minutia Ve/
stalis
Câp⁹ scelerat⁹
L. Canulius

Collis hortu/
lorū qui nunc
Mōs pincius
dicitur.

Templum. S
Trinitatis
Ludouic⁹. xi.
Frācorū Rex

Nerōis Imp.
Sepulchrum
in colle hortu/
lorum

Plutarchus, in Camillo. Liuius eo anno inquit Minutia vestalis fa/
cto incendio viua sub terra ad portam collinam dextra via strata defos/
sa scelerato campo, ab incesto id ei loco nomen factum. Puniebantur
præterea nō nunquā vestalium corruptores, vnde liuius ita scribit, L.
Canilius Scriba pontificis ex his, quos minores appellant, a Pont
max. eo vsq; virgis in Comitio cæsus erat/vt inter verbera expiraret.

De monte pincio seu colle hortulorum.

C Descriptis iam septem vrbis montibus, restāt adhuc quidam alii
extra pomœriū, inter quos Collis hortulæ, qui hodie vocat pincius
a proximo olim palatio pincii Senatoris, qui in eo colle habitauit vt
scribit Cassiodorus in Epistolis vnde & vicina huius loci porta pin/
ciana nūcapatur. Is est collis qui plurim⁹ câpo martio iminet & ma/
gnum habet ambitū, & in longitudinem porrectus instar curuati ad
cub. tum humani brachii. Incipit autē a porta salaria & hortis Sallu/
stianis/definit ad portam populi. postea inclusus est antiquo pomœrio
præsidiū causa, vbi in angulo extrinsecus supra portam populi in ipsis
menibus extat reticulatum opus/pars vetulsi muri tam pridem laxa/
ta compage seiuncta spectatur nō dum a solo, sed a medio ad summū
fastigium scissa/sic inclinauit vt cetero muro extrinsecus partem pro/
minentior esse appareat. partim retractior, cuius loci tutelam petrum
apostolum sumplisse aiunt / ac per omne tempus / quo vrbs obsessa
est a barbaris hostilis vis vlla ad hunc locum peruenit, quæ cum mi/
raculi loco sit habita nec refarcire in posterū quisquā, nec de integro
restituere ausus, sed semper seiunctus permanet murus auctor proco/
pius de bello gothico Is nunc dicitur murus inclinatus Extat in ver/
tice collis iuxta ipsa mœnia dimidiata moles sphericam formam ha/
bens instar panthei verum multo minor ac ruinosa, Haud procul
hinc surgit Templum Sancti Trinitatis ac locus sub regula mini/
morum Seraphici francisci nuperrime ibi extructus cura, & impen/
sa Ludouici. xi. Regis Francorum/cū romam ante hos annos ad/
uentasset, instante religioso viro fratre francisco de paula/natione Ca/
labro qui postea iter Sanctos a leone/x. relatus est: approbata pri⁹ ei⁹
vita signis, & miraculis. est enim locus iuxta ædem. Sancti felici im/
pincis in colle hortulorū. vbi sepultus fuit Nero princeps vt scribit
Suetonius cū inquit Reliquias Egloge alexādria nutrices cū Accia
cōcubina gētili Domitiorū monumēto cōdiderūt, q⁹ cōspiciē e mar/
tio câpo ipositu colle hortulorū/in eo monumēto Soliū porphyretici

LIBER .II. MONTES. fol. XXIIII.

dictator dedicauit, ædes Salutis, Ceteris, & Quirini de coelo tactæ.
fuit etiam Templū Dii fidii. Est enim Dius fidius / qui fidei præest.
Plautus / per deum fidium credis iurato mihi / vnde & medius fidius
dicitur genus iurādi apud veteres. Ouidi⁹. libro vi. fast. Querebam
nonas sancto fidioq; referre, An tibi semipater / tum mihi sanctus ait.
Cuicunq; ex illis dederis, Ego munus habebo. Nomina terna fero,
sic voluere Ciues. Hac igitur veteres donarunt æde fabini. Inq; qui /
rinali constituere iugo. fuit & templum fortunæ primigeniæ a Cn.
Domitio prætor exstructum. fuit præterea templum, & dom⁹ flauiae
Domitiani Imp. opus, quo in loco ipse natus est / vt scribit Suet. cum
inquit Natus est Domitianus in regione vrbis vi. ad malum puni /
cum domo, quam postea in templum gentis flauie conuertit, iuxta
hortos Sallustianos. Qui omniū fuerūt pulcherrimi & amenissimi,
in quibus subterraneæ erant aquæ manufactæ, quæ rigabāt hortos. Sal /
lustius enim patrociniū, & fauore. C. cæsaris Cōsequit⁹ dicitur præ /
turam a fricæ interioris, ex qua diues factus, cū in urbē rediret amœ /
nissimos hortos comparauit, & Tyburtinā villam, quæ a Cicerone
itidem illi obiicitur, Extant adhuc hortorū vestigia improfunda val /
le / parū intra portam salariam inter montem Quirinalem & collem
hortulorum, cuius partem hi horti cum cisternis aquarū occupabāt,
vnde collis nomen accepit. locus autem nūc ab incolis dicit^r corru /
pte Sallusticum, vbi nuperrime marmor erutum, quod nunc est in
domo. D. Angeli Colotii, cum inscriptione huiusmodi.

M. AVRELIVS PACORVS. M. COCCEIVS Strato
cles, AEDIT VIVENERI SHORTORVM SALLV /
STIANORVM BASEM CVM PAIMENTOMAR
MORATO DEANAE D. D.

Extat præterea atq; intra iuxta proximā salariā portā terrestre suqciliū
quod vocat^r tumul⁹, siue cāp⁹ scelerat⁹ / ab incesto id loco nomē, vbi
erat artificio factū antrū testudineū, cū exiguo foramine vñ imittebāt
Vestales, q̄ incestū cōmiserāt & ne fame viderent^r pire, ī antro erāt duæ
paruæ fenestræ / ī altera erat lucerna accēsa / in altera vero Mel, lac, &
aqua, Vestalis enī incesto dānata / p mediā urbē / ac forū maxio silētio
sandapila ferebat^r tāq̄ mortua, Et demittebat^r ī antrū p Scalā. Postea
plus iniciebat frā, donec fravēiret ad sūmū, postea cludebat^r firmis
opculo, ita moriebat^r / Sed pūsq̄ hoc fieret, auferebat^r sacra assistētib⁹
sacerdotib⁹ & erat illa die luct⁹ public⁹ p totā urbē de hac re satis mltā

Templū dii fidii

Templū for /
tunæ
Primigeniæ.

Templū dom⁹
Flauiae vbi
Domitianus /
natus est / ad
Malū puni

Hortis Sallu /
stiani
Tiburti villa

Campus sce /
leratus
Sepulchrum
vestalium

Vestaliū sa /
neratio

Minutia Ve/
stalis
Câp⁹ scelerat⁹
L. Cantilius

plutarchus, in Camillo. Liuius eo anno inquit Minutia vestalis fa-
cto indicio viua sub terra ad portam collinam dextra via strata defos-
sa scelerato campo, ab incesto id ei loco nomen factum. Puniebantur
præterea nō nunquā vestalium corruptores, vnde liuius ita scribit, L.
Cantilius Scriba pontificis ex his, quos minores appellant, a Pont-
max. eo vsq; virgis in Comitio cæsus erat / vt interverbera expiraret.

De monte pincio seu colle hortulorum.

Collis hortu/
lorū qui nunc
Mōs pincius
dicitur.

C Descriptis iam septem vrbis montibus, restāt adhuc quidam alii
extra pomeriū, inter quos Collis hortul⁹, qui hodie vocat pincius
a proximo olim palatio pincii Senatoris, qui in eo colle habitauit vt
scribit Cassiodorus in Epistolis vnde & vicina huius loci porta pin-
ciana nūcapatur. Is est collis qui plurim⁹ câpo martio iminet & ma-
gnum habet ambitū / & in longitudinem porrectus instar curuati ad
cubitum humani brachii. Incipit autē a porta salaria & hortis Sallu-
stianis / desinit ad portam populi. postea inclusus est antiquo pomerio
præsidii causa, vbi in angulo extrinsecus supra portam populi in ipsis
mēibus extat reticulatum opus / pars vetultū muri iam pridem laxa-
ta compage seiuncta spectatur nōdum a solo, sed a medio ad summū
fastigium scissa / sic inclinauit vt cetero muro extrinsecus partem pro-
minentior esse appareat. partim retractior, cuius loci tutelam petrum
apostolum sumptisse aiunt / ac per omne tempus / quo vrbs obsessa
est a barbaris hostilis vis vlla ad hunc locum peruenit, quæ cum mi-
raculi loco sit habita nec resarcire in posterū quisquā, nec de integro
restituere ausus, sed semper seiunctus permanet murus auctor proco-
pius de bello gothico Is nunc dicitur murus inclinatus Extat in ver-
tice collis iuxta ipsa mœnia dimidiata moles sphæricam formam ha-
bens instar panthei verum multo minor ac ruinosa, Haud procul
hinc surgit Templum Sancti Trinitatis ac locus sub regula mini-
morum Seraphici francisci nuperrime ibi extructus cura, & impen-
sa Ludouici . xi . Regis Francorum / cū romam ante hos annos ad-
uentasset, instante religioso viro fratre francisco de paula / natione Ca-
labro qui postea iter Sanctos a leone / x . relatus est: approbata pri⁹ ei⁹
vita signis, & miraculis. est enim locus iuxta ædem. Sancti felicitis im-
pincis in colle hortulorū. vbi sepultus fuit Nero princeps vt scribit
Suetonius cū inquit Reliquias Egloge alexādria nutrices cū Accia
cōcubina gēili Domitio⁹ monumēto cōdiderūt, q⁹ cōspicif e mar-
tio câpo ipositū colle hortulor⁹ / in eo monumēto Soliū porphyretici

Templum. S
Trinitatis
Ludouic⁹ . xi .
Frācorū Rex

Nerōis Imp.
Sepulchrum
in colle hortu/
lorum

marmoris/superstanti lunensi ara:circunseptum e lapide thasio. Col/
lis autem hortulorum dictus vel ab hortis fallustianis/quorum pars
in eo colle erant/vel q^d sub illo/inter ipsum & viam flamminiam/vbi
locus est humidus horri olim fuerunt/cuius rei meminit Strabo lo/
quens de augusti mansoleo cū inquit addidit hortos/& nemora iuxta
naumachiam/locus hodie ab incolis vulgo hortalia vocatur. nam to/
tus hic ambitus qui patet inter montem hunc & augusti molem occu/
pabatur olim rebus ab augusto conditis vsq; ad tyberim/vt postea di/
citur. Ex colle olim hortulorū descendebant Candidati qui erant pe/
tituri magistratus in septis campii martii/alba veste induti / sine toga/
ne munera ad corruptionem absconderent. fuisse autem ad hūc vsum
portam ad formam aque virginis tradūt. Septa vero Martii campi/
iuxta viam flamminiam, & viam fornicatam scribit liui⁹ in eo ambi/
tu, vbi postea erecta fuit Colūna Cochlidis Antonini pii/iuxta mon/
tem citatorum/qui acitandis tribubus/siue acceptorius ab acceptādis
suffragiis/siue mons Septorum a proximis septis nuncupatus. Est au/
tē tumulus potius quā mons ex egestione terræ manu factus ex funda/
mentis(vt creditur proximę colūnæ Cochlidis. Est & alter huic si/
milis mons inter plateam nunc iudeorum/& tyberim/qui hodie vo/
catur mons Cinciorum a nobilissima Cinciorum familia locum in/
colente. factus/vt puto, de industria/quasi agger & repaculum ad re/
primendum alueum tyberis/qui influebat totus a sinistris / antequā a
Tarquinio prisco recto cursu directus esset/quo nūc labitur/vt post/
ea dicetur. Extat terti⁹ huiusmodi mōs iordanus oīb⁹ notus/a quodā
vrsino heroe nūcupatus, vbi illnstriss. vrsinorum prosapia/etiā nūc
ædes spectantur, & columtur. est enim mons spatio brevis/sed nomi/
ne amplissimus. nō enim locus homines nobilitat, sed locū nominis.
Claritudo/Restāt duo mōtes Vaticanus & ianiculū vult a tyberim.

De monte vaticano, & eius ornamentis

CMons vaticanus a vaticiniis teste Gellio nuncupatus, quod
in eo quondam hetrusci sub gemina ilice vaticinarentur, Vn/
de Plynus / vetustior inquit in vaticano illex. in qua titulus
æneis litteris hetruscis / religione arborem iam tunc dignam fuisse
signat, vbi postea ob eam rem fuit templum Apollinis. Va/
ticanus / inquit festus / quod eo potitus sit populus Ro. vatū re/
sponso / pulsus Hetruscis. Varro tamen scribit Vaticanum deum
nominatum, penes quem essent vocis humanæ initia, quoniam pueri

Cādidi ma/
gistratus peti/
turi.
Septa campi
Martii

Mōs citatoris

Mōs Cinciorum

Mōs Iordanus

Mōs Vaticanus

Templū Apol/
linis

Vaticanus deus

ANTIQUITATVM

Basilica petri.

**Honorispm.
Iuppiter Cal/
ptolinus
Q. Catulus**

Marinus .V.

Eugenius .iiii.

**Porta sancta.
Alexander vi.**

Innocentiū .viii.

Pius .ii.

simul ac parti sunt / eā primā edunt, quę prima in vaticano syllaba, ie
circo vagire dicitur. Est enim mons oīb^o nunc notissimus, vbi sedes
apostolica, & basilica Petri / apostolorū principis, Quā Cōstātinus
Imp. a fundamētis excitauit iuxta ædē apollis ex quibus ipse suis hu/
meris / xii. corbularas terræ in honorē xii. apłōꝝ asportauit, Ornauitq;
pulcherrimis rerum ornamētis / & præcipue locū, vbi ossa, & cineres
Apłōꝝ petri, & pauli cōdita / æquali portione dicūtur, quę gemīs / au/
ro / argēto, & cupro decorauit, Elargitus q; est olofericas vestes, ac va/
sa ad rē sacrā ptinētia, legebat nup̄ ī abside quę nūc diruta ē / Distichō
ex musiuo paucis notū ¶ Quod duce te mūd^o surrexit ī alstra triū/
phans. Hāc Constantinus victor tibi condidit aulam. Quā Hono/
rius primus de auratis tegulis ex Ioue capitolino sumptas exornauit
a Q. Catulo exauratas, cum templū Ioui post exactos reges dedica/
ret. Extat in tēpli vestibulo quod paradisum vocant / adono papa pri/
mo marmorib^o stratū & a Martino. V. instauratum / apłorū petri &
pauli pictura in proxia porticu, In medio aut̄ atrio surgit ærea pinea
mirę magnitudinis ex veteri structura tuberculis insignita / & nauicu/
la a tergo fluctuans ex musiuo opere a zoto florentino eminentissimo
tunc magistro depicta, sicut postea ab Antonio eiusdem loci fores ba/
silicę. S. Petri conflata & in aurata / mirabili rerum cēlatura insigni/
ta / opera & impensa Eugenii .iiii. In memoriam nationum, quę eius
opera Ecclesię Ro. reconciliata sunt / cuius rei argumentum forib^o
cēlatum apparet. Nam hę portæ olim argntę erant, sed sublata ab
Agarenis dicuntur, Extat adextris in angulo porta sancta / ab Alexā/
dro vi. anno seculari primum patefacta / pridie natalis Domini / M.
D. astante Clero / populo q; Ro. vbi interius eminet marmoreum
tabernaculum / ferro vndiq; munitum / vbi sacrum / Christi Sudariū
asseruatur, & ferrum lanceę / quo eius latus apertum. a Maximo
Turcarum principe missum Innocentio viii. Extat eius argumen/
tum / æreum ipsius pont. Simulacram ita locatum, cum ferri effi/
gie. In sinistro vero templi angulo / in marmoreo suggesto est caput
Sancti / Andreę apostoli / e Peloponneso a principe loci Romam
deuectum, suscipiente illud Pio. ii. Apud pontem miluium, vbi
extat rei memoria. Requiescunt etiam corpora Apostolorum,
Simonis / & Iude, & pro maiori parte cineres summorum pont.
quorum aliqua marmorea sepulchra in renouatione templi sunt
diruta, Extat adhuc Syxti Quarti miro artificio conflatum

LIBER. II: MONTES. fol. XXVI.

areum monumentum/omnium nostrę ætatis pulcherrimum.in Sa/
cello, quod ipse pont. adhuc viuens excitauit/a Io. pullario florenti/
no extructum, Qui etiam Innocentii Viii ex eodem metallo monu/
mentū conflauit. Extant etiam duo pari forma/& effigie/Petri aposto/
li ærea simulachra, Quorum alterum aiunt fuisse olim Capitolini/
iouis signum. Nouissime vero Iulius ii magnę molis fundamenta/
admirabilis structurę/veterem soluens vetustatē / iaciens, auspicatus
est, nec ābsoluit inceptum opus ante a Nicolao v a Paulo ii auctum
Haud silentio præteribo vaticanas ædes huic loco contiguas, quas ho/
die summi pontifices incolunt/a Symancho primo/vel vt alii tradūt
a Nicolao iii inchoatas/mox ab aliis auctas, & excultas, sed præci/
pue a Nicolao v. Qui vaticanū mōtē magnis mœnibus muniuit,
mox etiā a Syxto iii: qñi & conclaue/& bibliothecam palatinā/fo/
rumq; /quod rotam vocant/excitauit/quod Innocētius viii absoluit/
& atrium in palatio extruxit/& magnifice ædium partem instaurauit/
Et fontem areę addidit. Item q; in supercilio montis versus prata va/
ticana pulcherrimas extruxit ædes, appellauit / q; eas ab apertissimo
prospectu belle videre, quas postea Iulius. ii. vaticanis ædibus
amplissima triplicis q; concamerationis porticu coniunxit / supera/
ta/dirimente vtrumq; locum, valle. Excitauit q; amœnissimū fontē,
cum nemore aurea poma producente parietibus vndiq; circumsepto.
vbi in medio/Nili cum suis insignibus simulacrū, ac Tiberis/cū pue/
ris conditoribus vrbis lupæ māmam tractantibus:& alatere marmo/
rea signa/Appollinis cum arcu, & spiculis. Laocoontis q; virgiliani
cum duobus filiis ex uno marmore draconum cōplexib⁹ implicitis:
Venere parū cupidinē iuxta se despiciente. Cleopatra fonti apposita
exangui simillima. Namq; arduus Iulii animus ad oīa præclara arde/
bat, Et Syxti basilicā/vbi stata celebrantur sacra pictura heroica/anti/
quæ perq; simillima/non visa adusq; hæc tempora/decorauit. destina/
uerat/& aream. S. Petri ampliare, Suggestum, quod benedictionem
vocant perficere, basilicā q; Petri/sicut cēperat absolute. Inchoauit/
rat & viam a platea. S. Petri vsq; ad naualia/quem locū nūc ripā vo/
cant, & a ponte vaticano intra vrbem vltra Syxti pontem aliā viam/
cū grandi prætorio/quod oīb⁹ curiis dedicauerat, multaq; alia vrbi/
curiæq; ro. satis vtilia/si per mortē licuisset. Leo x. insignē porticū
triplicē & Zetas/& picturā/& lacunaria aurea oīa ab eminentissimis
artificibus cōparata/adiunxit. Sub cuius pontificatu nostra ætas vidit

Syxti iiii.
æreū moni/
mentum.
Et Innocentii
Viii.

Iulius ii.

vaticana ædes

bibliotheca va/
ticana

Nili flu. Simu/
lacrum.
Tiberis Simu/
lacrum.
Apollinis sta/
tua
Laocoön vir/
gilianus.
Venus & cu/
pido.
Cleopatre si/
gnum.

Leo. x.

ANTIQ. VITATVM

Elephantum quasi pullum ex india aduectū pardosq; / & leones plurimos / & quēdam alia animalia diu in vrbe non visa.

DE MONTE ianiculo, & locis adiacentibus.

Ianicul⁹ mōs

Iani Sepulchrum.

Saturnus.

Vesta uxor Iani.

Noe⁹ / q̄ ea
tactysmo iu/
peruit

Anc⁹ Marti⁹
Ianiculū urbi
addidit

Pōs sublicius
in tyberi fact⁹
Quiritiū fos/
sā.
Sepulchrum
Numæ regis
Lapide⁹ arcæ
Libri Numæ

Ianiculus mōs is est qui trans tyberinē regioni plurimim⁹ iminet velut arx. vnde Ouidius. Arx mea collis erat quem cultrix nomine nostri, Nuncupat, hęc ætas ianiculumq; vocat. dictus putatur, vel q̄ ibi Ianus habitauit, & ibi sepultus, vel q̄ ex ianiculo Romani primū iter in ethuriam fecere, & ab eo transitu dictus. Ianus enim transitus vocatur vt tradit Cicero, & Macrobius, & dici⁹ quasi Eanus ab eūdo quod eat: & vertat cœlum, & res omnes / nam penes ipsum est omne ius vertendi cardines, Is deus ab initio aurei sēculi leuū latustyberis in ethuria tenuit, dextrum Saturnus, Ea etate non erat monarchia quoniam nulla mortalibus erat regnandi cupiditas, Principes quia iusti erant, & religionibus dediti, dii habiti, ac dicti. Pudor ipse regebat populos / & ius principes. Domus illis cryptæ, aut viminum tugaria, vel caua arborum ligna. victus sponte nascentia, aut indiē ex venatu erat. Vinū & far prim⁹ illos Ianus docuit. Vxor illi fuit Vesta, & prima sacrorum regina sempiternum sacrificiorum ignem virginibus credidit, Ad pudorem, & sanctimoniam domorum primus valuas, seras, & clauēs excogitauit, & ab eodem dictæ ianux, ipse virgam / & clauem manu tenet. Hunc crediderunt esse Noeum, Qui magno torius orbis Cataclysmo superfuit, cuius arca in Gordico mōte maioris Armeniæ seruata dicitur. Ianiculum mōtē primus omnium Ancus marcius vrbi addidit / non loci necessitate, sed quia videbatur tanquā arx & occasio hostibus ad expuguantiam vrbe / liuius ita tradit, Ianiculum quoq; additum / non inopia loci / sed nequando ea arx hostium esset / id non muro solum / sed ob cōmoditatem itineris ponte sublicio tum primum in tyberi factō coniungi vrbi placuit. Quiritium quoq; fossæ haud parum monimētum a planiorib⁹ aditu locis Anci regis opus, De quibus festus Quiritium fossæ dictæ q̄ eas Ancus martius cum vrbe circūdedit, Quiritium opera fecit. Sub Ianiculo sepultus dicitur Numa rex in agro, l. Petilii scribæ in quo (vt liuius inquit) dum cultores altius terram moluntur duæ lapideæ arcæ inuentæ, operculis plumbo deuinctis / litteris latinis græcis q̄ vtræq; arca inscripta erat. In altera Numam pōpiliū regem sepultum esse, In altera libros Numæ, Eas arcas cum ex amicorum sententia dominus aperuisset, Quæ titulum sepulti regis habebat / inanis inuenta

LIBER .II. MONTES. fol. XXVII.

sine ullo humani corporis vestigio/per tabe absumpti. In altera duo
fascēs candelis inuoluti septenos habuare libros/non integros modo/
sed recētissima specie septē libri latini de iure pōtificio Septē grāci de
disciplina sapientiæ, quæ illius ætatis esse potuit/In quib⁹ cum aiauer/
terentur pleraq; friuolas religionum causas continere, ex. S. C. libri
in Comitio cremati sunt. In Ianiculo etiam sepultus fuit Cæcilius
Stattius poeta vt scribit Eusebius. In eodem monte habuit elegantes
hortos Tulli⁹ Martialis/ Valerii Martialis poetæ amic⁹/ eo ipso te/
ste, Est autem Ianiculus mons qui plurimus tiberi/ & transyberinæ
regioni imminet/ forma/ ac situ lōgissimus/ Is auspicatur a porta quæ
nunc vocatur Turrionis/ porrigiturq; multis stadiis per longitudinē
versus meridiem. plurimus assurgit intra mœnia ad portam. S. pan/
cratii/ habetq; in cliuo/ qui maxime tiberi incumbit templū. S. Ho/
nosrii anachoritz persarum (vt aiunt) regis quondam filii/ Et intra
transyberina mœnia in monte aureo ædem. S. petri eiusdem nomi/
nis/ ab arenæ aureo colore (vt credi pōt) quæ illic effodit/ in vsus præ/
cipue scriptorum/ vbi nunc sunt fratres. S. francisci/ Et vbi apostolus
petrus vltimo Neronis anno cruci affixus/ pedibus in sublime elatis
sic enim crucifigi voluit/ q; diceret indignum esse Saluatoris moriē
imitari. Sacello ibi nuperrime exitato eleganti rotūdo in gyrum co/
lūnato/ ad eius similitudinem/ quod Albunę erat dicatum super ca/
sum Anienis/ vti hodie tyburi visitur. Non desunt tamē qui petrū in
Circo Neronis passum esse efficacibus probent argumentis/ cui⁹ rei
monimentum in templo. S. marie transpontinæ/ non leui cerimonia
asseruatur. Is locus proxime instauratus a ferdinando hispaniæ cetero
ris rege/ & multis adiuuantibus exornatus/ Tabulaq; insigni/ & taber/
naculo nuper excultus a Clemēte Vii. pont. max. iam tū Cardinales
Curate insigniss. Io. Mattheo Giberto eius nunc Datario/ qui præ/
ter ætatem sapiens/ ac plusquā anni repromittent in cōmissis fidelis/ ac
prudētissimus, magnis ab eo honoribus/ & diuitiis honestat⁹ est. Sub
est huic iugo transyberina regio/ quæ & Rauēnatum Castra aliquā/
do dicta/ quoniam ibi illa erant constituta/ vt Misēnatiū in cœlo mō/
te/ Geminæ enim classes Strabone teste ab Augusto constitutæ erant
Altera Rauēnæ/ altera Mēsēni/ quæ superum/ atq; inferum mare cu/
stodirent. Videntur autem hi fuisse milites classarii/ qui excubias in/
terea in vrbe agerent/ & cum maior impenderet necessitas mitterentur
ad classem. Quæ regio plurima nūc incolitur circa portam septimiam/

Libri nūma i
Comitio cre/
mati.
Cæcilius Stat/
tius poeta.
Tullius Martie/
lis hortus ian/
culo.
Ianiculi for/
ma/ & longu/
tudo.

Templum. S.
Honorii

Templum. S.
Petri in mœ/
te aureo.

Circo Nerōis

Ferdinandus
hispaniæ rex.

Classes ab Au/
gusto constitutæ
Milites classa/
rii.

ANTIQUITATVM

S. Mariæ ad
fontes Olei

Fons olei e ta
berna merito
ria.

Templum S.
Grifogoni.

Templum S.
Cæcilie.

Aedes S. Cos
mati.

Templum S.
francisci iuxta
câpũ Indegor.
Thermæ Au/
relianæ & Se
ptimianæ.
Horti Cæsaria
ni.

Aedis fortis
fortunæ.
Fors fortuna
quid?

Templũ for
tunæ virilis

ædis fortunæ
dubie.

Albionæ ager,
Albionarum
locus.
Prata Mutia

Prata Quintia

Sordidarum
actuũ officinæ

nam/ & ripam tiberis. Cætera vero pars hortis/ & Arbustis seruit pro
pter pestilentes austros/ quibus maxime infestatur. Ex antiquis orna/
mentis nihil hodie extat nisi ruinæ quædam in Campo iudæo. Ex re/
centioribus vero/ Ecclesia. S. mariæ ad fontes olei a Callisto primo
condita/ marmoreis ornamentis satis conspicua/ vbi olim (vt Euse/
bius tradit) e taberna meritoria fons olei tota die emanauit/ defluxitq;
vsq; ad tyderim. Subit post hanc/ ædis. S. Grifogoni martyris pau/
mento, & colūnis ornatissima, deinde templũ cum oratorio. S. Cæ/
cilie in domo paterna a paschali ii. conditum. hinc ad fundẽ iactum
surgit Monasterium. S. Cosmati a Syxro iiii. ibi excitatũ/ vbi nunc
sunt supra centum Sanctimoniales/ plerq; patricie/ & nobiles admi/
rabilis abstinentiæ/ & sanctitatis. Extat & iuxta campũ Iudæorũ Tem/
plum/ & locus sub titulo seraphici francisci/ qui primus ordinem / &
regulam minorũ instituit. In hoc ambitu fuerũt olim thermæ Aure/
lianæ, & Septimianæ/ vt postea dicitur. Vbi etiã horti Cæsariani/ &
Naumachia, vbi fortis fortunæ templũ/ in hortis a diuo Cæsare lega/
tis/ iuxta tiberim mox Tiberii tẽpore dedicatũ/ vbi & alrera ædis for/
tis fortunæ a Seruio tullio cõdita Ouidi⁹ in fastis. Ite deã leti fortem
celebrate Quirites/ In tyberis ripa munera regis habet. Fors fortu/
na inquit Donatus Euëtus est fortunæ, cuius diẽ festũ colunt/ qui ali/
qua arte viuunt, hui⁹ ædis transyberim est. fuit & in ripa tyberis tẽplũ
fortunæ virilis ab eodẽ rege cõditũ: vbi vndæ virgines inspiciebãtur/
si quod corporis vitiũ lateret ibi aperiretur. Idẽ in eodẽ. Discite uñe
quare fortunæ tura virili/ Detis eo gelida/ qui loc⁹ humet aqua: Ac/
cipit ille locus posito velamine cũctas/ Et vitiũ nudi corporis omne
videt. In hoc etiã ambitu fuit templum fortunæ dubie/ ab eodẽ rege
conditum, Idem libro vi. fostorũ Conuenit & seruis/ serua quia Tull/
lius ortus, Constituit dubie templa propinqua deẽ. In cui⁹ festo vsq;
ad ebrietatẽ bibebatur. Erat præterea transyberim Albiona ager, ab
Albionarum luco, ita vocatus quo in loco bos alba immolabatur.
Erant & prata Mutia, Cæcilius: Mutio inquit prata transyberim
data, ab eo Mutia appellata. Sicut in vaticano prata Quintia / a
Quintio dicta. Plynius sic ait Aranti quatuor sua iugera in vaticano,
quæ prata Quintia appellantur, Cicinnato viator attulit dictatu/
ram. Transyberina olim erat vilior pars vrbis, vbi sepeliebantur
Scurræ & vilissima quæq; ministeria fiebant, vbi & sordidarum artiũ
officinæ erant vt meminit Martialis.

LIBER .III. MONTES. fol. XXVIII.

ANDREAE fuluii antiquarii ro. Antiquitatum vrbis liber iii.
Tiberis fluuius.

Ccurrēte/hoc in loco/tyberino alueo, qui transtyberinā regionē ab vrbe determinat/quod nihil vrbi cōmodius. operēpretium visum est de eius ortu, natura, & lapsu aliquid differere. Is omniū sine controuersia/fluuiorū rex appellatur. Ouidius libro. ii. met. Cuiq; fuit rerum permissa potentia tybris, & libro. iiii. fast. Tuq; future palrens Tibri potētis aquæ. Albula prius/ob aquæ qualitatem vocatus, postea vero Tiberinus a Tiberino Albanorū rege ibi submerso, vel Tibris a Tibri tuscorū duce, vel latrone/nūcupatus, in eius ripis ali/quādo latrocinia exercēte. Virg. libro. viii. æn. Tū reges, asperq; immani corpore tybris, A quo post itali fluuium cognomine tybrim Diximus, amisit verum vetus Albula nomē. vel vt Varroni placet/q; Siculi tybrim fossam vocant. Oritur ex apēnino paulo altius/quā Arnus, tenuis primum, deinde xlii. auctus amnib⁹ excrescit/sed præcipue(vt tradit plynius, Nare, & Aniene. Tusciam primum diuidit ab Vmbris, deīde a Sabinis nouissime a latinis dirimēs ī mare Tyrhenum/prope ostiā, vno legitimo ostio se ex onerat, Qualibet magnarum nauium ex italo mari capax rerum in toto orbe nascentium/mercator placidissimus. Ingreditur urbem a septētrione. Egreditur a meridie/inter Ostiensem, & portuensem viam, adextris Ianiculum, a sinistris urbem relinquēs. ferebatur antea per radices Capitoliū vsq; in palatium/vbi expositi fuerunt Romulus, & Remus/ad ficinā ru/minalem/vt scribit fabius pictor. Primus omnium Tarquini⁹ prisc⁹ alueum direxit, postea. M. Agrippa compressit. Nam Augustus ad coercendas inundationes/alueum tyberis laxauit, & repurgauit / op/pletum olim rudēib⁹, & ædificiorum prolapsionib⁹ coarctatū. M. Agrippa edilis cursum direxit, alueum mutauit, & magnis molibus saxorum in vtraq; ripa locatis solidauit. Aurelianus post modum valido muro lateritio vtrinq; vsq; ad mare extructo coercuit, alueo etiā firmato, cuius admirādi operis per tot millia passuum adhuc nō nullis in locis extant vestigia, & qui hodie super fluminis ripa ædificant/ea habēt parata iam fundamenta/plateas / vulgo appellant. Primus omnium pōte coniunxit Ancus Martius, idē & naualia, vt auctor est Dionysius/extruxit/inquit enim Cūq; esset amnis vsq; ad pontes fluuiialibus scaphis latis magis nauigari idoneus/ad Romam autem

Albula flu. qui postea Tiberis dict⁹ est
Tiberis etymologia.

Tiberis ortus iuxta arnum.
Tiberis lōgitudo & incrementum.

Tarquinius priscus
M. Agrippa.

Aurelianus Imp.

Anc⁹ Marc⁹

ANTIQUITATVM

Naues actua-
riae

Tiberis auctu
semp religio-
sus.

Clanis flu.
Arust flu.

Lacus Velini

Belissarii in-
uentum.

maritinus quoque nauibus onerariis/magnis nauale aliquod excogitauit
ad egressum eius extruere utens ut portu ostio amnis ipsius panditur
autem multum in latitudine coniungens se mari, Sinusque concipit ma-
gnos/ quales portuum maritimarum illustrium/nec obstruit ad ostium
marino litore/in corruptus sicut pleraque alia flumina nec paludibus,
aut stagnis errans aliquo in loco consumitur/priusquam mare contingat
rius/sed est peruius ubique nauibus vno tantum effluit ostio legitimo
persecans dorsum maris. Naues igitur actuariæ per ostium eius intrant,
& romam usque remigio/& funibus tracta adducuntur, maiores vero
ante ostium ad anchoram fluctuantes fluuiialibus euacuatae scaphis
exonerantur. Plynius loquens de Obeliscis ita inquit. Alia ex hac cu-
ra nauium quæ tyberi subuehebant, Quo experimento palam est non
minus aquarum huic amni esse/quam Nilo/Idem in eodem Pluribus
propesolus in omnibus terris amnis accolitur/aspiciturque villis: Nul-
lique fluuiorum, minus licet inclusus vtrinque lateribus, nec tamen ipse
pugnat/quamquam creber/& nunquam magis aquis quam in ipsa vrbe testa-
gnantibus. Quinimmo vates interligitur potius monitor auctus semper
religiosus. De moderandis vero Tyberis inundationibus Cor. Ta-
citus libro primo ita scribit Actum in senatu ab Arruntio / & Arrio
an ob moderandas Tiberis inundationes venterentur flumina, & lacus
per quos augetur: Auditaque Municipiorum, & Coloniarum legatio-
nes Orantibus florentinis ut Clanis solito aluco demotus/ in amnem
Arnum deferretur, idque ipsis perniciem afferret. Congruentia his In-
terantes deservere, pessum iuuos sacundissimos italæ campos / si
amnis Nar(id enim parabatur)in riuos deductus superstagnauisset.
Nec Reatini silebant, Velini lacum qua in Narem diffundit obstrui
recusantes/quippe in adiacentia erupturum/ Optime rebus mortalium
consultuisse naturam, quæ ut sua ora, suos cursus/atque originem ita fi-
nes dederit, Cicero in Epistolis ad Atticum libro. iiii. sic inquit. Rea-
tini me ad sua tempora duxerunt/ut agerem causam contra Interan-
tes apud Cos. & decem legatos/que lacus Velinus a. M. Curio emis-
sus: qui interciso more in narē defluit. Ipse autem tiberis Totus est nauigabi-
lis/præterquam intra urbem/inter portum Sextum/& portum marmoratum/ubi co-
citiator labitur, & ubi nunc Molendinorum machinæ cathenis ferreis
ad ripas alligatae, fluitant/Bellissarii(ut tradit procopius)inuentum,
Intercisis/bello gothico/aqueductibus:& ostiensi porta ab hostibus
occupata, interceptoque omni comeatu. Apud priscos seruorum erat

hoc opus Recentiores vero aquarias molas inuenerunt, de quibus Palladius ita tradit Si aquæ copia est/ita debere formari, vt constitu/ris aquariis molis/sine animalium vel hominum labore frumeta frangatur Erant apud veteres aluei & riparum tiberis curatores vt nuper effossus lapis in ripa flu. iuxta potē vaticanū cū huiusmodi inscriptiōe ostēditur

EX AVCTORITATE IMP. CAES. VESPASIANI
P. M. TRIB. POT. IIII IMP. X. PP. COS IIII V CEN
SOR. C. CALPETANVS RANTIVS Q VIRINA/
LIS VAL. CESTIVS CVRATOR RIPARVM AL/
VEITIBERIS TERMINAVIT. P. R. PROX.

Item in altero lapide nuper effosso erectoq; ante. S. mariam transpontinam.

Ex auctoritate Imp. Cæsaris diui neruæ f. neruæ traiani

Aug. Germ. pont. max. trib. potest. V. Cos iii. PP.

Ti. Iulius ferox Curat. aluei & riparum tiberis & Cloac. vrbis termi
navit ripam R. R. prox Cipp. p. xxv.

Nam in ripa flu. ob numinis reuerentiā non ædificabat apud veteres.

De pontibus supra tyberim, & eorum conditoribus.

Exigebat ordo, vt a ponte miluio, qui prior, ac superior in alueo tyberis occurrit inchoaretur. Sed quoniam pōs sublicius primus ab Anco Martio rege conditus super alueum tyberis/ab eo incipiendū esse censui. Sunt autem pontes octo/Sublicius. palatinus. fabritius. Cestius. Ianuelensis. Vaticanus. Elius. & Miluius. duobus tantum nūc dirutis Sublicio, & Vaticano. Quos omnes præter Sublicium Totilas demolitus est. Nam prius trabibus cōpactis/aut paruis lyn/tribus tyberis alueus tranabatur, addito tandem vrbis proximo aucti/ no monte: primus Ancus rex ad ima eius pontem/ ex Sublicibus li/ gnis compegit, vnde Sublicius dictus. fuisse tamen & pōtem sacrum ante urbem conditam scribit Dionysius/cum inquit Nam cum per cedes hominum Saturno sacrificaretur ad placandam dei iram, hoc more sublato ab Hercule, factum est/vt pro hominibus/qui in tybe/ rim deiiciebantur simulachra eorum Sirpea deiicerent/quos Argeos vocabant. Creditur ibi ante fuisse, vbi postea sublicius/vel idem pōs argumento est, q; etiam inde simulachra Sirpea eodem more in tybe/ rim deiecta scribit. M. Varro/cū inquit Argei fiunt ex Sirpeis vir/ gultis simnlachra hominum, & quot annos e ponte sublicio a sacer/ dotibus iaci solent, Ouidius in fastis Tum quoq; priscorum virgo simulachra virorum Mittere roboreo Sirpea ponte solet.

Curatores al/
uei & riparū
tyberis.

Pōtes tyberis
VIII.

Pons sublicio
ligneus.
Pons sacer.

Simulachra
Sirpea

Argei quid?

De ponte Sublicio & eius cognominibus.

Sublices qd?

Horatius Cocles.

Pōs Aimilius
qui & pōs la-
pideus dicitur ē.

Pōs marmo-
ratus.

Sexagenarii ī
tyberim e pōte
deiecti.

Pōs Scātoris;
Qui & Pala-
tinus.
M. Fuluius.

Insula Iouis
lycaonia

Pons Sublicius ad radices Auentini iuxta naualia. Extāt adhuc vestigia in medio profluēte/ab anco Martio primū cōdit⁹, & Subli-
cius dict⁹/a sublicib⁹ lignis, qb⁹ cōpact⁹ erat. Sublices enī ligua vol-
sca magnę trabes vocātur. Pōs sine ferreo clauo cōstructus, ita vt de-
posita cōtignatiōe eximant⁹ trabes sine fultura, & reponant⁹. Quē pōtē
Horatius Cocles/in bello porsenæ / ipetū hostiū solus sustinēs / a ter-
go intercidi iussit, ipseq; armatus / natās ad suos se recepit. Grata erga
tātā virtutē Ciuitas fuit. Statua in Comitio posita agri quātū vna die
circū arauit datū. Eūdē pōtē postea Aimilius lepidus prātor lapideū
fecit, vnde lapideus / & Aimilius ab eo nuncupatus dicitur, qui post-
ea tiberis in vndationibus lēsus a Tiberio cæs. restitutus. nouissime
vero Antoninus pius, marmoreum fecit, vnde pons marmorat⁹ vsq;
in hodiernum diem dictus est. Erat enim pons eminentissimus, vnde
facinorosi precipitabātur/sicut antea sirpea simulacra. Iuuenalis Sat.
vi. Cum tibi vicinum se prēbeat æmilii pons. per quem & helioga-
bali imp. Cadauer anēxo pondere ne fluitaret in tyberim abiectū est
ne vnquā sepeliri posset. vnde etiā multi mar tyres deiecti sunt. ferunt
post incēsam a Gallis vrbe ob in opiā p̄sertim cibariorū decretū vt
sexagenarii e ponte sublicio in tiberim deiicerentur/q; in vtilēs essent
patriæ defendēdæ/vnde depontani sexagenarii dicebant⁹. & vnū fuisse
seruatū pietate filii/in cui⁹ p̄sona pater cōsilio suo plurimū adiumētū
rei p̄attulit. Ita olim creditum est. Sed veritas sub allegoria latet/nā
sexagenarii a Suffragio repellebantur & ita eos pōte deiici solitos fa-
bulati sunt/qui videlicet olim erat in septis vbi suffragia ferebantur.

De ponte nunc, S. mariæ.

Quoniā nō videbatur satis esse vnū pōtē crescēti magis / magisq;
indies vrbi, cogitauerūt & alios extruere/atq; paulo supra Subliciū,
alterū cōdiderūt, Senatoriū noīe/a Senatorib⁹ / siue palatinū/a p̄pin /
quo palatino mōte/vñ p̄ximū erat iter ī Tuscīā. M. fului⁹ inqt liuius
maioris vsus locauit portū, & pilas pōti ī tyberi, qb⁹ pilis fornices p⁹
aliquot annos, p. Scipio/& L. Mumi⁹ Cēsores locauerūt iponēdos.
Est enī pōs multiplici fornice cōpactus/ad excipiēdos bifidos p̄xię
iminētis Insulæ alucos, Qui pōs hodie dī, S. Mariæ/a p̄p̄quo eius
vetustissimo fano/Pudicitia prius/nunc vero. S. mariæ ægyptiacę.

De duobus pontibus insulæ tyberinæ fabritio & Cestio.

In mediis tyberinis fluctib⁹ assurgit Insula iouis lycaonia siue ty-

berina Aesculapio sacra/duob⁹ pōtib⁹/velut duob⁹ brachiis munita
fabritio, Cestioq; ē aut pōs fabritius/q; insulā vrbi cōiūgit Horatius
Atq; a fabritio nō tristē pōte reuerti dictusq; hodie pōs iudeus ab acco-
lis ei⁹ loci iudeis. dī ēt pōs q̄tuor capitū a q̄tuor marmoreis simulacris
q̄drifōrib⁹/ī pōtis aditu collocatis, Quē pontē. M. lepidū/&. M.
Curiūstruxissetitū⁹ ī pōte ab vtroq; latere sorinsec⁹ oñdit. Ab altera
vero īsulā pte occurrit pōs cestii⁹/qui tyberinā regionē īsulā cōnectit
Quē Valētinianū/& Valērē instaurasse inscriptiōes adextris/& sini/
stris oñdūt. dī & pōs insulā/siue. S. bartolomei a pxiō eius templo.

De ponte Syxto siue ponte rupto.

Qui nūc vocat pōs Syxtus/a Syxto iiii. pōt. max. ex mulctatitia
pecunia nuprime īstauratus/apud veteres vocabat Ianuclēsis/a pxiō
ianiculo/sicut ab aurelia via vel porta pōs aureli⁹ nūcupat⁹:postea ci/
uilib⁹ bellis excisus pōs rupt⁹ dict⁹ est. Syxti deīde munificētia sum/
ptuosissime īstaurat⁹/sicut plēraq; alia vrbis loca/ac tēpla/aut noua/
fecit/aut vetera instaurauit. Nā Ioblei anno/qui eo pōtifex celebrat⁹
est. M. cccclxxv. ferdinād⁹ Sicilię rex romā/veniēs ap̄pōz liminavi/
sitatū/p̄suasit ei vt vias vrbis dirutis porticibus ac viarū flexibus qbus
occupabat/laxiores fieri/ac lateritias/vnde designatis vicorū/& viarū
magistris/vrbē a veteri situ/ac cēno/prim⁹ oīm pont. vēdicauit / Eo
tū incipiente/ceteri secuti sūt. vñ vrbs priscā resūpsisse vñ pulchritudi/
nē, ac nitorē. Est enī pōs hodie oīm pulcherrim⁹/ac satis frequēs ma/
gnā vrbi prēbēs cōmoditatē/Inter hūc/& pōtē vaticanū/p oras tybe/
ris ītra vrbe Iuli⁹ ii viā Iuliā de suo noīe vocatā/funiculis regularib⁹
ad amussim directam nuperrime excitauit/vbi magnifica nunc aedifi/
cia continenter a variis extruuntur.

De ponte vaticano.

Extāt adhuc fūdamēta pōtis vaticani ī medio tiberino alueo iuxta
hospitale. S. spūs/qui iūgebat olī vrbe cū varicano vñ nomē accepit/
hic ēt triūphal pōs fuisse dī. cū porta/ac via triūphali/q; ī capitolīū vsq;
ptēdebat/vt Iosephus/ac diu⁹ hieronym⁹ scribūt/p quē/nisi nobiles/
vt ferē, īcedebāt/quē Iuli⁹ ii. īstaurā decreuerat/& viā iuliā cōuectē

De ponte Castelli, & mole hadriana.

Imminet huic q; hodie vocat pōs Castelli/a Castello. i. arce pxię
molis hadrianā/& pōs. S. Angeli/ab angelo q; aliqñ ī ea mole visus
est. Apud veteres aut pōs eli⁹ dict⁹ est/ab elio hadriano Imp q; cū pō
tē iuxta molē sui sepulchri excitauit/de quo elius Spartian⁹ fecit inq;

Fabritii.
Pontus inscri/
ptus

Cestii pontis
titulus

Pōs ianuclēsis
velle Aurelia/
nus.

Iulius n. viam
iuliam defi/
gnauit.

Pons trium/
phalis.

Pons Castelli
Aelius hadria
nus. Imp.
Moles hadria
na.

Sepulchrum
hadriani

Cineres Anto-
ninoꝝ cū titu-
lis & epita-
phiis.

Moles mar-
more priꝝ cū
cunquaq; ex-
ornata.

Bonifaciꝝ ix.
Alexander. vi.

Gregoriꝝ pri-
mus.

Arx Crescētii.

Procopius

Molis hadria-
ni prior for-
ma & ornāmē-
ta.

Bellifariꝝ pa-
trius.

Statuarū con-
fractio

& sui nominis Sepulchrū iuxta tyberī, ea de causa, vt p pōtē trāscūtes Propius molē aspicerēt/positam e regione Mausolei/quod Augustꝝ fecerat/Iam enim Augusti monumentum repletū erat, neq; quisquā amplius in eo sepeliebatur. & ipse primus Hadrianus in ea, quam ipse extruxit mole/sepultus dicitur. vbi ipsius cineres/& omnium Anto-
ninoꝝ post eum conditi, vt incisæ marmoribus inscriptiōes, & Epi-
taphia illic hodie q; ostēdūt. Erat olim tota ea moles extrinsecus mar-
moribus icrustata/vt adhuc signa apparēt. Quā hodie Sūmi. pont.
pro præsidio vtuntur. Est enim moles ampla, rotūda, solida, & in ex-
pugnabilis, Quā primus oīum Boñfacius eius noīs Viii. munire
cepit, deinde Cæteri pont. secuti sunt, Alexander vero. vi. eam/fossa
aggere/propugnaculis, tormentisq; bellicis, & præsidialibus excubiis
accuratissime muniuit, locūq; ampliauit, occultumq; ac pēsile exco-
gitās iter per proxima burgi. S. petri mœnia/vsq; ad ædes vaticanas
deduxit, quo tutior sine arbitro/exploratis prius latebris/cū libuisset
clauculum gestaretur, Quem locum erudiores vocāt molem hadria-
nam Neoterici Castellum. i. arcem. S. Angeli q; in eius apice aliqñ
visus fuerit Angelus Michael cruentatum gladium in vaginā cōuer-
tens, cum illac Gregorius magnus iter haberet comitāte Clero, po-
pulo ro. ad. S. petrum urbem sacris rogationibꝝ quas græco vocabu-
lo letanias vocāt, iustraturus, Extat in loco sacellum, vbi pictura res
gesta conspicitur. Dictaq; est etiam arx Crescentii/a Crescentio quo-
dam factioso duce/ex oppido Nomento, qui illam in suam potestātē
redigens/occupauit, diuq; tenuit, donec Theutonicorū fidei, qui illā
obpugnabant/se committens/ab illis confossus/crudeliter trucidatꝝ
est/ Quam molem procopius/bello gothico optime describit/cum
inquit. Hadriani quondam Imp. Sepulchrum, velut molis, & arcis
monumentum/extra portam Aureliā/iactu lapidis impositū. Primꝝ
eius ambitꝝ quadrati figurā habet. cōstat enim totꝝ ex marmore pario
summa artificum diligētia ædificatus, in medio vero huius quadrati
rotūda moles esurgit/excelsa altitudine, & tāta/vt suprema eius parte
area sit, cuius diameter vix iactu lapidis transigit. Quā molē bellif-
sariꝝ occupās/pro arce, & præsidio contra gothos vsus est, Erant in
summa parte vndiq; magnæ statuarū hoīm/equorū, quadrigarū/excellē-
ti artificio cōfectæ, Has partī integras milites demoliti/ptim cōfra-
ctas in hostes deiecerūt, ita tot artificū opera & labores, & Sepulchri
ornamenta paucis horis militum malignitas absumpsit. Quorum

LIBER. III. PONTES. fol. XXXI.

fragmenta quędam, & capita statuarum erui e profunda tellure vidi/
Alexan. vi. molem ipsam altissimis vndiq; fossis muniēte. Pōtem q;
ipsum Nicolaus. v. expeditiorem reddidit sublatiſ quibusdam Casu
lis/quę pōtem occupabant/Iubilei anno Mccccel. cum quadam die
multitudo magna/viso sacro sudario/facta obuiam quadā mula/cum
neq; venientes, neq; redeūtes ob in sequētem turbam cedere possent.
Plurimi illic a multitudine mortalium/vel equorū calcib⁹ oppressi.
multi a lateribus pontis influmen cadentes vndis periere, Quorum
causa duo illa marmorea sacella spherica in aditu pontis (quę adhuc
extant) excitata sunt. Postea vero Alex. vi. expeditissimum peregit illic
iter, sublata augustissima porta/inter pōtem, & molem, altera multo
ampliore paulo vltius excitata. ferroq; munita.

De ponte Miluio siue moluio & de pontibus Anienis.

¶ Extra portam flumētānā/ad. ii. prope lapidem in via flāminia oc/
currit pons Miluius, siue moluius, cuius etymologiam non repperi.
quę ab alite miluio dictū putarem/nisi etiā molui⁹ vocareſ. Hic sol⁹
nūc extra mœnia vrbis/a Scauro/vt tradit amian⁹ Marcellin⁹ extru/
ctus. ſēpi⁹ euerſus, ſēpius iſtauratus/nihil ex veteri ſtructura retinet/
pręter fundamēta. Inquo ponte (vt Salluſtius ſcribit) M. Tullii Ci/
ceronis cōſulis vigilantia/legati Allobrogum/nocte intēpeſta, inter/
ceptis de industria litteris/deprēheſi ſunt/& patefacta. L. Catilinę cō/
tra patriā pernitiōſa cōiuratio eſt. Sūptūq; de cōiuratis ſupliciū, libe/
rataq; vrbe primus omniū pater patrię appellatus eſt. Apud eūdem
pontē Cōſtāntinus magnus Imp. Maxetiū tyrānū Maximiani filiū/
magicis artib⁹ deditū militari ſtrategemate/materia/ac nauib⁹ ſupra
tyberim diſpoſitis/fluuio ſubmerſum ſuperauit. Nam cum eū diuer/
ſis oppugnaret pręliis, cōſpecto demum in æthere crucis vexillo cla/
mātisq; voce audita ENT V T O N I C A in hoc vince, vt tradit
hiſtoria terparrita proſligauit. Cuius victorię extat hodie triumphā/
lis arcus iuxta Colloſſeum.

¶ Extant & extra urbem in Aniene fl. pōtes quatuor/Selari⁹, Nor/
mentanus Māmęus & lucanus. Salarius in via ſalaria vbi huiuſmodi
carmina marmore incifa leguntur.

Quam bene Curbati directā eſt ſemita pontis

Atq; interruptum continuatur iter.

Miramur rapidas ſubiecti gurgitis vndas

Et lubet iratę cernere murmur aquę.

Pōs Caſtalli.

Duo ſacella
ſphærica i adi
tu pontis.

M. Scaurus.

M. Cicero cō
ſulis.

L. Catilina

Maxetiū ty/
rannus.

Anienis flu.
pontes Sala/
rius. Nomē/
tan⁹ Māmę⁹,
Lucanus.

ANTI Q V I T A T V M

Ite igitur faciles per gaudia vestra Quirites:

Et Narſin reſonans plauſus ubiq; canat.

Qui potuit rigidas Gothorum ſubdere mentes:

Hic docuit durum flumina ferre iugum. poſt hūc nomentanus pons
via nomētana Mamęus via tyburtina/ab Ant.pio extructus/ poſtea
a Mamęa Alex. Imp. matre inſtaurat^o. pōs Lucan^o iuxta tybur / vbi
ſperica viſitur moles cum incifis litteris. Ti. plaucio. M. faun Silua/
no. & quę ſecuntur. lege librum epitaphiorum.

De Aquęductibus & eorū cōditoribus, & aquarū qualitibus.

¶ Quoniā de tyberi & pōtib^o eius ſatis dictū eſt. Placet iā de aquę/
ductib^o dicere. Vnde Strabo/vrbem ro. inquit nō delectu/ ſed neces/
ſitate cōditā eſſe patet, quę prima ſupra oſtiā in mediterranea ea ſola
ſuper tyberim iacet/ in mōtib^o prius cōdita/ cęteris reb^o abūdās/ pe/
nuria tīm laborabat aquarū. Qua de cauſa cogitauerunt illi verteres
aliūde, quomodo cūq; aquas in urbē deducere/ Nā cū Roma parua
ac parum populosa in principio ſui eſſet, & quaſi accola tyberis/ ſatis
erat ei tyberina aqua: ac fontes, qui circa Capitolium, & palatiū orie/
bantur. frontinus item/ Romani inquit ab V. C. per annos cccxlii.
contenti fuerunt vſu aquarum, quas ex tyberi, & puteis/ vel fontibus
hauriebant. Habuit Roma etiam familiam/ quę tuebatur aquęduct^o
Caſtella, & lacus, hęc Auguſtus hęreditatem ab eo ſibi relictam pu/
plicauit, adeoq; aquarum ſeuera lata lex/ vt agri/ qui aqua publica cō/
tra legem eſſent irrigati/ publicarentur. At poſtquā ambitu, & popu/
li magnitudine ſupra quā dici pōt, creuit, paulatim a Tyberi reſeſ/
ſit/ ea pars/ quę plurimum diſtabat/ propter interuallum, & incōmo/
dum aquę penuria laborauit, Decretū eſt finitimas aquas per aquę/
ductus, & formas in urbem deducere, Quandoquidem aqua non
poculiſtantum, ſed pluribus mortalium vſibus neceſſaria eſſe videre/
tur. Primus omnium Appius Claudius ex agro lucullano quem tu/
ſculanum putant/ vt tradit frontinus arcuato opere in urbem deduxit
Quamuis Ancus vnus ex regibus aquam martiam in Capitolium
deducere excogitauit, Eam poſtea. Q. Martius in ſua prętura dedu/
xit/ a quo nomē accepit de qua plyn^o/ dicant^o iquit inuiſta miracula,
quę. Q. Marti^o rex fecit/ is iuſſus a Senatu aqę Appiæ, & Anienis
teglā duct^o reſicere nouā a noīe ſuo appellatā/ cuniculis p mōtes actis
ītra pręturę ſuę tps aduxit. Iuli^o frōtin^o Curator aqę, de qb^o libellū
ad diuū Neruā Imp. ſcripſit/ aqę vrbis ſuę ætate nouē tīm fuiſſe tradit

Seuera aqua/
rum lata lex.

Appius Clau
dius.

Anc^o Narcis.

Q. Marci^o co
gnomēto rex.

Iul^o frōtinus

LIBER. II. MONTES. fol. XXXII.

Sextus vero Rufus, qui frontino posterior fuit Diocletiani Imp. tē/
poribus Aquas xix. cōmemorat, vnde ob aquarum copiam urbem
dicit a veteri infamia purgatam, quę tribus mensibus anni dicebatur
pestilēs. & in singulis aquis appositę erant inscriptiones, que nūc abo/
litę sunt quę tantū hodie extant in Martia. Claudia, & virginia. Stra
bo libro v. ita tradit. Tanta autem per aquę ductus aquarum vbertas
influit, vt per urbem atq; Cloacas ānes inundare videātur: & vniuer/
sę propemodum ædes subterraneos meatus, siphones, ac fistulas vn/
dosas habeant. Quorum accuratissimam diligentiam. M. Agrippa
egit perpetuus aquarum curator, Qui urbem plurimis aliis ornamē
tis adornauit. Idemq; in ædilitate sua Virginia aqua, Cæterisq; cor/
riuatis atq; emendatis Lacus septingētos fecit, fontes. C. V. Castella
Cxxx. Complura etiam cultu magnifica / & operibus omnia annuo
spatio / gratuita prębuit Balnea Clxx. quę nunc romani ad infinitum
auxere numerum. Siquis aquarum abundantiam in publico balneis/
piscinis Euripis Domibus / hortis / villis / Spatiq; venientium extra/
ctos arcus, conualles, æquatas fatebitur nihil magis mirandum fuisse
in toto terrarum orbe. Aquarum vero celeberrimę Martia. Claudia
Appia, Virginia, Anio nouus, & Anio vetus, Iulia, & Tepula. Prę/
terea sciendum est eminentium aquę ductuum aquas omnes influxiss/
se olim in urbem per congruētia loca iuxta portam neuiam, latinam,
& pancratianam. Quia per has tantum iusto equi librio formę dedu/
cebantur super terram vt adhuc illarum vestigia apparēt / quędā vero
per subterraneos cuniculos vt aqua virgo / & aqua Iuturna / Quinq;
erant olim aquę ductuum altitudines in omnem partem vrbis. Altissi/
mus Anio nonus, proxima Claudia / deinde Iulia / Tepula / & mar/
tia: Vrgente necessitate Anio nouus ceteris subueniebat / quia altissi/
mus erat. Aquę ductus / qui a sexto ab vrbe miliario ducebātur / exla/
pide quadrato erant. Aquę vero omnes intra urbem diuidebant per
regiōes. Erat & Castellum receptaculum quod aquam publicam su/
scipit / ex quo fistulis aqua ducitur. Cum itaq; ductus aquarum ad via/
rum diuortia / vel regionum vrbis fines perducti erāt Castella in for/
marū summitate habebāt, ex quibus aqua per digitos / vncias / & mo/
dulos ædificiis / operibusq; / & muneribus publicis / ac priuatorū vsib;
diuidebantur. In solo autem lacus erant alia aquarum receptacula / ex
quib; cum romanę plebis, & fullonum / Coriariorum / aliorūq; opi/
ficum necessitatibus satifficeret / tum horti irrigabantur.

Sext. Rufus.

M. Agrippa
perpetuus aq;
curator.

Aquarum ce/
leberrimę.

Aquę ductuum
altitudines.

ANTIQVITATVM

De aqueductu aquæ Aquæ Appiæ.

Appius' Clau-
dius
Aqua' appia.

Horti luculla-
na.

¶ Appiam primam in urbem deductam satis constat/que. M. Val-
lerio max. p. Decio Mure Coss. anno xx. post initium Sânitici bel-
li inducta est ab Appio claudio Censore/qui & viam appiam a por-
ta capena/Capua vsq; muniendâ curauit. Concipitur appia in agro
lucullano/via prænestina inter miliarium sextum / & octauū/a diuer-
ticulo sinistrorsus:habet longitudinem a capite vsq; ad Salinas / qui
locus est ad portam trigeminâ. Riuus eius sub Cælio mōte, & Auē-
tino actus emergit/extant adhuc vestigia quædam ad radices mōtis
iuxta hippodromum campi testacei & altera ad proximum arcum se-
ptem vesp. vbi desinebat ad proximas Salinas. Nec appia / nec virgo
nec Alsetina piscinas habent sub hortis lucullanis finiuntur in cam-
po martio secundum fontem Scipionum author frontinus. Inter la-
tinam olim & appiam viam duo altissimi aquæ ductus in vnum in-
fluebant/& iterato dirimebantur vt tradit procopius, extant adhuc
signa inter proxima vineta.

De Aqua martia, & eius bonitate.

Aquæ martiæ
bonitas.

Fōs Piconia.

Anc⁹ Marcio.

M. Agrippa.
Lacus fucino.

Aqua Traia-
na.

Aquæ diuer-
sus vsus.

¶ Clarissima aquarum omniū toto orbe frigoris, salubritatis q; pal-
ma/præconio Martia est inquit plynus inter reliqua deum munera
vrbi tributa, vocabatur hæc quondam aufeia, fons autem ipse Pico-
nia. oritur in vltimis montibus pelignorum/transit Marfos, & fuci-
num lacum Romam non dubie petens, mox specu merfa in tyburti-
na se aperit, Primus eam in urbem auspicatus Ancus Martius vnus
ex regibus. Postea. Q. Martius rex in prætura deduxit, Rursus q;
restituit. M. Agrippa. Strabo vero hanc e fucino emanasse scribit/
cum inquit, Cæterū e fucino lacu/aquæ martiæ fontes emanare, que
rigatiōes romæ propinat, queq; reliquas super aquas properatur. frō-
tinus eam dicit via Valeria ad Milliarium xxxiii. & suo tempore in
Auentinum a Traiano deductam & Traianam fuisse dictâ, Qui etiā
scribit singulas aquas ita cōstitutas/vt Martia tota potui seruiret:re-
liquæ vero aliis vsibus assignarentur, Plynus autem tradit Aquam
martiam natationi virginem vero tactu præstitisse. In supplementum
martiæ quoties siccitates ageret, auxilio aquæ eiusdem bonitatis Au-
gustam opere subterraneo perduxit/vsq; ad martiæ riuum, que ab in-
uentore vocatur Augusta, nascitur vltra fontem martiæ/cuius ductus
donec martiæ accedat efficit passus Decc. Ingrediebatur olim mar-
tia iuxta portam maiorem/extat adhuc eius formę vn⁹ fornix via qua

LIBER .III. AQVAEDVCTVS fol. XXXIII.

itur extrinsecus ad eodem. S. Laurétii extra muros/& per moenia nūc
urbis/quę sunt in eius aquęductu trásit super portam tauriná siue. S.
Laurentii/vt in interiore eius portę fornice extant pedales litterę in
vtroq; frontispicio/cum inscriptione trium Imp. Aug. Cæs. Aurelii

Martię aquę
Inscriptiones.

IMP. CAESAR DIVI IVLII. F. AVGVSTVS Pon/
TIFEX MAXIMVS COS. XII. TRIBVHIC. POTE/
STAT. XIX. IMPE. XIII. RIVOS AQVARVM
OMNIVM REFECIT.

IMP. CAESAR. M. AVRELIVS ANT. PIVS FELIX
AVG. PARTHIC MAXIMVS BRIT. MAXIMVS/
PONTI. M. AQVAM MARCIAM VARIIS KA/
SIBVS IMPEDITAM PVRGATO FONTE EXCI/
SIS ET PERFORATIS MONTIBVS RESTITV/
TA FORMA ADQVISO ETIAM FONTE NO/
VO ANTONINIANO IN SACRAMVRBEM SV/
AM PERDVENDAM CVRAVIT.

IMP. TITVS CAESAR DIVI .F. VESPASIANVS
AVG. PONT. MAX. TRIBVNICIAE POTESTAT.
IX. IMP. XV. CENS. COS VI. DESIG. II. RIVOM
AQVAE MARCIAE VETVSTATE DILAPSVM
REFECIT ET AQVAM QVAE IN VSV ESSE
DESIERAT REDVXIT.

Ab hac porta divertēs vetus marcię aquę ductus/per campū ex/
quilinum(extant. n. ad huc signa)ad thermas primum diocletianas
deinde in proximos colles viminalem & Quirinalem descendebat,
vt meminit Martialis,

De aquęductu. & fontibus aquę claudię.

Calicula altero imperii sui anno/duos ductus inchoavit; q opus
Claudius perfecit, dedicauitq;. Alteri qui ex fōtib⁹ ceruleo, & Curt/
tio deducebatur claudię nomē datum, nam claudia inuenta, & addu/
cta est a Claudio Cæs. Hęc bonitate proxima martię. Claudia con/
cipitur via Sublacenſi ad miliarium xxxv. fontibus duobus amplif/
simis/Ceruleo, & curtio, tantę bonitatis/vt martię quoq; auxilio sit
quoties opus fuerit finitimus Claudię arcus iuxta hortos plancianos
inde in vsum urbis fistulis deducitur, partim sui Claudia prius in ar/
cus, qui neroniani vocantur, hi directi per Cēlium mōtē, iuxta tem/
I

Claudio Imp.
fōtes Curtio &
Ceruleus.

Arcus Nero/
mani.

ANTIQ VITATVM

plum diui Claudii terminantur, modum, quem ceperunt / aut circa ipsum montem, aut in palatium, Auētinumq;, & transyberinā regionem demittunt. Extant in utroq; monte signa / Tradunt partem eius aquae in capitolium vsq; deductam ab Ant. vi(aiū) caracalla, vt cubitalis lateritia q; litterae ostēdūt a fronte hospitalis. S. Thomae / de torto aqueductu in capitolium vsq; extant adhuc ruinae formarum in palatium vsq; sed in proximo arcu nuperrime detectae litterae huiusmodi. P. Cor. P. F. Dolabella C. Iunius. C. f. Silanus flatmen martial. ex S. C. faciū dum curauerunt / Idemq; probauerunt. Quā quidē aquā suo tempore frontinus in Auentinum a Traiano deductam Traianā fuisse dictam vt in ruinis Thermarum decii effossum marmor ostendit, extat pars aqueductus iuxta. S. priscā. Visitur aquae simulacrum Marforio simile in nomismatib⁹ traiani. Sed redeo ad Claudium. De quo Suetonius opera inquit magna potius quā necessaria quā multa perfecit, sed vel precipue aqueductum a Caio inchoatum / aquae claudiae gelidos vberes fontes, quorū alteri Ceruleo alteri Curtio, & Albulino nomē / simulq; riuū Anienis nouo, lapideoq; opere perduxit / diuisitq; in plurimos, & ornatissimos lacus, Pliny⁹ libro. xxxvi. narrat. Vicit inquit antecedentes aquarum ductus nouissimum Impendium operis inchoati a Caio, & perfecti a Claudio, Quippe lapideā excelsitatem omnes vrbes, & montes equantem, vt lauacra impleret Curtios / atq; ceruleos fontes aductos / erogata ad id opus Talentum / sexaginta milia, Influebat olim aqua claudia iuxta portam nunc maiorem incuius frontispicio interius & exterius extant inscriptiones cubitalib⁹ litteris lapide incisae / Triū Imp. Claudii. Vesp. & Titi filii.

CTI. CLAVDIVS DRVSI. F. CAESAR AVGVSTVS GERMANICVS PONT. MAXIM. TRIBVNICIA POTESTATE XII. COS. V. IMPERATOR XXvii. PATER PATRIAE AQVAS CLAVDIAM EX FONTIBVS QVI VOCABANTVR CAERVLE⁹ ET CVRTIVS A MILLIARIO. XXXXV. ITEM ANIENEM NOVANA MILLIARIO. LXII. SVA IMPENSA IN VRBEM PERDVENDAS curauit.

IMP. CAESAR VESPASIANVS AVGVSTVS. PONTIF. MAX. TRIB. POT. II. IMP. VI. COS. III. DESIGN. III. PP. AQVAS CVRTIAM ET CAERVILEAM PERDVCTAS A DIVO CLAVDIO ET

Ant. Caracalla

Inscriptio.

Aqua traiana.

Curtius ceruleus & albulinus fontes.

Lapidea excelsitas.

Aque claudiae inscriptio.

LIBER .III. AQVAEDUCTVS fol. XXXIII.

POSTEA INTERMISSAS DILAPSAS QVE PER
ANNOS NOVE SVAIMPENSA VRBI RESTITUIT
IMP. T. CAESAR DIVI. F. VESPASIANVS AV
GVSTVS PONTIFEX MAXIMVS TRIBVNIC
POTESTATE. X. IMPERATOR XVII. PATER PA
TRIAE CENSOR COS. VII. AQVAS CLAVDII
AMET ANIENEM PERDVCTAS A DIVO CLAU
DIO ET POSTEA ADIVO VESPASIANO PA
TRE SVO VRBI RESTITVTAS CVM ACAPIT
TEAQVARVM A SOLO VETVSATE DILAP
SAE ESSENT NOVA FORMA REDVCENDAS
SVA IMPENSA CVRAIT.

DE Aniene veteri & eius qualitate.

C. M. Curius dēat^o censor cū. L. Papirio Anienis / qui nunc dici
tur vetus / aquam in urbem deducendā curavit ex manubiis de pyr
rho captis. Item post biēnium actum est in Senatu de consumatione
eius aquae / tamen ex. S. C. duūiri aquam producentes creati Curius
& Fulvius Flaccus locauerant / Curius intra quintum diem / quam
erat duūir creatus / decessit. gloria perductae pertinuit ad Fulvium.
Cōcipitur Anio vetus supra tybur / vbi partim in tyburtinum vsum
& romam deductus / quia minus salubris / in hortorum rigationem
atq; in ipsius vrbis sordidiora extaret ministeria. Quoniam duae Anie
nis aquae in urbem influebant / vt facilius dignoscerent^r. Anio nonus
vocari cepit / alias omnes praecedit. Priori vero Anieni cognomē ve
tus adiectum / Circa quartum miliarium via / qua latina in labicanam
itur arc^o trāsit / & peruenit in regionē viā nouae in hortos Asinianos.

Pyrrus rex,

Quare Anio
vetus & anio
nonus dictus
est.

DE Aniene nouo.

C Anio nonus sublacensi via ad miliarium xlii. sub riuo concipitur
e fluuio sine pluuiarum iniuria limosus / interposita piscina / vbi aqua
liquefeat / superuenientibus imbribus turbida in urbem peruenit iun
gitur / & riuus herculaneus oriens eadem via / ad miliarium xliii. e re
gione fontium Claudiae / trans flumen / viamq; natura purissimus / sed
mixt^o gratiam splendoris amittit. Anio nonus cum Claudia a pisci
nis in altiores arcus recipiuntur / ita vt superior Anio / finitimus arc^o
eorum praeter hortos planicianos ē / inde in vsus vrbis fistulis perduc
tur. Riuum Anienis noui Iulius frontinus a diuo Nerua Imp. pro
curator aquarum constitutus restituit / & in urbem deduxit.

Riuus hercula
neus.

Horti Plan
iciani.

ANTIQ VITATVM

De aqua tepula, & Iulia.

M. Agrippa
ædilis.

Aqua tepula
Aqua Iulia

Hercolaneus/
rius,
Aqua Virgo
vnde?
Ager luculla/
nus.

Quare Vir/
go dicta.

C Cn. Seruilius Cepio/ & longinus censores tepulam ex agro Iul-
cullano, Romam in Capitolium ducendam curauerunt. Tepula cō-
cipitur via latina .xi. miliario diuerticulo dextrorsus subterra prius
deinde arcuato opere Iuliæ post admixta. M. Agrippa ædilis pro/
prias vires collegit, & Tepulæ riuum intercepit Acquisitæ q; ab in/
uentore nomen Iuliæ datum Iulia autem reuocatis deriuationibus
per quas subripiebatur Modū suum / quāuis notabili siccitate serua/
uit Iulia enim influebat cum aqua traba, quæ tota Tusculanis reddi/
a iussu imperatoris. Eodem anno Agrippa ductus Appiæ/ Anienis/
& Martiæ pene delapsos restituit & in singulari cura compluribus
salientibus aquis urbem instruxit, Vnde Augustus conquerentem/
de inopia, & caritate vini populum seuerissima coercuit oratione. Sai/
tis prouisum inquit a genero, suo Agrippa productis pluribus a/
quis/ne homines sitirent. Tepula inuenta/adductaq; ab eo ē/ Iulia ve/
ro ab aureliano/vt scribit Ant. in itinerario.

De aqua virgine.

C Agrippa cum iam tertium Consul fuisset. C. Sentio, & SP. Lu/
cretio Coss. post annum .xiii. quā Iuliam deduxerat ab viii. lapide
diuerticulo. ii. mil. pass. via prænestina, iuxta herculaneum riuum: vir/
ginem in agro quoq; Iucullano collectam romam deduxit. Virgo
autem nuncupata, q; quærentibus aquam militibus/puella virguncu/
la quasdam venas monstrauit, quas secuti, ingentem aquæ modum
inuenerunt ædícula fonti apposita hanc virginem pictam ostendit.
Concipitur ergo via collatina palustribus locis milliario .viii. ultra
anienem. sic igitur circum collectam continendarum scaturiginum/
causa adiunctis quā plurimis aliis acquisitionibus venit per longitu/
dinem pass. .xiiii. & subterraneo cuniculo in urbem influit. Plinius
vero Idem inquit, & virginem adduxit, ab. viii. lapide diuerticulo. ii.
Mil: pass. via prænestina iuxta ē herculaneus riuus / quem refugiens
virginis nomē obtinuit/ Virgo ideo dicta quia refugit herculaneum:
qui est mas. is iam pridem vna cum aqua virgine / interrupto aquæ/
ductu defluit in urbem Labi. Ea vero aqua / quæ nunc extat retinens
solum aquæ virginis nomen concipitur extrā portam pincianā, haud
longe a ponte salario profundissimo labens cuniculo, per portam in/
greditur pincianam, attollitur sub colle hortulorum, lapidea forma,
vbi huiusmodi legitur inscriptio in hortulo nunc nobilis, atq; erudi/

ti uiri Angeli Colorii Antiquitatum unici amatoris.

TI. CLAVDIVS DRVSI. F. CAESARAVGVSTVS GERMANICVS PONTIFEX MAXIM. TRIB. POTEST. V. IMP. XI. PP. COS. DESIGN. IIII. ARCVS DVCTVS AQVAE VIRGINIS DISTVRBATO PER. C. CAESAREM A FVNDAMENTIS NOVOS FECIT AC RESTITVIT.

¶ Visitur in eiusdem .D. Angeli monumentis / socratis statua Alcibiadem amplexantis; Iouis Hammonis / protheiq; & Aesculapii simulachra; Menses cum suis signis; & diis tutelaribus; mensuraq; pedis romuldaq; fideliter adseruata / ad mensuram / & pondera / quæ huic seculo lucem intulerunt. Is aquæductus iam pene collapsus / a Nicolao quinto restitutus est / ut eius inscriptio fonti adposita indicat. Obibat olim ea forma magnam martii campi planiciem ut signa adhuc apparent / ex testimonio etiam Ouidii in fastis cum inquit Te quoq; lux eadem turni soror æde recepit: Hic ubi uirginea cæpus obitur aqua. Quæ hodie triuiana dicitur, nec defunt qui eam traianam nuncupari uelint / ut in eius principis etiam nomismatibus uidere licet. Nam Traianus plurimos restituit aquæductus / ac de suo nomine nuncupauit. Hæc sola aqua ex omnibus antiquis hodie in usum bibendi in urbem influuit, & multos habet Siphunculos / & fistulas ad effundendas aquas vicinis domibus & accolis. Influebat ante hos annos uis magna aquarum / quæ curatorum negligentia / sicut pleræq; aliæ / iam desiit. Multæ præterea erant aquæ estate deficientes / sed multo plures superinductæ / ut scribit Sex. Rufus. Iulius uero frontinus ita tradit Arcus altissimi subleuati quibusdam locis centum nouem pedes: tot aquarum tam multis necessariis molibus. formarum enim demolitionem duabus ex causis accidisse cernimus ex uetustate & barbarorum sauitia, Sed Theodoricus qui fuit primus Ostrogothorum rex moenia urbis Theatra, Palatia, Thermas, Cloacas / & aquarum formas instaurauit / Quasdam iam labi desinentes aquas Hadrianus papa primus restituit, præsertim aquam Iuliam a .xii. lapide / uia latina / restituit & aquam Claudiam cuius aquæ partem in baptisterium lateranum deriuauit. Restituit & aquam uirginem, & quosdam magna impensa aquæductus uetustate & hostium maleficio collapsos / Alsietinum ex lacu alsietino uia claudia miliario .xiiii. ab Augusto antea in hortos, & Naumachias in transyberinam regionem deductum / quæ esset in salubris / Restituit & Sabatinam

Formarum
ruina unde

Theodori
cus rex.

Hadrianus
Papa primus

A N T I Q V I T A T V M

Aquarum
nomina.

Fons Iutur
næ.

Nympha
Iuturna.

a Sabatino Angulariæ lacu. Cuius aqua idē Pontifex in basilicam. S. Petri ad usum Sacerdotum, & lauandos pauperum pedes in cœna domini. Quarum quidē aquarū adhuc extant duæ ruinosæ formæ extra portam. S. pancratii a dextris nunc/ & sinistriseius uiæ, fuerunt & aliæ uel ab inuentoribus, uel ab his qui eas deduxerunt/nuncupatæ, ut Aurelia Traiana/a Traiano inuenta, & deducta/septiminiana a septimio/Alfietina a Claudio cæs. Drusia a druso, Alexandrina ab Alexandro inuenta/ & deducta. Iulia ab Aureliano. A colore ut Cerulea/a tepore/ut Tepula, ab algore/ut alfietina, a loco, ut Ciminia / Sabatina. Scaturit adhuc in uelabro fons aquæ Iuturnæ, quæ olim faciebat lacum in foro ro. iuxta templum uestæ, ubi nunc est ædis. S. Siluestri in lacu / siue S. Mariæ liberatricis, quæ de torto aquæductu hodie in foro boario profundo scaturit fonte ad usum lauandi tantum. Hæc aqua apud ueteres habebatur saluberrima de qua. M. Varro. Nympha inquit Iuturna, quæ iuuaret, itaq; multi ægroti propter id nomen aquam petere solent, Habet præterea urbs Roma, ut ubicunq; terra altius effodit statim uis aquæ ingens scaturit/intra urbem potu ingrata, extra urbem uero potabilis.

De Thermis & earum Conditoribus.

Thermarū
ornamenta.

¶ Thermæ originem habent græcam, quia calida erant loca, capacissimæq; pauimentata/ & concamerata lauandi, sudâ diue usibus cōstituta porticus: & arē amplissime, & expatiantia tecta, contignationes: pauimenta, & lithostrota diuersorū marmorum nitore conspicua, & opere tectorio, uel marmoreis tabellis incrustati parietes, ubi columnæ amplissime ingentes absidas sustinebant, grandi mole, profusissimo sumptu, latis specularibus, ueteri structura/atq; arte cōstitutæ, ut adhuc in thermis diocletianis spectare licet. fiebant autem potius ad obstetationem/ q̄ ad lauandi usum tam in sano opere, in modumq; prouinciarum extruebantur Nam in principio balnea tantum, & lauacra in usu erant, ut scribit Vitruuius. Thermæ autem posteritatis causa a principibus cōdebantur. Nam pro magna parte ab Imperatoribus constructæ sunt. Cum non ante id tempus ante autoram parerent, & cludebantur ante solis occasum. Postea omnibus horis, magna cum rerum licentia, & lasciuiâ, ubi promiscuè lauabantur, ac septies in die. ubi etiam comedebant, & bibebāt, ut de Cōmodo Imp. scribit Iul. Capitolinus, cū antea separatim, postea confuse lauabantur. Quibus publicatæ siluæ, & oleū ad lumina gratuitū. fuerunt enim thermæ in urbe celebres Agrippinæ

Neronianæ, Alexandrinæ Titianæ Diocletianæ, Cōstantianæ, Gordianæ, Traianæ, Cōmodianæ, Decianæ, Nouatianæ, Olympiadis, Septimianæ, Varianæ, Syrianæ, Aurelianæ, Hadrianæ, Philippi. In quas p̄ eminentissimos aquæductus aquæ influebant. Thermarum nomina.

De Thermis Agrippinis & earum ornamentis.

¶ M. Agrippa inquit Plynius rusticitati, q̄ deliciis proprior unicūq̄ felicitatis exemplum, multa, & egregia in urbe perfecit opera Augusto eius focero imperante. Idem Thermas de suo nomine excitauit, quarū hodie magna extant uestigia, post p̄theon ueluti eius tēpli appēdices a frōte Mineræ, uersus meridiē/ Quas lithostroto, & Encāusto pinxit, Arcus & pauimēta ex uitro posuit, de quibus idem plynius lithostrota inquit, & pauimēta ceptauere iā sub Sylla/ paruulis certe crustis, extatq̄ hodie/ qđ fortunę p̄neſte fecit, pulsa deinde ex humo pauimenta in Cameras trāsiuere ut pronū uitū, & hoc certū inuētū ab Agrippa in thermis, quas romę fecit. figlinū opus encaustopinxit, reliqua albaria ornauit, nō dubie uitreas facturū cameras si prius inuentum fuisset.

De thermis Neronianis, & Alexandrinis.

¶ Post propinquā. S. Eustachii ædem exstāt magna, & ruinosa edificiā Thermaꝝ olim Neronis, & Alexādrī Imp. & habebant magnū ambitum, Marcialis. Quid Nerone peius? quid thermis melius neronianis, Quas nō nulli tradūt ab Alexādro instauratas. Lampridius uero nouas iuxta illas extructas scribit, cū inquit/ Thermas fecit iuxta neronianas, ad quas inducta est aqua, quę Alexādrina nunc dī, Nemus thermis suis/ quas emerat/ dirutis ædificiis fecit, pulcherrimū fere oīum artiū uectigal instituit, ex eoq̄ iussit thermas/ & quas ipse fundauerat/ & superiores; populi usui exhiberi/ siluas & in thermis publicis deputauit; addidit & oleū luminibus thermarū/ cū ahteā nō ante aurorā paterent. & ante solis occasum clauderentur. eas putant fuisse ubi nūc est hospitale nationis gallicæ, & palatium generosæ domus Medices/ quæ nostra memoria genuit Leonē. x. & Clementē. vii. Pont. max. argumēto q̄ proximus campus agonis superiore sæculo dicebatur Circus Alexādrī iuxta plateā longombardorū/ quæ hodie antiquato priore uocabulo dicitur platea medices. fuerunt olim iuxta thermas neronianas thermę Hadriani/ ut scribit. P. Victor.

De Thermis Antoninianis, & earū structura.

¶ In regione piscinę publicę in cliuo montis auentini iuxta sanctum Sixtum, & sanctam Balbinam surgunt adhuc magna ac semi diruta

ANTIQUITATVM

ædificia thermarum antoniniarum & occupabāt magnum spatium a superiore planitie usq; ad p̄xima urbismœnia. Quē locū romani hodie corrupto uocabulo antignanū uocant/Quas Ant. bassianus cognomēto Caracalla cepit/Alexander seuerus absoluit multis olim ornamentis perspicuas. de quibus Aelius Spartianus Opera inquit romæ reliquit thermas nominis sui/Quarum solearem architecti negant posse ulla ratione fieri/nisi qua facta est/nā ex ære & Cupro Cancelli subpositi esse dicuntur/quibus Cameratio tota credita est / ad quas olim deducebat ductus ille aquarum/qui transit intra portam capenam. nam Thermæ ex aquæductibus aquas excipiebant.

De thermis Titianis, & earum laxitate.

¶ In prima parte Exquiliarum iuxta colosseum/et busta gallica Auspicabantur thermæ Titi Imp. quæ occupabant rotum fere montis huius ambitum/ubi nunc est templum. S. petri a uinculis Quæ hodie tantū ruinæ extant, ubi antea fuerat domus aurea Neronis. Martialis Hic ubi miramur uelocia munera thermas Abstulerat miseris tecta superbus ager. Nā eas Titus mira celeritate absoluit/ut scribit Tranquillus cum inquit Amphitheatro dedicato, thermisq; iuxta celeriter extructis munus dedit apparatissimum/largissimūq;. Extant hodie subterraneæ Cisternæ/quas Capaces & septem salas uocant mirabili structura compactas: ubi aquæ seruabantur / iuxta quas nuperrime inuentus est in subterranea crypra seruatus laocoon uirgilianus cum duobus filiis ex uno marmore, Quod opus plynius inter miranda opera commemorat dicens: In domo Titi esse opus omnibus/& picturæ/& statuariæ preponendum ex uno lapide, quod de consilii sententia fecere summi artifices Agesander/Polydorus, & Artemidorus rhodii Quæ hodie simulachra sunt in uaticano.

De Thermis Traiani, & Philippi Imp.

¶ Supra thermas Titianas iuxta. S. Martinum in montibus fuerunt olim thermæ Traiani Imp. ubi nuperrime duæ statuæ Antinoi pueri Hadrianol Imp. dilectissimi repertæ/summæ pulchritudinis/iussu ipsius hadriani antea conditæ/unde locus usq; in hodiernum diem hadrianellus nūcupatur. Eas statuas Leo. x. in uaticano collocauit Cæterā huius montis partem uersus orientem occupabant Thermæ Philippi Imp. Quarum hodie quædam uestigia apparēt in supercilio montis: qui plurimus imminet templo. S. Matthei in merulana.

De Thermis Gordiani Imp.

LIBER .III. THERMAE fol. XXXVII.

T Haud procul hinc ultra Trophœa. C. Marii: iuxta templum. S. Eusebii/ sub proximo/ qui surgit a sinistris colle fuisse olim tradunt Thermas/ ac domum Gordiani Imp. Quarum meit lul. Capitoli/ nus cum inquit/ domus Gordianorum etiam nunc extat via præne/ stina ducentas colūnas vno stilo habēs/ & thermas/ quales præter vr/ bē nusquā hēret orbis terrarū. & alibi ita scriptū est/ Opera Gordiani Romæ nulla extāt præter quædam nymphæa & balneæ: sed balneæ priuatīs hoīb⁹ fuisse dicuntur: & ab eo in vsum priuatū exornatę sunt. credūtur eius thermę fuisse extra urbem nymphæa & balneæ in vrbe.

De thermis Diocletiani & Maximiani Imp.

E xtant hodie inter Exquilias, & Quirinalem, iuxta ædem .S. Susannæ alta thermarum ædificia Diocletiani, & Maximiani hercu/ lei Imp. quę nunc corrupto vocabulo pronūciātur a vulgo, Inchoa/ tæ a veteribus præcipibus, Consecratæ tamen a nouis Augustis Cō/ stantio/ & Maximiano sub nomine Diocletiani/ qui inchoatū opus absoluerunt/ cum omni cultu perfectum. Secuti principes posuere ibi statuas & seniorum, & nouorum Imp. Quorum capita, & fragmen/ ta aliqua corporū eruta e subterranea testudine, velut ibi post ruinas/ thermarum seruata/ partim in capitolium delata, partim florentiam missa sunt, Extant adhuc altissimi fornices/ & Colūnæ amplissimæ, & sphericę circumquaq; concameratę q; ædes miræ amplitudinis, & capacitatis. Extāt & subterraneę Cisternæ (sicut in thermis Titi) qui locus hodie ab imperito vulgo dicitur veges thermarum, Sunt autē hæ thermæ/ præter Antoninianas/ omniū amplissimæ/ ac minus læsæ ad quod opus extruendum tradunt Diocletianum/ vñ cum Maxi/ miano ad (xl. Mil. Christianorum per multos annos dādauisse, fuit autem Diocletianus Christiani nominis infensissimus.

De thermis nouatianis & olympiadis.

I n cliuo viminalis, in vico patritricio/ vbi nunc est ædis. S. pudē/ tianæ fuerunt olim thermæ nouatianæ, quam ædem Pius papa prim⁹ excitauit rogatu sororis eius praxedis quæ vltima ad fratris sui Noua/ ti thermas in vico patricio templū constituit. Extant ibi adhuc ther/ marum pauimēta/ vbi & paruum apostoli Petri sacellum magnę ve/ nerationis Haud procul hinc indorso montis/ vbi ē templū. S. Lau/ rentii palipernæ fuerunt Thermæ Olympiadis. & lauacrum agrip/ pinæ matris Neronis Imp. sunt enim in eo ambitu multa circūqua/ q; antiquitatum ruinosa vestigia.

ANTIQ VITAT VM

De thermis Constantinianis.

Extant & in dorso Quirinalis qui nunc dicitur mons Caballus/ ubi caballi surgunt marmorei, magna uestigia thermarum Constan/ tini Imp. Quas ipse extruxit/ vt scribit Apollodorus, & Amianus, Marcellinus/ argumento sunt tres eius marmoreę statuę cum titulis eius nominis/ ad eius thermas. In quibus olim talis apposita inscri/ ptio erat, Petronius perpēna Quadratianus, V. C. & illustris pręf. urb. Constantinia has thermas longa incuria, & abolēdę ciuilis / vel potius feralis claudis uastatione vehemēter afflictas, ita vt agnitione sua ex omni parte perdita / desperationem cunctis reparationis ad ferret deputato ab amplissimo ordine paruo sumptu quātum publicę patie bant angustię ab extremo vindicauit & prouisione longissima in pri/ stinam faciem splendorem q; restituit.

De thermis Domitiani Imp. & ceteris thermis & lauacris.

Tradūt & Domitiani Imp. thermas fuisse olim, ubi nūc est tem/ plum/ & monasterium. S. Siluestri in martio campo/ haud longe ab arcu tripolis / quem eius principis fuisse aiunt ubi etiam thermarum signa quędam circum quaq; apparent argumento asserunt q; ante hos annos erutę regulę cum litteris maioribus & minorib⁹, ubi impres/ sę notę a figulis legebantur Domitiana maior pars: Domitiana mi/ hor: fuerunt & thermę decianę in auentino, quas S. P. Q. R. in honorem Decii / Imp. condidit, ubi & Varianę, & Syriacę/ fuerūt & commodianę & Seuerianę in regione portę capenę / fuerunt & Aurelianę transtiberim, quas hiemales fecit. Erant & balnea, & lauacra/ & piscinę lauandi causa, ubi populus versabatur / vt piscina publica. Martialis piscinam peto, non licet natare. Cicero latiore inquit piscinam voluissē / ubi iactata brachia non offenderentur, Idem ad Terentiam uxorem / labrum in balneo esse monet. Erant pręterea in thermis laconica ad sudandum sicco vapore. Martialis ita scribit Ritus si placeat tibi laconum / Contentus potes arido vapore, Cruda aut virgine/ martia/ ue/ mergi. Erāt & nymphea regia balnea/ vt nyn phęum Iouis/ & alexandri seueri. Fuerunt enim vn/ decim in vrbe nymphea.

DE NAVMACHIIS

Naumachię loca erant apud veteres manufacta instar lacunarum ubi spectandi gratia naualis pugnę simulacra fiebant ad exercen/ da iuuenum, tyrocinia, qui discerent etiam in aquis/ si opus esset, cum

LIBER .III. CLOACAE fol. XXXVIII.

hostibus pugnare/nam huiusmodi stagna pro tempore fiebant / non nunquā & in Circis vt in Circo max.vbi & equestres & nauales pugnae fieri vicissim consueuerant, Interdū vero in amphitheatris. Suetoni^o in Domitiano preliū duplex inquit equestre/& pedestre cōmīsit atq; in Amphitheatro nauale quoq; Naumachiae plures olim fuerē/vna in campo martio ab Augusto constituta, de qua Tranquillus fecit inquit nauale praelium circa tyberim cauato solo in quo Cēsārū nemus ē. Dubium an in ripa tyberis an sub colle hortulorū, vbi nūc magna concauitas/& locus paludosus sub templo. S. trinitatis / vbi spectaculorum signa extant aut ad hunc/aut quēuis aliū spectādi vsum e proximo colle/erant in ea planitie inter collē/& viam flam.horti & nemora/Vnde Strabo addidit inquit hortos & nemora locus adhuc hortulorum retinet nomen, & nunc ab incolis vulgo vocatur hortalia. vnde proximus collis hortulorū ab eis hortis (vt creditur) nomē accepit. fuit prēterea Domitiani naumachia, quam eodē in loco, vbi augusti prius/postea instaurata credi par est de qua Suetoni^o fecit inquit Stadium Methodium/& Naumachiam/e cuius postea lapide max.circus aduētis vtrimq; lateribus extructus/& paulo superius ita tradit/ædificauit & nauales pugnas iustarū classium effosso/& circōstructo circa tyberim lacu/atq; in thermis imbres prospectauit. Dubium vtrum naumachiam/& lacum vnum & idem/vno in loco/an separatim fuerit stagnū, & diuersum a Naumachia. fuit & Neronis in vaticano ex marinis aquis naumachia, vbi Caii, & Neronis circus. fuit & Iulii cēs alia transtyberim/in eius hortis. Tranquillus in tiberio ita tradit is oīno toto secessus tempore romam redire conatus semel triremi vsq; ad proximos naumachiae hortos subuectus est/ disposita statione per ripas tyberis/quę obuiam prodeuntes submoueret.

De Cloacis & earum structura.

Cloacas ī vrbe plures apud veteres fuisse cōstat, sed vnā maximā in foro, in qua cluacinae simulachrū repertū Tatiū cōsecrauit, & quia cuius eēt effigies ignorabat/lex loco illi nomē iposuit. Cloacā inquit festus a cloacando. i. inquinando/vel a colando. i. fluendo. Vlpianus vero iurecōsult^o a colluēdo dictā tradit cū inquit cloaca loc^o ē cauus per quē Colluuius fluit ad Ciuitatum salutarem tutelam pertinēs/vt reficiantur: purganturq; /nam celū pestilēs & ruinā minatur īmūditiae Cloacae. Cloacas prim^o ī vrbe fecit Tarquini^o prisc^o, cōualles palustres exiccavit ducēs inde fossas īgētis altitudinis ad tyberī, & saxorū

Cloca maxima
Cluacinae simulachrum.
Cloaca videtur

Tarquini^o 6/
scu. prim^o in
vrbe Cloacas
fecit.

ANTIQVITATVM

molibus muniuit, vt æternum eſſet opus, Quæ adeo firmę fuerunt, vt immęſa ædificia ſupra ſuſtinerēt. Iuncturę ſaxorū adeo apte cohererent, vt intuētū oculos fallant Liuius libro primo ab v. c. Tarquini⁹ inquit foros in circo faciendos curauit, & Cloacam, quę maxima receptaculum omnium purgamentorum vrbiſ ſub terra agēdam, quibus operib⁹ vix noua hæc magnificētia quicquā æquare poteſt. Plinius Durant inquit a Tarquinio priſco prope in expugnabiles / non omittendo memorabili exemplo, cum id opus ex plebis manib⁹ faceret/eſſet q̃ labor (incertum) longior, an periculoſior, paſſim cōſcita morte Quiritibus tēdium fugientibus, vanum, & in excogitatū ante remedium ille rex, attulit vt omuium ita defunctorum crucibus ſpectanda corpora figeret, Quam obrem pudor romani nominis proprius qui ſæpe rem ſeruauit in præliis/tunc quoq; ſubuenit. Amplitudinē Caius ea feciſſe p̃diť, vt vehem̃ foeni lōge onuſtā trāſmitteret/ poſtea per totam vrbeſ factas idem auctor tradit. M. Cato, & Val. flaccus cenſores Cloacas in auentino, & in aliis partibus, qua nōdum erant, faciēdas locauere, præterea cloacas operum omnium dictū maximū/ ſuffoſſis montib⁹, vrbe penſili, ſubterq; nauigata id. M. Agrippa fecit in ædilitate poſt cōſulatum corruatis per meatum ſeptē annibus curſu præcipiti torrentium modo auferre omnia coactis. Strabo libro. v. ita ſcribit. Romani maxime aīaduēterūt/ quod gręci parui fecernunt Strata viarum, aquæductus, Cloacas, quib⁹ ciuitatis ſordes in tyberim eluerētur. Tanta autem per aquæductus aquarū vbertas inſluit/ vt per vrbeſ atq; cloacas anēs inundare videātur, & vniuerſę propemodum ædes ſubterraneos meat⁹/ ſiphones ad fiſtulas vndolas habeant, Quarum accuratiſſimam diligentiam. M. Agrippa egit, qui vrbeſ plurimis ornamētis adornauit, qui Cloacas prope oēs in ſtaurauit pleraſq; nouas extruxit, extat præcipua iuxta pantheon quę totam illuiem vrbiſ nunc romę in tyberim ſubuectat cōtra inſulam tyberinam. Purgationes olim Cloacarum cenſores oliſtoribus vendebant mille talētis illud enim ſimum facile ſuperat omnē ſtercorationem. Habebant præterea Cloacę ſuos curatores vt inuent⁹ lapis iuxta pontem fixum oſtēdit qui nunc ē ante ædes. D. Vincētii ruſtici patricii ro. cum hac inſcriptiōe Ex auctoritate Cæs. diui traiani parthici f. diui Neruæ nepotis Traiani hadriani aug. pōtif. max. trib. poteſt. v. Imp. iiii. cos. iiii. Meſſius ruſticus curator aluei & riparum R.R. Tiberis, & cloacarum vrbiſ reſtituit ſecundū præcedentem termina/

tionem proximi. Cipp. P. CXVS.

De Vico tusco/ & eius Ambitu.

¶ Quicquid campi iacet inter Capitolium palatium, & Auentinus, & tyberim dicebatur olim uicus tuscus a tuscis colonis primū habitatus, ubi principiū, & in cunabula antiquæ urbis fuisse dicuntur. Vnde Propertius. At tu roma meis tribuisti mœnia tuscis: Vnde hodie tuscus nomina uicus habet. Dicebatur etiam (ut quidā tradūt) Campus argeus ab Argo Euandri hospite, uel ab Argiuo hercule, & libyffus q̄ primum ex libya illuc frumētum aduectū est, facies tūc agri huius instar arcus erat/ cuius chorda esset alueus tyberis Cornua ad solis ortum, rupes auentina, ad occasum capitolina, media palatina, a fronte prospicit, a sinistris Cēlio, a dextris exquilino iūgitur. Auentinus itē a fronte tyberim, & capenā tenet ad dexteram Cēliolo hēret, Capitoliū ante se, & portā Carmentale cernit, hēret illi Quirinalis, has rupes antiqui, septem montes appellauere. Area huius arcus est quicquid campi iacet inter Auentinū & Capitoliū, & a palatio ad tyberim paludes plures eo passim tyberina inundatio efficiebat, quæ hāc aream non satis idoneā habitationi reddebat antequam factis Vortunno sacrificiis in alueum suum tyberis reuerteretur. Cum concessisset naturæ Cælius, & Galeritus rex hettruriæ successisset, consensu tribuum, ab eo tota arcus area septem collibus urbis adiacens Tuscis data est, egesti s̄q̄ paludibus habitabilis reddita, & uicus tuscus dicta. Ex hettruria Larentia oriunda, & nupta prius uiro tusco Faustulo, & deinde hetrusco Tarrutio, hæc regio ueteris septicollis. Porro in area hæc nomina sunt, libyffus. Circus max. forum transitorium/ Argiletus superior, argiletus imus, uia sacra, Senatulum, Concordia, Græcostasis, ædes Saturni. Verrunnus, qui & Ianus quadrifrons, forum boarium, uicus longus, Arniensis. Stellatinus Sabatinus Iartellianus, qui & ueiens, & faliscus. Quorum cognomina a tuscis sunt commigrantibus in Ciuitatem ro. Item herculis ara, ubi Olympus, & initium sacri aratri iunctim a germalia ad uiam sacram, unde & nominis origo, forum piscarium. Porta Carmentalis, Aedis pudicitiae, rotunda Herculis, forum uenaliū, Lacus Curtius/ Subura, Suburbanum, Saturnia, ubi nunc

Campus argeus & libyffus. Figura huius campi.

Area huius campi

Vortunnus

Larentia.
Faustulus.
Tarrutius.

Argiletus.

Nomina a Tuscis deducta.

ANTIQUITATVM

Signū vor-
tunni.
Quæ in vi-
co tusco vē-
debantur.

Vicorū no-
mina.

Cliuorū no-
mina.

Fororū nu-
meruset no-
mina.

est eius ædis, atq; ærarium. M. Varro ita scribit in suburanę regionis parte princeps est Cēlius mons a cēlio uibēno tusco nobili / qui sua manu dicitur Romulo uenisse auxilio contra sabinum regem post Cēlii obitum / quod nimis loca munita tenerent, neq; sine suspitione essent, deducti dicūtur in planum / ab eis dictus uicus tuscus, & ideo ibi uortunnum stare / q; is deus est hetrurię princeps. Signū autem uortūni erat in ultimo uico turario sub basilicę angulo de celerinis quia suspitione liberi / traductos uolunt in eum locum, qui uocatur Cēliolus. In uico tusco tractabantur olim Serica Martialis. Nec nisi prima uelit de tusco uellera uico. Item uestium bombycinarum textura commendabatur, & lanarum uellera, luuenalis. Et uellere tusco uexatę / duręq; manus, ubi etiam unguentarii consistebant. Fuerunt uici sine numero / quos longum esset omnes nunc describere. Quorum clari, præter hunc, Vicus patricius in Exquiliis / de quo suo loco dixi. Item uicus Cyprius iuxta carinas / Cypron enim Sabini bonum uocant, qui illic confederunt boni ominis causa, cui postea sceleratus nomen fuit. ob scelus Tullię uxoris Tarquinii Superbi in patrem tullium. nota est historia apud Liuium. fuit & uicus Africus / q; illuc ex africa diuertebant hospites. Vicus Iugarius uel q; ibi iuga bouum suspendebantur: uel ab ara Iunonis iugę, q; nuptiis præfesset, & matrimonia iungere putaretur. Vicus sobrius q; ibi non uino, sed lacte Mercurio sacrificaretur. Vicus longus a longitudine, Vicus sandalarius a sandaliis calciamenti genere: uel q; ibi apollinis simulacrum Sandalia haberet. Fuerunt præterea Cliui, ut Clius publicus, Clius Capitolinus. Clius palatinus. Clius publicus / urbicus, Suburanus. Clius Scauri & plures alii quorum meminit. P. Victor in regionibus.

De Foris priseę urbis & eorum conditoribus.

¶ Sed quoniam urbis olim fora in hoc ambitu circa Capitolium, & palatium fuerunt congruum uidetur in hoc loco de eorum ornamentis differere. Fuerunt autem apud ueteres fora. XVII. Romanum, Boarium, Olitorium piscarium, ænobarbi, Neruę, quod et transitorium dicitur, Traiani, Suarium, Archimonium. Salustii / Diocletiani / pistoriū, forū diui Cæs. forum Augusti / Rusticorum, Cupedinis / palladium, Exquilinum. Quæ a nominibus conditorū

magna ex parte dicta sunt, Prima autem fora extitere iudiciale, & Venale. Propter causas & obsonia. Forum autem a ferendo dictum scribit Varro. quomodo uero ea constituenda sint docet Vitruuius libro. v. ita tradens Igitur circum spectacula spatiosiora inter colūnia circaq; in porticibus argentarię tabernę, Menianaq; superioribus coassationibus collocentur, quę ad usum, & uestigalia publica recte erūt disposita, magnitudinesq; ad copiam hominum oportere fieri. Oblongaq; erit eius formatio more latino, nā gręci quadratam constituunt, ac primum de foro ro, quod uetustate dignitate amplitudine cęteris pręstat, dicendum puto.

De foro ro. & eius ornamentis.

¶ Forum ro. omnium uetustatissimū, & ornatissimum / inter Capitolium, & palatium montes fuisse olim satis constat. Pulcherrima habuit ornamenta, & multa tēpla ornatissima, & in primis Rostra populi ro. ad radices palatii, quę prima fabricata fuerunt ex rostris nauium Antiatum / quas Romani ceperunt, Liuius Naues inquit Antiatum in Naualia romę subductę partim incēsę, rostrisq; eaz; Suggestum in foro exstructum, adornari placuit, Rostraq; id templum appellatum: fuerunt noua, & uetera, Suetonius in funere Augusti bifariam inquit laudatus pro æde diui Iulii a Tiberio / & pro rostris ueteribus a Druso filio / unde Rostra, quę prope iuncta fuerant / in alium locum translata sunt. Rostra inquit Pedianus non eo loco tunc fuisse / quo nunc sunt, cum crematum est corpus. P. Clodii, sed ad Comitium prope iunctum Curię. Ante rostra etiam ut idem scribit auctor / fuit aurea Syllę imago. Imaginem eius ex auro equestrem posuere, inscripseruntq; Cor. Syllę Imperatori fortunato, erat & statua herculis tunicati habitu eleo; facie torua / titulo subscripta. L. Lucullus Imperator de manubiis hostiū dedicauit. Vnde ex his rostris per excellentiā omnia huiusmodi sedilia appellata sunt ubiq; rostra. sicut palatia a palatio ro. ubi reges prius & cęteri magni uiri ac principes confederunt. In foro etiam ro. Numma Pompilius suscepto Imperio templum Vestę iuxta suam regiam struxit, ubi erat sacer lucus. sicut ante apud Albam Cicerō Lucus inquit Vestę ad radices palatii, deuexus in uiam nouam Custodiamq; sacrorum / idem Rex lege patrię latinorum per uirgines fieri instituit / ut tradit Liuius. Aedis autem Vestę

Fora prima
iudiciale &
venale.

Forę forma

Fori ro. orna
menta.

Rostra po.
ro. ex rostris
nauium.
Suggestū.
Rostra uete
ra & noua.

Aurea Syl
lę imago
equestris in
foro.

Tēplū vestę
Lucus sacer

ANTIQUITATVM

ædis. S. Sil-
uestri i lacu

posita erat sub palatio, & nunc ex parte inferiore proxima est eccle-
sia sancti Siluestri in lacu, siue. S. Mariæ liberatricis. Argumento
sunt sepulchra cum inscriptionibus Vestalium ante hos annos illic
eruta/numero. xii. & eo amplius/ex quibus duo tantum maximarū
describenda curauit. Fl. Maniliæ, & Clæliæ Claudianæ.

Epitaphium Fl. Man. Vest.

Vestalium
Epitaphia.

¶ FL. MANILIAE VV MAX. CVIVS EGREGIAM
SANCTIMONIAM ET VENERABILEM MORVM
DISCIPLINAM IN DEOS QVOQ. PERVIGILEM AD-
MINISTRATIONEM SENATVS LAUDANDO COM-
PROBAVIT AIMILIVS FRATER ET RVFINVS
FRATER ET FLAVII SILVANVS ET HIRENEVS
SORORIS FILII A MILITIIS OB EXIMIAM ERGA
SE PIETATEM PRAESTANTIAMQ.

Epitaphium Clæliæ CL. VV.

¶ Clæliæ Claudianæ. VV. MAX. religiosissimæ benignissimeq;
cuius ritus & plenam sacrorum etga deos administrationem urbis
æternæ Laudebus. SS. Combroba Octauia honorata. VV. diuinis
eius admonitib9 semp puecta; ubi a latere erat. ¶ Collocata. xii. Cal.
April. XC. Ausidio Attico, & C. Alfinio prætextato COSS. Cōstat
autem templum uestæ spericum fuisse, absoluta forma, instar pilæ
sine angulo de industria ita conditum in terræ speciem absolutam.
Ouidius in fastis. Terra pilæ similis, nullo fulcimine nixa, Aere sub/
iecto tam graue pendet onus. Stat ui terra sua, ui stando uesta uoca-
tur, & rursus. Nil aliud uestam q̄ puram intellige flammam / Na-
taq; de flamma corpora nulla uides. In e de uestæ seruabatur perpe-
tuus ignis ad similitudinem Solis, & Siderum perpetuæ lucis. Qui
quoties extinguebatur/nouū/accēsa ex sole flamma pura elici opor-
tebat; siue ut tradit Festus Ignis uestę si quando interstinctus esset/
Virgines uerberibus afficiebantur a pontifice, quibus mos erat ta-
bulam felicitatis materię tam diu uerberare quousq; acceptū ignem cri-
bro æreo uirgo in eadem ferret. Sacra uestę primus in Italiā æneas tu-
lit. Virgilius Aeternūq; adytis effert penetralibus ignē. In templo
uestę palladiū & sacra Romanorū sub uirginū custodia seruabat. ve-
stales tēpli custodes legit quatuor Numa rex: easq; auctore Plutar-
cho uirgines sacrauit Geganiā/ Beroniā/ Camillā, & Tarpeiā, Duas

Templum
uestæ sphæ-
ricum abso-
luta forma i
modū pilæ.

Perpetuus
ignis in e de
uestæ.

Sacra uestæ
palladium.
Vestales. iiii
postea sex
fuerūt & hic
numerus
mansit.

deinde teste Dionysio addidit Tarquinius priscus / quia non uide-
bantur quattuor sufficere sacrificiis faciendis pro urbe ro. quibus
opus erat / adesse uestales, quæ postea fuerunt sex. Et is numerus mā-
sit / ut quælibet tunc regio suam haberet uestalem quoniam tunc in
sex regiones diuisa erat urbs. Incipiente Tarquinio secuti sunt re-
ges cæteri. Idem primus inuenit supplicia / quibus a pontifice pun-
trentur ob incustoditam uirginitatem, Deprehensa una regnante
eo Sacerdos quædam Pinaria publii filia interueniens non casta
sacris. Solæq; uestales (quoniam feminæ erant) ad sustentan-
dam uitam fructus habebant de publico, usq; ad tempora Theo-
dosi Imperatoris. Cæteri uero sacerdotes uiuebant ex suis fortu-
nis. Vestalis erat matrima, & patrima / cuius parentes domiciliū
in Italia habebant. facultas erat uestalibus nubere post triceti-
mum annum, quo adscriptæ erant templo / quæ nupserunt infor-
tunatæ, uelut exacrabiles fuerunt / Vestalis non accipiebatur a
Pontifice minor sex annis, & maior decem / ut scribit Antistius
labeo. triginta annos erant in templo / Decem primis annis eru-
diebatur ad sacra, decem secundis erat ministra, postremis decem
præsidebat: prima uestalium uocabatur maxima, sicut hodie apud
nos abatissa. Adeo gratum & uenerabile populo ro. id sacerdo-
tium / ut sacrosanctæ haberentur / & concordiam inter Ciues sola
ex auctoritate uestalium facerent. Cum a Pontifice uestalis elige-
batur appellabatur Amata, ab illa prima electa, quæ Amata uo-
cabatur. De incestu & Supplicio uestalium satis multa Plutar-
chus in Camillo. ædem uestæ bonæ deæ, & Cereris uiri non in-
grediebantur, quamuis a uiris ædificarentur. Ea uero pars pala-
tini montis supra templum uestæ, quæ maxime spectat forum ro.
uocabatur Vellia / de qua. M. Varro ita inquit Vellia unde esset
plures accepi causas / In quæis / q; ibi eundem hunc locum a pe-
core dictum putant / q; ibi pastores olim palatini ante tonsuram
inuentam / uellere lanam sint soliti / ex quo uellera dicuntur, unde
a uellendo Vellia dicta. In uellia apud ædem deum penarium Ger-
malum a germanis Romulo / & Remo dictum. In uellia præterea
prius habitauit Val publicola / q; ædes in summo loco sitas demolitus
ob affectati regni suspicionē / ad inferiora fori loca habitāda se cōtulit
translata illuc materia / habitauitq; in uico publico / ut scribit Lilius

Vestalium
supplicia

Pinaria ves-
talis. P. filia
stupro dep-
hensa.

Vestalis ma-
trima & pa-
trima.
Nubedi fa-
cultas uesta-
libus post
xxx. annos.
Vestalis ad-
ceptio.

Vestaliū pri-
ma vocabat
maxima.
Vestalis no-
men amata.

pars palatini
montis quæ
forum spec-
tat dicta ē.
Vellia a uel-
lendo.
Germalū a
germanis.

ANTIQUITATVM

Domus Ca-
tulli & Catilinae.
Templū deo-
rum penatū.

Forma deo-
rum penatū.

Lacus Curtius.

Aedis Ca-
storis & Pol-
lucis. ad la-
cū Iuturnę.

A. Posthu-
mius dicta-
tor.

Eadem montis pars habuit Domum Catulli, & Catilinae. In eiusdē montis cliuo ante ædem nunc Cosmæ & Damiani fuit olim templū deorum penatium, de quo Dionysius libro primo. Templum romę inquit ostenditur haud procul a foro, ualde tenebrosū extructum non magnum, in hoc sitæ sunt Deorum troianorum imagines, quas omnibus fas est uidere in inscriptione habētes DII PENATES. Sunt enim adolescentes duo sedentes pilam tenentes ueteris artis opera, multaq; alia deorum istorum simulacra in uetustis templis, & in omnibus iuuenes militari habitu apparēt. Erāt enim custodes urbis. Cicero pro P. Sylla. Dii patrii & penates, Qui huic urbi & huic Imperio præsidetis; qui hoc imperium; hanc libertatem po- ro. Qui hæc tecta, hæc templa me consule/uestro numine, auxilioq; se- uastis. Testor. & C. fuit præterea in media parte ro. Lacus Curtius/ & hiatus terræ profundissimus; quem in locum Curtius quidam a postulione postulatus equo insidens armatusq; pro populi salute se deiecit. Hoc facto statim hiatus terræ in solidam terram rediit, & pestem, per quā se deuouerat, euanuit/ut scribit Liuius. Val. Max. Repentinum inquit & Curtii adolescentis nobilis in media parte fori præcipitio consolidatum / ubi magna postea decora fulserunt, Nullum tamen hodie pietate Curtii erga patriam clarius obseruat exemplum. Ouidius in fastis. Curtius ille lacus siccas qui sustinet undus: Nunc solida est tellus, sed fuit ante lacus. Curtium sabinum quendam militem fuisse, & dum iuxta eum locū bellum gereretur, in paludibus latuisse, anteq̃ cloacæ essent factæ, Quidam uero tradunt eum locum fuisse fulguritum, & ex. S. C. sep- tum iubente Curtio Cos. fuit præterea in parte fori ad radices pala- tii templum Castoris, & pollucis iuxta iuturnæ fontem/ & templū Vestæ/extant magna eius ædis ædificia iuxta ponticulum lapideū, ubi nuper effossa marmora cum inscriptionibus. Quod templum communi titulo dedicatum sub nomine tantum Castoris dicebatur Hac de causa ibi conditum Nam cum. A. Posthumius dictator ut scribit Cæcilius, apud Regillum lacum cum hostibus conflictasset, ac uictor existeret, duo iuuenes candidis equis insigni uirtute ibi apparuerunt, quos dictator quæsitos, ut dignis eos muneribus ho- noraret, non repperit. Castorem, & pollucem ratus, communi titulo dedicauit. Ouidius li. primo fast. Fratres illa dies, fratres de gēte

deorum, iuxta Iuturnæ composuere lacus. Eos fuisse adolescentes scribit Dionysius proceros redeuntes e plio specie pugilū, Equosq; madidos sudore adducentes, alluentesq; ad Scaturiginem quæ manat iuxta ædem Vestæ, lacum faciens profundum, paruum, multis circumstantibus discere ab eis, & eos nunciasse uictores Romanos extitisse, Castoris, & pollucis simulacra ea credidere. Strabo sic inquit Cuncq; in foro Castoris, & pollucis templum edificatum tantis uenerantur honoribus, quos uniuersi Conseruatores appellant. Cicerone in. C. Verrem. de latrocinio loquor ausum esse in æde Castoris/ Quod tēplū in oculis/ & quotidiano aspectu po. ro. positū est. Quo sæpenumero Senatus cōuocatur. Eius tectū pulcherrime laqueatū. Val. Max. libro primo Castorem inquit & pollucem etiam illo tempore pro Imperio po. ro excubuisse cognitum / quo apud lacum Iuturnæ suum/ equorumq; sudorē abluisse uisi sunt. Iunctaq; fonti ædis eorum nullius hominum manu referata patuit. Idem etiā dii eodem in loco uictoriam de Perse Macedonia rege, & de bello simbrico eodem die; quo uictorexitit. C. Marius ut tradit. L. Florus in hoc ambitu fuisse aiunt Vulcani ædem ante cuius fores pependit usq; ad incendium Gallorum Sciphus ille, in quo Romulus & Remus fuerunt expositi ad radices palatii, ubi nunc est rotunda ædis S. Theodori/ nam illuc usq; tyberis olim inferebat sinum ut scribit Propertius libro. iiii. cum inquit Hac quondam tyberinus iter faciebat, & aiunt Remorum auditos per uada pulsa sonos. At postq; ille sui tantum concessit alūnis Vortunnus, uerso dicor ab amne deus idem ferme scribit Ouidius. Nam antea Tyberis (ut omnes scribunt poetæ, & historici) influebat per uelabrum/ Mutatusq; est eius alueus a Tarquinio prisco, deinde magnis saxorum molibus a M. Agrippa in utraq; ripa dispositis coartatus. & ob eā rationē positum fuit in uelabro signum Vertūni. Qui erat deus in uertendarum rerum. Expositio autem puerorum fuit in Comitio, ubi ficus ruminalis, qui locus postea Germalum/ q; germani essent fratres, dictus est/ sub Caprifico, quam Sacerdotes seruabant, ne interiret, nam si aruisset, urbis portēdisset excidium. Cor. Tacitus eodem inquit anno Ruminalem arborem in Comitio, quæ. D. CCXL annos Remi/ Romuliq; infantiam texerat, mortuis ramalibus, & arescētē trunco diminutam prodigii loco habitum est. donec in nouos fœtus reui/

Castoris/ &
Pollucis si-
mulacra.

Aedis Vul-
cani.
Scyph⁹ ubi
Romulus &
Remus ex-
positi.
Sphærica
ædis. S. theo-
dori.

Expositio
puerorum i
Comitio.
Ficus rumi-
nalis.

ANTIQUITATVM

Lupa nutritrix

Picus Martis.

Diua Ruminae sacellum

Rhea filia vestalis quo pragnas facta est.

Romus & Remus infantes.
Ilia mater in Aniene submersa.
Pueri Larentiae traduntur educandi.

uisceret. Plynius etiam ita inquit ficus arbor in foro/ ipso, ac Comitio/ romae nata sacra fulguribus ibi conditis, magisque ob memoriam eius, quae nutritrix fuit Romuli & Remi conditorum urbis appellata/ quoniam sub ea inuenta est Lupa infantibus praebens mammam (ita enim uocabant mammam) miraculo ex aere iuxta dicata, & ad ubera infantes. Liuius ad ficum inquit ruminalem simulacra infantium conditorum urbis sub uberibus lupae disposuerunt. Ficus uero ruminalis dicta, uel a matre lupae, uel quod sub ea arbore aestiuo tempore pecora ruminarent. Ouidius in fastis. Arbor erat, remanent uestigia, quaeque uocatur Romula nunc ficus rumina ficus erat, ex qua quidem arbore picus martis pueris cibos inferebat. Ouidius libro. iii. fastorum. Lacte quis infantes nescit creuisse ferino: Et picum expositis saepe tulisse cibos. nam sub ea arbore/ iussu Amulii expositi erant, unde ob eam causam & eius lac quo pro coagulo pastores utebantur in maxima est habita ueneratione. M. Varro, Alii inquit pro coagulo addunt de fici ramo lac, ideo apud diuam Ruminae Sacellum a pastoribus sacra ficum, ibi enim solent sacrificare; lacte: non uino: pro lactentibus, mammae enim rumis, siue ruminare a rumi/ & inde sub rumi dicuntur agni lactentes a lacte. Caeterum ne res tanta in arctum coniciatur ab Iliae puerperio paulo altius ut clarius pateat. Res repetenda/ siue illa genii/ siue mortalis potius compressu praegnans facta est, ubi sibi uterum turgere sensit/ simulata aegritudine in priuato se se continuit, non minus ad religionem/ quam ad celandum uterum, & ut polluto corpore sacris abstineret, Quam rem per fidissimum medicum Amulius sciscitatus, illam grauidam depræhendit, & custodes adhibuit, Alii uero ita tradunt. Cum ea aquatum exisset in lucum Martis prope Albam a genio loci compressa, Ouidius in fastis. Siluia uestalis (quis enim uetat inde moueri) Sacra lauaturas inde petebat aquas. Et quia locus Marti dicatus erat/ dicunt a Marte compressam. unocque partu addidit infantes, quibus Ruma. i. mamma lupae nomen fecit. Alter Romulus/ alter Remus appellatus est. Iubente Amulio Ilia mater in Aniene submersa est. Infantes uero proiecti in tyberim longius ab Alba. Faustulus subulcorum magister illos cum conspexisset sugere ubera lupae, exceptos in alueolo Larentiae uxori educandos dedit. Nam tyberis hiberna pluuia auctus stagnans cum illuie fecerat ut scribit. M. Varro. Locus tunc sentibus squalebat.

Ex proximis collibus Lupa sitiens paulo ante foeta descendens relictis catulis ubera infantibus præbuit, quod multis uersibus scribit Ouidius lib. ii. fast. De Ilia matre discrepant inter se scriptores, Denatis uero ex Ilia. L. Cincius, & Calpurnius piso scribunt infantem ipsos in alueo iacentes iubente Amulio expositos iaciēdos in tyberim. xv. fere mil. pass. ab Alba distantem, ubi propius astiterunt, uidentesq; tyberim continuis imbribus tumentem, superatis ripis in campos effluxisse. Erat enim tybris breuibus stagnis super ripas effusus, ne adiri usquam ad iusti annis cursu; poterat. Discedentes a uertice palatii ad aquas ultimas, super aqua ipsa alueum expositum fuisse innataſſeq; ipsu; parumper/postea recedenti paulatim ab extremis ripis riuo illisum lapidi, atq; subuersum infantem eiecisse. Nā pueri uagientes cum per eluuiem uoluerentur/lupa quædam apparet paulo ante foeta turgentibus lacte uberibus, ea submittebat ad ora puerorum/lingua quoq; cenum abstergens quo pleni erant, Pastores adueniunt/greges agentes in pascua/uidens unus lupam conuocat illuc alios/rem ipsam spectaturos/terrentes clamore lupā ipsa sensim ab infantibus diuulsa in propinquum sacrum locum silua densa contectum diuertit, qui petra caua fontes emittens Saltus panos esse dicebatur, ubi erat eiusdem dei Ara, in quem locum Lupa se recipiens diuertit. Antrum uero coniūctum palatio ædificiis ostēditur iuxta uiam qua itur ad Circum, Templumq; ei proximum in quo est imago huius casus lupa præbens duobus ubera infantibus antiqua opera simulacra ærea, quæ hodie sunt in Capitolio, ut dictum est. Faustus uero magister regii pecoris clam omnibus (ut scribit Plutarchus) illos ex suo loco asportauit. Fuit præterea in medio foro Templum Iani, ut scribit procopius cuius ætate adhuc exstabat/sed incultum, cum inquit Templum Iani in medio foro Ro. ex aduerso Capitolii paulo supra eum locum, quem nunc Romani tres parcas appellant, Erat enim Sacellum totum ex ære constitutū/quadrata quadam dimensione locatum, tantæq; amplitudinis, q̄ta integri Iani statua poterat ænea/quinq; pedalisq; Capite dumtaxat bifrons. Altera facies orientem, Altera occidentem solem respiciens, portæ utrimq; æneæ quæ pacis tempore claudebantur/instante autē bello aperiebantur, sed tunc incultum, propterea q̄ pudebat Christianos in eo templo ueteres ritus sacroꝝ referre:& uocabatur Ianus

Puerorum
expositio.

Salt^{us} panos
& eius ara.
Antrū palatio
iunctum

Simulacra
ærea. Iupæ et
infantium.

Tēplū Iani
in medio fo
ro ro.
Tēplū erēū
non magnū
Iani statuæ
tū capax.

ANTIQUITATVM

Ianus gemi
nius .

Tēplū Iani
ter ppud ve
teres clausū

Iani templi
forma in no
mismatibus
neronis.

Vmbilicus
vrbis.

Miliarium
aureum.

Colūna au
rea vbi inci
sæ italię vię

Colūna mę
nia.

Ludi gladia
torii.

Cācelli fori
Męniana a
męnio.

Aedis victo
riæ.

Scalę annu
lariæ.

Domus Cę
saris auguf.

Pila horatia

Spolia hora
tiorum.

Atriū Mi
neruæ.

Porticus Iu
lia.

Tēplū ven.
genitricis.

geminus de quo Plinius libro. xxxv. nat. hist. ita scribit. Ianus ge
minus a Numa rege dicatus qui pacis / belliq; argumento colitur
digitis ita figuratis ut .CCCL. dierum notam per significationem
annui temporis / & æui se deum indicat. Quod ter apud ueteres clau
sum fuisse memoratur / Semel .T. Manlio. Cos. Iterum sub Cæsare
Augusto, tertium Vespasiano principe. Item Ouidius ita scribit
Sanguine lætifero totus miscebitur orbis: Ni teneant rigidæ con
dita bella seræ. Virgilius. Sunt geminæ belli portæ. Gordianus. ut
tradit Iul. Capitolinus. Aperto iano gemino profectus est cōtra per
sas. Cuius templi forma uisitur hodie in Nomismatibus Neronis.
ubi titulus / PACE .P. R. TERRA MARIQ. PARTA IA
NVM CLVSIT. Fuit præterea in capite fori ro. Vmbilicus ur
bis & Colūna miliaria / siue miliarium aureum constitutum ad sin
gulas portas, Quas ætate sua Plinius. xxiii. fuisse ostendit. Plutar
chus uero tradit fuisse colūnam auream; in qua incisæ omnes Italiæ
uiæ finiunt. Quam fuisse iuxta ædem Saturni scribit Tacitus cum
inquit perrexisset cohortem ad aureum miliarium sub æde Saturni
Idez ferme tradit Plutarchus in Othone. Fuit etiam in hoc ambitu
Colūna męnia a Męnio sic dicta, Qui absumpto patrimonio domū
uendidit, reseruata sibi una Colūna, in qua ligna proiiceret: unde
gladiatorios spectaret ludos in foro. Cicero pro. P. Sextio, Venit in
quit (ut scitis) ad Colūnam męniam tātus ex omnibus spectaculis
usq; a Capitolio, tantus ex fori Cancellis plausus est excitatus / ut
nunq; maior consensio / aut apertior po. ro. uniuerſi fuisse ulla in cau
sa diceretur. A Męniano præterea Męniana dicta constat / Quę sunt
ædificia prominentia in ædibus. Suetonius. Pauci inquit e proxi
mis męnianis spectabant. fuit & iuxta forum ædis Victoriæ / quam
L. Volūnius ædilis. Cur. ex mulctatitia pecunia faciendam curaue
rat, dedicauit. auctor Liuius / fuerunt & in latere fori ro. Scalæ annu
lariæ, & domus Cæs. Augusti, ubi p. xl. annos hītauit. Fuit & Pila
Horatia, q̄ erat lapis angularis: supra quam spolia Horatiog; pende
bant. Fuit & Atrium Mineruæ: Porticus Iulia / & Templum Vene
ris genitricis: quam diuus Iulius excitauit. Appianus / erexit / inquit
Veneri genitrici templum / ut prius ad pharsalium uouerat bellum
initurus. Atriumq; templo circunduxit, Quod romanum forū esse
uoluit: non rerum quidem uenalium, sed eorum / qui ad iura simul

conuenirent, Cleopatraz illustrem deæ imaginem templo contulit. Fuit & in Volcanali lotos a Romulo sata, radices eius in forū usq; Cæsaris per stationes Municipiorum penetrabant, ut auctor est Ma-
furius. Fuit & equus Cæsaris. Equus aureus Domitiani. & equus Cō-
stantini Imp. Fuerūt præterea tabernæ nouæ/ & ueteres/ Liuius plu-
ribus inquit simul locis circa forū incendiū ortum, Eodem tempo-
re Septem tabernæ, quæ postea quinq; & argētariæ, quæ nunc nouæ,
appellantur/ arserē, compræhensæ postea priuata ædificia, neq; enim
tunc basilicæ erant, compræhensæ lathomiæ, forumq; piscarium, &
Atrium regium, ædis uestæ uix defensa est. Locauerant inde quæ cir-
ca forum consumpta incendio erant/ septem tabernas, Macellum,
atrium regium. Tabernæ namq; fori prius septem deinde quinq;. Iu-
uenalis satyra prima. Sed quinq; tabernæ quadringēta parant. i.
equestrem censum. Fuit præterea in foro ro. Cloaca maxima, quæ oia
Vrbis purgamenta excipiebat, iuxta quam locus erat qui uocabat̃
Doliola/ a doliolis sub terra/ ubi non licebat spuere. quo in loco quæ/
dam mystica Numæ pōpili condita esse putabantur. Nec desunt q
tradant Gallos senonū in quibusdam illoꝝ cineres fuisse conditos.
Surgebant olim circa forum nouem fontes, qui postea ob ingentia
ædificiorū fundamenta desierunt. Iminebat præterea foro rupes ca-
pitolina/ unde fontes præcipitabantur/ sicut nūc iugo eius collis fa-
cinorosi puniunt. Extant ad radices mōtis templū sanctę Marię gra-
tiarū/ & Tēplū consolationis/ uotis ac miraculis clarum. Vocabatur
olim hoc forum/ Romanum/ latium/ ac palladium. Et regio. viii. an-
tiquę urbis forum olim ro. dicebatur. & habebat magnum ambitū.
Postea Iulius Cæs. deinde Augustus forum ipsum ro. ampliauerūt:
quoniam non uidebatur unum forum satis esse ad causas agendas:
sua uterq; princeps fora huic adiunxerunt/ & uocabātur iudicialia.
Martialis ad Sextum, Causas inquis agam Cicerone disertius ipso:
Atq; erit in triplici par mihi nemo foro. i. ro. C. Cæsaris/ & Augusti.
Forum Cæsaris & eius ornamenta.

¶ Forum Cæsaris dict. Ro. foro coniunctum/ & in eo ambitu fuisse
creditur/ ubi nunc extat porticus Faustine/ haud longe a domo sua,
quod forum de manubiis inchoauit. Cuius Area supra sestertium
milies consistit, ubi statuas pulcherrimas collocauit, inter quas Lo-
ricatam sibi dicari passus est, breui quidem spatio forum, sed inter

Cleopatraz
imago.
Lotos a Ro-
mulo sata.
Stationes mu-
nicipiorum
Equus Cæs.
Equus au-
reus dōitiani
Equus Cō-
stantini Imp.
Tabernæ
nouæ & ve-
teres.
Tabernæ ar-
gentariæ.
Lathomiæ.
Cloaca ma-
xima.
Doliola.

Nouē fon-
tes circa fo-
rum ro.
Rupes capi-
tolina.
Tēplum. S.
Mariæ gra-
tiarū & Cō-
solationis.
Forum ro.
quod latium/
& palladium
dicitur.

A N T I Q V I T A T V M

urbis ornamenta illud fuisse scribit Plinius. Ouidius libro tertio de trist. Hæc sunt fora Cæsaris inquit. Hæc est a sacris quæ uia nomen habet. Hic locus est uestæ/qui pallada seruat, & igne: Hic fuit antiqui regia parua numæ. Quæ loca erant olim ferme inter se cõti gua, haud longe a domo sua: de qua Suetonius / habitauit inquit ante in Sabura modicis ædibus: post autem adeptum pontificatum maximum in uia sacra/domo publica, quã postea Augustus sumptuose nimium a liuia ornatam solo æquari iussit: & in ea Porticus liuia extructa, ubi nunc sunt ruinae templi pacis.

Dom^o Cæs.
Porticus li
uia.
Teplū pacis

De Foro Augusti/ & eius ornamentis.

¶ Foro Cæsaris, & foro ro-iunctum erat forum Augusti, quod fuisse creditur, ubi nuuc est templum sancti Hadriani in tribus foris, quod adhuc seruat priscum nomen: breue quidem spatio forum, ne possessoribus/ & eius loci incolis ædes auferret, tanta erat in eo principe clementia erga suos ciues: sed uetustis simulacris ornatissimū forum, in quo locatum erat signū Castoris, & pollucis, cum Victo ria/Alexandri magni, & eius imagine ab Apelle depicta, ubi & statua Coruini, & in eius casside pugnacis corui simulacrū. Suetonius in Augusto Publica inquit opera plurima extruxit, ex quibus præcipua Forum/cum æde Martis ultoris, quam Marti, bello philippē si pro ultione paterna/suscepto/uouerat. Fori autem extruendi causa fuit hominum, & iudiciorum multitudo, quæ uidebatur, nō sufficientibus duobus/etiam tertio indigere. Itaq; festinantius, nec dū perfecta Martis æde, publicatum. Cautumq; ut separatim in eo publica iudicia/ & Sortiones iudicium fierent. Sanxitq; ut de bellis & triumphis consuleretur hic. Senatus provincias/cum Imperio potituri hinc deducerentur. Quiq; uictores rediissent/huc insignia triumphorum inferret. Quod forum postea ab Hadriano Imp. instauratum est. Vnde opinio orta/Hadrianum ipsum/sibi templum sub noie suo extruxisse/quod postea ab Antonino pio. dicatū ut infra dicetur. Idq; Hadrianum primum pont. max. Hadriano martyri dedicasse in tribus foris/quod adhuc extat ex ueteri structura, & æreis portis satis cōspicuū. Iul. Capitolinus in Antonino pio. Opera eius inquit hæc extant Romę tēplum Hadriani honori patris dicatum, Græcostasiū post incendiū restitutū/instauratum Amphiteatrū. Sepulchrum Hadriani. Templū Agrippæ. Pons sublicius.

Signū Ca
storis, &
Pollucis.
Victoria
Ale. magni
& eius ima
go.
Statua Cor
uini.
Aedis Mar
tis.

Templum
sancti. Ha
driani in tri
bus foris.

De foro

De foro Boario & eius ambitu.

Inter forū ro. & Tiberim occurrit forū boariū ab æneo bouis simu-
lacro nuncupatum, quod erat ibi positum, ut scribit Oui. in fast. cū
inquit Hic/ubi pars urbis de boue nomē habet. Plinius uero bos ait
æneus in foro boario erat romę captus e Genitico insula officinaꝝ tē-
peratura nobilitata/& herculis ab Euādro positus in foro boario ue-
stitus habitu triūphali. Cor. Tacitus ita scribit Igī a foro boario, ubi
æneū Tauri simulacrū aspiciamus, qā id genus aīaliū aratro subdit,
Sulcus designādī oppidī ceptus, ut magnā herculis arā cōplecteret/
& q̄ sequunt. Sunt qui tradāt a negociatoribus boariis ita dictū: Ar-
gumēto est paruus/ac ruinosus arcus iuxta adē nunc. S. Georgii in
Velabro. ubi titulus in postrema parte ita uocatus/negociatores bo-
arii, q̄ ibi boues uenderētur/sicut nūc in foro ro. manetq̄ argumentū
sacrificioꝝ /ubi tauroꝝ immolationes & instrumēta/cū uictimariis/
& sacrificolis ad rē accinctis. ubi & proximus Ianus quadrifrons ad
huc extat marmoreus male integer/celebris olim mercatoꝝ locus in
regione basilicę. Plures olim apud ueteres fuerūt Iani, quoz̄ hic tm̄
nūc extat: nā Ianus trāsitus siue logia uocatur. M. Varro scribit Iano
xii. aras pro totidē mēsis fuisse dicatas. Iani p̄ oēs regiones incru-
stati, & ornati duo præcipui, unus in foro boario, & alter in foro ro.
ad arcum fabianū, Ianū inquit Liuius ad sinistrū argiletum & hūc
priscum, plures uero posteriores. Oui. lib. i. fast. Cum tot sint Iani,
cur stas sacratus in uno. Hic ubi iuncta foro templa duobus habes.
Solutus hodie hic quadrifrons a quatuor orbis partibus siue anni tem-
poribus ita constitutus. quia ipse deus anni est princeps. Vnde &
Ianuarius mensis dictus est. Ianum primus Numa iuxta Theatrū
Marcelli bifrontem fecerat, sed postea captis phaleriis ciuitate Tu-
scię / inuentum est Simulacrum Iani quatuor frontibus, propter
quatuor anni tempora. Vnde quod Numa instituerat, translatum
postea in forum transitorium quod erat tunc boariū, quod deinde
uocabulū inditum est foro Neruæ. multis post sæculis condito. Et
quatuor portarum unum templum Iano institutum in uelabro. Du-
plex enim erat uelabrū maius, & minus & in utroq̄ Ianus. Maius in
foro olitorio, ubi prius erat Ianus biceps. minus/ ubi Ianus quadri-
frons: quod adhuc extat. ubi celebris olim Mercatorum sedes: ubi
seeneratores consistebant: ut Cicero, & Horatius tradunt. Ouidius.

Bouis simu-
lacrū.

Geniticos
insula.

Hercules
vestit⁹ hīti
triumphali.
Simulacrū
tauri ex ere.
Designatio
urbis aratro

Ianus quat-
drifrons.

Ianus quidē
Plures in vr-
be Iani.

Forū transi-
torium duob⁹
in locis.

Duplex uel-
abrū. vnū ī
foro olito-
rio. alterū in
foro boario

A N T I Q V I T A T V M

Puteal libo/
nis.
Fornix Fa-
bianum.
Aedes Scti
Georgii in
velabro.

Velaturaqđ

Sinus tiberi-
nus.
Cesaris triū-
phus.

Cliuus pub-
licus.
Vicus iuga-
rius.

- Antrū Caci

Dux ædes
herculis vi-
ctoris.
ædis hercu-
lis rotunda
& parua.
In eđe her-
culis neque
muscæ neq;
canes intrāt

Sacellū her-
culis ī foro
boario:

Qui puteal/ianumq; timēt/celesq; Calēdas. Pluteal aut locū erat
ubi causæ agebant, id fuisse credit in foro ro, iuxta fornicē fabianū,
q; ibi Liborius dixerit, nā Libonis puteal uocabat. extat adhuc in ue-
labro tēplū. S. Georgii, qđ Zacharias papa natiōe græcus excitauit
unde in hodiernū usq; diē dī. S. Georgius in uelabro/qđ imperiti
ad uellus aureū pronūciant. Velebro aut uelatura nomē inditum,
Nā anteq; paludosæ cōualles/ & restagnātia circa Tiberim loca defic-
carentur, Scaphis, & Cymbulis opus erat e palatio, & citerioribus lo-
cis in Auentinū nauigare/ & pro uelatura stipē soluere. Propertius.
At qua uelabri regio patet/ ire solebat Exiguus pulsa per uada lynter
aqua. Oui. in fast. Qua uelabra solent in circū ducere pompas/ Nil
præter salices/ crassaq; canna fuit. Hic, ubi nunc fora sunt lyntres er-
rare uideres, Quaq; iacent ualles maxime circe tuæ. Quæ restagnatio
ex eruptionibus tiberini flexuosi illic sinus fiebat, antequam Tar-
quinius Priscus alueum mutaret. Suetonius in Cæsare gallici triū-
phi die uelabrum præteruehens pene curru excussus est axe disfra-
cto, ascenditq; Capitoliū ad lumina. lx. Elephantibus dextra, & si-
nistra lyncos gestatibus. A uelabro olim incipiebat Cliuus publicus
ad Capitolii arcem. In hoc ambitu erat uicus iugarius inter forū ro-
& boarium/ Liuius/ Saxum ingens inquite Capitolio in uicū iu-
garium procidit & multos oppressit. Aiunt Hercule ab Euandro exce-
ptum liberaſſe ea loca a latrociniiis/ & formidine Caci/ Cuius antrum
erat in Auētino Ouidius in fast. Cacus Auētinae timor atq; infamia
siluæ, Non leue finitimis hospitibusq; malū. Ob cuius rei memoriā
duas ædes uictori herculi excitatas fuisse memorant, unam ad portā
trigeminam/ ubi interfecto Caco raptas boues recepit. ut meminit
Macrobius. Alteram in foro boario rotundā/ & paruā, ut scribit Li-
uius. quæ adhuc extat/ in ripa tiberis sub titulo nūc. S. Stephani p-
tomartyris. Quæ depicta dicitur a Pacuuiō poeta Ennii sororis filio.
Plynius in eđe inquit herculis in foro boario/ neq; muscæ, neq; canes
intran / sub cuius limine claua latebat. Hercules inquit Solinus
suo quoq; numini cōstituit aram/ quæ maxima apud pōtifices dice-
batur/ Cū se e Nicotrata Euandri matre/ quæ a uaticiniis Carmēta
dicta est/ immortalē comperiſſet cōseptū ē intra ritus sacroꝝ factis/
bouicidiis docuit potitios. Sacellū herculis in foro boario, in quo ar-
gumēta & cōuiuui, & maiestatis eius remanēt/ nā diuinit? nec muscis

nec canibus ingressus est. Et. n. cū uiscerationē sacrificolis daret: muscarū dī imprecatus deū. Clauā uero in aditu reliquisset, cuius olfactu fugerēt canes: idq; usq; nūc durat. Fuit p̄terea diuersa ab hac æde herculis ara i eodē foro haud lōge ab hoc loco/ī aditu Circi max. Liuius tradit Euandrū/primā herculi arā cōdidisse in auētino: & herculē struxisse sibi arā/q̄ maxima dicta est. Oui. in fast. Immolat ex illis taurū tibi iuppiter unū Victor/ & Euādrū/ruricolascq; uocat/ Cōstituitq; sibi (q̄ maxima dī) ara. Hic, ubi pars urbis de boue nomen habet. ad quas hercules decumas obtulit/ut scribit Dionysius. & uocatur a Romanis maxima/est. n. in foro boario p̄xima uenerationē, q̄ apud incolas inter cēteras p̄cipua; nā deieratiōes p̄ eā fiunt/ & contēditiones, uolētes aliquid firmi cōficere, & decumationes fiūt ex uotis: ornatu tñ ipso multo inferior q̄ opinione. Erat. n. subterranea crypta ubi in eius ruinis ætate mea effossum fuit herculis æneū, auratūq; Simulacrū, quod nūc est in Capitolio in ædibus Conseruatorū. Consecrataq; ædis postea a Senatu/monitu Sibyllinorū Car. sub dictatore Sylla: quā dedicandam probauit Ouid. in fast. Altera pars Circi custode sub hercule tuta est/Quā deus Euboico carmine munus habet. Et rursus. Si quæristitulos/Sylla probauit opus. sed potius custodis herculis ædes in circo fl. fuisse creditur/ut postea dicet. Colabatur. n. hercules græco cultu/ is uictō Gerione, & ab actis eius bubus, illuc appulit/ & ab Euādro/hospitio exceptus. Erāt ante illic nemora, & siluestria loca. Virg. li. viii. en. Hæc nemora indigenæ/fauini/nymphæq; tenebant. Tradūt Seruium Tullium duo templa in foro boario excitasse, unū fortunę p̄speræ, & altera matris Matutæ. Prosperæ nulla extāt uestigia. Oui. li. vi. fast. Lux eadē fortuna tua est/auctōr q; locusq; sed sup̄ inductis qd latet/ēde rogis, erat. n. eius statua uelata. q; pudebat cēlestē deā cū mortali cōcūbere/nā cū illo nocturno tpe/p fenestrā/q̄ porta fenestella dicta ē/igressa cōcubebat ut scribit Plutarchus in p̄blematibus. Oui. in fast. Nocte domum parua solita est intrare fenestra. Vnde fenestellę noīa porta tenet. prospera uero dicta, q; in hoc uno rege non fuit cæca: arserat enim hoc templum, & statua eius mansit illesa tuente patre eius Vulcano. Nam ex genitali (ut aiunt) in cinere uiso conceptus est. Matris uero Matutæ ædis in foro Boario adhuc extat quota pars rotūditatis inter proxima nūc prostibula iuxta Circū maximū. Idē

Ara Herculis q̄ maxima dicta est.

Aeneū herculis simu lacrum.

Templum Matutæ/ & templū fortunę prosperæ a Seruio Tullio cōdita in fo. boario. Porta fenestella.

Prosperavī

Templum Matutæ.

A N T I Q V I T A T V M

Matutæ et
fortunæ p-
speræ festū.

Aedīs pudī
citīē patritīē

Pudicitīæ
plebeīæ Sa-
cellum.

Argiletum
ab Argo di-
ctum.

Argiletum
duplex.

Vertūnus.

Argiletanæ
Tabernæ.

Tēplū Iani

in eodem. Ite bonæ matres uestrū matralia festū, Flauaq; thebanę
reddite liba deę. Potibus/& magno iūcta est celeberrima circo, Area
quæ posito de boue nomē habet. Hic ubi luce ferūt matutæ sacra pa-
renti Sceptiferas serui tēpla dedisse manus. Camillus/inq; Liuius
ædē Matutæ refectā dedicaturus iaz ante a rege Tullio dedicatā, eo/
dem die Matutæ, & fortunæ p̄speræ festū celebrabatur, & utrumq;
tēplum uno incendio absumptū. Idem in eodem fœdū incendium
inter Salinas, & portā Carmentalē cū æquimelio, iugarioq; uico la-
te uagatū in tēplo fortunæ & matris Matutæ, & Spei extra portam.
Fuit p̄terea in foro boario ædis pudicitīē patritīē ab Aemilio cōdita/
quæ adhuc extat ueteri structura/ex lapide tiburtino: uetustate iam
pene collabens quadratæ & angustę formę in ripa tiberis sub titu-
lo nunc Sanctæ Marię ægyptiacę inter ñopolia & p̄stibula. iuxta
pontem eiusdem noīs, haud lōge ab æde herculis rotūda & parua,
de qua supra dictū est. Pudicitīē ædē nō ingrediebant̄ nisi pudicæ
ac nobiles matronæ. Liuius insignē inquit supplicationē fecit certa-
men in foro boario ad ædē rotūdā/& paruā herculis inter matronas
ortū. Vñ Propertius li. iii. Tēpla pudicitīæ quid opus statuisse puel-
lis: Si cuius nuptæ quidlibet esse licet. a cuius sacris arcebātur ple-
beīæ. Ea de causā excitatū est alterū pudicitīæ plebeīę Sacellū in ui-
co lōgo a uirgine plebeia plebeio uiro nupta/cōstitutū, ut scribit Li-
uius. Fuit p̄terea in foro boario Argiletū ab hospite Euādri Argo (ut
placet Virgilio) nūcupatū, q̄ illic Argus fuerit sepultus, uel ut alii
putāt ab argilla creta q̄ illic effodiebatur. Fuit aut̄ Argiletus duplex
v3 summus/& imus. Sūmus in principio uici tusci inter Circū max.
& Auētinū/ubi lētū Argi simul & sepulchrū. Imus uero ubi Ianus
quadrifrōs. in uelabro: Qui & Vertūnus in fine uici tusci sub Capito-
lio: ubi Saturnię uestigia/& frequētes reḡ uenaliū tabernæ. ubi & li-
bri erāt uenales. Martialis. Argiletanas mauis habitare tabernas.

De Foro Piscario.

¶ Forū piscariū/inter boariū/& olitoriū iuxta tiberim fuisse credit̄/
ut scribit. M. Varro/cū inquit/for̄ piscariū secundū tiberim ad ianū
uocāt/cuius tēplum/ut dixi/erat iuxta Theatrū Marcelli, In eo am-
bitu ubi nūc est ædis. S. Mariæ in porticu. In foro piscario nō modo
piscēs olim/sed alię diuersę res uendebantur. Plautus/apud piscariū
inquit, ubi uariæ res uenduntur.

De foro Olitorio & antiquis eius templis .

¶ Forum olitorium extra portam Carmentalem/inter Capitolium/ & Tiberim; ubi nūc Theatrus Marcelli qui locus hodie uulgo dicitur Platea montanaria, ubi fuit templū Iani, quod Gn. Duillius uouit/diuersum ab illo/quod Numa cōdidit, Tacitus libro. ii. Dedicauit inquit & Iano templū Tiberius Cæs. quod apud forū olitoriū Gn. Duillius, qui primus rem. ro. prospere mari gessit, uouit; triumphūq; nauale de pœnis meruit, Ad hoc templū (ut nōnulli tradūt) bellū suscepturus cōsul frequenti senatu primoribus patrū, ac militibus comitatus, Ipseq; gabino cinctu sollēni more fores templi reseat, ut Maronis quoq; carmen testatur. Spei autē ædis a Germanico sacraur, quā. M. Attilius Glabrio Xuir uouerat/statuāq; auratā, quæ prima in Italia uisa est, quo die cū rege Antiocho apud Termopylas pugnasset, locaueratq; idē ex. S. C. auctor Liuius. Fuit & in eodem foro templū pietatis/ubi nunc est Theatrum Marcelli/ut scribit Plinius/& Solinus: fuit & Colūna lactaria/ad quā infantes lacte alēdi deferebātur. forū autē olitorium/ut scribit Varro/erat antiquū Macellū/ubi olerū copia/Ea loca inquit etiam nūc lacedæmonii uocāt Macellū/Sed Iones ostia hortorū Macellotas dicunt/fuerunt olim a dextro Capitolii latere cōtinuata fora/& inter se cōtigua / Olitoriū Piscariū. Boariū. Romanū. Iulii Cæs. & Augu. Neruæ, & Traiani.

De foro Neruæ, siue transitorio.

¶ Supra forum Ro. occurrit forum diui Neruæ Imperatoris inter ædem nunc. S. Hadriani in tribus foris/& templum. S. Basilii. ubi nunc sunt horti ad radices Capitolii. Fuit autē forum satis cōspiciuū in cuius medio ut scribit Pausanias stabat Columna ænea mire magnitudinis / quæ sustentabat totum fori tectum / ex Laminis Orcalchi. substructum; ubi intrinsecus lumen erat ambiguum, cœptū ante / id forum a Domitiano / ut tradit Sueto. cum inquit / Nouam autem excitauit ædem in Capitolio Ioui custodi / & forum / quod nunc Neruæ uocatur / quod transitorium dicitur / ut scribit Aelius Spartianus in Alexandro seверо ita inquit / Statuas Colloßas, aut pedestres nudas / aut equestres diuis Imperatoribus in foro diui Neruæ / quod transitorium dicitur / locauit / cum titulis / & colūnis æneis / quæ gestorum ordinem continerent. Idem princeps etiam statuas summoꝝ uiroꝝ in proximo Traiani foro collocauit / undiq;

Templum
Iani. a Gn.
Duillio uo-
tum.

Ædis Spei.

Templum
Pietatis.
Colūna la-
ctaria.
Antiquum
macellū ole-
rum.

Columna
ænea.

ædes Iouis
custodis.

ANTIQUITATVM

Parua porticus.
Arc^{us} neruæ

translatas / ut hoc modo sui generis obscuritatem contegeret. Vñt ex omnibus Neruæ forum habet hodie ornamenta quædam uetustate, & incendio corrupta / & parietes amplos a superiore latere / ubi etiam parua porticus incendio ferme absumpta / qui locus hodie ab imperitis uocatur Arca Noei. aberuditis uero Arcus Neruæ. extat adhuc a dextro latere duo fornices iactu lapidis inter se distantes nudati tamen. ubi quædam triumphalia ex marmore ornamenta uisuntur.

De foro Traiani / & eius ornamentis.

Colūna Cochlidis.
Equus Traiani.

¶ Contiguum neruæ foro erat forum Traiani inter Capitolium, & Quirinalem extructum, ubi columna Cochlidis adhuc extat erecta, fuit autem forum ornatissimum / cum templo / & equo æneo eiusdem principis, ubi erant ornamenta ex toto terrarum orbe exquisita, & porticus adeo mirabile opus / ut qui intuerentur / non potuerint credere manibus hominum facta, sed gigantum, cuius fragmenta nuperrime ex profunda terra eruta uidimus. sub capitolio / e lapide candidissimo miræ amplitudinis, ad quod forum ædificandum pars Quirinalis, quæ Capitolium contingebat excisa / atq; solo quæta / ne suo spatio fraudaretur. de quo Cassiodorus in Epistolis / Traiani forum inquit assiduitate uidere / miraculum est. Ad quem locum cum Cōstans Constantini filius Cōstantinopoli natus, & educatus peruenisset / singularem structuram primum attonitus cernens, p̄p̄ giganteos contextus circumferens mentem / Omni itaq; spe talia cōficiendi / amota / Traiani Equum solum locatum in Atrii medio imitari se uelle dicebat, cui regalis Orsmida respōdit stabulum prius tale condas. Cuius equi imago uisitur in eius principis Numismatibus, in quibus pro maiori parte a tergo tituli leguntur. S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI.

De Foro Suario / & Archimonio.

¶ Sub eodem Quirinali monte / inter palatium nunc uetus. D. Colūnensium & uiam quæ ducit in montem Caballum / ubi hodie sunt horti. Fuit olim forum Suarium a suis cognominatum / quod illic apud ueteres / sues uenderentur. Argumento est ecclesia condita sub titulo. S. Nicolai de porcilibus. Veteres enim separata & constituta habebāt loca / ubi res peculiariter uenderentur. ut forū hoc suarium / ubi sues, piscariū / ubi pisces, Olitoriū / ubi olera prisci ro. mercarentur.

¶ Post hunc locum / iactu funde / sub monte Apollinis olim & Clatre fuit forum Archimonium / ubi nūc est templū sancti Nicolai de Archimoniis, quod corrupto uocabulo hodie ab imperitis profertur nisi forte a romana familia eius nominis, ei templo appellatio est. Multa enim uocabula ob litterarum ignorationem imperitum uulgius perperam pronunciat. Nam rustici (ut fertur) ac feminae latinam linguam corruerunt. Cicero autem inquit foeminas semp patriam linguam in qua natę sunt retinere, sed credēdū potius a barbaris / qui per tot sæcula Italiam tenuere / corruptam.

De foro Sallustiano.

¶ In dorso Quirinalis iuxta leuū montis supercilium inter rēplu; sanctę Sufanne; & portam Salariam fuit olim forum Sallustii ornatissimum Salustianis eminens hortis / cuius adhuc extāt magna uel stigia e regione Thermarum diocletiani / quod ex pecunia / ex africa quam prætor rexit reportauit / ut postea dicitur.

De cæteris / urbis antiquis foris.

¶ Fuerunt præter supra dicta / & alia non nulla antiqua fora: quorū tm̄ nomina nūc extant / ut forum Cupedinis a Cupis / siue cupiditate dictum. M. Varro. Hæc omnia postq̄ contracta in unum locum, quæ ad uictum pertinebant, ædificatus locus, & Macellum dictus. fuit præterea forum pistorium, & rusticorum. forum palladium qđ & Romanum esse quidam uolūt / uel a templo palladis / uel ab atrio Mineruæ / quod illic erat. Martialis Liberum magni lucēsis quere secundi, Limina post pacis palladiumq; forum. Nec defunt qui tradant forum palladium fuisse in palatio supra arcum Titi Imp. a sinistris uię / qua nunc in montem ascenditur. ubi extat adhuc magna area quadratę formę parietibus undiq; circumsepta. ac manu de industria facta. Argumento / qđ illic extat parua ædis / sub titulo sancti Andreę in pallara / corrupto uocabulo / pro palladia. Vbi se pulchrum uisitur Ioannis papę. viii. Visebantur præterea ibi duę ante hos annos marmoreę portę ex ueteri structura satis conspicię, quæ facile cæteras urbis portas / materia / & artificio superabāt.

Forę Cupedinis.

Macellum.
Forum Palladium.

Aedis Sæcti
Andreę in
pallara.

ANTIQUITATVM

Andreas Fuluii de antiquitatibus Urbis,
ad Clementem VII. Liber quartus.

Arcus triumphales a triumpho dicti/his erigi solebant, qui prouincias & urbes, aut externas nationes expugnabant/ac bello superabant, rebus itaq; bene gestis/in urbem uictores redibant, & in capitolio/Ioui gratulatum/quo/diis uota persoluturi/conscendebant, procedente rerum longo ordine/ac pompa/albis insidentes quadrigis,

Iuxta currus/captiuorum: cathenatorūq; agmen miserabile. Precedebant aut currum triūphantis captiui usq; ad templum capitolini Iouis. Hinc/atq; hinc magna spectantium astante turba: Nec non & Simulacra oppidorum/& fluuiorum triumphis ducebant. Vnde Liuius refert Scipionem asiaticum duxisse simulacra. CCXX. oppidorum. Ouidius. Hic est Euphrates præcinctus harūdine frontem, Simili modo Nilus in triūpho Cæsaris & Rhenus domitiani. Quæ uel huiusmodi simulacra uidere licet nūc in arcu. L. Septimii. & Flauii Constantini Imp. Arcus ipsi triumphales ab Imperatoribus ceptauere. Plinius suo tempore ait cepisse: Neq; antiquiorem q̄ Titi arcū Romæ uidemus. Nam antea ponebantur Statuæ triumphales/uel triumphalia ornamenta, sicut trophæa. C. Marii de bello cimbrico/quæ adhuc extant in exquiliis. Fuerunt autem plures/ex his tantū hodie minus lesi apparent tres in regione uię sacrę Cōstantini. Titi, & seueri Imp. quos suo ordine/non tempore prosequemur.

Arcus Titi
oiz antigor.

De Arcu triumphali Constantini Imp.

Occurrit autem in ordine triumphalis arcus Flauii Constantini/in angulo palatii/iuxta Amphitheatrum. quod Colosseum uocāt. triumphalibus/sed nunc male integris ornamentis conspicuus atq; ex omnibus minus lesus/cum trophæis/& uictoriis a latis: in utroq; frontispicio/post bella ciuilia excitatus / superato Maxentio tyranno apud pontem Miluium. Cuius inscriptio talis est.

IMP. CAES. FLAVIO CONSTANTINO MAXIMO
P. F. AVGVSTO. S. P. Q. R. Quod instinctu diuinitatis:
mētis magnitudine cū exercitu suo tā de tyranno q̄ de omnifactione uno tēpore rem. p. ultusest armis/ arcum triumphi insignem

dedicauit . Extant in maiori fornice interius a dextris & sinistris . Hinc liberatori Vrbis . Illinc Fundatori quietis . & in superioribus uisuntur a fronte & a tergo quatuor in locis . hinc uotis . X . Hinc uotis . XX . Quæ uota in magnis periculis uoueantur . ut apparet èt in eius principis nomismatibus . Solusq; toto Imperio po. ro. cū imperaret cognomen induit Maximi / cū antea Alexandro magno / & Cn. Pompeio magni cognomen solum datum est . Iuxta hunc arcū extat adhuc dimidiata rotūditas antiquæ metæ quæ dicebatur meta sudans in cuius uertice erat æreum Iouis simulacrum . ideo meta sudans quia ex ea uberes manabant aquæ ad extinguendam plebeculæ sitim ex proximi Amphitheatri spectaculis .

¶ De arcu Titi Vesp. Imp.

¶ In media summa uia sacra surgit Arcus Titi Vespasiani Imp. omnibus in urbe / ut tradit Plinius / antiquior . Paruus quidem ac uetustate mutilatus , extructusq; deuictis Hierosolymis præclarissima olim Orientis urbe / ubi breuīs tituli inscriptio .

S. P. Q. R. DIVO TITO DIVI VESPASIANI . F. AVGVSTO ubi quadriga triumphantis cum uictoria , præcedentibus . xii . cōsularibus fascibus ab uno latere / ab altero uero Triumphi sunt spolia / Aureum candelabrum septem ramorum ; in quibus erant septē lucernæ significantes septem stellas errantes , & duæ tabellæ marmoreæ Mosaicæ legis / Vasa templi , Mensa aurea , pōderis talēti magni , cum aliis gentis spoliis / ut scribit Iosephus . Quæ omnia condita fuerunt in proximo Pacis templo / a Vespasiano patre post bella ciuilia extructo / qui cum Tito filio in eodem curru triumphauit teste Trāquillo . Martialis ad Domitianum . Frater idumeos meruit cū patre triumphos . Quæ datur ex Cættis laurea tota tua est .

De Arcu . L . Septimii seueri .

¶ Extat & . L . Septimii seueri Arcus in foro Ro. ad radices Capitoli omium olim pulcherrimus , nunc uero semiustus / & deformatus / ubi in utroq; frontispicio prōminēt alatæ uictoriæ cū trophæis Terrestribus / naualibq; belli Simulacra / a frōte / & a tergo cū inscriptione . IMP . CAES . SEPTIMO SEVERO Pio pertinaci AVG . patri patriæ parthico Arabico / & parthico Adiabenico Pōt . max . Trib . pot . xiiii . Imp . x . Procos . & Imp . Cæs . Aurelio Antonino Aug . pio felici Trib . pot . vi . Cos . procos . PP . optimis fortissimisq; principibus

Vota in magnis periculis .

Maximi cognomen .

Meta sudans

Simulacra Spoliorum Iud .

Tēplū Pacis

A N T I Q V I T A T V M

ob rem. p. restitutam Imperiūq; propagatum insignibus uirtutibus eorum domi forisq; S. P. Q. R. Sed triumphum respuit/ne uideret de ciuili triumphare uictoria offerentibus ei patribus/& q; affectus articulari morbo in curru consistere nō posset /filio sane eoneessit.

De Arcu Boario.

¶ Visitur adhuc in uelabro iuxta templum sancti Georgii exiguus & parum integer arcus Boarius/qui creditur Argentariorum & negociantium boariorum fuisse/qui in proximo marmoreo quadrifronte Iano uersabantur. ut inscriptio ibi multiplex significare uidetur haud multum a superiore discrepans. IMP. CAES. L. Septimio seuerio pio pertinaci aug. Arabic. Adiabenic. Parthic. M. fortissimo felicissimoq; principi Pont. max. Trib. pot. xii. Imp. xi. Cos. PP. Et Imp. Cæs. Aurelio pio felici aug. trib. pot. xii. pp. procos. fortissimo felicissimoq; principi. Et Iulix. ii. & Senatus. & patrię. Et Imp. Cæs. M. Aurelii Antonini pii felici Aug. parthici maximi argentarii/& negociantes boarii huius loci deuoti numini eorum.

De arcu Flauii Domitiani Imp.

¶ Extat adhuc in uia flam. prope sanctum Laurentium in Lucina /arcus ut creditur Domitiani Imp. qui nunc a Romanis uulgo dicitur Arcus Tropholi. uel trophœi/a tropheis quibus ornatus olim fuerat/uel tripolis/ut quibusdam placet/ob uictoriam trium urbium, prout ueterem inscriptionem superioris sæculi nostri patres se legisse rettulerunt. At nunc totus mutilatus/& suis ornamentis/ac titulis denudatus. Quem Domitiani Imp. fuisse eruditiores tradunt/ argumento sumpto ex uerbis Suetoni/ Qui scribit Domitianum somniantem se a Minerua destitutum/& illam excedere sacrario. Negantēq; se ultra tueri posse. q; ex armata esset a Ioue/ut Simulacra eius rei ibi marmorea extant. Martialis. Stat sacer/& domitis gētibus arcus ouans. Nam & ipse per omnes regiones fecit/Ianos/arcusq; cum insignibus triumphalibus. qui postea oēs euersi sunt ut tradit Dion. cum inquit arcus qui in ipsius unius titulum/ac nomen substructi/ euertuntur.

De Arcu Galieni/& Gordiani Imp.

¶ Surgit adhuc in exquiliis iuxta ædem. S. Viti in Macello Arcus Galieni Imp. ex tyburtino lapide satis rudis/cū inscriptione hmoi. Galieno clementissimo principi/cuius inuicta uirtus sola pietate sua

perata est. M. Aurelius uictor numini maiestatiq; eius.

Fuit & in eadē regione in aggere Tarquinii Arcus Gordiani Imp. marmoreis ornamentis/& trophœis ornatissimus: Cuius marmora & profunda tellure eruta uidimus: atq; in ornamenta palatii & Templi sancti Laurentii in Damaso translata iussu. R. D. Raphaelis Riarii Card. S. Georgii.

De arcu siue fornice Fabiano & cæteris arcubus.

¶ Fuit præterea in foro Ro. Arcus/siue fornix fabianus in uia sacra iuxta regiam/ut scribit Asco. pedianus / cum inquit fornix Fabiani arcus iuxta regiā in uia sacra a Fabio Censore constructus/qui deui/ctis Allobrogibus nominatus/ibiq; Scuta eius posita præter ea est. Cicero pro Cn. Plancio Neillum accuso qui est in summa sacra uia cum ego ad Fabium fornice impellor. ¶ Haud procul hinc erat Calpurnius fornix/iuxta quem. C. Gracchus fragmēto subsellii ictus occubuit. ¶ Fuerunt in eodem foro Arcus lateritii Romuli conditoris qui durauerunt ad multas ætates, nec eos passi sunt Romani marmore adornari, sed sicut erant rudes stare permiserunt in memoriam conditoris urbis. ¶ Fuerunt præterea Arcus uetustissimi ad primas partes Auentini / inter montem/& Tiberim memoria patrum nostrorum euerſi quoq; inscriptio talis erat .P. LENTVLVS CN. F. SCPIO. T. QVINTIVS CRISPINVS VALERIANVS COSS. EX. S. C. FACIVNDVM CVRARER IIDEM PROBAVER. ¶ Fuit & Arcus Traiani in foro eius extructus/ut scribit Dion. cum inquit. Triumphalis tunc arcus præter alia multa/quæ in honorem eius/& decreta/& facta/fuerāt in illius foro substructus est. ¶ Fuit & alter in honorē eius arcus in regione portę capenę: isq; esse creditur/cuius uestigia extant intra portā ipsā capenā in proximo aquæductu/argumento q; Traianus uiam appiam quę ab eo loco auspiciatur magnifice restituit/ac strauit. ¶ Fuerunt aut in ea regione tres arcus/Veri Parthici/Drusi/& Traiani/& extra eādem portam circū latera templi Martis/Arcus Germanici /& Drusi/cum effigie Cæsarum structi/ quos Senatus decreuit/& Germanici cognomen ipsi/posterisq; suis/ut scribit Tacitus. ¶ Aedificauit & Tiberio Cæs. Arcus diuus Claudius iuxta Theatrum pompeii decretum ante a Senatu/tamen omisſum peregit. ¶ Fuerunt præterea Arcus Theodosii Valentiniani/& Gratiani Imp. haud longe a pōte

Calpurnius fornix.

Arcus Romuli Lateritii.

Arcus Traiani iſo. ſuo

Arcus Traiani ad portam capenā

Arcus Veri & Drusi.

Arcus Germanici & Drusi.

Arcus Theodosii Valentiniani & Gratiani Imp.

Arcus iuxta
plateā Sciar
ræ.

Arcus ppe
S. Mariæ in
via lata.

Arcus Cā
pilian.

Trophea. C
Marii.

Area flaccia
na.

castelli, quorum fragmenta nuperrime eruta sunt iuxta eadē. S. Celsi.

¶ Fuerunt & alii arcus siue fornices/ quorum duo ætate mea diru-
ti sunt unus iuxta plateam Sciaræ uia quæ ducit ad porticum An-
tonini pii cuius adhuc extant ornamenta quædam marmorea. Alter
iuxta. S. Mariam in uia lata. Ab Innocentio. viii. in renouatione p-
ximi templi dirutus/ cuius ornamenta marmorea erui nup uidimus
cum trophœis barbaricis haud dubie posteriorum esse Imperatorū
ex ornatu apparet. Hinc iactu lapidis extat adhuc Arcus Cāpilian
fatis rudis. ubi nulla ornamentorum signa/ quem non nulli Camil-
lianum appellant. Nam ueteres romani duces ac triumphantes nō
arcus/ sed triumphalia insignia cum statuis/ & trophœis habebāt. ut
Trophœa. C. Marii in exequiis de triumpho Cimbrico & altera de
triumpho Iugurthino in uia flam. inter collem nunc hortulorum/ &
Augusti Mausoleum/ ubi marmorea tabula cum titulo. C. Marii de
triumpho Iugur. me auctore empta a quodam lapicida/ quæ nūc est
in domo Pomponii Læti in monte Quirinali.

¶ Fuerunt & altera de Spoliis Cimbricis marmorea ornamenta / a
Q. Catulo posita in area flacciana teste Valerio Max. cum inquit
Ideoq. M. Flacci/ & L. Saturnini seditiosorum ciuium corpori-
bus trucidatis/ penates ab imis fundamentis eruti sunt/ Cæterū flac-
ciana area cum diu penatibus uacua mansisset/ a. Q. Catulo Cimbri-
cis spoliis adornata est.

De Theatris & Amphitheatris/ & eorū forma.

Theatrum græcam habet originem, & significat spectaculum,
formam habens hemicycli, sicut Amphitheatrum circularem.
Theatri partes ponit Iulius Pollux græcus auctor. Theatra prius
temporaria, ac lignea uersatilia quoq. post modum per luxuriam fa-
cta/ ut modo unam/ modo alteram ostenderent frontē. Ac uelut duo-
bus nauigiis sedens populus periturus momento aliquo/ laxatis ma-
chinis periclitaretur. Plinius. En hic est ille terrarum, & totius domi-
nator orbis/ qui gentes, & regna diriperet/ iura exteris mitteret/ & q-
dam deorum immortalium generis humani portio in machina pen-
dens/ & ad periculum suum plaudens. M. Curius hac infania usus
in funebri patris munere duo theatra iuxta fecit amplissima e ligno
Cardinum singulorū uersatili suspensa libramēto: in quibus utrisq.
ante meridianum Ludog. spectaculum æditum inter sese auersis/ ne
inuicem

inuicem obstreperēt scēnis/ & repente circūactis/ ut constiterant. Po-
stremo iam die discedentibus tabulis/ & cornibus inter se coeūtibus
faciebant amphitheatrū/ & gladiatorū spectaculū ædebat ipsum ma-
gistratum/ & populū ro. circūferens. Sicut post secundū bellū puni-
cum. P. Cornelius Nasica cū a Censoribus locatū theatrū spectādis
ludis extrueretur/ ueluti publicis moribus nociturū demoliri fecerit
Populusq; stans aliquādiu spectauerit. Postea uero lapidea cū gra-
dibus extructa sunt, unde spectatores Ludos spectarent. Ita ut altio-
res in ambitu semper excrecerent, Primum autem Theatrum Ro-
mæ fecit. M. Scaurus in ædilitate sua. xxx. dierum spatio duraturus,
& fuit triplicis scænæ, inferior e marmore; media e uitro; summæ co-
lumnæ tabulis inauratis; Signa ærea inter columnas. Cauea ipsa
cœpit hominum octoginta millia, sed hoc fuit temporaneum thea-
trum. L. Mumius primus theatro temporaneo ludos suo trium-
pho ædidi deinde Scaurus; Postea Pompeius gradibus perman-
suris Theatrum ædificauit. Theatra in Vrbe tria præcipua. Pom-
pei. Marcelli, & Cor. balbi. Ouidius de arte. Visite conspicuis
terna theatra locis. Theatrorum Symmetrias/ & locorum distinctio-
nes docet Vitruuius libro quinto. In theatro ludi scænici fiebant; in
amphitheatro autem gladiatorii/ & uenatorii/ quibus aut conducti
homines/ aut damnati, aut ambitiosi ad ostentandam audaciam ad-
hibebantur.

De theatro Pōpei magni/ & eius ornamentis.

¶ Primus oīm Pōpeius ante suā curiā ppetuum theatrū ex quadra-
tis lapidibus cōstruxit, ubi & ludos ipse fecit; nulli nobiliores inqt
Pedianus fuerunt q̄ Pompei/ & Crassi: Quorum Pompeius exquisi-
tissimis, magnificentissimis omnis generis ludis theatrum dedi-
cauit. Quod etiam Cicero in Pisoniana probare uidetur. Quibus lu-
dis Elephantorum pugnam primus omnium dedit in Circo. Pli-
nius autem Romæ inquit Elephantem primum pugnassee in Circo
Appii pulchri ædilitate/ āno urbis. D. lv. In hoc theatro scēnā postea
Tiberius Cæs. cōstituit ut scribit Tacitus cum inquit. Nec publi-
ce quidem nisi duo opera struxit/ templum Augusto/ & Scēnam
pompeiano theatro/ eaq; perfecta contemptu ambitionis/ an per
senectutem haud dedicauit. Quod theatrum a Pompeio inchoa-
tum, C. Calicula absoluit, siue (ut quidam putant) restituit.

Prima Ele-
phantorum
pugna apud
Ro.

A N T I Q V I T A T V M

Ecatōstylō.

Atriū curiæ
Po mp.
Quare fas
trium.

Arfitq; id/& ei propinquum Hecatonstylon centum colūnarum in campo martio opus centenariā porticum appellant. Quod etiā theatrum Nero princeps/ut Tiridatē armeniorum regem laute exciperet/infano/unius diei opere inaurauit. Id capiebat loca .lxxx. mil. Extāt adhuc uestigia/iuxta Campum /quem floream appellant /a Flora ita dictum/quam Pompeius amauit. Sed a loci præstantia ac celebritate deductum potius crediderim/quasi a florum amœnitate. ubi nūc palatiū. D. Vrsinor; a cuius tergo erat Theatri cauea uersus aurorā/ubi atriū curiæ pōpeianæ/qui locus hodie satriū nūcupatur una littera plus, habebat olim theatrum ipsum longas appendices /ubi eius domus curia/& porticus. Vnde Plutarchus. At qui inquit Pompeius ipse usq; ad tertium triumphū modice, atq; incompote habitauit, pulchrum deinde Theatrum/longe a Romanis diffamiatum cum struxisset/splendidiorē domum /ueluti a Theatro appēdicem ædificauit.

De theatro Marcelli/& templo pietatis.

Tēplū pietatis.

¶ Theatrū Marcelli inter capitolīū, & tibrim, adhuc extat, sed igne ac uetustate deformatū/ubi nunc est palatiū clarissimę Sabellorum gētis. Qd̄ theatrū capiebat loca. lxxx. mil. Vbi prius fuisse templum Pietatis scribit Plin. cū inquit/Pietatis exēpla infinita quidē toto orbe extitere, sed romæ unū/cui cōparari cūcta nō possunt: humilis in plebe/& ideo ignobilis puerpera supplicii causa carcere inclusa; matrem/cū impetrasset a ianitore aditū/semper excussa/ nequid inferret cibi: dephensa est uberibus suis alēs/quo miraculo salus matri donata filię pietate est: ambę ppetuis alimentis. Solinus uero nō matrē sed patrē fuisse tradit/& locū illū/eidē cōsecratū deæ. T. Quintio/& M. Atilio Coss. tēplo pietatis istructo in illius Carceris sede, ubi nūc theatrū Marcelli est. Cuius scēna restituta/Vespasianus ludos edidit qd̄ quidē theatrū Augustus cōdidit sub noīe Marcelli /sororis filii. Sicut multa alia sub noīe suor; , ut theatrū hoc Marcelli Porticum Octauię. Porticū liuię. basilicā/& porticū sub noīe nepotum Caii & Lucii auctor tranquillus.

De Theatro Cor. Balbi.

¶ Fuit p̄terea theatrum Cor. balbi iuxta circum flāminium a Claudio Cæs. dedicatum, quod dictum putāt a uicinitate Cryptæ balbi (cuius ne uestiginm quidem quod sciam) nunc apparet. Id capiebat loca. xxx. mil. ubi quattuor colūnas ex Onice balbus posuit.

Quod ex hortatione Augusti condidit/ut multa a multis tunc stru-
cta sunt. Sicut a Martio philippo ædis Herculis:& Musarum;a.L.
Cornificio ædis Dianæ;ab Alinio Pollione Atrium libertatis,a Mu-
nacio planco ædis Saturni;a Statilio Tauro Amphitheatrum;a.M.
Agrippa complura/& egregia;ex tranquillo.Fuit & Theatrū Cassii
ut scribit Appianus cum inquit. Ea tempestate Scipio Cōsul Thea-
trum disiecit:Quod Cassius inchoauerat. Fuit & theatrum lapideus
iuxta ædem fortunæ Equestris: Et Theatrum Iulii Cæs. ut scribit
Suetonius cū inquit.Excogitauit & Martis Templum/q̄tum nusq̄
esset extruere;repleto;&cōplanato lacu;in quo Naumachiæ specta-
culum ædiderat:Theatrūq;summæ magnitudinis tarpeio mōti ac-
cubans.Fuit & Theatrū a Traiano cōditum;qđ postea Hadrianus
cōtra oīz uota destruxit ut scribit Spartianus.Fuit & theatrū in pra-
tis uaticanis inter pontē Miluiū/& molē hadrianā / planities eque-
stribus p̄liis satis apta;ubi theatrū ad ludos gladiatorios uetustis tē-
poribus ædificatū/ut scribit procopius/extāt hodie (ut creditur) ue-
stigia quēdam in uinea.D.lo.Alberini ro.p̄itij Diaconiq;ap̄lici/sed
circū/non Theatrum eum fuisse crediderim/ut forma adhuc appa-
ret/nisi perperam interpretes locum uerterit; Nam in theatris ludi
scenici fiebant/in circis uero equorū cursus agebantur.Theatrum/q;
sciam / præter supradicta uisitur hodie prænestę prope integrum.
Amphitheatrum uero Veronæ, ac polę illyricę. Semidiruta autē
pluribus in locis Patauī/Vicentiæ/Spoleti/Interanæ.Multaq; Ro-
manorum uetera ædificia in municipiis & prouinciis: quorū hodie
nihil extat præter ruinas/ad dolorem.

De Amphitheatris & eorum forma.

¶ Sunt & Amphitheatra, q̄ formā hñt circularē & absolutā quā duo
simul theatra iuncta pficiunt. Amphitheatri molē primus in cāpo
Martio Iulius Cæs.posuit/quā paulo post Augustus/Mausoleū ēdi-
ficaturus/destruxit.Post paulo a Tiberio alterū inchoatum est, ut
scribit Suetonius/cū inquit/Opera sub Tiberio semi imperfecta/tem-
plum Augusti,theatrūq; Pompei absoluit;inchoauitq;aque ductus
in regione Tiburti,amphitheatrum iuxta Septa:quorū operū a suc-
cessore eius Cluadio alterum p̄fectum:omissum alterum est.In am-
phitheatris olim Paria Gladiatorū dimicabant,& uenationes fiebāt
non nunq̄ & nauale prælium/ Suetonius in amphitheatro inquit

Theatrū in
pratis vatis
canis.

A N T I Q V I T A T V M

nauale quoq; dedit præliū: nā uenationes, gladiatoresq; & noctibus ad lychnos, nec uirorum modo pugnas, sed feminas. Extant hodie duo semidiruta/ Vesp. & Statilii tauri.

De Amphitheatro/qđ Colosseū uocāt, & eius ornamentis.

¶ Extat adhuc mutilatū, ac semidirutū Amphitheatrū omniū Maximū, & pulcherrimū/qđ hodie Colosseū nūcupatur, media urbe a Vespasiano (ut similis forma i eius nomismatibus apparet) cōditū. & ut destinasse cōpererat Augustū/a Tite filio postea dedicatū scribit Suetonius ita tradēs. Et tamē nemine ante/munificentia maiore, Amphitheatro dedicato. Thermisq; extractis/munus ædedit apparatissimum, largissimūq; quinq; milia/oē genus ferarū; uno die exhibita/idē asserunt Eusebius;& Eutropius;nā publica ædificia numinibus cōsecrabantur. Quod eā laudē Martialis Domitiano attribuerit/Assentatio est poetæ, cū nec illud extruxerit, nec dedicauerit, cū inquit lib. 1. Epigr. Omnis cæsareo cedat labor amphitheatro / Vnū pro cunctis fama loquat opus. Aedificatū id quidē in parte domus aureæ Neronis: in cuius uestibulo erant eius stagna. Idem in eodem Hic ubi cōspicui uenerabilis Amphitheatri/Erigitur moles/stagna neronis erant. ubi stabat Colossus mirę magnitudinis: est. n. Colossus magna statua/unde loco nomen Colosseū inditum est. Cuius altissima moles inter Cēlium montē/Palatium, & Exquiliās pari ppe dimentione assurgit/tyburtino extrinsecus lapide undiq; extracta rotunditas/forma intrinsecus ouata. Plinius Amphitheatrū inquit tyburtino lapide extractū tantę altitudinis/ut eo uix humanus oculus inspicere possit. Est præterea circa eū locū forinsecus sicut in circis porticus unius structurę/per quam sunt ingressus & ascensus uenientibus ad spectaculū ita, uti nihil turbet ingredientīū/& abeūtiū iter. Et in singulis superioribus arcubus erāt statuæ marmoreæ, cū in crustatione intrinsecus/& extrinsecus/cū signis. Extant adhuc in quibusdā fornicibus ornāmēta ex gypso, & sub tātō ædificio subsunt Cloacæ, quibus pars molis sustentatur. Cuius cauea capiebat loca LXXXV. mil. & dū fiebant ludi/tota ipsa cauea operiebat linteis. Cuius nunc molis dimidio minus extat. Cætera pars igne/ferroq; barbarorum malignitate euersa apparet, quod superest haud integrum, sed crebro foramine læsum, & lancinatum, ut in plerisq; priscis ædificiis factū inuidia, & immanitate horribili barbarorum

ut quæ diruere funditus non poterant/his saltem ludibriis /& dam-
nis scœdata relinquerent. Media cauea harenis spargebatur/ut gla-
diatores /& pugnantes / aut inter se/aut cum feris firmitus/ac stabi-
lius pedibus consisterent /& labentes mollius caderent, unde hare-
na pro cauea sæpenumero ponitur. Multi autem capite damnati/ &
in bellis capti/aut conducti: aut ostentandæ audaciæ causa adhibe-
bantur. ubi hodie Christi dei saluatoris cruciat⁹ (quā passionem uo-
cant) representatur haud longe inferiore spectantiū numero/ q̄ olim
in antiquis triumphantis Romæ spectaculis.

¶ Surgit præterea pars magna adhuc amphitheatri. P. Statilii Tau-
ri lateritio opere extructi in mediis urbis nunc mœnibus / iuxta tē-
plum sanctæ Crucis in Hierusalem/ubi atrium quondam Sessoria-
num. de quo Suetonius in calicula Munera inquit gladiatoria par-
tim in Amphitheatro. P. Statilii Tauri, partim in Septis aliquot
egit, paruum quidem ipsum, ac semidirutum ueluti Colosseum.
Inclusum nunc intra Cœnobium fratrum sanctæ Crucis. Cuius
basilicam Constantinus magnus excitauit: in Atrio Sessoriano,
unde etiam basilica Sessoriana dicitur. Marmoreis ornamentis, &
pictis laquearibus satis conspicua, quam nuperrime Petrus de men-
dosa Hispanus sanctę Crucis titulo Presbiter Cardinalis in hanc,
(sicut nunc est) speciem renouauit. In cuius renouatione inuētus
est titulus Crucis ligneus in tēpli abside / inscriptus litteris hebræis
græcis, & latinis, ab Helena quondam Constantini matre ibi recō-
ditus. Quæ etiam illic sub nomine suo subterraneum excitauit sacel-
lum musuo opere satis decorum/ instauratumq; dudum a. R. D.
Bernardino Caruaial hispano Cardinale sanctę Crucis atq; Episcopo
Ostiensis: quod mulieres non ingrediuntur/ nisi in eius dedicationis
die. xx. Martii. Extant præterea in ea basilica multæ. S. reliquię, inter
quas/ pars dñicæ Crucis: unus ex argēteis nūmis/ quibus uēditus est
Christus a Iuda scarioth. I tē unus ex clauis/ qbus affixus est crucis
patibulo, quos nō nulli asserunt fuisse quatuor potior pars tres tm-
modo. Diuus aut Ambrosius tradit unū in frenis equi/ qbus in plio
Cōstantinus princeps utebat, alio pro Cono Galeę. Tertiū in mare
hadriaticū/ ad cōpescēdas seuiētis maris pcellas/ deiecit. Sed q in fre-
nis equi erat/ Mediolani nūc in magna eius urbis ueneratiōe seruat.
Extant a sinistris eius basilicæ magna uestigia ædis Veneris, & cu-

Basilica Ses-
soriana.

Titulus cru-
cis.

Sacellū diuę
Helenæ.

Tēplū Ve-
neris/ & Cu-
pidinis.
Amphithea-
trū castrēse.

pidinis/cuius meminit Oui.in fast.ita scribēs. Aut ubi muneribus
nati sua munera mater Abdidit externo marmore diues opus. Fuit
præterea in Exquiliis amphitheatrū Castrense, ut scribit P. Victor.

De Circis/ & eorum forma / & ornamentis.

Circus/locus erat / ubi ludi fiebant/ dispositusq; in forma spa-
tiji oblongi: ita ut in summitate spatiji, ubi equi reuoluebantur
species Hemicycli constituta uideretur. In circuitu uero gradus in-
furgebant in/ quibus spectatores sedere consueuerant. Qualē Virg.
lib. v. æn. signare uidetur. Hinc pius Aeneas/ misso certamine tēdit
Gramineū in campum: quem collibus undiq; curuis Cingebant
siluæ, mediaq; in ualle theatri Circus erat. Vbi equi iuncti curribus
descendentes exciti carceribus ex uno latere Circi decurrerēt, cū ad
summam aduentassent/ se inde diuerterent: ex alio latere recurrentes
ad primam usq; Circi metam uiderentur, ubi equorum cursus ce-
lebrantur. In medio autem spatio dispositæ erant metæ pari in-
teruallo pyramidum. Horatius li. primo Car. Sunt quos curriculo
puluerem Olympicū Collegisse iuuat: Metæq; feruidis Euitata rotis
Quas septies circum lustrare moris erat. Propertius. Aut prius exer-
to deposcit præmia cursu/ Septima q̄ metam triuerit ante rota. In cir-
co aut fiebāt cursus Venatio: & naumachia: In ludis a principe aues
uariiq; generis missilia: & larua quædam appellata Ciceria/ oblongis
malis/ & grandibus buccis/ ingens/ Manduci speciem præbebat. Lu-
di circenses dicti: uel q; in circo fierent: uel quasi circum Enses / ut
scribit Varro. Nam ante facta spectacula/ inter enses/ & flumina/ lo-
cis uirentibus agebant: ubi in medio loco munera ponebant. Equi
uero iūctis curribus currebant. Val. Max. Cum ludis inquit plebeis
quidam paterfamilias per circum flam. priusq; pompa induceretur,
seruum suum uerberibus mutilatum sub furca ad supplicium egis-
set, latino homini ex plebe Iuppiter in quiete præcepit, ut cōsulibus
diceret sibi præfultorem ludis circensibus proximis non placuisse.
Quin immo per quingentos & quinquaginta octo annos. Senatus
populo mixtus spectaculo ludorum interfuit: sed hunc morem Atti-
lius seranus/ & l. Scribonius ædiles ludos matri deum facientes/ po-
sterioris Africani sententiam sequuti discretis Senatus/ & populi lo-
cis magna ipsius Africani inuidia soluerūt. Circi pars prima/ unde
Equi mittuntur Carceres dicūtur. q; equi coarcētur/ ne inde exeāt/

Ludi circen-
ses.

anteq̃ magistratus signum misit. Precipui in Vrbe olim fuerūt Cir-
cus Max. & circus flamminius. Fuerunt & multi alii eiusdem formę
sed nō circi appellati sunt/ut Equiria trigaria hippodromus/de qui-
bus suis postea dicitur.

De Circo maximo/& eius ornamentis.

Tradunt Tarquiniū Priscum designasse locum ludis faciendis
in ualle quę est inter palatium/& Auentinū/Circum maximum ap-
pellatum .a magnitudine, & excellentia, siue ludorū sumptuositate,
qui illuc fiebant, Liuius. Tum primum inquit/ qui nunc maximus
dicitur designatus est locus/diuisa loca patribus, Equitibusq; urbis/
ut spectacula quisq; faceret. Spectauere aut furcis duodenos a terra
spectacula alta sustinentibus pedes . Item foros in circo faciendos
Cloacamq; maximam in foro: Quę spectacula postea in suā magni-
tudinē Cæsar dicti extruxit. Circum max. inquit Plinius a Cælare
dicti. extructum lōgitudine stadiorum trium: latitudine unius: sed
cum ædificiis iugerum quaternum: ad sedem. CCLX . millia inter
magna opera dicamus. Suetonius: Circensibus inquit spatio Circi
ab utraq; parte producto, & in gyrum Euripo addito: Quadrigas, bi-
gasq; & equos desultorios agitauerunt nobilissimi iuuenes . Troia
lulsi turba duplex maiorum, & minorum puerorum. Quem circum
fatis deinde Octavius Augustus exornauit/& in eo circo Aurigas/
Cursores, & interfectores beluarum unū quemq; ex nobilissima iu-
uentute produxit. Sed & troiæ ludum ædidi frequentissimū/existi-
mans clarę stirpis indolē hic innotescere. In quo circo postea diuus
Claudius marmoreos fecit carceres: metas inaurauit/unde equi di-
scedebant, & reuertebantur. Propria Senatoribus constituit loca: p-
miscue spectare solitis/atq; supra Quadrigarum certamina troiæ lu-
sum exhibuit. Antonius Heliogabalus ambitum Circi colūnis, &
auro exornauit:& pauimentum eius fecit ex Chrysocollo: est autem
Chrysocollo dura materies/quę nascitur postq̃ aurum effossum est
ex auro retinet colorem/in cætero est lapis. Addiderunt illi priores
porticus triplici contignatione. Habuit præterea Circus max. præ-
clarissima circum se ædificia, & in primis Templum Consi/quierat
Consiliorum deus, Cuius in honorem Equestres ludos celebrauit
Romulus in raptu Sabinarum: habuit & fanum Veneris/quod
Fabius gurges Consul filius ex mulctatio aere fecit /quibusdam

Chrysocol-
la quid?

ANTIQUITATVM

Aedis Mer-
curii.

Tres aræ
diis Samo-
thracibus sa-
cræ.

Ludi taurii.

Ludi apolli-
nares.

Calices in
circo flam-

matronis stupro damnatis / habuit & ædem cereris / & ædem iuuen-
tutis a Cn. Licinio duumuiro positam. Habuit & templum Mercu-
rii, de quo Oui. in fast. Templum tibi posuere patres spectantia circū /
Idibus / ex illo est hæc tibi festa dies. Erant præterea in eodem circo
tres aræ Diis Samothracibus ad tres colūnas affixæ. Vna diis ma-
gnis: altera diis Penatibus: Tertia diis cœli, & terræ: quibus omnia
orta esse constat. quos Samothraces appellant deos magnos: Roma
suos genios: & penates, urbisq; custodes: quos primus Aeneas tulit
in latium / & in summo honore habitos. Scribit præterea Dion. Traia-
num Imp. Circum Max. augustiore forma instaurasse, Suetonius
tradit deustis utrinq; lateribus ex lapide Naumachiæ Domitiani ex-
structum. Tacitus lib. v. Quæ in Auentino erant incēdio absumpta,
una cum monte fuisse / sicut etiam hodie apparet. Fuit olim in circo
max. Stagnum in susceptiōe aquarū defossum / altumq; pedes denos,
post stagnum ædificatæ sunt porticus: triplici tectura: ubi pauimēta
lapidea, sicut in theatris: Sedilia in superioribus lignea. Erat etiam
circa eundem circum alia porticus extrinsecus unius tecturæ: Offici-
nas in se habens / & habitationes sup̄ eas, per quas ingressus / & ascē-
sus uenientes ad spectaculum, iuxta quamq; officinam / ita uti
nihil turbaret tot millia ingredientium, & abeuntium. Fuit et circū ma-
ximus Regio. xi. antiquæ urbis / ab hoc denominata.

De Circo flamminio / & eius ornamentis.

¶ Circum flamminium in pratis flamminiis conditū scribit Livius
cum inquit Ea omnia in pratis flamminiis acta / quem nunc circum
flam. uocant, & a flaminio Cos. qui ad Trasymenum cecidit appella-
tum scribit Festus Plutarchus in pobl. ita tradit Flamminius quidā
cum Ciuitati agrū reliquisse / equestribus ludis, & uectigalibus eius
fructu urebatur / nam cum pecunia suppeteret / uiamq; flamminiam
munierunt. Varro autem afferit / q; circa campum flamminiū ædi-
ficatus fuerit appellatus, q; ibi ludis tauriis equi circum metas cur-
runt, & bello punico Apollinares ludos institutos scribit Macro-
bius suadente Cor. Rufo xuiro / græco more, & coronatos spectare,
inq; eā rem. xii. mil. æris prætori, & duas hostias maiores xuiris præ-
ceptum est, festus, ludos inquit apollinares populus spectabat stipe-
data, in eodem circo fiebant etiam calices. Vnde Martialis. Accipe
de circo pocula flamminio. De circo autē flam. pertinacissima uulgi

adhuc extat opinio, q̄ is fuerit, quem hodie Agonem nomināt. Eru-
ditiores uero non hunc, sed eum fuisse asserunt, cuius adhuc extat
forma, & ueterum sedilium signa, ubi in medio nunc est templum
sanctæ Catherinę, ubi hodie torquentur funes quod prius dicebat
monasterium. D. Rosæ in castro aureo. Longitudo eius Circi ab edi-
bus nūc. D. Petri Margani, & S. Saluatore in pēsili, usq; ad edes. D.
Ludouici Matthei iuxta Calcaranum/nam id loco nomen a coquē/
da calce inditum, ubi caput circi. Longitudo uero inter turrem nūc
Cetrangoli, & apothecas obscuras. Quod is fuerit circus flam. mul-
tis patet argumentis, sed uuo euidentissimo pediani Asconii testimo-
nio, cum Apollinis ædē describit, cuius uerba hæc sunt, Aedis apol-
linis in Palatio fuit nobilissima, admonendi estis, non illam signifi-
cari, quam post mortem Ciceronis, Cæsar, quem nunc diuum Augu-
stum dicimus, post attiacam uictoriam fecerit, sed illam demonstrari
quæ est extra portam carmentalem inter forum olitorium, & circus
flam. Ea enim tum sola Apollinis ædis. Præterea in circum flam. se-
penumero Romani e proximo capitolio consultandi causa descen-
debant. Cicero pro .P. Sextio. Pacto iam scedere prouinciæ
producti, in circo flam. in concionem ab illa furia, ac peste pa-
triæ/quæ dixerat/uoce/ac sententia probauerunt, Liuius item Ful-
uius Cos. Comitiorum causa Romam uenit, Actū de Imperio Mar-
cellelli in circo flam. est ab æde Apollinis boues duæ fœminæ albę
porta carmentali in urbem deductæ. Per hæc uerba circum, quem
Aganem hodie nominant intelligi nō posse contendunt. Fuerūt
præterea iuxta circum flam. multa, & egregia deorum templa, & in
primis ædis Apollinis cum lauacro in pratis flamminiis. Fuit & ara
Neptūni, de qua Plinius. Ara Neptūni multo manasse sudore in
circo flam. dicebatur. Fuit & ædis Vulcani, in qua pro edituis canes
erant/sacrilegis tantum allatrantes. Fuit & ædis Martis ab Hermo-
lao salaminio architectata. Fuit & iuxta eundē circum ædis bellonę
uersus portam carmentalem ut scribit. P. Victor, ante quam ædem
fuit colūna parua marmorea index belli inferendi, quæ bellica dice-
batur. a qua profecturi ad bellum/hastam/eam partem uersus/in
quam i turi erant/mittere consueuerant, quia longum erat mittere
ad limites hostium. Ouidius in fast. Prospicit a tergo summū breuis
area circum, Est ubi non parua parua colūna notę Hinc solet hasta

Tēplū. s. Ca-
therinæ.

ædis sanct
Saluatoris i
pensili.

Aedis apol/
linis.

Porta Car-
tali.

Tēpla iuxta
circū flam.
ara neptūni
ædis vulcani
ædis Martis

Aedis bello-
næ.
Columna
bellica.

ANTIQUITATVM

Aedes Hercu-
culi magno
custodi cir-
ci flam.

Villa publi-
ca.

In villa pu-
blica interfe-
cta. iiii. mil.
deditorum a
L. Sylla.

manu belli prænuncia mitti In regem / & gentem, cum placet arma
capi, a tergo / non circi sed areæ / uel ædis summū, i. circi summitatē.
Aedis autem bellonæ auctor fuit Appius Claudius cæcus. Idem in
eodem, Hac sacrata die tusco bellona duel' o, dicitur, & Latio pro-
spera semper adest. Appius est auctor Pyrrho, qui pace negata, mul-
tum animo uidit lumine cæcus erat, hæc soror Martis, uel auriga
fuisse creditur. Huic sacerdotes suo sanguine sacrificabant hausto e
uenis brachiorum. Vnde Lucanus: tunc quos bellona lacertis, se qua
monet cecinere deos. Fuit præterea iuxta circū flam, Aedis Hercu-
li magno custodi circi flam, ut scribit, P. Victor ro, antiquitatum fi-
delissimus testis, ita scribens. Regio. ix. Circus flam. ædis antiqua
Apollinis cum lauacro, ædis Herculi magno custodi circi flam, ædis
bellonæ uersus portam Carmētalem. Idem sentire uidetur Ouidius
in fast. cum inquit Altera pars circi custode sub hercule tuta est, Qd
deus euboico carmine munus habet. dedicataq; est ædis a Senatu,
monitu Sybillinorum Car. sub dictatore Sylla, quam dedicandam
probauit, dedicataq; est pridie non. Iunii, & subdit idem Ouidius Mu-
neris est tempus, qui nonas lucifer ante est, Si ritulos quæris Sylla
probauit opus. Alii ante me scribunt ædem herculis custodis, & eadē
bellonæ, fuisse iuxta circum max. Ego uero iuxta circum flam. Ex
Ouidii & P. Victoris testimonio ut supradictum est. Fuit præterea
iuxta circum flam. Villa publica / quam. M. Varro de re rustica fuis-
se innuit sub capitolio in extremo campo Martio eiq; ipsi imminen-
tem, Erat enim uilla publica extra Urbem domus ampla, in qua Le-
gati hostium, quibus neq; ad urbem ingressus, neq; in Græcostasi ho-
spitium concedebatur Romam uenientes recipiebantur, & de publi-
co alebantur. Vnde Liuius Macedones inquit deducti extra urbem
in uillam publicam, ibiq; iis locus, & lautia præbita, & ad ædem
bellonæ Senatus est habitus. Idem in eodem. Q. Fuluius Lega-
tus Scipionis Carthaginieneses Romam deduxit, quibus uetitis
ingredi Urbem, Hospitium in uilla publica, Senatus in æde
bellonæ datus. Vnde per hæc uerba uillam publicam, & ædem
bellonæ, non multum distantes inter se fuisse credendum est sub Ca-
pitolio. In uilla publica præterea Quattuor mil. deditorum ius-
su Syllæ interfecta scribit. L. Florus, Cæcilius uero. ix. mil.
asserit.

De Circo quem nunc Agonem nominant.

¶ Extat hodie pulcherrima Circi forma in medio nunc centro urbis quem Agonem nominant. q̄ in eo olim agonalia fierēt appellatus. quæ erant Iani sacra a Numa rege instituta ad diem .ix. Ianuarii Agonio deo qui rebus agēdis præsidebat, & agonalia eius diei festa erant, Vnde Agonis uocabulum inditum creditur. Nam certamina huiusmodi locis exhiberi solita largo modo Agones uocari consueuerunt. Vnde Suetonius Neronianum agona dixit, uocabatur etiā memoria maiorum nostrorum Circus Alexandri, uel a uicinitate Thermarum ipsius uel q̄ ipse princeps eum Circum instaurauerit. Insedit autem iam ferme omnium mentibus pertinacissima opinio hunc esse circum flamminium ex uerbis Liuii ita scribentis, in prata flamminia/ubi nunc est ædis Apollinis iam tunc apollinarē appellabant, conuenere. Quam opinionem secutus Pandulfus lateranensis ecclesiæ Ostiarius, scribit Hadrianum primum condidisse templum Apollinaris martyris iuxta circum flam. Quæ omnia pediani uerba destruere, & conuellere uidentur. Verum qui pandulfi opinionē postea secuti sunt/non inspexerunt pedianum Asco. ante hos annos repertum sub optimo principe Nicolao.v. cuius pontificatu Poggius florentinus pedianū adinuenit/sed ueniamus ad locorum discussionem si Circus flam. est/quem uerbis pediani supra scripsimus, Circus Agonis/qui hodie omniū pulcherrimus est, quo nomine apud ueteres apellabatur Agonis circus sicut nūc, uel ut quidā opinantur/Equiria a Romulo prius instituta in honorem Martis genitoris/ubi erant circunquaq; amplissima spectacula, & in medio erant metæ sicut in circo max. sed uulgaris opinio est/Equiria fuisse olim ubi nunc est templum sanctæ Mariæ in Aquiro nominis tantum similitudine decepta/cum locus non ab equis/sed ab aquis dictus q̄ esset paludosus, Argumento patet/nam cum tēplum ab Anastasio papa cōderet in fundamētis eius repertæ sunt quædam æræ Anates aquaticæ aues/q̄ nup in eo tēplo uisebantur. Præterea nulla extant illic spectaculorum uestigia præter q̄ profunda tellure/quædam pauimenta/nec circi forma/sicut in aliis hmōi locis/in quibus aliqua adhuc apparent signa. Nam circum ubi Equiria fiebāt oportebat esse spatiosissimum/& amplissimum ad equorum cursum, & spectantiū multitudinē, cuius rei ne uestigium quideꝫ illic appareat

Agonius
deus.

Equiria.

ANTIQUITATVM

præter quasdam colūnas adhuc stantes in proximo templi hortulo
 ubi creditur apud ueteres aliqua fuisse deorum ædis / uel porticus.
 Tēplū isidis Nec desunt qui uelint illic fuisse templum Isidis. Quod in hoc am-
 bitu fuisse satis constat. Quod ibi olim fuerint Equiria alii uiderint
 diligentiores / in his enim locis / ubi ueritas sopita est / unusquisq; se-
 quatur opinionem suam. Optimum profecto illud est iudicium,
 quod plurimorum sententiis confirmatur, & ne libera nobis tri-
 buatur erroris facultas / aliis hæc / & similia inquirenda relinquo.
 Equiria. Equiria inquit Pompeius festus / ludi sunt quos Romulus Marti
 instituit. Quod ludicrum primus apud Elidem græciæ ciuitatem
 cœnomaus ædidiisse fertur, & postea Romulus in raptu Sabinarum /
 nec dum fundatis ædificiis ruraliter Italiæ ostendit, & celebraban-
 tur circa finem februarii, ut scribit Ouidius circa finem, ii. libri fasto-
 rum. Iamq; duæ restant noctes de mense secundo, Marsq; citos iun-
 ctis curribus urget equos, Ex uero positis permansit Equiria nomē,
 Quæ deus in campo præstitit ipse suo. Qui circus quotiescūq; tibe-
 ris inundationibus restagnabat, Equiria in Cœlio monte / in loco,
 Cāpus mar- qui dicitur campus Martialis celebrabantur. Idem in eodem. Altera
 tialis. gramineo spectabis Equiria campo, Quem tiberis curuis in latus
 urget aquis. Qui tamen eiecta si forte tenebitur unda, Cœlius exci-
 piet puluerulentus equos. In eo circo defultorii (ut asserunt) curre-
 bāt equi, Currus uero teste Cassiodoro in epistolis, ab Augusti Mau-
 soleo, sex portis per campum martium, in circum flam. demitteban-
 tur in cursum. Est autem circus siue campus Agonis hodie omni-
 pulcherrimus / & expeditissimus etiam nunc ad equorum cursus,
 lateribusq; stratus, magnificisq; circūquaq; ædificiis conspicuus, ubi
 etiam mea memoria extabant undiq; sedilium signa / quæ nunc pri-
 uatis ædibus occupata, uel destructa non apparent. ubi postremo
 Iouis carnis priuii die ueterum triumphorum Simulacra tota ferme
 spectante urbe celebrantur. ubi etiam Emporium / & Nundinarum
 locus / & obsoniorum, & Scrutorum mercatus. Singulis Mercurii
 (dum licet) diebus per totum annum ex instituto nuper bonæ
 memoriæ. R. D. Guilielmi Cardinalis Rothomagensis nationis
 Gallicanæ.

De circo Cæii / & Neronis in uaticano.

¶ Fuit præterea Neronis circus in uaticano, ubi adhuc erectus uisitur
 Obeliscus

Obeliscus / quem imperita multitudo Iuliam sancti Petri uocat, di-
 catione/ & uicinitate. Vnde Cor. Tacitus ita scribit, Nero princeps
 in ualle uaticana spatium in quo equos ageret haud promiscuo spe-
 ctaculo clausit. ubi & ipse sibi princeps nō nunq̃ aurigabat. Visum
 est inquit Plinius Neroni principi spectaculum harenæ circi cryso-
 colla sterni/ cum ipse aurigaturus esset inducta opificus turba. Fuit
 eodem teste/ is circus Caii & Neronis. Sunt qui tradant in eo ambi-
 tu fuisse olim hortos neronianos ut apparet marmore incisum in p-
 xima sancti Angeli ecclesia a leone. iiii. in cliuo montis cōdita. Hoc
 autem circo dirus Nero dicitur usus ad excrucianos exquisitissi-
 tissimis suppliciis Christianos, & ad crudelitatem honestandā sub-
 ornauit testes, qui assererent incendium quo maxima urbis pars
 perierat/ a Christianis hubuisse exordium/ ut scribit Tacitus. Sunt
 autē in agro uetico multā subterranea nūc antiquitatū uestigia.
 Extat adhuc extra portā castelli inter proximas uineas haud lōge a
 mole hadriana/ exigua circi forma / ex lapide nigro ac duro iā pene
 diruti. Paucisq; noti. Fuerūt & alii nō nulli intra/ & extra urbē, sed
 ex his unus cuius forma ac sediliū uestigia adhuc apparēt inter uimi-
 nalē mōtē/ & exquias iuxta uia suburā/ ubi nūc ē ædis. S. Laurēti in
 fontana/ & S. Euphemie. Alter extra portā maiore iuxta uia labica/
 nam/ & formā aquæ Claudie post mēnia urbis & Cēnobiū. S. Crucis
 in hierusalē/ cuius tm̄ extat forma/ & parietū uestigia inter p-
 ximas uineas/ ubi in medio adhuc in duas cōfractus partes iacet obeliscus
 Fuit & circus ubi fiebāt floralia in mōte quirinali ut supradictū est.
 Itē p-
 ximus huic alius inter Capitoliū uetus & collē hortulorum de
 quo iā dixim⁹. & i eodē colle ad bortos salustianos/ alia circi forma
 quē incolē hodie appellāt gyrolū. ubi iacet Obeliscus in duas cōfra-
 ctus partes. Alius uia momētana satis rudis iuxta uetus bacchi tēplū
 & S. Agnetis. Fuerūt p̄terea Septa trigaria iuxta circū flā. ubi triga-
 ri currebāt eq. Extat hodie circus pene integer/ siue hippodromus sa-
 tis rudis ad sinistrā uie appiē ad ii lapidē/ inter eodē. S. Sebastiaui &
 caput bouis in p̄longa cōualle / q̄ad hos usus clausa / sedilibus iam
 caducis. ab Antonino (ut creditur bassiano) extractus/ ut in eius no-
 mismatibus tali forma cōspiciū. ubi in medio adhuc apparēt metag-
 signa/ & Obeliscus mirē magnitudinis in plures cōfractus partes/ cū
 notis ægyptiorum. ubi olympici olim fiebant ludi / ad exercendos

Ecclesia. S.
Angeli.

Exiguus cir-
cus iuxta
molem Ha-
drianam.
Circus inter
uiuinalē, et
exquias:
Circus extra
portam ma-
iorem.

Septa trigaria.
Hippodromus.

ANTIQUITATVM

Milites p̄to-
riani,
Castra præ-
toriana.

Castra Ra-
uennatium.

Aedis Ca-
strorum.

Singula Ca-
stra.

Cut creditur) milites p̄torianos / qui illic tunc contubernia habebāt. Nā ante Augusti / & Tiberii principatum / milites p̄toriani nulla habebāt cōstituta hospitia; s; ubi necessitas cogebat illuc diuertebāt. Tiberius primus locum constituit; quo oēs diuerterent. Quę res p̄niciosissima imperio fuit / ut ex gestis apparuit. Nā p̄toriani sepe cōiuratione facta / ex uno loco impetum facientes / aut Imperatores occidere; aut Imperium uenale proposuerunt. Quę memoratu sunt horribilia; hanc eis facultatem ad maleficiū suppeditauit cōtubernii eodem loco coacti cōmoditas; & colloquendi in ocio magna licētia. Augustus primus cæterorum cōstituerat v; castra Rauennatiū sub Ianiculo; Misenatiū; & peregrinorum in Cœlio monte / ne dissi milites direptionibus, & rapinis intenti urbem inquietarent. Fuit præterea ipsis castris p̄torianis ædis Castrorum / quę adhuc extat sphaerica forma, quo Senatus nonnunq̄ uocari consueuerat / præsertim cum de abrogādo imperio alicui agendum esset, ut de Maximini patre / & filio scribit Capitolinus; & Gordiani duo; item pater / & filius in æde Castrorum declarati sunt Augusti. Fuerūt olim castra præter p̄toriana; Rauennatium Misenatium; peregrinorum; Tabellariorum; Lecticariorum; Victimariorum; Salgamariorum; & Silicanorum.

De porticibus / & earum structura.

Porticus a porta / uel a portando dicta creditur; propter repentinos imbres; & umbras; ac deambulationis gratia edificabantur uno uel pluribus Colūnarū ordinibus compactę / longa / cōtinuataq; serie dispositę; per quas ambulacra / & gestationes accommodabantur. Excipiebant autem brumales a meridie soles; æstiuas uero a Septentrione umbras / columnis ingentibus / externo / magna ex parte, marmore cōcinnatis. Fuerunt autem porticus apud ueteres / uaria, multipliciq; forma extructę / longę / breuesq;. Milliarię a numero passuum. Stadiatę a stadiis. Item subterraneę Cryptoporticus. Itęq; a structura Corinthiæ / Doricę / & Tuscanicę. Iungebātur porticus omnibus prope publicis; & magnis ædificiis etiam & stabulis / ut est illud in porticibus Stabuli palatini, dedicariq; numinibus cōsueuerant. ut marmore incisum nuperrime legimus. Siluano sancto L. Vallius Solon porticum ex uoto fecit / dedicauitq; Kal. Aprilib. Pisone / & bolano Coss.

De Porticu Liuiæ.

¶ Porticum Liuiam iuxta uiam sacram / ubi nunc sunt ruinae templi pacis fuisse olim scribit Suetonius / cum inquit Templum pacis / ubi ante fuit porticus liuia : & ubi domus Cæsaris dicta. Quam postea Augustus sumptuose nimium ornatam solo æquari iussit . Et illic liuiæ porticum ædificari . Cuius etiam meminit Ouidius in fastis . Disce tamen ueniens ætas / ubi liuia nunc est Porticus : immensæ recta fuisse domus . Quæ porticus Claudia etiam dicta est . Martialis : Claudia diffusas / ubi porticus explicat umbras : Vltima pars aulae deficienter erat / a Nerone euersa / postea uero a Domitiano restituta sub nomine prisco . Cuius pars operiebatur uitis unius umbraculis miræ magnitudinis / ut tradit Plinius cum inquit . Vna uitis Romæ in liuiæ porticibus subdiales ambulationes umbrosis operculis opacat , Eademque duodenis multi amphoris fecunda : ad eamque porticum Vespasianum pacem suam ædificasse memorat .

Porticus
Claudia.Vespasiani
pax.

De porticu Cn. Octauii / & Octauiae sororis Augusti.

¶ Duæ fuerunt porticus satis propinquæ , quæ ex similitudine nominis sæpe errorē fecerunt : Alteram Cn. Octauio eius qui Persem Macedoniarum Regem classe uicit / & de eo triumphauit : & hæc iuxta Pompei Theatrum , Eadem & Corinthia porticus a superstylii qualitate dicta est Plinii testimonio ita dicentis , inuenio a Cn. Octauio factam porticum duplicem ad circum flammam . Quæ Corinthia sit appellata a capitibus æreis Columnarum . Altera Octauiae sororis Augusti ab Augusto uidelicet fratre in honorem eius condita iuxta theatrum filii ipsius Marcelli Ex . C . Marcello geniti / quem illa mortuum usque ad extremum uitæ suæ fleuit . Senecæ testimonio . Nimirum Imperium successor destinabatur : & unde uicesimum agens annus extinctus est : de quo Virgilianum illud Tu marcelluseris . Fecit enim uero Augustus plurima in honorem suorum ædificia , ut Caii & Lucii basilicam : liuiæ porticum . Theatrum Marcelli : porticum ipsam Octauiae : quam cōbustam quoque restituit . Eam namque unice dilexit , quæ ex alia matre prius genita esset / ut scribit Tranquillus . Excitauit & idem princeps porticum satis breuem ad templum Apollinis palatini / marmoreis ornamentis / ac signis ornatissimam / ut scribit Ouidius / & Propertius .

Porticus co
rinthia .Porticus
Octauiae :Porticus
Apollinis
Palatini .

ANTIQUITATVM

De porticu Pompei.

Coragia

¶ Porticus Pompei iuxta eius curiam/ & Theatrū fuisse dicitur. Plinius: huius est inquit in porticu tabula/ quæ ante curiā eius fuerat. Oui. de arte. Tu modo Pompei lentus spatia sub umbra/ Dum sol herculei terga leonis adit. Et uocabatur Ecatonstylon/ quæ cū aliis iuxta ædificiis magnum occupabat a theatro spatium uersus aurorā extant adhuc aliqua uestigia. Vitruuius. Post Scenam inquit porticus sunt constituendæ: uti cum imbres repentini ludos interpellauerint/ habeat populus quo se recipiat a Theatro: Coragiaq; laxamentum habeat ad cōparandum/ uti sunt porticus pompeianæ.

De porticu a. L. Septimio seuerō restituta/
& altera eius nomine condita.

¶ Extat adhuc porticus in uestibulo. S. angeli in piscina a. L. Septimio Seuerō restituta/ multo squallore ac situ deformata/ cū inscriptione. IMP. CAES. L. SEPTIMIVS SEVERVS PIVS PERTINAX AVG. ARABIC. ADIABENIC. PONT. MAX. TRIB. POT. XI. COS. III. & IMP. CAES. AVRELIVS ANT. PIVS FELIX PONT. MAX. TRIB. POT. VI. COS. PROCOS. PP. INCENDIO CONSUMPTVM RESTITVERVNT. Spartianus in Ant. bassiano reliquit inquit & porticū patris noīe/ quæ gesta illius contineret/ & triūphos. nō de hac sed de altera porticu intelligendū puto/ quæ non extat.

De porticu Neronis & cæteris porticibus.

Porticus domitiani.

Portic⁹ philippi.

Porticus Argonautarū,
& Europæ.

¶ Fuit & portic⁹ Neronis triū mil. passuū. Nā Nero (ut scribit Traquillus) Thermas suo noīe/ domū aureā/ & porticū triū mil. passuū mira celeritate p̄fecit/ & portū Antii sūptuosissimis opibus extruxit. ¶ Fuerūt & porticus a Domitiano/ ex lapide phēgite/ ad usū suum exornatæ. de quibus Sueto. Solertior inquit indies porticū / i quibus spatia cōsueuerat/ Parietes phēgite lapide distinxit/ e cuius splendore p̄ imagines quicquid a tergo fieret/ p̄uideret. ¶ Fuere & porticus philippi: de quibus Plinius/ Zeuxidis inquit manu romę Helena est: in philippi porticibus: & in Concordiæ Marſyas religatus/ fuit & porticus Argonautarū/ & Europæ: hæc quidam ita existimant. Sed ego eos impendio decipi arbitror: nam has non porticus fuisse/ sed picturas in aliqua existis porticibus certū habeo/ ut Athenis p̄cile porticus picturis insignis: q̄ animos deambulantū detineret.

ut apud Maronem/atq; animum pictura pascit inani.

¶ Fuit & porticus Metelli ad templum Iouis Statoris. Extat hodie iuxta uiam sacram/& forum/ubi nunc est ædis. S. Laurentii in mirāda porticus cū templo diuæ Faustinae/& Antonini/cuius inscriptio. **DIVO ANTONINO/& DIVAE FAVSTINAE EXSC.** Et in latere fori ubi nunc sunt tres colūnae Porticus Iulia cū templo olim ueneris genitricis: nec desunt qui scribant eas fuisse. xiii. colūnas/ubi in modum basis Domitiani simulacrum collocatum erat, sub quo fluebat rhenus fluuius germaniæ/ quam ipse subtegerat ut postea diceretur. Extat & in proximo capitolii cliuo Concordiæ porticus adhuc integra octo columnarum una structura / opere dorico ut aliqui opinati sunt/ sed templum fuisse non porticū ex inscriptione coarguitur. Videlicet. **S. P. Q. R. INCENDIO CONSUMPTVM RESTITVIT.** ubi de templo non porticu intelligi uidetur nisi forte incensotemplo/porticus immunis ab igne permanferit. Erat prope hāc / & altera multo maior ex opere corinthio/ cuius adhuc extant tres in angulo columnæ ex candido marmore ac striato ubi extat tm̄ tituli postrema pars vcz **RESTITVERE.** Erat. n. ut scribit Tacitus insignis porticus ad ornamentum olim Capitolii Cuius marmora paulo supra nostram ætatē/ sicut pleraq; alia in calcis usum decocta transiere. ¶ Extat hodie in Martio campo in platea presbiterorū iuxta. S. Stephanum de trullio Porticus Antonini pii stadiata (ut creditur) cuius nec principiū nunc/ nec finis apparet multaq; his proximis annis Columnæ cum ornamentis lucri causa diruptę in calcem uersæ dicuntur. ubi & eius templum/ & columna Cochlidis quæ adhuc extat. Fuit & porticus pulcherrima in templo Neptunni iuxta Scepta. Extat hodie omnium pulcherrima & integra/ ante pantheon/ columnis ingentibus & æneis in auratis recti trabibus/ quæ dicitur protyrion. i. locus ante portā templi.

¶ Parauerat præterea Galienus Imp. porticū flāminiam usq; ad pontem miluiū/ ut retrastice fieret/ siue pentastice/ ut primus ordo pilas haberet/ & ante se columnas cū statuis/ secundus / & tertius / deinde diateffaron colūnas/ ut scribit Trebellius. Instituerat præterea Gordianus porticū in campo sub colle millepedū/ ita ut a terra/ parte/ qua millepedū fuerat/ atq; inter eas pariter & spatium pedum quingentorum/ cuius spaciū hinc/ atq; hinc uiridariis esset lauro/ myrto,

Porticus metelli.

Portic⁹ diuæ Antonini et diuæ Faustinae.

Porticus Iulia.

Porticus concordia.

Portic⁹ Antonini pii.

Porticus Pāthei.

Porticus flāminea.

Porticus Gordiani.

A N T I Q V I T A T V M

& buxo frequentata : medio uero lithostrotum breuib. columnis altrinfecus positis/& sigillis per pedes mille, quod esset ambulatorium. ita ut in capite basilica esset pedum quingentorum/ut scribit Capitolinus ingestis Gordianorum.

Porticus ly/
bia.
Porticus cō
stantini.
Porticus
Vipsana.

¶ Fuerunt & aliæ porticus sine numero quarum hodie sola nomina extant / ut porticus libyæ/ubi macellum in exquiliis. Porticus Constantini in regione uiæ latæ. porticus fabaria in auentino/Porticus Vipsana a Vipsano Cos. fronte collega cōdita. Cuius meminit Martialis/& Tacitus/atq; aliæ multæ intra & extra urbem quas longum esset sigillatim describere.

De Colūnis/& earum structura.

Colūnæ dictæ/q; culmina sustineant/unde inter colūnia spatia / quæ inter colūnas existunt. Colūnas/& arcus in honores principum erectas uidemus / non nimiū antiquo inuento; neq; Traiani & Antonini tempore uetustiores / nisi mēianam dixerimus, honoris causa mēenio cōcessam in foro/& colūnam Cæsaris/& alias per paucas; ut infra dicitur: sed eæ ad magnificentiam; aliæ fulciminis causa. Colūnarum autem tria sunt genera. Teretes: quadrāgulæ & striatæ/capita eaz dicuntur Epistylia: pedes/& sustentacula bases: trūcus uero sine his dicitur Scapus; capita earum structura sunt Ionica/dorica/Italica/corinthia/Tuscanica ue extructa, ut docet Vitruuius. Antiqui prius colūniam dicebāt / postea detracta littera columna dicta est. auctore Quintiliano. Columnæ primum in humanam effigiem ad ædificia sustentanda/& in memoriā suorū effigiatæ ut tradit idem Vitruuius libro primo. De origine earū Lacones exercitum Persarum cum superassent/porticum persicam ex manubiis indicem uictoriæ posteris / pro Trophæis constituerunt/ibiq; captiuorum Simulacra barbarico ornatu tectum sustentantia collocarūt Nec non Carinatum/deleto eorum oppido uiris interfectis/ stolas / & matronales ornatus eorum mulieres deponere passi sunt. Sed æternæ seruitutis exemplo / & contumelia passæ. Ideo Architecti artificis publicis designauerunt eorum imagines oneri ferundo collocatas; & ita ex eo argumento uarietates egregias auxerunt operibus. Extant hodie huiuscemodi duo senum marmorea simulacra tectum logiæ sustentantia in antiquis ædibus. D. Columnensium sub monte nunc Caballo. Et quatuor itidem feminarum in hortis nunc. R. D.

Alexandri Card. Cæsarini/iuxta eius ædes Quam quidem structurā barbaricam porticum appellauit plautus. Sunt præterea Columnæ striatę/canaliculis undiq; circumcauatę; Sunt etiam structiles/quæ non ex uno lapide; sed ex pluribus structæ sunt. Extant hodie duę Colūnæ Cochlidum; Traiani; & Antonini pii Imp.

De Colūna Cochlidis Traiani Imp.

¶ Colūna Cochlidis Traiani in foro eius erecta adhuc cernitur: altitudinis pedū. CXXIII. ubi Cochlea interior cum gradibus. clxxxv. cum fenestellis. xlv. In qua circumquaq; extrinsecus spectantur mar more incisę rerum gestarum Simulacra præstantissimi principis miro artificio cęlata: ubi præcipue bellum dacicum; cui apud Parthos bellum gerenti dedicata fuit a Senatu; & eam columnam Traianus non uidit (ut non nullorum fert opinio) Ipse namq; e Persis rediens apud Seleuciam Syriæ urbem fluxu sanguinis extinctus est. Dion. uero gręcus auctor ingentem inquit in foro suo Columnam statuit/siue ut ea pro sepulchro esset; siue ut ostentatio eius operis; quod ille circa forum egit: Cliuus surgebat / quem effossa / quaq; uersus terra / ita complanauit / ut undiq; Colūna conspiceretur. Forum deinde in areę modum locatum mansit; quod Appollodorus architectus / q & Methodium / & Gymnasium / eo iubente / struxit. Solus hic omnium Imperatorum intra urbem sepultus; cuius cineres & ossa in urbem relata in eadem colūna condita dicuntur aurea pila / cum eius imagine; quæ superstaret foro; ab se extracto / cuius scriptio huiusmodi in eius columnæ base legitur.

¶ S. P. Q. R. IMP. CAES. DIVI NERVE. F. TRAIANO AVG. GERMANIC. DACICO PONT. MAX. TRIB. POT. XII. CCS. XI. PP. ADDECLANDVM QVANTAE ALTITVDINIS MONS & LOCVS EST EGESTVS.

Iungebatur antea Quirinalis Capitolino iugo; & ea pars / ubi forum / & Columna est cochlidis solo æquata fuit / ne locus suo spatio fraudaretur. Hic primus externus; & deinde alii ad Imperium promoti. Hic primus (ut quidam uolunt) barbā nutriuit non nulli Hadriano ascribūt / quod uerisimilius est ut in eius nominibus apparet. quod & posterī fere omnes principes secuti sunt, cum antea quotidie rasitarent / ut legitur de Augusto. Fuit aut Traianus tantę mansuetudinis / ut non tanq; principem cū suis ciuib;

A N T I Q V I T A T V M

sed tanq̃ socium se gesserit/unde in creatiōe principum ro. acclamatum fertur /felicior sit Augusto: ac Traiano melior: nec Hadriano deterior. Hic ex omnibus Imp. optimi cognomen ex, S. C. meruit, ut in eius nomismatibus uidere licet.

De Colūna Cochlidis Antonini pii Imp.

¶ Altera Cochlidis Columna in campo Martio adhuc extat/ quam Antoninus pius Imp. sibi erexit/altitudinis pedū. CLXXVI. cum interiore Cochlea, & gradibus. CIII. fenestellis. LVI. Incendio nūc mutilata, & cōquassata cernitur. ubi res gestę Antonini undiq; marmore incisę spectantur: maiusculę/ac prominentiores q̃ in Columna Traiani: cui moribus/& uirtute similis fuit. Qui etiam religione, pietate, gratia, Clementia/iustitiaq; cum Numa pompilio cōparari potest: tantęq; modestię fuit, ut sepius illud Scipionis dictū usurparet/ malle se unum ciuem seruare/q̃ mille hostes occidere. In cuius colūnę summitate nudū simulacrum collocatū erat, ut in eius nomismate uidere licet. ab ipsa colūna/ regio nunc Colūnā/ ubi ea erecta cernitur/nomen accepit.

De Colūna Cochlide porphyretica.

¶ Tradunt & Columnam cochlidem porphyreticam ex urbe roma constātinopolim aduectam a. M. Aurelio Constantino/ qui cū multa ad ornatum nouę urbis conquisisset/ Cochlidem etiam porphyretici lapidis ex urbe Ro. ad uehendam curauit. Cui statuam suam/ & Clauum unum Christi redēptoris in signem posuit. Quę post multos annos/regnante Alexio Comneno uolentia uentorum cecidisse fertur. Diuus Hieronymus scribit Constantinum nudasse urbes/ ut Constantinopolim ornaret. Constituerat præterea Antoninus Heliogabalus Imp. Columnam unam ingentem dare ad quam ascenderetur intrinsecus/ ita ut in summo Heliogabalum deū collocaret, Sed tantū saxum nō inuenit/ cui id de Thebaide adferre cogitaret, ut tradit Lampridius. Fuit & Columna Cæsaris / lapidis numidici XX. pedum/ ubi sculptum erat PATER PATRIAE. Fuit & in foro Columna/ quę uocabatur Milliarium aureum: & Columna Mcenia iuxta basilicam. Et Columna lactaria in foro olitorio, ut supra dictum est.

Colūne Cæsaris.

Colūna Mcenia.

Colūna Lactaria.

De Obeliscis: & eorum forma.

Obeliscus lapis est / figuram metę sensim proceritate in excelsum

conſurgēs/paulatim gracileſcens, ſpecie quadrata / in uerticem p-
ductus/angultum, manu leuigatus artificis, gręcam habens Ety-
mologiam, de quo ſatis multa Plinius / & Amianus Marcellinus,
fuerunt autem romę Obeliſci magni ſex: duo in circo max. maior
CXXXII. pedum: minor uero. LXXXVIII. Vnus in uaticano
qui ſolus nūc extat pedum. LXXII. unus in cāpo Martio, LXXII.
Duo in mauſoleo Auguſti pares / ſinguli pedum. XLII. Obeliſci ue-
ro parui. XLII. & in pleriq; ſunt notę Aęgyptiorum. Vnde Corne-
lius Tacitus/primi inquit per figuras animalium Aęgyptii ſenſus
mentis effingebant, & antiquiſſima monumenta memorię impres-
ſa in ſaxis cernuntur: & litterarum ſe inuentores perhibent. Chera-
mon philoſophus ſcripſit Hieroglyphica: ad huc Romę conſimiles
lřę uiſunt in minore Obeliſco/ & qdam iuxta pantheon Agrippę.
Plinius libro. xxxv. nat. hiſt. Trabes inquit e lapide ſimite fecere
reges quodam certamine / Obeliſcos Solis numini ſacratos/radiorū
eius argumentum in effigie eſt. Primus omnium Obeliſcum Rex
Mythres inſtituit. Octauius Auguſtus duos admirandos ex urbe
ęgyptiorum Heliopoli tranſtulit, Quorum unus in Circo max. cō-
ſtitutus pedum. C. XXII. omnium maximus / qui fuerit in orbe,
ob magnitudinem nunquam erectus / qui nunc in medio eo circo
multa tellure obrutus iacens / magnam ipſius circi partem occu-
pat / in duas partes olim cum erigere uellent in molitione confr-
ctus dicitur a Semiferreo Rege ante exciſus. Alter uero minor pe-
des. IX. in Martio campo locatus: de quo idē Plinius / Is inquit Obe-
liſcus / qui in campo Martio. C. X. pedū a Merofotide inſcriptus eſt.
Ambo rerum interpretationem ęgyptiorum philoſophię continēt:
cui ipſe addidit admirabilem uſum ad deprāhendendas ſolis um-
bras dierum/ac noctium magnitudines: cuius uertici auratam pilā
Manlius mathematicus addidit / cuius ſummitate umbra colligere-
tur, ſtrato lapide ad Obeliſci magnitudinem / cui par fieret umbra/
rum effectus, qui hodie in multas partes confractus atq; terra obru-
tus iacet ad radices Citatorii montis uerſus tiberim. Quem nuperri-
me detectum uidimus / una cum baſe in qua talis legit inſcriptio.
CAES. DIVI. F. AVGVSTVS PONT. MAX. IMP.
XII. COS. TRIB. POT. XIV. AEGVPTO IN POTES-
TATEM POPVLI RO. REDAC. SOLI DONVM DEDIT

Obeliſcus
Solis in cā-
po Martio.

ANTIQUITATVM

Obeliscus
lunæ.
Gyrulus.

Obeliscus
in Vaticano

Alter uero Obeliscus lunæ dicatus adhuc cernitur in colle hortulorum in hortis Salustianis (qui locus gyrulus ab incolis nunc dicitur) cōfractus iacet, ut supra dictum est. Duo in Augusti mausoleo pares / quorum alter inter ruinas inuentus nuperrime effossus est iuxta ædem sancti Rocchi / ubi nunc in media uia iacet confractus. Alter inuentus nec effossus post ædem sancti Rocchi. Tertius in uaticano solus hodie erectus cernitur in Capii / & Neronis circo / unus omnino fractus in molitione eius (ut tradit Plinius) quē fecerat Setotidis filius / Nicoreus eiusdem remanet Centum cubitorum, quem post cecitatem uisu reddito ex oraculo Soli sacrauit. Abies admirationis præcipuæ in naui / quæ ex ægypto Capii principis iussu Obeliscus diuo Augusto / & diuo Tiberio in uaticano circo statutus / quatuorque truncos lapidum ad sustinendum eum adduxit / qua naui nil admirabilius uisum in mari certum est. Centum uiginti modii tunc lætis pro Saburra ei fuere. Cuius ab uno latere talis extat inscriptio. **DIVO CAESARI DIVI IULII. F. AVGVSTO. F. CAESARI DIVI AVGVSTI. F. AVGVSTO TIBERIO SACRVM.** Ab altero latere. **DIVO CAESARI DIVI AVGVSTI. F. TIBERIO SACRVM.** Quem hodie Obeliscum Iuliam sancti Petri a propinqua eius basilica imperitum uulgus appellat. Duo parui nunc cernuntur erecti / quos apices magnorum confractorum esse puto. Alter in Capitolio in hortis aræ coeli. Alter in platea sancti Machuti haud longe a pantheo. Vnus item extra moenia urbis & templum sanctæ Crucis in Hierusalem inter uineas / ut supradictum est. Vnus ingens ac pulcherrimus iuxta uiam appiā ad ii lapidem in hippodromo inter sanctum Sebastianum nunc / & Caput bouis in multas partes confractus / ubi hieroglyphicæ incisæ sunt litteræ. ubi adhuc extant signa metarum in medio circo per longum ordinem dispositæ / erant enim septem mætæ propter septem planetas medius erat Obeliscus / qui dicatus erat Soli, cæteræ mætæ a dextris, & sinistris / cæteris planetis. Theophrastus tradit Regi Aegyptiorum a babylonio Rege Smaragdum missum quatuor digitorum longitudine, trium latitudine. Et fuisse apud eum in Iouis delubro Obeliscum, quatuor Smaragdis cubitorum altitudine, latitudine uero in una parte quatuor, in altera duorum. Multa præterea Obeliscorum fragmenta uidentur hodie per

totam urbem. Sed maxime inter templum sancti Machuti & proximam ædem sancti Nicolai de forbitoribus.

De pyramidibus & earum amplitudine/ & forma.

¶ Pyramides dicuntur quadratæ moles instar inualescentis flammæ, in acutum surgentes & ab igne ex græca etymologia originem hñt. Quæ prius in egypto constitutæ sunt. De quibus Plinius/ Dicantur inquit/ & Pyramides in eadem egypto regum pecuniæ ociosa, ac stulta ostentatio/ ne pecuniâ successoribus/ aut æmulis insidiantibus præberent/ aut ne plebs esset ociosa/ uestigiaq; complura inchoatarum extant; una est in Arsinoe urbe/ una in Memphi non procul a Labyrintho; Quarum meminit Cornelius Tacitus ita scribens. Cæterum Germanicus miraculis intendens animû/ præcipuum Memnonis Effigies fuit/ ubi radiis Solis ita uocalem sonum reddens inter uix peruias harenas, instar montium eductæ pyramides certamine, & operibus regum. Quos imitati deinde Romani non nullas eiusdem formæ/ uerû longe minoræ sepulchrorum gratia extruxerunt.

De Sepulchro. C. Cestii. vii. uiri Epulorum.

¶ Extat hodie ex omnibus una prope integra marmoreis ornamentis pulchre extructa in mediis nunc moenibus urbis iuxta portam. S. Pauli in Sepulchrum. C. Cestii septem uiri Epulorum erecta/ ut pedales litteræ in ea mole incisæ indicant cû inscriptione huiusmodi.

C . CESTIVS . L . F . POB . EPVLO . PR . TR . PL .
VII . VIR . EPVLONVM .

Extant infra multo minores litteræ uidelicet

OPVS ABSOLVTVM EX TESTAMENTO DIEBVS . CCCXXX .

ARBITRATV

PONTI . P . F . CLAMELAE HEREDIS ET PONTI . L .

Sunt & aliæ litteræ uersus testaceum montem/ quæ propter frutices/ & putrem situm legi nequeunt. Epulones inquit Cicero lib. iii. de oratore dicebantur qui epulas Iouis/ cæterisque diis instituendi potestatem habebant/ quam hodie metam imperitum uulgi Sepulchrum Remi appellat/ secutum (ut arbitror) opinionem/ qua etiam deceptus est. D. Franciscus Petrarcha/ alioqui doctissimus/ uir poeta/ & orator magnus/ qui scribit in quadam epistola fuisse sepulchrû Remi/ quod ideo addidi/ ne quis uulgi magis famam sequeretur/ q̃ historiam, quæ rumore utiq; uulgi uerius reperitur. Nam Remus,

ANTIQUITATVM

Pyramis in
vaticano ab
Alexandro
vi. diruta.

Sepulchruꝝ
Scipionis.

ut scribit Liuius, & Dionisyus in auentino unde locus a Remo Remuria dictus est, uel q̄ is ibi sex uiderit uultures.

¶ Fuit & altera pyramis longe maior sub uaticano ac iuxta molem Hadrianam/quam nuperrime Alexander. vi. destrui iussit/ ut recta linea dirigeret uiam/quam ipse nouam excitauit a porta castelli ad portam palatii uaticani/seu uerius ut obicem a Castro. S. Angeli remoueret / quo magna acies hostium tuta tegi poterat. ¶ Fuit olim ea pyramis marmoreis ornamentis satis ornata apud ueteres ex quibus Donus papa primus strauisse dicitur atrium basilicæ. S. Petri. Quam quidem molē Scipionis sepulchrū fuisse olim scribit Acron in Epodo Horatii cuius inquit. Deuicta enim Carthagine uirtute Scipionis africani/cum Afri aduersus Romanos denuo rebellarent/cōsulto oraculo responsum est, ut sepulchrum Scipionis fieret: qđ Carthaginem respiceret, tunc leuati cineres sunt de pyramide in uaticano constituta/& humati in sepulchro eius in portu/ ut Carthagines respiceret. Tam & si gentile Scipionum sepulchrum fuisse uia appia satis constat / ut infra dicitur. Visuntur hodie plæræq̄ alix pyramides / siue metæ longe minores / ac semidirutæ extra urbē iuxta uias publicas p̄sertim iuxta flamminiam/Salarĩā/& appiam.

De metis & earum forma.

¶ Meta congeries siue strues in acutum tendens / ceti turbo inuersus teretis formæ/plura habet significata/sunt autem magnæ/& paræ, paruis quidem utebantur pro terminis agrorum / & uiarum, erant & Circorum metæ, ubi quadrigæ cursum circumflectebant. Extat adhuc extra urbem in uia appia ex tyburtino lapide extructa spherica forma/sine apice meta cognomento nunc caput bouis/q̄ illic undiq̄ bubulorū capitū simulachra lapide cælata uidentur, cui⁹ instar in mole Hadriana nūc cernitur. Quod sepulchrum Metellæ uxoris Crassi fuisse olim breuis illic inscriptio ostendit.

Sepulchruꝝ
Metellæ.

CAECILIAE Q. CAECILII. F. METELLAE CRASSI.

Fuit olim uia appia ueterum sepulchris a dextris/& sinistris frequentissima, ubi adhuc multa antiquorum semidiruta/& obsoleta monumentorum uestigia, suis nunc nudata ornamentis apparent. Cicero An tu egressus inquit porta capena/Collatini Scipiorum/Seruiliorū Metellorum sepulchra uides, miseros putas illos? In eadem appia uia. vi. ab urbe lapide ipsius. M. Tullij & Tulliorum monumenta fuere.

fuere, ubi inscripta marmora ante hos annos plurima resecta sunt. Sepulchra enim apud ueteres erant extra urbem. Vnde lex. xii. tabularum: in urbe ne sepellito ne ue urito, Item de lege sepulchrorum Cicero. ii. de legibus in urbe inquit sepeliri lex uetat/ & decreta pontificum collegia non esse ius loco publico fieri sepulchrum. Nostis extra portam collinam ædem honoris & aram in eo loco fuisse memorie proditum est: ad eam cum lamina fuisset inuenta in ea scriptum domina honoris, ea causa fuit ædis eius ædificandæ, sed cum multa in eo loco sepulchra fuissent, exarata sunt: Statuit enim collegium locum publicum non potuisse priuata religione obligari. Sepulchra olim non modo sibi nobiles Ro. constituebant/ sed libertis libertabus & amicis, posterisque suis, ut legitur de Ennio poeta apud Ouidium. Ennius emeruit calabris in montibus ortus, Vicinus poni Scipio magne tibi. Cicero in oratione pro Archia poeta / Carus inquit fuit africano superiori noster Ennius, Itaque in sepulchro Scipionum putatur is esse constitutus/ & marmoreis laudibus. Cõsimili prope honore. D. brutus Accium poetam decorauit/ qui illius carminibus teplorum & monumetorum suorum aditus exorauit. Sepulchrorum enim magna olim romanis cura fuit/ qui publica monumenta pauperibus & seruis/ ubi conderentur/ ædicabant. Quin & brutis animalibus/ ut legitur de equo. l. Veri cui mortuo sepulchrum in uaticano fecit, De sepulchris multa Augustinus & Ambrosius: qui dicunt esse potius danna uinorum q̃ præsidia mortuorum.

De cœmiteriis.

Postera etas æmulatione quadam illorum ueterum condidit subterranea Cœmiteria/ ubi mortuorum cadauera sepeliuntur: & christianorum est institutum. Cœmiteriũ grece/ latine dormitoriũ: siue quietis locus dici potest: Extant hodie eorum uestigia extra urbem iuxta uias publicas/ Cœmiterium Comodillæ/ uia ostiensis iuxta basilicam s. Pauli. Cœmiterium Domitillæ uia ardeatina iuxta, s. petronillam, Eadem uia Cœmiterium balbinæ, priscillæ & basilei. Cœmiterium prætextati uia appia/ apud. s. Ianuarium. Eadem quoque uia Cœmiterium Calixti/ ad ædem nunc. s. Sebastiani. Cœmiterium Cyriacæ uia tyburtina ad. s. Laurentium extra muros. Priscillæ item uia salaria. apud. s. Siluestriũ, eadem uia Thrasonis, & basyllæ, Itē apronia ni ad cliuum cucumeris, Cœmiteriũ Calopodii uia Aurelia/ apud. s.

A N T I Q V I T A T I V M

Calistum. Coemiterium ad insalatas uia portuensi iuxta. S. felicem. Coemiterium inter duas lauros uia labicaria. Item iuxta. S. bibianā adursum pileatum; fuerunt & multa alia quæ breuitatis causa omitto. Extat hodie frequēs Coemiterium Campi Sancti iuxta basilicam S. Petri in uaticano. De Septizoniis.

¶ Duo fuisse apud ueteres Septizonia inuenio, sed ambiguitas est de loco/ & uocabulo; uetustioris meminit Plinius, & Septisoliū uocat. Item Strabo. Suetonius etiā in Tito/ cū inquit, Natus est Titus. iiii. Cal. Ianuarii insigni anno Caiana cede prope Septizoniū/ sordidis edibus/ Cubiculo paruo/ & obscuro/ manet adhuc/ & ostenditur. Itē apud sacras litteras ita scriptum est, Transeunti apostolo Petro ante Septisolia in uia noua/ cecidit fasciola/ e suppurato/ diuturna compede/ crure, unde crediderim Septizonium/ quod nūc semidirutum extat instauratum fuisse a Septimio Seuerō Imp. uel nouum/ iuxta uetus Septizonium ab eo excitatum/ satis constat utrūq; fuisse uno in loco uel parū inter se distans iuxta uiam nouā; de quo alius Spartianus ita scribit/ Cum Septizonium faceret/ nihil aliud cogitauit/ q̄ ut ex Africa uenientes suum opus cernerent. i. regium atrium ab ea parte facere uoluisse peribetur, quod ē post Alexander Seuerus cū uellet facere ab Haruspibus dicitur prohibitus/ cū hoc sciscitatus/ non litasset, est enim moles alta inter Palatium/ & cœlium montem assurgens. Cuius triplex extat Etymologia; uidelicet Septizonium a septem Zonis/ siue septem lineis. Septodium a septem uiis Septisolum a septem solariis; siue cōtignationibus/ quarum signa adhuc extāt in fractura lapidum ab imo usq; adsumum. Sunt ibi tres ordines colūnarū innicem suppositi in modū porticuū; moles ipsa male se sustinēs iā iā lapsura corruet; ubi in frōtispirio litterę caducę sunt cū titulo haud integro. C. TRIB. POT. VI. COS. FORTISSIMVS NOBILISSIMVSQ. iuxta quē locū fuit olim ædis, S. Lucię ad septisolia titulo Cardin. ubi Gregori⁹. ix. Pōrifex creatus est. De Colossis & eorum forma.

¶ Colossus uocabulum est græcum/ ab heberando aspectu (ut tradit Suidas) uel ut scribit Pompeius/ a Colosso primo cōditore; diciturq; alta/ membrosaq; statua. Plinius ita inquit Mirumq; mihi uidetur cum statuarum in Italiam tam uetus origo/ potius lignea/ aut futilia deorum simulacra indelubris dicata/ usq; ad deuictam Asiam, unde

irrepxit Inxuria. Moles quippe excogitaras uidemus statuarū/quas Colossos uocant turribus pares. ¶ Talis est in Capitolio Apollo translatus ex apollonia ponti urbe. xxx. cubitorum/ quingentis de talentis factus. Talis est campo martio Iuppiter a Claudio Cæs, dictus, qui decoratur Pompei Theatri uicinitate. ¶ Ante omnes autē in admiratione fuit. Solis Colossus Rhodi, quem fecerat Chares lyndius. lxx. cubitorum altitudinis terremotu prostratus iacens quoque miraculo est. Pauci pollicem eius amplectuntur, Maiores sunt digiti, quā plerūque statuarū/ uasti specus hiāt de fractis membris, Spectantur intus magnæ molis saxa, quorum pondere illud stabiliuerat constituens. xii. annis effectum. ccc. talentis. Quidam tradunt Colossum hunc Sarracenos demolitos/ cum illuc nauigarent/ & ex eius ære noningentos camelos onustos tulisse. Sunt alii in eadem urbe Colossi centum numero, sed ubi singuli fuissent nobilitaturi locū. ¶ Facti-
rauit Colossos & Italia uidemusque certe Apollinem in bibliotheca templi Augusti tuscanicum. l. pedum a pollice. Dubium/ ære nobiliore/ an pulchritudine. ¶ Fecit & Q. Seruilius Iouem/ qui est in Capitolio/ amplitudo tanta/ ut conspiciatur a latiori Ioue. Habēt in eodem Capitolio admiratione/ quæ. P. Lentulus alterum a Charete supra dicto factum. ¶ Alterum fecit Decius comparatione tantū uictus ut artificium minime probabilis artificis uideatur. ¶ Verum omnē amplitudinem eius generis statuarū uicit ætate nostra Xenodorus Mercurio facto in ciuitate Galilæ Aruernis per anno. x. pedum, cccc. in magno pretio, Is postquā satis ibi artem probauerat, Romā accitus a Nerone, ubi destinatum illius principis Simulacrum / Colossum centum uiginti pedum magnitudine, quē constituit in domo aurea De quo Martialis. Hic ubi sidereus proprius uidet astra Colossus, & subdit, Inuidiosa feri radiabant atria Regis, qui dicatus solis uenerationi est: dānatis scæleribus illius principis. Ea statua indicauit interisse fundendi æris scientiam. Cum uero largiri aurum: argentūque paratus fuisset, & Xenodorus sciētiam fundēdi cælandi que nulli uerere postponeret. ¶ Fuit & Colossus Domitiani in foro/ de quo papinius Quæ sup̄ iposito moles gemiata Colosso stat latius cōplexa forū Fuit præterea Colossus scopæ i templo bruti callaici apud circū ad labicanā portā eūti. Tradūt, & in ægypti labyrintho Colossus fuisse Serapis ex Smaragdo digitorū. xi. ex omnibus hodie æris Colossis nihil extat

Apollo trās
status ex apollonia pō
ti vrbe.

Colossus solis Rhodilxx. cubitorum

Apollo i bibliotheca templi augusti.

Latiaris Iuppiter.

Colossus neronis

Colossus Domitiani

Colossus Scopæ.

ANTIQUITATVM

publice præter unius caput/manum ac pedem in Capitolio pro edi-
bus cōseruator. Fuerunt et statuæ/ & colossi marmorei turribus pa-
res/ quarum capita/pedesq; & fragmēta p totam urbem cernūtur. Iuue-
nalis/Et de marmoreo citharam suspende colosso.

De Statuis & Simulacris.

¶ Statuæ a statuēdo dictæ/ & sunt simulacra, uel cærea, uel eburnea,
uel marmorea, uel ex alia quacuncq; materia/ imagines uero uel cæ-
reæ/ uel pictæ. Sueto, in Tiberio/ Statuas/ atq; imagines/ nisi pmitten-
tem se poni phibuit. Statuarum artē inquit Plin. familiarē fuisse quoq;
& uetustā Hercules ab Euādro sacratu in foro boario / q triūphali
uocat / atq; p triūphos uestitū habitu triūphali; & Ianus geminus a
Numa rege dicatus. Cicero philip. viii. Maiores nri inquit Statuas
multis decreuerūt/ sepulchra paucis. Sed statuæ intereūt tēpestare,
ui, uetustate. Sepulchrorum at sanctitas in ipso loco est, q nulla ui mo-
ueri, neq; deleri potest; atq; uti cætera extinguunt / sic sepulchra fiunt
sanctiora uetustate. Fuerunt in urbe olim statuæ sine numero/ & pe-
destres/ & equestres, ex omni materia, sed præsertim marmoreæ. quæ
hodie si quæ extāt p maiori parte cōminutæ, ac naribus p̄sertim muti-
latæ apparēt/ ui/ casu/ uel tēporis iniuria/ aut uetustate. Ex eq̄strib; una
t̄m extat cærea in laterano habitu/ & gestu pacificatoris. Eāq; M. Aure-
lii/ antonini esse tradūt/ siue. L. Veri ut in eius nomismatib; s̄litudo
satis exp̄sse patet. nec desunt q asserāt eā esse. L. Septimii seueri / quā
post adeptū imperiū sibi extruxit ex sōnio qd uiderat/ ut scribit He-
rodianus græcus auctor. Quæ statua cū nō satis digno loco cōstituta
esset/ a Sixto. iiii. base marmorea honestat. Fuit p̄terea statua eq̄stris
Cæsaris dict. in foro ante Veneris genitricis ædē/ in qua sex dactylo-
thecas cōsecrauit. Vtebatur inquit Suetonius equo insigni/ pedibus
ppe humanis/ & in modū digitorum unguis scissis ateriorum pedū. quē
natū apud se Haruspices imperiū orbis significare dño pnūciaissent
magna cura aluit, nec patientē sessoris alterius primus ascendit/ cu-
ius instar pro æde Veneris genitricis dedicauit. Idem ferme scribit
Plinius. idēq; prope de bucephalo magni Alexādri equo tradit. Fuit
in eodē foro statua aurea Domitiani/ sub qua fluebat (ut in eius no-
mismatibus apparet) simulatus Rhenus fluiuius germaniæ/ quā ipse
subegit/ ut uideri uoluit/ unde & germanicus dictus est. Papinius i
siluis. Dextra uetat pugnare; leuum tritonia uirgo; nō grauat. Erat, n-

Hercules ab
Euādro po-
situs habitu
triūphali.
Ianus gemi-
nus.
Sepulchro-
rum sctitas.

Statua .M.
Aurelij An-
tonini siue
L. Veri.

Statua eque-
stris Cæs.
Equus Cæs.

Statua eq.
Domitiani.

ipsa statua in foro iuxta lacum curtiū in solida mole collocata. unde paulo inferius. Par operi sedes. Fuit autem ut multi existimant pal-
 ladis templum turris illa/ quæ adhuc extat ante porticum Faustinae
 quæ corrupto uocabulo pallara pro palladia uulgo pronunciatur.
 ubi nunc quadrupedum uestigial exigitur in campo/ ita hodie locus
 a negotiantibus uocatur. Domitianus (ut scribit Tranquillus) non
 sinebat sibi poni, nisi auream/ aut argenteam statuam/ ac deum etia;
 se uiuente coli. Fuit etiam equus Traiani in foro suo, & eodem foro
 ro. Statua equestris Constantini Imp. & aurea imago Syllæ ante ro-
 stra cum titulo IMPERATORI FORTVNATO. Fuit & Q.
 Marcii statua equestris/ in foro dicata/ quæ ante templum Castoris
 posita erat. Fuerunt præterea per totam urbem Equi ænei deaurati
 numero. xxiiii. Eburnei. xciiii. De statuīs uero satis multa scribit Pli-
 nius libro. xxxvi. nat. hist. Qui tradit Romæ simulacrum primū ce-
 reri ex peculio Sp. Castii; quem regnum affectantem pater ipsius
 interemit. Moris fuit græcorum nudas ponere statuas/ Romanorū
 uero tunicatas: At Romuli/ & Camilli sine tunica, & ante eadē Casto-
 ris fuit. M. Tremellii Equestris togata. Fuit & M. Attii Nauii ærea
 statua uelata in foro a Tarquinio posita; & Horatii Coclitis statua i
 Comitio, & Mutii & Clæliæ uirginis antiquissima in summa sacra
 uia imago insidēs equo. Fuit & statua Neuii poetæ de qua notatū est
 ab auctoribus Attium poetam in Camenarum æde maxima forma
 statuam sibi posuisse cum breui ipse esset forma. Item Romæ extra
 portam capenam in Scipionum monumento tres statuae sunt, duæ
 P. & L. Scipionum, Tertia. Q. Ennii poetæ. Plinius libro. iii.
 nat. hist. Prior inquit Africanus. Q. Ennii statuam sepulchro suo
 imponi iussit. Immo uero spoliū extrema orbis parte raptū in cinere
 supremo eius poetæ titulo legi. Iuniū brutum etiam prisci Romani
 ex ære finxerunt medium inter reges ensē strictum tenentem, q̃
 is constantissime Tarquinius euertisset. ubi scriptum erat.
 VTINAM NVNC BRVTE VIVERES. Fuit & in
 Capitolio Aemilii lepidi pueri statua bullata, & prætextata ex. S.
 C. posita, q̃ hostem in acie interemisset: & ciuem seruasset.
 Fuit & in eodem monte. L. Scipionis statua Clamydata, & crepi-
 data, q̃ eo habitu aliquando usus erat, effigiem suam poni uoluit.
 Fuit & pedestris statua Syllæ, de qua Cicero philip. ix. Siquis ē inq̃t

Templum
Palladis.

Equus Tra/
iani.

Statua eq.

Cōstantini.

Statua eq.

Q. Marcii

Equi ænei

deaurati.

Eq eburnei

Simulacru;

primū ro/

mæ Cereri

positum.

Tremellista

tua eq.

M. Nauiista

tua aurea in

foro.

Statua Mu-

rtii & Cloe /

liæ virginis.

Statua neuui

Tres statuae

in monumē

to Scipionū

Statua ennii

poetæ.

Iunii Bruti

Simulacru.

Statua æmi/

lii pueri bul

lata/ & præ/

textata.

Statua pede

stris Syllæ.

A N T I Q V I T A T V M

quatuor sta-
tuæ legato-
rū in rostris
Concordiæ
signum.
Fœminarū
exempla.
Q. Claudicæ
statua.

Augusti Si-
mulacrum.
Simulacruꝝ
L. Septimii.
galienimp.
Colossus.

Alexā dri se-
ueri.
Statuæ co-
lossæ.

sensus in morte/ænea statua futura/ & ea pedestris magis q̃ in auro/ta equestris:qualis.L.Syllæ prima statua est. Fuerunt & in rostris quatuor statuæ legatorum / quos Lartēs Tolūnius Veiētorum rex interfecit: iis enim maiores nostri, qui pro re pu. mortem obierunt pro breui uita diuturnam memoriam reliquerunt. Fuit & Concordiæ Signum, quod. Q. Martius fecerat, idq̃ in publico collocauit, quod. C. Cassius censor in curiam transtulit. Erant & fœminarum exempla inquit Suetonius, & in Claudia familia/ quæ nauem cū sacris matris deum ideæ adherentem tiberino uado extraxit, cuius statua in templo matris deum reposita/ bis incendio æde consumpta remansit integra/ & inuiolata. Fuit & simulacrum Augusti in summitate eius Mausolei positum. Item. L. Septimii simulacrum in eius Septironio. Itē in colūna cochlidis Traiani, necnon Antonini pii in summitate / collocata Simulacra/ ut in eorum nomismatibus apparet. Cœpit & Galienus Imp. statuam Colosso duplo maiorem solis habitu/ sed preuentus morte non absoluit/ quā in summo Exquiliarum uertice collocare constituerat. ut undiq̃ conspiceretur / ut scribit Tremellius pollio. Alexander seuerus ex porphyretico lapide opus in palatio instituit/ multasq̃ in urbe statuas colossas locauit. artificibus undiq̃ conquisitis. præterea uero in atriis magnorum ciuium seruabantur/ in cæris expressi uultus singulis exponebantur in atriis / ut essent imagines quæ comitarentur gentilitia funera, Ouidius in fastis. Perlege dispositas generosa per atria cæras. & poeta satyricus. Tota licet ueteres exornent atria cæra. Stemmata uero lineis disponebant ad imagines pictas. Præterea opere præcium est, ac scitu dignum q̃ apud ueteres ita statuæ formabantur / ut capita tolli / ut alia substitui possent/ ut docet Plinius/ cum inquit / Surdo statuarum discrimine capita permurantur/ hoc factum fuerat in Augusti statua, cuius rei auctor dānatus est. Simulacrum est ficta imago alicuius. Simulacra olim in principio ex desiderio mortuorū orta sunt, ut quæ desiderant uiuere uiderentur. Nec mirum esse uideatur/ q̃ statuæ capitibus careant/ quoniam capita facilius feruntur/ q̃ cæterum corpus/ nam in uultu omnis decor & gratia statuarum est, & ideo pro maiori parte / capite carentes cernuntur. Præterea q̃ ea pars fragilior est / & ad læsionem paratior / nam hodie ab his / qui sunt antiquitatum studiosi furtim auferuntur / multæq̃ clanculum

sublatæ: aut emptæ alio deferuntur, præsertim florentiam, & Venetias. Licet cautum sit perpetuo interdicto/ nequís eas subripiat. Tradunt diuum Gregorium magnum præcipuas Romæ statuas/ & quicquid erat mirandi operis in tiberim præcipitari iussisse/ aut mutilari: ne mortales a religione nuper instituta/ sua specie distraherentur. Sed ne dicant maliuoli/ & historiarum ignari/ gregorii pontificis iussu comminutas esse maiorum statuas/ ac monumenta/ cū doctis sentiant. Nam Cōstantius homo græcus perfidus/ & nequissimus/ Romā quinta postq̃ ingressus est die ad direptionem conuersus, omnes statuas ex ære/ & marmore ad ornatum urbis positas distrahit, & nauibus ad id præparatis imponit/ deinde/ quicquid superstitit direpta urbe ab hostibus sublatum/ & quæ secum ferre nequierunt ornamenta, malignitate quadam / & sequitia comminuta/ ac mutilata reliquerūt. Decentiores paulo statuas ac uetustiores semper impensius exquisitæ/ & emptæ sunt, unde Horatius in sermonibus. Insanit ueteres statuas Damasppe emendo.

De Curiis/ & earum differentia.

Curia a curando dicta, Curie in principio fuerunt. xxx. postea xxxv. singulis curiis præfecti: qui sacra obirent / & appellati Curiones/ postea distinctæ curiæ numero denario, & appellatæ decuriæ. Duplex erat curia/ ubi sacerdotes res diuinas/ & ubi Senatus res humanas curabat. Sed curia/ ubi dabatur Senatus, templum erat, uel Apollinis, uel Concordiæ/ & nisi in augusto loco Senatus haberi non poterat: unde templum Vestæ non fuit augurio cōsecratum/ ne illuc cōueniret Senatus/ ubi erant uirgines: nam hæc fuerat regia Numæ Pompilii, ad atrium uero Vestæ conueniebatur, quod a templo remotum erat/ Curia templum non nisi augurato erat. Aerariū, Carcer, Curia/ inquit Vitruuius / foro sunt cōiungenda/ sed ita / uti magnitudo symmetriæ eorum respondeat. Foro maxime quidem curia in primis est faciēda/ ad dignitatem municipii, siue ciuitatis. xii. autem erant gradus, quibus ascendebatur in curiam: propter. xii. signa, ubi erat simulacrum Victoriæ ex auro puro. Victoria enim pingebatur alata tenens in manu trophæum. Præcipuæ uero fuerunt Curia uetus, hostilia, pompeiana: & Calabra. Curia autem uetus fuit in angulo palatii uersus Colosseum, ut quidam tradunt. Varro tamen iuxta Carinas fuisse ait, unde caput uetere sacræ. Calabra iuxta

Curie. xxxv
Curiones.
Decuriæ.
Duplex curia.
Templū cōcordiæ.
Templū apollinis.
Templū vestæ
Atrium vestæ
Regia Numæ pomp.
Curia positio.

Simulacrum
Victoriæ.
Curia uetus
Hostilia pompeiana.
Calabra.

forum, ubi tantum ratio sacrorum gerebatur; & ubi minor pontifex festa pronunciabat, quæ a Romulo prius instituta (ut creditur) culmoq; tecta: ad quam Senatum, & populum uocare consueuerat rex sacrificulus, quia adhuc fasti nō erant. Fuit præterea Curia saliorum / in palatio: nam Salii propriam habuere curiam / quæ cum cōflaglasset / inuentus est in ea Lituus Romuli integer, ut scribit Cicerō de diuinatione. Curia autem hostiliam duobus in locis fuisse inuenio, unam iuxta forum, ubi rex hostilius prius habitauit, quam M. Varro scribit fuisse ppe rostra. In ruinis tēpli pacis superioribus annis inuentum est effractum marmor / ubi incisæ litteræ. **IN CURIA HOSTILIA.** Alterā uero Curiam hostiliam in cœlio monte / fuisse scribit Liuius cū inq̃ Tullus rex curias fecit / q̃ hostilia usq; ad patrum nostrorum ætatem appellata / in cœlio monte / & ut celebris esset locus / regiam sibi fecit / & templum, quod in curiam redigit patribus minorum gentium. Fuit & curia Tifata / iuxta quam fuit domus Curii dentati, fuit & curia Catonis sub qua basilicā suā struxit in censura: uicina foro: ut tradit Asconius. Fuit præterea curia Pompeiana iuxta Theatrum pompeii / ubi Cæsar dictator fuit interfectus. Quæ post eius mortem diruta / nunq̃ postea ob eam causas instaurata est. Fuit & curia diui Iulii / quæ Iulia dicta est / & Augusti, quam in comitio consecratam ferunt. Fuit & curia Octauiae cuius meminit Plinius. Fuit & curia Gerusia / quæ seniorum dicta. Fuit præterea Curia una sine cognomēto de qua Pedianus Asconius / Rostra ad Comitium inquit iuncta curiæ / iuxta quam fuit statua porcenæ. Fuit & Curia Pōpiliana ut scribit Vopiscus / cum inquit Amplissimus Senatus cum in curiam Pompilianam conuenisset / Aurelius Gordianus dixit. Referimus ad uos. P. C. litteras exercitus felicissimi. Fuerunt & curiæ nouæ iuxta compitū Fabricii edificatæ, q̃ parum amplæ erant ueteres a Romulo factæ ubi is populum / & sacra in partes. xxx. distribueret.

De Senatulis.

Senatula
tria.

¶ Senatulum locus / ubi Senatores consultandi gratia consistebant quidam tradunt Senatum apud Senatulum habitare consueuisse, ut cum e curia uocarentur præsto adesset. Senatula tria olim Romæ fuisse iuuenio, in quibus Senatus haberi solitus sit / ut memorię prodidit Nicostriatus in libro / qui inscribitur de Senatu. Vnum supra

Græcostasin/ubi ædis Concordiæ/& basilica opima/inter Capitoliū
& forum/appellatum Senatum aureum in quo solebant magistra-
tus cum senatoribus deliberare /de quo Valerius Max. ita scribit,
Ante/ Senatus assiduam stationem eo loco peragebat / qui hodie
Senatum appellatur. Alterum ad portam Capenam/ ad templū
Martis. Tertium circa ædem bellonæ/ ad circum flamminium.
ubi dabatur Senatus legatis / quos in urbem admittere nolebant.
Additum & quartum matronarum, quod Antoninus bassiani fi-
lius fecit in colle Quirinali. de quo Lampridius fecit inquit in col-
le Quirinali Senatum. i. mulierum Senatum/ in quo ante fuit Cō-
uentus matronarum/ solēnibus dūtaxat diebus.

De Græcostasi.

¶ Græcostasis locus supra Comitium, ubi fuit ædis Concordiæ quā
Fulvius uouit, si populo recōciliaret ordines, cū ad id pecunia pu-
blica nō decerneret/ ex mulctatitia/ fœneratoribus dānatis ædiculā
auream fecit in græcostasi, quæ tunc erat supra comitium/ ubi natio-
num legati subsisteret/ qui ad Senatū missi essent, ut meminit Cice-
ro in Epistola ad Q. fratrem. & p̄sertim Græci ob philosophiam/ &
oratoriā seorsum/ ac digniori loco excipiebantur.

De Comitio/ & Comitiiis.

¶ Comitium inquit Pedianus asco. Locus in foro prope Senatum
quo Equitibus/ populoq; ro. licebat coire; ubi & stans populus suffra-
gia ferebat. de quo. M. Varro ante curiam inquit hostiliam rostra,
sub dextro huius comitio locus instructus. Cicero pro Sextio Cum
forum/ Comitium/ Curiam/ multa de nocte armatis hominibus, ac
seruis plærosq; occupassent impetum faciunt in fabritium/ unde cō-
stat Comitium/ & Curia in foro esse. Plutarchus de fœdere iēto inter
Romulum / & Tatium ita tradit/ Quo autem in loco huius fœderis
conditiones firmatæ/ sancitæq; sunt / usq; ad nostram memoriam a
coeundo comitium nomen admisit/ is locus fuisse traditur iuxta fi-
cum ruminalem. Comitii uero/ numero multitudinis fuerunt Con-
sularia/ prætorialia/ Quæstoria/ Tribunitia/ ædilitia/ & omnium ma-
gistratuum / quæ suffragiis consularibus crearentur. Comitii ipsa
septra erant in Campo martio iuxta montem Citatorium, quæ diu
intermissa, ab Hadriano demum reuocata fuisse scribit Aelius
Spartianus.

Senatum
aureum.
Senatum
ad portā ca-
penam/ ad
templū mar-
tis.
Senatum
circa ædem
bellonæ.
Senatum
matronarū

Comitia nu-
mero multi-
tudinis qd?

ANTIQUITATVM

De gymnasio / & Academia.

Ludus quid Gymnasium uocabulū est græcum / & proprie locus / ubi Iudi exercebantur, vt gymnasiū Pompei / Neronis, & Cōmodi Imp. poniturq; pro litterario Ludo, Ludus enim singulari nūero, pro Schola, Schola inquit Asconius ped. omnem Iudū dixere Romani vt Iudū Pompei lenē, ludum æmilium, gallicum, matutinū dicitur etiā Academia, & Atheneū, Ludi vero numero multitudinis quinquerāt apud Romanos uidelicet Megalenses, Circenses, plebei, funebres, & Apollinares, Primus omnium Romæ Quintilianus publice docuit; diuisis in classes locis, vbi pueri, & puellæ seorsum ab ætate prouectis mansitarent. Placet igitur quāquam extra sortem / memoria patrum nostrorum Gymnasiū, siue Academiā in centro nunc vrbs ab Eugenio. iiii. aprimis fundamētis excitatum, nam tū litteræ græcæ & latinæ, quæ sexcentis iam annis in situ, & tenebris iacuerant splendore aliquē resumere cēperūt, ac tanquā ex æquo troiano prodire doctissimi viri græco, latinoq; sermone in lucem liberales artes iam reuocaturi / constitutis tū demū ex publico stipēdiis bonarum artium professoribus / ex consensu populi Ro. ad quē res ipsa spectare uidetur / decursis aliquot deinde lustris. Alexāder. vi. ampliato loco / noua illic ædificia excitauit / porticibus / ambulacris / subdialibusq; dictis cū atrio & cauedio designatis / more ueteris Academiæ auspiciatus / nec absoluit / quā molem fabricantiū uitio labefactatam reparari / instaurariq; Clemens. vii. op. max. iussit. Francisco perusco præfule massano ro. Academiæ rectore.

De bibliothecis antiquis.

Libraria Bibliotheca græca appellatio / latine librorum repositorium, siue libraria dici potest. Gellius. Forte in libraria ego / & L. Paulus poeta uir memoria nostra doctissimus cōfederamus: fuerunt in urbe bibliothecæ numero. xxviii. Ex his præcipuē Palatina, & Vlpia. Primus omniū Pistratus tyrānus disciplinarum liberaliū librorum Athenis publice legendos posuit. Rome uero Asinii Pollionis inuētum, qui primus bibliothecam dicendo ingenia hominum reip. fecit, ubi statuatam Varronis adhuc uiuentis erectam scribit Plinius, fuit & bibliotheca ab Augusto in Palatio condita, græcis latinisq; uoluminibus insignis: fuit & bibliotheca maiorum cura seruata in Capitolio, quæ una cum Capitolio arsit: fuit & bibliotheca Pauli iuxta forum. Marcelli iuxta theatrum ipsius / ab octauia matre / post mortē filii cēdita

Bibliotheca palatina

Bibliotheca pollionis

Bibliotheca Augusti

Bibliotheca capitolina

Bibl. Marcelli

fuit & Traiani satis pulchra/cognomēto Vlpia/de qua Vopiscus/in bibliotheca inquit ulpia Elephantini pugillares in sexto armario sita. Fuit & Numeriani Imp. a senatu in honorē eius structa. Vna Alexandrē in egypto memoranda. lxx. uoluminum millia Ptolomeis regibus uigiliis intentis/composito bello alexandrino, dum diripitur Ciuitas a dictatore Cæsare conflaglassē dicitur. Bibliothecę (ut tradit Vitruuius) ad orientem spectare debent, usus enim librorum matutinum exposulat lumen. Extat hodie quę patet omnibus Romę in uaticano bibliotheca a Nicolao. v. uel cępra, uel aucta. Qui perquisito toto orbe/uerustissimos codices/missis/qui eos perquirerent, adinuenit; ac multi, qui antea non erant, reperti sunt, eaq; omni genere librorum adornauit. Nam Poggius Florentinus Quintilianū/ & pedianū Asconium tunc repperit, Enoch Asculanus. M. Coelium Apiciū, & Pomponium porphyriōnem in opera Horatii, pręterea ex Hispania Siliū italicū codex cum imagine Hānibalis delatus, qui nunc est: in bibliotheca naticana. Post aliquot annos a Sixto. iiii. instaurata gręcis latinisq; uoluminibus exornata est. Sunt & alię Romę bibliothecę. Verum hac multo inferiores.

Bibliotheca
Vlpia.

De prima imprimendorū librorū officina.

Inuentaq; memoria nostra/noua/admirabilisq; librorum imprimendorum ars/prodigiosis hominum ingeniis excitata/auctores duo ex Germania fratres/Impressoresq; primi Corradus/& Arnoldus Romę coeperunt in ædibus Petri de maximis patricii rom. M. cccclv. Primiq; omniū Augustinus de Ciuitate dei; & Lactantius prodire. Vnde hodie ubiq; gentiū ex omni lingua impressi characteres gratissimo compendio apparent.

De Vestibulis, & atriis antiquæ Urbis.

¶ Vestibulum a uestiendo/q; domos uestiat, i. muniat/siue ornet appellatum/est enim spatium ante ædes/ac locus ante Ianuam domus uacuuus/per quē a/uia ad ædes itur. Nam clari, ac potentes uiri apud priscos amplissimas domos extruentes/ante illas spatia relinquebant/ubi qni salutandi gratia uenerant/anteq; in ædes admitteretur/cōsisterent. Ouidius uero a Vesta dea dictum asserit libro. vi. fastorū ita scribens. Hinc quoq; vestibulum dici reor, unde precamur, Quā famur uestam, quæ loca prima tenet. Nam imprimis ingressibus/& spatiis domorū hoc est aræ/& foci uesta dea haberi solebat, erat enī

ANTIQUITATVM

Vestibulū
domus au-
reę Neronis

locus uestæ dicatus: Ideo puellæ cum nubunt/ non tangunt pede ue-
stibulum/ ne numini dicatum locū calcantes sacrilegium cōmitant.
Lucanus. Translataq; uetat contingere limina planta, fuerunt olim
uestibula sine numero, sed illud præcipuum domus aureæ Neronis.
Consistebant præterea in uestibulis miseri, & mendici / sicut nunc
in uestibulis sacrarum ædium, & diuitum domorum. Vnde Virgi-
lius inferorum uestibulum finxit libro. vi. æneidos cum inquit.
Vestibulum ante ipsum/ primisq; in faucibus orci
Luctus, & ultrices posuere cubilia curæ; & quę sequuntur.

Atria.

¶ Atrium prima pars domus, quę continet mediā aream/ inquam
collecta/ ex omni parte pluuiā descēdit/ ubi & prisca/ aperto ostio epu-
labantur, ab Atriensibus Ethruriæ populis dictum/ ut scribit Varro
Vitruuius ita scribit. In urbe Atria proxima ianuis esse debet. Atria
Romæ satis multa, Sed præcipua Atrium Mineruæ in foro; & Atriū
libertatis in Auentino.

De carcere tulliano.

¶ Carcer/ ut scribit. M. Varro/ dictus est/ quia quos includit/ coercet
uel q̄ inclusi/ inde exire prohibetur. Extatq; hodie Romę uetustissi-
mus Carcer ad radices tarpei mōtis/ & fuit illa pars/ quā erexit Tul-
lus & appellauit tullianū. Carcer autem ædificatus ab Anco Martio
deletus est. Liuius; fecit inquit Carcerem media urbe imiuentem fo-
ro ad terrorem increſcētis audaciæ, remanet tantū ea pars/ quę fuit
addita a Seruio & appellauit Tullianū. Sallustius. Est locus in Car-
cere/ quod Tullium appellatur/ ubi paulum descenderis depressus
ad leuā circiter. xx. pedes/ Eum muniūt undiq; parietes/ atq; in super
camera lapideis fornicibus uincta, sed inculta tenebris/ & odore fœ-
do, atq; terribilis eius facies/ est em̄ Duplex superior; & inferior sicut
etiam hodie apparet. Liuius sic ait/ Pleminius/ qui multa in deos/ ho-
minesq; scelera cōmiserat/ ad inferiorem demissus Carcer; est/ ibiq;
necatus. Calpurnius Flaccus/ uideo inquit carcerem publicum saxis
ingentibus structum/ angustis foraminibus/ & oblōgis lucis umbrā
recipientibus/ in hunc abiecti Rei robur tullianū aspiciunt, & quo-
ties iacentes ferrati postis stridor excitat/ examinantur, & alienū sup-
plicium spectando/ suū discunt; Sonant uerbera intus, recusantibus
spurca manus Carnificis ingerit. Sedet ianitor inexorabilis pectore,

qui flēte matre/siccōs tenet oculos: Illuies corpus exasperat, manus
 catheņę premunt: dictus est etiam Carcer Mamertinus a Mamerti-
 no urbis pręfecto/postea uero Carcer. S. Petri. Cui templum conse-
 cratum a Siluestro Papa rogatu Cōstantini magni, ubi dies cal. Au-
 gusti sub honore uinculorū Petri celebrabatur: anteq̃ Eudoxia uxor
 Arcadii Imp. templum sub titulo uinculorum Petri in exquiliis ex-
 citaret/ut tradit diuus Hieronymus. In hoc pars / quę Tullianum
 dicitur/ideo additum a Tullo rege/q̃ Syracusis simili de causa saxa
 excisa conseruantur/uocantur lathomię/a lathomia translatū q̃ hic
 quoq; lapidicinę fuerunt/ut scribit Varro. Liuius tradit in latho-
 miis Catonem censorium Atria duo fecisse/ Titium, & martiū, Triū
 uiriq; carceris lathomiarum intentiorē custodiam habere iussi, & Sa-
 binium in lathomiis fuisse dānatum scribit Seneca. Quam horridus
 lathomiarum locus fuerit, in .vii. actionē contra uerrē Cicero docet.

Marforius.

¶ Ante Tullianum carcerem recumbit hodie ingens/marmoreūq;
 Simulacrum cognomento Marfori, Quem pistorum deum siue Io-
 uem panarium appellant q̃ turnores instar panū circū promineāt:
 in eorum memoriam/quos custodes Capitolinę arcis sonnio admo-
 niti/in Gallorū castra deiecerunt, ut tradūt Liuius, & Ouidius, Ve-
 rum illud non Iouis pistoris, Sed dei flu. Simulacrū in scopulo col-
 locatum ex argumēto crediderim; quoniam haud absimile est illis/
 quę hodie sunt in capitolio pro ædibus Cōseruatorq;/quod corrupto
 uocabulo Marforius dicitur/conuersione prioris litterę /n/in/m/
 Nam (ut mea fert opinio) Narfluuius/siue Narfori nūcupandus ui-
 detur. Est autē nar fluuius haud longe ab urbe/qui per scopulos prę-
 ceptus in tiberim labitur/cuius aqua plurimum;tiberis augescit:& na-
 uigabilis redditur:de quo Virgilius. Sulphurea nar annis aqua.
 Similis figura apparet in nomismatibus Traiani Imp. extāt & hu-
 iusmodi parua Simulacra i pximo arcu Septimii/& arcu Cōstātini.
 Sed unū ualde simile sine capite/etiā in scopulo collocatū/ante ædes
 nūc nobilis familię. ro. de. S. cruce: dictusq; hodie unlgō Marforius/
 siue mars fori deus/nō q̃ Martis sit illud Simulacrū/led q̃ i foro Au-
 gusti/ubi erat templum Martis sit collocatū/qđ fuisse credit pximū
 templū. S. Martineę nominis similitudinē nūcupatū, Argumēto ē q̃
 multa i eo tēplo marmorea/triūphaliaq; ornāmēta uisunt yñ nuperri

Carcer Mas-
 mentinus.
 Carcer. s. pe-
 tri.

Lathomię

Atriū Titii
 Atriū mar-
 tium.

Nar fluuius
 siue nar fori

Templū .S.
 Martineę.

A N T I Q V I T A T V M

me sublata quēdā/quę nūc sunt i capitolio collocata. Extat i eo tēplo marmore incisa īscriptio Honorii/ & Theodonisii iunioris uidelicet DD. NN. HONORIO ET THEODOSIO INNICTISSIMIS PRINCIPIBUS SECRETARII AMPLISSIMI SENATVS QVOD VIR ILLVSTRIS. FLAVIVS ANNIVS EVCHARIVS EPIPHANIVS VCPRAEF. VRB. VI-CE SACRA IVD. REPARAVIT ET PRISTINAM FACIEM REDVXIT.

De Carcere siue domicilio plebis ro.

Carcer ple-
bis nō Tul-
lianus.

Cluacina.

¶ Cum iam Roma multitudine mortaliū aucta foret/ & in dies ma-
gis/magisq; scelera multiplicarētur nō sufficiente uno carcere, Crea-
tis deinde xuiris exstructus est alter, & appellatus carcer/siue domi-
cilium plebis ro. inter Capitoliū/ & tiberim, ubi nunc est ecclesia. S.
Nicolai in carcere plebis nō Tulliano/ut imperitum uulgus credit/
quem Claudius Xuir extruxit/ & appellauit domicilium plebis, in
quo primus ipse iudicii reus periit, cum uirginia uirginii centurio-
nis filia uim inferret/conatus eam in seruitutem redigere/ Icilio tri-
bunitio uiro/expertae uirtutis desponsatam/re itaq; cognita/pater ex
algido monte (ut scribit Liuius) Romam uenit / ultimo colloquio
eius impetrata/pro Cluacina/ad tabernas quibus nunc nouis est no-
men/cum eam in secretum abduxisset/occidit, & corpus eius hume-
ro gerens/ad exercitum /profugit, & milites ad uindicandum faci-
nus accendit, pudicæq; interemptæ / q̄ corruptæ pater esse maluit,
ne probro domus sua contaminaretur, proprio sanguini non peper-
cit. Qui creatis. x. tribunis Auentinum occupauere / & Xuiros ma-
gistratu abire præciperunt/Eosq; omnes aut morte/aut exilio punie-
runt, Claudius in carcere necatur/unde finis Xuiratus secutus est.

De Monte Testaceo & eius
aggeratione.

Vii. Colle-
gium figulo-
rum.

¶ Inter Auentinum mōtem/tiberimq; & mēnia urbis iuxta portam
nunc. S. Pauli assurgit in media planitie mons testaceus a testis/ac-
fragmentis fictilium ita nuncupatus. Nam in eo ambitu apud
ueteres figlinae consistebant. Vnde septimum Collegium figulo-
rū a Numa rege institutū. Erat enim apud antiquos ea ars in magno
precio, Et quę postea ex auro / argento / aliaue materia facta sunt ex

ficilibus omnia antea cōficiiebantur: ut scribit plinius cum inquit. Quę rota fiunt/ & ficilibus doliis adl uina excogitatis / & ad aqnas/ propter quæ Numa Rex Septimum Collegium figulorū instituit. Quin & defunctos sese multi ficilibus doliis condi maluerunt: maiorq; pars hominum terrenis utitur uasis. Vnde (ut uidemus) maximus apud maiores fictilium usus, ac deo ut deorum Simulacra & tēplorum ornamenta ex ficilibus conficerentur. Propertius: fictilibus creuere deis hæc aurea templa. Vnde etiam Turianum accitum e fregellis, cui locauerat Tarquinius Priscus Iouis effigiem in Capitolio dedicandam/ fictilem fuisse eam. Ouidius libro primo fastorū Inq; Iouis dextra fictile fulmē erat: & Iuuenalis fictilis & nullo uio latus Iuppiter auro. figlinas primus inuenit Corebus Atheniensis. Quem montem imperitum uulgus putat creuisse ex ficilibus uasis quibus romano fisco persoluenda ollim romam deferebantur / quod ridiculum est: cum in Crumenis pecunia condī consueuerit/ quę de loco ad locum defertur: ut legitur de Catone/ qui cum thesauros ptolomei Regis cypri Romā per mare: delaturus esset/ eos supernatātī subere funibus adnexis/ quibus crumenæ ligatæ erāt/ Asportasse dicitur: ut si naufragium faceret/ eo modo fluctuantes incolumes reperiri possent. Est autem is mōs ex diuersorum fictilium testis (ut manifeste apparet) aggeratus/ & casu proiectorum fictilium multitudine extructus.

Hippodromus.

Inter testaceum nunc montem & auentinum est Stadium/ ubi memoria nra postreō Carnis priuī dñico die desulterii currūt equi/ post hippodromum Tauri leuiter ad currus ligati e uertice montis præcipites demittuntur/ spectante undiq; magna mortalium multitudine: sicut olim in Circo flaminio ludii taurii circa finem mēsis Februarii diis manibus celebrabātur a Tarquinio prisco primo istituti ob pestilentiam/ quę ingrauidas mulieres inciderat / propter taurinas carnes/ quę diu populo uenditę erant/ auctor festus. ¶ In hoc ambitu fuisse olim Armilustrū quidam aasserunt/ ubi apud ueteres lustrabatur exercitus, sicut Tubilustrum, q; ea die in atrio sutorio tubę lustrabantur: ut in templo Iouis uestiū uestendi Ius/ His qui in sacris præcinerent.

Ludi Taurii

Armilustrū
Tubilustrū.

Templū Iouis uesti.

ANTIQUITATVM

DE NAVALIBVS VRBIS.

Prata mutia
Prata quin-
tia.

Extant in proximo tyberino alueo ueterū/nouorūq; naualium uestigia/quem locum hodie ripam appellant sub ponte nūc marmurato ubi naues Onerariæ maritimorum comeatuū ex toto orbe/funibus/ab Elcyariis nūc/olim abequis tractæ/stabu'antur. Fuerūt olim cōtra naualia ut tradit Liuius/prata mutia /& prata Quintia/ut supra dictum est/& iuxta ripam tyberis nunc maritimorum comeatuū cōditoria/quibus uulgo Nagazeis nomen est. qui locus olim sub Auentino:ubi Horrea/& Salinæ erant. Est autem nauale proprie locus/ubi naues portubus inclusæ/aut ripis religatæ manent/aut fabricantur:legebatur nuper in ripa tiberis sub Auētino breuis inscriptio marmore incisa uidelicet. **QVICQVID VSVARIVM INVEHITVR ANSARIVM NON DEBET.**

De CXL. horreis populi Ro.

Fuerunt etiam sub Auentino inter ripam tiberis/& testaceum montem disposita centū quadraginta horrea populi Ro. & erant/ampla/ & oblonga/ut eorum ruine adhuc ostendunt in proxia nunc uinea Ill. D. Io. Georgii Cæsarini/& in pximis locis/ub hoc anno in uinea Marcelli de Capozucchis patricii ro. effosum est marmor cū inscriptione ab uno latere.

INVM. DOM. AVG. SACRVM GENIO CONSERVATORI HORREORVM GALBIANORVM. M. LORINVS FORTVNATVS MAGISTER. S. P. DD. ab altero latere. **NVM. DOM. AVG. SACRVM FORTVNÆ CONSERVATRICI HORREOR. GALBIANORVM. M. LORINVS. FORTVNATVS MAGISTER. S. P. DD.**

De Salinis.

Ancus martius Liuius Saluator.

Proximæ huic loco ad radices Auentini inter montem & tiberim erant Salinæ ubi ptiscis temporibus seruabatur Sal/sicut nunc in Capitolio:extant ibi adhuc Cauernę ad id manufactæ Salinas primus instituit Ancus Martius. Salis uero uestigal Liuius Salinator/unde cognomētum sortitus est. Cōficitur enim Sal ex marina aqua/inuenitur & fossitius diuersis in locis sicut harena.

¶ Andreæ Fuluii de antiquitatibus urbis ad Clementem. vii.

LIBER QVINTVS.

On poterant loca sacra urbis oia propter infinitū numerum uno capite (sicut pleraq; alia) coartari/ Sed sicut sese describēda obtulerūt/ ita notare placuit. Differunt autē inter se ædes deorū sacrę/ dicitur enim basilica Pauli. Templū Iani; Delubrū Iouis tarpei. fanū Quirini. Sacellū Volupia. Aedis Apollinis. Ara Cōsi. Cella Cōcordię. Aedicula Victorię. Sed ædícula parua est, ubi deorū Simulacra seruātur. Plini⁹ de Venere Gnydia ædícula eius inquit tota aperitur/ ut cōspici possit undiq; effigies deę. Basilica gręce/ latine regis domus appellat. Basilicarū loca inq; Vitruuius aduincta foris q̄ calidissimis ptibus oportet construi, ut p hyemē sine molestia tēpestatū se cōferre i eas negociatores possēt/ & merces exponere. Earūq; altitudies ne minus q̄ tertia pte/ ne plus ex dimidia longitudines cōstruātur. Qui se fatetur basilicę Iulię facien de pręfuisse/ Cuius portiōes/ & Symétrias memorat. Quę fuit ad lacū Seruiliū in principio uici tusci. ubi effigies Hydrę posita a. M. Agrippa. basilicę loca iudiciis, Consiliis; negociatiōibusq; frequētia. Cęcilius in eplis/ Centū uiralia iudicia in basilica fieri solita. Idē i eodē/ descendebā inquit in basilicā iuliā/ auditurus quid respōdere de bebā Iure cōsulti basilicā publicis usibus accōmodatā esse ostendūt. Apud ecclesiasticos basilicę dicuntur templa numinibus dicata; fuerunt autē basilicę apud ueteres/ pręcipue decē; uidelicet Iulia, Vlpia, Pauli / Neptūnii/ Macidii/ Marciani/ Vescellaria/ portia, Cōstātiniana Flocelli/ Sicinii. Quę ferme oēs a nominibus cōditorū nūcupatę sunt. Basilica Pauli in foro, cū phrygiis cōlūnis; cuius meminit Cicerō in eplis ad Atticū, & plutarchus in Cæsare cū inq; Aemiliū collegā. C. Marcelli in cōsulatu/ mille & qngētis talētis sibi amicū, defensorēq; cōparauit, Ex hac pecunia basilicā in foro nobilissimam extruxit, Quā Plinius inter magnifica urbis ædificia cōmemorat. Papini⁹ in siluis, Illic belligeri sublimis regia pauli; basilicā portiā magnus Cato in censura ēdidit ex ære publico uicinam foro/ sub Curia ab se ædificata, portiam uocauit, nā is primus omnium basilicam de suo nomine fecit: in qua Tribuni Pl. ius dicere cōsueuerant. fuit & in foro Ro. Basilica Argentaria, Et una sine cognomento basilica dicta, sub cuius angulo/ ut tradit pedianus Asconius fuit signum Vertūni

Basilicę apud ueteres Iulia. Vlpia Pauli. neptūnii. Macidii Marciani. Vescellaria portia. Constantiniana. Flocelli. Sicinii.

Basilica una sine cognomento.

ANTIQUITATVM

Vertunus
deus.

Colūna
mœnia.

Meniana
Submenia-
num.

Basilica opi-
mia & maci-
dii
lii: & fuluia
Basilicaemi

Basilica ale-
xandrina.
Septa agrip-
pina
Basilica con-
stantiniana.

Tēplū Iouis
altitonātis

Quō tēplū
ēdificandū ē
cū uno ad-
itu.

in ultimo uicorurario/qui & iugarius dictus est. Fuit autem Vertū-
nus deus inuertendarum rerum, i. mercaturæ: ubi Colūna mœnia ad
quam fures/ & serui nequā apud triūuiros capitales puniri solebāt,
Nam cum Mœnius domum suam uenderet/ut ibi basilica ædificare
tur, excepērat ius sibi unius Colūnæ, super quam tectum proiiceret/
prouoluantibus tabulis, ut inde ipse/ & posterius eius spectare munus
gladiatorium possent, quod & tum in foro dabatur/ a quo etiam mœ-
niana dicta prominentia in ædibus ædificia. Suet. Pauci inquit ex
proximis mœnianis spectabant/ Et ab eodem Mœnio Submœnianum
locum in urbe dictum putant, ubi meretrices prostabāt: Vnde Mar-
tialis Submœnianas cœnet inter uxores: fuit præterea basilica Opi-
mia iuxta Senatulum aureū, & ædem Concordiæ: fuit & basilica Ma-
cidii iuxta circum fl. fuit & basilica æmilia/ & fuluia teste Varrone
cum inquit Meridies/ ab eo q. medius dies/ d/ antiqui nō/ r/ in hoc lo-
co dicebant/ ut prænesti incisum in Solario quod Cornelius in basi-
lica æmilia/ & fuluia inumbravit. Instituerat Alexander seuerus basi-
licam Alexandrinam inter campum Martium/ & Septa Agrippina
latitudine pedum centum, longitudine pedū mille/ ut tota Colūnis
penderet, quā morte præuentus perficere non potuit, auctor Lampri-
dius: fuit præterea basilica constantiniana iuxta templum pacis, & fo-
rum, quam ante Lateranensem cōdidit. Qui postea suadente Silue-
stro Papa Primo/ eam/ & plerasq. alias intra / & extra urbem extru-
xit/ de quibus iam suis locis diximus.

De templis & eorum coditoribus.

¶ Templū proprie est locus/ in cēlo notatus ab augure. Ennius, Cō-
tremuit templum magni Iouis altitonātis: uel templū in terra a tuen-
do/ q. ex omni parte aspici posset. M. Varro ita inquit/ Omne templū
debet esse continuo septum, nec plusquā unum introitum habere,
Eius partes quatuor/ Antica/ ad meridiē, postica ad Septentrionem.
Sinistra ab oriente, dextra ab occidente. Templum non solum loca/ sa-
cra/ sed etiam Curia dictæ, ut Curia hostilia, quāuis sacra non esset:
Cicero. ii. de legibus/ patrum delubra inquit in urbibus esse censeo/
nec sequar Magos Persarum/ quibus auctoribus Xerxes inflāme
tēpla græciæ traditur, q. parietibus includerēt, quibus oīa debēt esse
patiētia/ & libera, Quorū hic mūdus templū est/ & domus. Diogenis
opinio mūdū dei fanū sanctissimū existimauit. Melius Græci ac no-

stri qui ut augerent pietatem / in dies, Easdem / illos urbes / quas nos incolere / uoluerunt. Quorum maximā, ac superfluam curā Romani susceperunt / qui non solum Sideribus, sed omnibus hominū passionibus loca sacra / & sacella excitabant / ut tradit Pedianus Alconius. Tépla per totā urbē / tā patriis / q̄ peregrinis numinibus ad oēs humanos affectus dedicata satis cōstat. M. Varro scribit Deos supra. xxx. millia fuisse, quorum selecti, & in frequentiori cultu. Ianus, Iuppiter, Saturnus, Mars, Apollo, Genius, Vulcanus, Sol, Neptūnus, Liber, Orcus, Iuno, Tellus, Ceres, Diana, Venus, & Vesta. Geniales Dii, Aqua, Terra, Ignis, Aer, His addunt Solem, & Lunam, ex quibus omnia gignuntur, Genius deorum filius, & parens hominū habetur, Alios deos colebant / ut prodessent / Alios / ne nocerent, & mala sua pro diis etiam habebant / ac p̄ sancte colebant, quos Cane, & oue placabant / ut Auerūcum / & Rubiginē, & Febrē. Timorē uero / & Pallorem Tullus hostilius figurauit / & coluit. Eadem uanitate Mentē quoq̄ inter deos collocauit Senatus. Quædam etiā turpissima numina coluerunt / ut Stercutiū, & Priapum. Quosdā uero deos / nec cœlo dignos / nec terris putauerunt ascribi / ut Priapū / Hippona, & Vertūnum. Auctores. M. Varro / & fulgentius. Quosdā etiā adeo superstitiose colebāt / ut in eorum Sacellis spuerē religio esset. Verum uellū firmitus / & incorruptius templū / q̄ pectus humanum inquit Lactātius. Templorum autem loca optime designat Vitruuius / cum ait ædes sacras ad Symentriam / & proportionem humani corporis bene formati condi debere: Aedibus deorum sacris / quibus in tutela Ciuitas esse uidetur, Ioui, Iunoni, & Minervæ / in altissimo loco mœnium / unde maxima pars conspiciatur Curę distribuuntur. Mercurio in foro, Ildi, & Serapidi in Emporio. Apollini, & libero patri secundum Theatrum. Herculi ad Circum. Marti extra urbem / ad cāpū. Veneri / ad portum. Vulcano / & Martifana extra murū / ut nō assuescat in urbe Venerea libido / Incendiū absit / & armigera dissensio. Cæterisq̄ Diis ad sacrificiorum rationes aptæ templis aræ distribuendæ. Si circum uias publicas erunt ædificia deorum / ita constituantur, ut prætereuntes possint aspicere, & in conspectu Salutationes facere: Sed uirtutes, nō uitia cōsecrari admonet Cicero.

De templo Romuli iuxta uiam sacram / & forum.

¶ Ante omnia placet templum Romuli cōditoris urbis describere,

Deos supra
xxx. mil. fuisse scribit.
M. Varro.
Geniales dii

Genius filius
deorum.

Auerūcus
Rubigo
Febris
Timor
Pallor
Mens
Stercutius
Priapus.
Hippo Vertunus.
ædiū sacrarum forma.
ædes sacrę quibus ciuitas in tutela est quō locari debent.

A N T I Q V I T A T V M

Tēplū Cos-
mæ & dami-
ani martyriū

Iuxta uiam sacram, & forū, Quod templū nunc sub titulo. S. Mar-
tyrum Cosmæ/& Damiani colitur/Quibus scēlix.iiii. dedicauit / ut
in templi abside ex uermiculato opere apparet. Extant adhuc quæ-
dam ex priscis ornamentis uestigia/marmoreæ inerustationes / qui-
bus totum antea incrustatum erat: & in primo aditu spærica spe-
cies/cum foramine lucis causa/sicut in pantheo, Est enim templum
uetustissimū, ut eius structura/& fornites ostendunt/ubi breuis por-
ticus, & æreæ portæ/quæ antea/signis & æreis ornamentis erant cō-
spicue,

De templo pacis/& eius ornamentis.

Post hunc locum statim occurrūt ruine templi Pacis, quod mira ce-
leritate Vespasianus Imp. Post bella ciuilia extruxit: a Claudio ante
inchoatum/Suetonius fecit inquit & noua opera / templum pacis
foro proximum/fuit autem hoc templum omnium maximū/ut eius
amplitudo adhuc apparet longitudine/& latitudine quadratæ for-
mæ: ut etiam in eius principis nomismatibus uidere licet. In quo ua-
sa & ornāmēta; Tēpli Hierosolymitani/in triūpho Titi aduecta re-
posuit:& uniuersa donaria in eo consecrauit/ut diuus Hieronymus
tradit. Quorum simulacra adhuc extāt marmore incisa in proximo
Titi arcu/Quæ Alaricus senior cum Romā ccepisset e templo abstu-
lit. In his ferunt Salomonis fuisse preciosissimam supellectilem in-
gentis precii/gēmis ornatam. Templum pacis inquit Herodianus/
& Eutropius totum de improviso/atq; quasi diuinitus exorto igne
exarsit/& incendio quod unum opus cūctorum tota urbe maximū
fuit: atq; pulcherrimum, Idem templorum omnium opulētissimū/
egregieq; munitum/multoq; ornatum auro/& argento, Quippe uni-
uersi ferme suas illuc diuitias/quasi in thesauros congregabant. Cō-
flagrauit & uestæ templum/sic ut palladium quoq; conspiceretur,
quod in primis colūt: atq; iu arcano habent Romani, Troia (ut per-
hibent) aduectum/ac tum primum postq; in Italiam uenit conspe-
ctum ab hominibus. Quippe raptum uestales uirgines media sacra
uia in Aulam Imperatoris transtulerunt: fuit & tēplum pacis/quar-
ta regio a ntique urbis ut supra dictum est. Aram uero pacis primus
fecit Augustus/quam postea auxit Agrippa/de qua Ouidius in fa-
stis. Ipsum nos carmen deduxit pacis ad arā / Hæc erit a mēsis fine
secūda dies: explodēda est uana illa opinio imperitæ multitudinis/

Tēplū pacis
diuinitus ex-
orto igne
exarsit.

Arā pacis
fecit Augu-
stus quā po-
stea auxit
Agrippa.

quæ de templo pacis circumfertur singulis annis/nocte Natalis domini diuinitus particulam aliquam, uel fragmentum ruere/& qua nocte natus est maximam ruisse partem/quod absurdissimum satis esse constat, cum templum ipsum pacis annis prope. lxxx. post natalem Christi ab Vespasiano Imp. conditum fuerit. Si de ara pacis ab Augusto condita uelis intelligere/nec ipsa nunc/nec locus quidem ubi ea fuerit hodie reperitur.

De diuersis Concordiæ templis.

Concordiæ tēpla multi apud ueteres diuersis in locis extruxere. Camillus uouit ædem Concordiæ/si plebem patribus recōciliasset, & in foro (ut plutarchus tradit) excitauit; inter Capitolium/& forum/ut Varro asserit. Ouidius libro primo fastorū. Candida te niueo posuit lux proxima templo, Qua fert sublimes alta moneta gradus, Furius antiquam populi superator Ethrusci, Vouerat/& uoti soluerat ille fide, Causa/ q̃ a patribus umptis se cesserat armis Vulgus & / ipse suas roma timebat opes. Cuius ædis adhuc extat porticus octo colūnarū, unde centum gradibus ascendebatur ad templū monetæ/quod erat in arce capitolina/ut supra satis dictum est. Postea fuluius libertini filius ædem Concordiæ uouit/si reconciliaffet ordinem Senatorū & equestrem / dedicauitq; in area vulcani / summa nobilium inuidia ex multatitia pecunia feneratoribus cōdenatis, Auctores Liuius/& Plinius, Sequenti uero tēpore construxit/uel instaurauit Opimius Consul post gracchum/fuluiūq; trucidatos/summo populi dolore/ Vnde noctu Quidam scripsere ipsi templo uersum/Opus Vecordiæ templum concordie fecit. Sunt qui tradant etiam Manliū prætorem uouisse in gallia concordie templum iussu Senatorum/ut meminit Appianus. cum inquit, Senatus cōcordiæ templum erexit Liuiā ob uiri cum ea concordia, quod Tiberius dedicauit. Ouidius in fastis, Hanc tua constituit genitrix, & rebus/& ara, Templaq; fecisti/ quæ colis/ipsa deæ. In quo templo tradunt Sardonicem gemmā aureo cornu inclusam Augustæ dono/quam gemmā fuisse (ut scribit Plinius) Polycratis samii tyrāni, cuius annuli fortunæ experimēto in mari demerso/captus piscis reddidit, fuit autem templum hoc cōcordiæ in porticu ipsius liuiæ; ut scribit Ouidius in fastis. Te quoq; magnifica concordia dedicat æde, Liuiā/quam caro prestitit illa uiro, Dilce tamen ueniens ætas ubi liuiā nunc est porticus/immensæ

A N T I Q V I T A T V M

Porticus
Claudia
Area cōcor
dię.

tecta fuisse domus. Hęc etiam claudia porticus dicta est, sed ædifi-
cante Nerone euerſa fuit/ reſtituta poſtea ſub nomine priſco a Domi-
tiano. Martialis. Claudia diſſuſas/ ubi porticus explicat umbras, Vi-
tima pars aulae deficiētis erat, fuit præterea Area Concordię/ ubi ſan-
guinem pluiffe creditum eſt.

De Templo Iſidis & Serapidis in Emporio.

Templū .S.
marie noue
iuxta uia ſa-
cra.

¶ Crediderunt Quidam ac litteris mandauerunt Templū cōcordię
quod modo deſcripſimus in porticu liuię/ fuiſſe olim unum ex illis
duobus conuiētis. Quorū uestigia adhuc apparent in proximis hor-
tis. S. Marię nouę (quā Leo. iiii. extruxit Nicolaus primus inſtaura-
uit prius antiqua nunc noua uulgo appellatur/ non q̄ ſit in uia no-
ua ut quidā putauerunt; cū ſit iuxta uiam ſacram) inter hanc ædem
& Colosseum adhuc ſurgunt duo eiufdem formę & magnitudinis
templa ſine tecto capitibus tantum ſibi coherentia/ congregientium
more arietum/ Quorum alterum Concordiæ, alterum Aefculapii tē-
plum fuiſſe tradiderunt. Ego uero haud debili ductus Argumento
Iſidis ac Serapidis templa eſſe crediderim, Ex. P. Victore/ qui ſcribit
Tertiam urbis priſcę regione; fuiſſe Iſidis/ & Serapidis/ in qua / ea tē-
pla erecta ſunt. Quin etiam Vitruuius templa diis inquit ſic diſtri-
buēda. Mercurio in foro Iſidi & Serapidi in Emporio: Quod ibi fue-
rit Emporium affirmat. M. Varro de re ruſtica; huiuſce inquam po-
marii ſumma ſacra uia. Item Ouidius de arte / Rure ſuburbanopo-
teris tibi dicere miſſa, Illa uel in ſacra ſint licet ampta uia. Erat autē
ſumma ſacra uia/ ubi nunc eſt arcus Titi/ Emporiū/ ubi nunc eſt Ce-
nobium & horti. S. Marię nouę. Eſt autem Emporium locus merca-
tus/ & Nundianarum, ubi res uenales exponuntur.

Tēplū Iſidis
& Serapidis
in Emporio

Sūma ſacra
uia ubi?

Emporium
quid?

De templo Telluris.

Areaedium
Caſſii.

Templum Telluris in regione. iiii. antiquæ urbis fuiſſe ſcribit. P. Vi-
ctor Palatio propius/ q̄ exquiliis. Aedem Telluris a Sempronio uotā
ſcribit florſus/ cum inquit, Domiti hinc picentes, Sed gentis Aſculū/
Sempronio duce, Qui tremente campo/ Tellurem deā promiſſa æde
placauit; ædem Telluris a Senatu/ populoq; ro. factam ſcribit Val.
Max. in area ædiū Caſſii regnum affectantis, ut infra dicetur/ in qua
æde Patres frequenti Senatu de rebus arduis conſultare cōſueuerāt/
quia erat tanq̄ Curia. Cicero in Philippicis: Ea die inquit/ cū in ædē
Telluris conuocati ſumus/ Antonius/ ut ſcribit Appianus ſequenti

LIBER. V. Templū Telluris fol. LXXXVIII.

die in Telluris templo haud longe ab ipsius domo Senatum habiturus/appropinquante die, Quidam in telluris templū conueniūt. M. Varro de re rustica libro primo Sementinis inquit feriis in ædē Telluris ueneram rogatus ab æditumo, offendi ibi. C. fundaniū socerum meum, C. Agrium Equitem ro. Socraticū & P. Agrasium publicanum spectantes in pariete pictam Italiam. Quid hic inquam, nū feriæ sementinæ ociosos huc adduxere/ut patres & auos solebat nostros; ubi tādē disputatur de re rustica in actus distincta, quam ipse Varro Dialogi more absoluit. Cicero/multa me mouent inquit/ & curationis meę, ubi Armamentarium Telluris, Putant enim nō nulli ad me pertinere Armamentariū Telluris aperire, q̄ is, qui illud sustulit meā domum pontificū iudicio liberatam esse dicebat.

Italia picta i
pariete. Sementine ferię

Armementariū
telluris.

Area Cassii

¶ Erat præterea ante Telluris templū Area ex dirutis ædibus Cassii regnum affectantis/a patre q̄ necati, ex cuius peculio Cereri Signū factum/inscriptūq̄ ex familia Cassia datum/ut tradit Liuius, Val. max. ita scribit, In solo. S. P. Q. R. ædē Telluris fecit, Itaq̄ quod prius Domicilium potentissimi uiri fuerat, nunc religiosissimæ seueritatis monumentum est.

Aequimelium.

¶ Simile prope factum, SP. Melii, aquo æquimelium dictū prope busta gallica locus domus. SP. Melii equestris ordinis regnū affectantis, Quo dā nato, eius domus solo æquata, & illic area facta, consensu patrum, & populi, Vnde locus postea æquimeliū dictus est. M. Varro ait Aequimelium/q̄ æquata Melii domus publice, q̄ regnū affectasset, is locus ad busta gallica, q̄ roma recuperata/Gallorum ossa ibi coaceruata fuerint. Area uero domus eius quo iustitia Supplicii notior ad posteros perueniret, æquimelii appellationem traxit. Cicero in oratione pro domo sua ad pontifices satis expresse hæc loca cū domo sua, & ædibus. M. Vacci in palatio/enarravit, ubi dicit Iouis Statoris ædem fuisse in radice palatii, de qua satis superius dictū est. Cum inquit in oratione ad Quirites. Teq̄ Iuppiter Stator, Quē uere huius Imperii statorem maiores nostri nominauerunt cuius in templo hostilem impetū Catilinæ reppulsi a muris/cuius templum a Romulo/uis Sabini in Palatii radice cū uictoria collocatū est/oro/atq̄ ob officio ferte opem pariter reip. Lilius æquimelium fuisse sub

Gallorum
ossa.

ædes Iouis
Statoris i radice
palatii.

ANTIQUITATVM

capitolio tradit: cum inquit Substructionem super æquimeliū in Capitolio Censores locauere. Idem in eodem fœdum incendium inter Salinas, & portam carmentalem/ cum æquimelio/iugarioq; uico late uagatū/in tēplo fortunæ, & matris matutæ; & spei extra portam.

De bustis gallicis.

S. Mariæ in
portu gallo.
Galli Seno-
nes.

¶ Inter hortos nunc S. Mariæ nouæ, colosseum, & exquilias fuerūt olim busta gallica qui locus hodie ab imperito uulgo dicitur corrupto uocabulo portus gallus/ extat rei testimonium Turris & ædis, S. Mariæ, & S. Andreæ in portu gallo. Eruditiores autem busta gallica appellāt, ita dicta q̃ illic Galli Senones sepulti dicūtur. Qui Romā præter Capitolium diripuerunt/ partim morbo, partim ferro interfecti: Gēs/ ut scribit Liuius humori, & frigori assueta/ langore, & morbo tanta uis hominum breui assumpta, ut humādi tedio plura corpora in unum coaceruata concremarent, Quæ res ad posteros nomē loco dedit, ut Gallorum sint busta nuncupata, atq; ipsa die media in urbe/ quæ nūc busta gallorum sunt. Postera die citra Gabios Camillus superueniens Gallorum legiones cecidit. Is enim absens/ & exul dictator creatus Gallos uictoria exultantes/ collecta ex agris multitudine oppressit. Aurum/ & ceteram prædā sustulit/ miliario. viii. uia labicana: quo se ex fuga contulerant auspicio Camilli uincūtur. Vnde secundus post Romulum/ urbis cōditor uocatus est. Senonas inquit Verrius quasi Cenonas q̃ noui uenerunt ex cisalpina gallia. Ce non enim nouū uocant. Galli. n. duce Brenno, Romam præter Capitolinū capientes totam diripuerunt/ & diruerunt, ferunt illam intra annum muris publicis fuisse renouatā, facta copia unicuiq; etiā in uis publicis ædificandi: de bello autem Senonū satis multa Liuius & plutarchus.

Brēnus gal-
lorū Dux.

De Carinis.

¶ Carinæ olim locus erat carinæ inuersæ instar in Exquilis/ incipiebant autē a Tabernola/ quæ erat olim in eo ambitu/ ubi nūc est ædis. S. Petri & Marcellini uia labicana, & per supercilium proximi equilini mōtis/ protendebatur usq; ad busta gallica, & inde usq; ad ædē. S. Lucie in Silice. unde locus hodie uocat̃ corrupto uocabulo Carra. i. Carinæ sub quibus uia quæ Subura est dicta q̃ sub muro terreo carinarum protendebatur ut supra dictum est. Varro tradit Carinas cum cœlio iunctas, fuit olim in Carinis Domus Pompei magni: &

Iudus Pópei Lençei eius ipsius liberti: qui fuit omniũ expeditionum ipsius comes, Quo defuncto schola se sustētauit: docuitq; in Carinis & Telluris æde: fuit præterea in Carinis auita Ciceronis domus, quã M. Cicero, Q. fratri dedit: ipseq; in pallatio mōte habitauit/ut propinquior esset foro. In Carinis etiã dicitur nutritus Cæs. Augustus. Inter Carinas/& uicũ cypriũ fuit olim rigillũ sororiũ, ubi sub iugũ missus fuit. M. Horatius/ut sororis cede expiaretur. Quidã uero tradunt ex cōuentione Tulli hostilii/& Metii Suffetii uocatũ. Carinas inquit M. Varro/abeo dictas/þ hinc oritur caput uia sacre, alio nomine Cerionia uocata/Virg. Lautas appellat Carinas, cū inquit/passimq; armenta uidebat, Romanoq; foro, & lauris mugire Carinis/lautas enim (ut creditur) dixit ppter elegantiã ædificior, fuit Quinimo i eo ambitu Regia Seruii Tullii/& uicus sceleratus, ubi eius regis cedes cuius meminit Oui. in Fastis Ipse sub Exquilis/ubi erat sua regia celsus: Occidit/& dura sanguinolētus humo; ubi Dianũ, Liuius Tũ Tarquinius iquit mediũ arripuit Seruium Tulliũ elatũ e/curia; in inferiorem partem per gradus deiecit/cum iã semianimus regio comitatu in regiam se reciperet, puenissetq; ad summũ cyprium uicũ ab his, qui missa Tarquinio fugientẽ consecutierant, interficitur. Cyprius uicus non a Cypro insula, Sed q; Sabini Cypron bonum uocant/ut scribit. M. Varro.

Regia Seruii Tulli.

De domo aurea Neronis.

Nero princeps/ut scribit Suetonius, domũ a Palatio exquilias usq; fecit instar magnæ urbis/ptēdebatq; usq; ad Mecenatis turrē/ut quidã tradunt. Ea incipiebat inter Cceliũ/& palatiũ/ut scribit Tacitus. In qua qdẽ domo ædificãda multas diruit ædes. Martialis. Hic ubi miramur uelocia mūerathermas abstulerat miseris tecta supbus ager, & subdit Vnaq; iã tota stabat in urbe domus. Urbis opus domus una fuit, spatiumq; tenebat. Quo breuius muris oppida multa tenent. Hæc æquata solo est; nullo sub nomine regni. Sed quia luxuria uisa nocere sua est. Vnde ex ea uastitate distichon emissum. Roma domus fiet, Veios migrate Quirites, Si non & ueios occupat ista domus. Quã primo trāsitoria, mox incendio cōsumptam atq; deinde instauratam/auream nominauit, Non enim alia in re/q; in hac domo ædificanda dānosior fuit. Vestibulum eius erat, in quo

Trāsitoria domus aurea ornata.

A N T I Q V I T A T V M

Colossus centū uiginti pedū staret. Ipsius autē domus tāta laxitas/ut porticus triplices milliarias haberet. Itē stagnū maris instar/circū septū ædificiis ad urbīū speciem, Rura insuper arnis/atq; uineis, & pascuis, Siluisq; uaria cū multitudine oīs generis pecudū, atq; ferarū, in ceteris partibus cuncta auro lita, distincta gemis/unionūq; cōchis erāt. Cēnationes laqueatæ tabulis eburneis uersatilibus, ut flores fistulis, & unguentis desuper spargerētur. Præcipua Cēnationū rotunda, Quæ ppetuis diebus/ac noctibus uice mūdi-circū ageretur. Balneq; marinis albulis fluētes aquis. Eandē domū cū absolutā dēdicaret/quasi hominē tandē habitare cœpisse ait. De qua Plinius In aureq; domus inquit Neronis solariis aues ex argēto/mirabili opere sculptæ fuerunt. In eā domū Nero inclusit adē fortunæ, quā Seia appellauit a Seruio rege sacratā quæ lapide Phengite translucēte ædificata/foribus clausis claritatē diei intus haberet. Quæ oīa postea a sequētibus Imperatoribus diruta sunt, & alia noua ædificia ædificata. Plinius scribit se bis uidisse urbem totā cingi duabus domibus duorū principū. C. Caliculæ/& Neronis/haftenus de prisca Roma nunc autē de Martio Campo dicendum est.

Fortuna
Seia.

De Campo Martio/& eius ornamentis.

Campicele
bres urbis.

Campi olim in urbe præcipui fuerūt, Martius, Exquilinus, Viminālis, Agrippæ, Codetanus, Bructanus, Lanatarius, Pecuarius, unus ultra tyberim extra numerū Vaticanus, qui & Neronianus dictus est. Sed omniū maximus/& pulcherrimus martius amplitudinē ædificiorū/& uiridariis satis cōspiciuus:& a Marte cognominatus, q̄ ei deo a maioribus cōsecratus fuit. Liuius/ager inquit Tarquiniorū, qui inter urbē & tyberim iacet, nā cū ceteri campi regis Tarquinii, qui ob iustitiæ cōtemptū dictus est superbus/post eiusexiliū datus iis esset;q̄ agros nō haberēt/unus ager/q̄ erat inter urbē/& tyberim Marti fuit cōsecratus/Cāpus Martius dictus, locus Comitiorū habēdorū/& bellicę exercitatiōis Certamini electus, sed extra pomeriū, q̄ postea inclusus est mœnibus ppter dissidia ciuilia, & exterorum hostiū incurSIONES, qui hāc planitiē aditu facilē semper diripiebāt. Nā tempore libertatis hęc planicies habebatur usq; ad pontē miluium. Senatus sepenumero cogitauit mœnia ducenda usq; ad pontes. Sed Haruspices uetere, q̄ fas non esset habere Comitia in urbe, huius rei meminit. M. Tullius in Epistolis ad Atticum, Belisarius

nūc ambitū ad tiberim muro cōplexus omnē muniuit/ut tradit pro
copius. De cāpo Martio satis multa Ouidius. Liuius, & Dionysius
qui ita scribit Decretū cōsiliū/deinde bona omnia tyrānorū ferentes
in publicū Ciuibus omnibus exposuerūt/ut quicūq; ex eis caperent
quisquis obtineret/agrūq; omnē: quātū illi possederāt, His/qui nul
lam haberēt sortē diuiserūt: Vnū tantū capiētes campū, qui inter ur
bem/& tiberim iaceret; quē sacrū esse Marti antea decreuerunt, & quis
pratū, atq; iuuenibus ad bellicas exercitatiōes ludū oportuniſsimū.
Hunc campū priusq; Marti sacrū ascribēs sibi Tarquinius seuerat.
Nā cū cētera tyrānorū bona populo auferēda cōcessissent, sed quod
in cāpo illo natū erat frumentū/aliud in areis adhuc iacēs, aliud in
culmis:& quod iā tritū erat auferre nemini permiserūt: sed ut execra
bile, nec idoneū/qđ in ædes portaret, iaciēdū furcīs in flumē esse de
creuerūt; unde īsula creuit tiberina/una cū romana libertate ibi orta

INSVLA TIBERINA.

In mediis tiberinis fluctibus assurgit insula tiberina, quę apud ue
teres dicebatur insula Iouis lycaonia: quę ex materia deiecta ex agro
Tarquiniōz creuit. Quā ita describit Oui. lib. v. met. Scinditur in
geminas partes circūfluus amnis. Insula nomen habet, laterū quę a
parte duorū Porrigit æquales media tellure lacertos. de qua Diony
sius/extat hodie inquit eius rei/quę de materie creuit/quę in campo
martio disiecta erat ex segete regia, & in tiberim proiecta/oblitaq; li
mo paulatim insulā fecit: adeo firmā saxorū molibus/ut in ea fuerint
porticus/& tēpla. Nā tria illic olim erant tēpla/Iouis/Aesculapii, &
fauni: Sed insula æsculapio sacra: ppter eius Simulacrū ex Epidau
ro urbe/monitu Sibyllinorū Caraduectū, unde formam eius nauis
qua deuectum est, locus accepit: Cuius prora, ubi fuit templum
Fauni fluctibus cessit: Carina/& Puppis integra manet, ubi olim
fuit æsculapii templum iunctum Iouis delubro. Ouidius in fastis
Accepit phœbo: nymphaq; Coronide natum Insula diuidua/
qua premit amnis aqua: Iuppiter in parte est, cepit locus unus
utrumq;: Iunctaq; sunt magno templa nepotis auo. Liuius
in Insula inquit Iouis ædem. C. Seruilius duum uir dedicauit
uota erat sex annis ante gallico bello a. L. Furio purpuriōe prætorē,
ab eodē Cōsule locata. Vitruuius libro. iiii. Prostyli inquit exēplar
est in insula tyberina in æde Iouis/& fauni Ouid. in Fast. Idibus

Insula Iouis
lycaonia.

Templū Io
uis/ Aescu
lapii & fau
ni.

ANTIQUITATVM

Aedis fauni
ex multati
tia pecunia
facta.
Templū fau-
ni in capite
insulæ.

Nosce co-
miū paupes-
rum.

Ædis. f. bar-
tolomei appo-
stoli.
Forma na-
uis e tybur-
tino lapide.
Anguis
æsculapius.

agrestis fumāt altaria fauni. Hic ubi discretas insulā rūpit aquas. Li-
uius. Cn. Domitius cenobarbus inquit, & C. Scribonius ædiles mul-
tos pecuarios ad populi iudiciū adduxerūt. Tres ex his dānati sunt:
Et eorū multatitia pecunia ædē in insula fauni fecerūt. Fuit autem
templū fauni in capite ipsius insulæ ubi tiberis in duas pres diuidi-
tur. Cuius hodie nullū apparet uestigiū: nā tiberinis fluctibus cessit.
In ea insula exponebātur olim ægroti, quia æsculapius, cui cōsecra-
ta est, medicinę deus habet: & ob hāc sciētiā in decore numerū acce-
ptus, ut scribit Cor. Celsus. Erat in eadē insula ad æsculapii tēplum
Noscecomiū. i. ægrotorū Domiciliū, quod diuus Hieronymus uillā
languētū interpretat: ubi agrotātes curabātur. Vnde apud Aristo-
phanē in Pluto. In æde æsculapii inducūtur languētes ut medicarū
fomētis refocillētur: & apud Plautū in Gurgulione inducitur leno
cappadox lienosus: Iecorosus: Pulmonarius in fano æsculapii incu-
bās. Cuius uestigia adhuc apparēt in hortis. S. Bartolomei: cuius pro-
pinqua ædis a Gelasio .ii. cōdita/ uel istaurata putat. Visitur adhuc
ibi forma nauis ex tyburtino lapide: ubi in latere reptātis serpētis. Si
mulacrū inspicitur/ qui æsculapii genius eē credit: de quo satis mul-
ta Liniūs/ & Oui. lib. ultimo met. Plinius. Atqui inqt Anguis æcu-
lapius Remā aduectus est/ uulgoq; pascitur, & i domibus: Cœpisse
igitur credo nauis formā, ubi iā trāstra cū reptāti erpēte apparent.
Adeo uiri illi excellētes: rerūq; studiosi uel naturā i artē redigere uel
artē in naturā. Sed iā ad martiū cāpū vñ digressi sumus: redeamus.

DE ORNAMENTIS CAMPİ MARTII.

Veteres illi Romani inquit Strabo/ necessariis rebus magis intenti
urbis pulchritudinē contēpsere: posterius uero innumerabilibus/ & p̄cla-
rissimis impleuerūt insignibus. Pompeius enim/ & diuus Caesar/ &
Octavius: & eius filii, & familiares, & uxor, & soror cunctarum stu-
dium simul/ & impensas ad preparanda decora superarūt. Maximā
aut partem martius campus habet præter natiuam campi uiriditatē
artis & solertiæ exercitationes campi enim admirabilis magnitudo
accurules pariter cursus/ & alia equestria certamina expedita sup-
peditat/ nec tam multis pilam/ circulum/ palestram exercitatione tra-
ctantibus aliqua incumbētium simul opera / Quid perennes solo
herbas? Coronatosq; ad fluminis alueum colles? Scenicarum ostēta-
tio picturarū eius generis spectacula præstāt/ ut difficulter/ & inui-

tus ascendas. Huic proximus campo & alter adiacet minor campus: cuius meminit Catullus cum inquit Si me quæsieris minore campo: tum innumerabiles circum circa porticus: horti numeroſi. Theatra tria ſimul, ſimul & Amphitheatrū: Tempſa magniſcentiſſima inter ſe cōtigua: ut quaſi aliud agētia. Reliquā urbis uenustatem oſtentare uideātur. Et præterea cū locū iſtū religiōſiſſimū eſſe cogitaſſent/Clariffimorum uirorū/& ſcēminarū monumēta in eo cōſtruxerūt, Cuius cāpi ornāmēta ſcribit etiā Martialis libro. ii.

Theatrina.

Augusti mausoleum.

Cōmemoratiōe dignū eſt q̄ Mausoleū appellatur excelsis fundatū molibus, lapide niueo: & ppetuæ uiriditatis arboribus coopertū in ſummū uſq; uerticē cubitoꝝ. CCL. ad fluminis ripā aggeratū. In ſūmo aut poſitū eſt Simulacrum Auguſti ex ære: ſub aggere ipſo ſunt eiꝯ loculi: & cognatorū, & neceſſariorū: at ergo uero locus eſt mirifica continēs ambulacra. In medio aut campi ſpatio buſti extat ambitus, & hic ipſo niueo perfectus lapide: ferreos in circuitu cancellos habēs: & plantatas per ſe ferēs populos: Mausoleū primū ſepulchrū Mauſoli regis ab Artemiſia eiꝯ uxore extructū. Ad huiꝯ poſtea ſimilitudinē Auguſtus ſepulchrū ſibi in cāpo Martio erexit: addidit præterea porticus pedū mille: & hortos: & nemora miræ pulchritudinis. Suetonius in auguſti funere. Reliquias inquit Mausoleo cōdiderunt, id opus inter flāminiam uiā, ripāq; tiberis ſexto ſuo cōſulatu extruxit. Virgilius libro. vi. æn, in Marcelli funere, Quantos ille uirum magnā mauortis ad urbem Campus ager gemitus, uel quæ tiberine uidebis funera, cum tumulū præterlabere recentem. Cuiꝯ etiā loci meminit Caſſiodorus in Epistoſis. Ipſius aut Mausolei extat hodie magnæ ruinae iuxta tēplū nūc. S. Rocchi ante hos annos ex ære collato excitatū. Mole ſq; ipſa ſphericā habet formā reticulato ope circunquaq; extructa, ubi multa ex profunda tellure marmora erui uidimus/inter quę breue quoddā Epitaphiū cuiuſdā liberti auguſti a marmoribus uidelicet.

D. M.

VLPIO MARTIALI AVGVSTI LIBERTO AMARMO: RIBVS. Erat olim in eo ābitu (ut ſupradictū eſt) nemus populeū unde poſtea portā nūc populi, & ppinquū. S. marię de popſo tēplū nomē accepiffe crediderim, niſi locus a populi frequentia dicatur.

Nemus populeum.

Q iii

ANTIQUITATVM

Qui hodie totus occupatus est domibus usq; ad ripam tiberis/ubi domorū isulæ prisco more/& uiæ regularibus funiculis ad amussim directæ, sed ea precipue quæ nuper designata est a templo populi usq; in centrum nunc urbis. Quæ regio in angulo martii campi coartata quasi noua aduentiorum colonia deducta excisalpina potissimū Gallia/& Iluria/unde modo Lombardia/modo Sclauonia ab incolis nūcupatur/qui locus factus est celebrior ob imaginē diuæ uirginis deiparæ quæ nuperrime in quadam fumo sa proseuca in proximis menibus iuxta tiberim/coli/frequētariq; cœpta est proximo Iubilei anno. M.D.XXV. Die. XX. Iunii.

De antiquo Horologio campi Martii.

In parte Martii campi, ubi nunc est. Templum. S. Laurentii in Lucina in Capella noua Capellanorum fuit olim basis illa nominatissima/& Horologiū superioribus annis effosum, quod habebat septē gradus circum/& lineas distinctas metallo inaurato, & solum campi erat ex lapide amplo quadrato, & habebat lineas easdem. & in angulo quatuor uenti erant ex opere musiuo cum inscriptione BOREAS SPIRAT.

De Septis Campi Martii.

Septa generali uocabulo dicuntur loca munita, & quædam sepimentata uallata, quibus animalia continentur. Virgilius in bucolicis. Quāuis multa meis exiret uictima septis, unde quadam similitudine loca in cāpo martio tabulis, siue lignis inclusa dicta sunt, in quibus stās populus ro. suffragia ferre cōsueuerat. Martialis ita inquit In septis mamurra diu multūq; rogatus: dicūtur & ouilia. Lucanus & miserę maculauit Ouilia romæ. Sed Lucanus non de septis (ut creditur) sed de uilla publica intellexit/ubi. ix. debitorum cesa dicuntur auctore Sylla. Erant enim Septa locus lignis (ut supra dictū est) inclusus ad creandos magistratus deputatus. Ea q; fuisse scribit Liuius iuxta uiam flaminiam, & uiam fornicatam, Satis constat locū fuisse in eo ambitu, ubi nunc est colūna Cochlidis Antonini pii, iuxta montem Citatorum/unde nomen accepit. Suetonius in Cæsare cunctatum inquit Vtrum ne in martio campo: per comitia, & tribus ad suffragia uocantem partibus diuisis e ponte deicerent, atq; exceptum trucidarent/an in sacra uia/an in aditu Theatri Pompei adorirētur. Quem suffragorum morem Augustus sustulit: ut scribit

Tacitus cum inquit Comititia prius e campo ad patres trāslata sunt ab Augusto Suetonius Item/Comitiorum quoq; ius pristinum reduxit/atq; triplici pœna coercito ambitu, & ipse suffragium in Tribubus ferebat/sicut unus ex populo, Quē diu intermissa ab Hadriano Imp. demū reuocata fuisse scribit Spartianus. In hunc locum ex propinquo colle hortulorum descēdebant Candidati qui magistratus petitori erant. Cicero ad Atticum Rem inquit gloriosam/marmorea sumus, & septa facturi. Ea; cingemus excelsa porticu, ut mille passuū conficiatur. i. porticus milliaria, Simul adiungetur huic operi Villa publica, Quod nec ipse Cicero, nec alius fecit/bello ciuili impediti. Fuit prēterea iuxta Septa templum Neptuni cum porticu pulcherrima/ut scribit Dion. quē locum. M. Agrippa multis ornamentis decorauit. fuerunt/ & Septa agrippina/ quorum meminit Lampridius his uerbis, Instituerat & Alexander seuerus basilicam alexandrinam inter campū martiū & Septa agrippina, fuit & Campus agrippæ in regiōe uiæ latæ sub Quirinali/ & fortasse ibidem ea Septa. fuerunt item Septa trigaria in regione Circi flām. de quibus Plinius libro ultimo, Ne equos quidem in trigariis præferri ullis uernaculis animaduerto.

De templo Isidis iuxta Septa campi martii.

¶ Satis constat tēplum Isidis fuisse olim iuxta Septa campī martii ut scribit Iuuenalis cū ait a merce portabit aquas/ut spargat in ædē Isidis antiquo/quē proxima surgit ouili/quidam scribūt templum Isidis fuisse/ubi nunc est ecclesia. S. Mariæ in uia lata, sed non congruit carmini Iuuenalis/quoniā multū distaret ab ipsis septis/quę erant olim in eo ambitu ubi nunc surgit Colūna Cochlidis Antonini pii/ut supra dictū est/nec desunt qui scribant templū Isidis fuisse ubi nunc est ædis. S. Mariæ in Aquiro/extant adhuc in propinquo templi hortulo Colūnæ quædam erectæ/ut supra diximus/Quod magis congruet Iuuenalis carmini. Fuit autem Isis in magna ueneratione & eius sacra ex egypto aduecta. Vnde Lucanus. Nos in templa tuam romana recepimus Ilin, Semideosq; canes, & sistrā iubētia Iustus. Lampridius in Comodo Ant. Imp. Sacra inquit Isidis ita coluit, ut & caput raderet, Isiacos uero pineis usq; ad perniciē pectus tundere iubebat, Cum Anubin portaret Capita Isiacorum grauiter tundeat ore Simulacri. Iosephus. xx. antiquitatum Iudgorū tradit

Templum
Neptuni
Septa agrip
pina.
Septa trigar
ia.

Fdis. S. Mar
rix i uia lata

Colūna co
chlidis ædis
S. mariæ in
Aquiro.

Anubis.

ANTIQUITATVM

Templum Isidis fuuditus euersum esse romæ iubente Tiberio/statuam Isidis in tiberim deiectam, Sacerdotes Isiacos in cruce sublato/ob scelus, quo matronâ adulterio tanq̃ deo Anubidi prostraue-
runt. Nam in templo Isidis multa fiebât lenocinia. Vnde Ouidius
de arte Neu fuge niliacæ mēphitica sacra iuuecæ. Multas illa facit/
quod fuit ipsa Ioui. Iuuenalis Item: aut expectatur in hortis, Aut
apud Isiacæ potius sacraria lenæ. Idem præterea Iosephus de bello,
& triūpho iudaico ita tradit, Vespasianos/qni in Isidis templo nocte
quieuerant/ad octauianas deambulationes transiuisse/ubi eos Se-
natus, & honorati Equites præstolabantur, Dion. de templo Sera-
pis & Isidis ita tradit. Ignis diuinitus potius q̃ ab homine Romæ ex-
citatus, eaq̃ depopulatus, & Serapis, & Isidis tēplū, & Septa, Neptū
ni ædem, Therimas Agrippæ, Pantheon, Diribitorium Balbi, Thea-
trum Pompei, Porticū Octauix, Domū cum Bibliotheca Iouis Ca-
pitolini, cū ædibus, & Sacellis coniunctis conflagraſſe. Colebatur
aut Isis una cum Osiride uiro/qui/& Serapis dictus est. Tria fuisse
olim in urbe Isidis præcipua templa inuenio, unū de quo nunc agi-
mus. Alterum in summa uia sacra in Emporio, ut supra dictum est.
Tertium Isidis Antenodoricę in regione piscinæ publicę/ad caput
uiæ nouæ/ab Antonino bassiano conditum, iuxta ipsius Thermas/
de quo Spartianus Sacra inquit Isidis primum per hunc Romam
delata/& templa magnifice ei deę fecit. ubi ante hos annos fragmē-
ta quædā marmorea eruta/cū inscriptione intercisā/& mutilata hu-
iusmodi. SAECVLO FELICI ISIAS SACERDOS ISIDI SA-
LVTARIS CONSECRATIO. In altero fragmento/sic/ PON-
TIFICIS VOTIS ANNANT DII ROMANAE REIP.
ARCANAQ. MORBIS PRAESIDIA ANNANT QVO-
RVM NVTV ROMANO IMPERIO REGNA CESSER-
RE. Fuit præterea Isis patritia in regione exquilina ut scribit. P. Vi-
ctor. Fuit item in regione. ix. Circi flām. Iseum, & Serapeū, quę erāt
loca publica/alterum ab Iside; alterum a Serapide dictum/Ea fuisse
creduntur iuxta arcum nunc Campiliani sub proxima æde. S. Ste-
phani cognomento Caci; ubi nuperrime Nili flu. Marmoreum mi-
rę magnitudinis Simulacrum effossum uidimus/& in eodē marmo-
re Ranarum/& Lacertarum parua quędam signa/quę batracos/&
Sauros operis structores ita illi uocabantur /cēlauerunt/ea tantum

Isis antino-
derica.

Isis patritia.

Iseū & sera-
peum.

Simulacrū
Nili flu.

mercede contēti ipsū ut eiusmodi reptilia sua nomina exprimētia/
scalperentur. Lampridius in Alexandro seuro. Iseum / & Serapēū
inquit decenter ornauit additis signis deliacis / & omnibus mysticis a
Delo insula / ubi laudatissima fiebant / auctore Plinio præterea Mu-
seum, Iseum, & Serapēū publica Alexandrē auditoria erāt / & ades
a Musis / & Serapi / & Iside dicta / In eodem ambitu multa etiam mar-
morum fragmenta effusa / ubi & Tiberis simulacrum cū pueris Ro-
mulo / & Remo conditoribus urbis Nutricis lupę ubera sugentibus
& utrūq; Simulacrum & Nili & Tiberis in Vaticanum de atū est.
Nec desunt qui uelint hoc in loco fuisse olim porticū Octauię / sed
uerisimile non est cum ea porticus fuerit iuxta Theatrum Marcelli
ut supradictum est.

Simulacrū
tiberis flu.

Porticus
octauię.

DE TEMPIO MINERVAE CHALCIDICAE.

¶ Fuit & templum Mineruæ Chalcidicę, cuius adhuc extant uesti-
gia in proximo Cenobio fratrum. S. Maria supra Mineruam unde
cognomētum locus sortitus est. Extant aut undiq; eius templi parie-
tes quadratę & oblongę formę sine tecto / erat enim templum non
magnum testudinatum incrustatum multisq; ornāmētis decoratū;
uilitur adhuc eius forma in hortis fratrum prædicatorū. S. Dominici /
p multos hætenus ānos incultū ac deformatū, & nulli reę usui ser-
uiēs nisi imūditis. Nūc uero ibi cellulę fratrum extructę uereribusq;
superadditę opera / & impensa Clementis. vii. Quod tēplū Pōpeius
magnus condidit, & in eo triumphalia dedicauit: ut scribit Plinius
lib. vii. nat. hist. cum inquit, Toties Imperator, anteq̃ miles, postea
ad tota maria, & deinde Solis ad ortus missus hos rettulit titulos,
more sacris carminibus uincentiū, neq; ipsi coronantur, sed patrias
suas coronant, Hos ergo honores urbi tribuit in delubro Mineruæ
quod ex manubiis dicabat. Cn. Pompeius magnus Imperator bello
xxx. annorum confecto, fufis fugatisq; occisis, & in deditionem acce-
ptis hominū centies uicies semel. lxxxiii. millibus / depressis / aut ca-
ptis nauibus. DCCCLV. oppidis, castellis / mille q̃ngentis. xxxviii.
in fidem acceptis terris a Męotis lacu ad rubrum mare subactis / me-
rito Mineruæ hoc breuiariū eius ab oriēte: Triumphū uero cū oram
maritimā aprædonibus & Imperiū populi ro. restituisset, ex asia, pō-
to, Armenia, Paphlagonia, Cappadocia, Cilicia, Syria, Scythis, lu-
dæis, Albanis, Iberia, insula Cieta, basternis, & super hac Mythri-
date, & Tigrane triumphauit.

A N T I Q V I T A T V M

De Templo quod pantheon prius dicebatur;
nunc. S. maria Rotunda.

Exstat hodie Templum prope integrū ab antiquis Panthœū nuncupatum mira altitudine/spatiosis molibus fornicatum / Sphœrica forma/& ueteri structura/Symētria/ac diametro cōcinātū/sicut etiā hodie apparet, Vnde ea ædis. S. Maria Rotunda/a iunioribus dicta est/inter uetusta urbis ædificia satis conspicuū templū, Quod Agrippa struxit teste Plinio, nec desunt, qui asserant/non ab Agrippa/sed Augusto antea conditum templum, Porticum uero ab Agrippa postea superadditā. Sed Plilib. xxxvi. nat. hist. ab Agrippa factū asserit cū inquit Pantheon Ioui Vltori ab Agrippa factū. Itē Agrippæ Pātheon decorauit Diogenes/Athenienlis/& Carfacides, Quinimo & in nomismatibus Agrippæ satis expressa & tēpli/& Porticus forma apparet/& in frōtis pīcio Cubitales litterę titulū ostendūt. uidelicet
M. AGRIPPA. L. F. COS. TER TIVM. FECIT.

Qui in restauratiōe eius semper idem instauratus est. nam & ab Hadriano Imp. restitutum opus ut scribit Spartianus; deinde ab septimio Seuero/& M. Aurelio Antonino ut minores litterę infra ostendunt uidelicet. **IMP. CAES. SEPTIMIVS SEVERVS PIVS PERTINAX ARABICVS PARTHICVS FONT. MAX. TRIB. POT. XI. COS. III. PP. PROCOS. ET IMP. M. AVRELIVS ANTONIN. FELIX. AVG. TRIB. POT. V. COS. PROCOS. PANTHEVM VETVSTATE CORRVP. TVM CVM OMNI CVLTV RESTITVERVNT.** Dictū Pantheon/ut scribit Dion. siue q. matri deū/atq. omnibus diis sacrum esset, siue q. mundi formā haberet/qui propterea pantheon appellā dum censet, Nam cum Agrippa illud absoluisset/uoluit Augusto dedicare. sed ille respuit; dedicatūq. est in honorem Martis/& Veneris & eorum statux præcipuę illic locatæ/inter quas & deorum omniū statūculæ, & in pronao templi a dextris & sinistris Simulacra Augusti/& Agrippæ. Fuisseq. in eo tēplo scribit etiā Macrobius in saturnalibus Simulacrum Martis/& Veneris/& unionem miræ magnitudinis/& taxationis/quem Cleopatra in auribus gerebat, cuius magnam partem per acerum consupserat in Conuiuio quo. M. Antoniu sumptibus superare cōtenebat; quę uno haustu centies Sester tiū ebibit ut scribit Plinius libro. x. Sed quī superfluit/uidet regi-

capta ægypto/Romā delatus dissectusq; est/& facta ex una margaritæ duæ posita Simulacro Veneris monstruosæ magnitudinis in templo quod Pantheon dicitur Ioui Vltori dedicatū/ut supra dictū est. Extant templi portæ æreæ miræ magnitudinis uetustate conuassatæ ueteri structura satis olim exornatæ cū ereis supra ipsam portā cācellis tēplūq; ipsū intrinsecus externo marmore/ac uersi colore cōspiciū. ubi lithostrotū lapidū diuersitate decorū. Et colūne circūquaq; strictura, & epistiliis cōcinnatæ/ubi & Sacella/in qbus p ambitū statuæ olim collocatæ erāt. Plinius Syracusana inquit sunt in pantheo capita colūnarum a. M. Agrippa posita/In colūnis templi eius probantur inter pauca eius opera: sicut in fastigio posita signa/sed propter altitudinem loci minus celebrata. In honore est in eo templo Hercules/ad quem Pœni omnibus annis humana sacrificant uictima humi stans ante aditū templi Agnationes sitæ: extat ad huc eius tēpli cōcamerata testudo miro artificio laqueata/& i sūmo uertice sphæricum foramen, unde liberū celi lumen admittitur. Verum ne sua mole extructa rotunditas grauaretur / uacui circūquaq; Specus ab imo ad summū usq; relictī sunt. Marmorata intus tota ædis/aut incrustata / exterius uero tectorio illita / a fronte uero ereis laminis argento/auroq; illitis/ut adhuc signa apparent. Altitudo interior latitudini ex Diametro equalis habetur. In medio tēplo extat. Impluiū ad excipiendos superioris foraminis decedentes imbres. Ne credant Sobrii Anicularū fabellam/quæ uulgo circūfertur de hoc tēplo/q; a Cacademone fuerit cōditū/cum satis cōstet ipsum a. M. Agrippa Augusti genero fuisse extructū ut superius dictū est. Tectum uero/quod nunc ex chartis plumbeis ante hos annos a Nicolao. v. instauratū, Argentis laminis apud ueteres coopertum dicitur, Quas Constantinus. iiii. Heraclii Nepos Romam ueniens sustulit. Is quinta postq; in urbem ingressus est die/ad direptionem conuersus/Omnes statuas ex ære, & marmore ad ornatum urbis, omniaq; Ecclesiarum ornamenta paulo decetiora distrahit, & nauibus ad id præparatis imponit, Plurq; ipse septem diebus urbi detraxit, q; barbari ante ducentis quinquaginta octo annis. Nam Syracusas ea ornamenta detulerat, ubi dolo Mezentii/dum in balneis libidini uacaret/interfectus. Eo propterea ex omnibus prouinciis romanis profecti milites ad opprimendum Mezentiiū, Quo sublato/cum omnes

Statuæ in fastigio panthei posita.

ANTIQUITATVM

Panthei a
bonofacio
iiii. cōserua
tum.

Ad oīa tem
pla apud ve
teres gradi
bus ascēde
batur.

passim superueniētes cum magna classe Sarraceni, Et Syracusas & totam insulam occupauerunt, Vnde postea onusti praeda Alexandream redeuntē/urbis quoq; Romæ ornāmēta secū detulere, Quæ Constantius Syracusas deuexerat; eo animo/ut inde Constantinopolin traiceret. Pantheon autem Bonifacius. iiii. patria Marfus a phoca Imp. obtinuit/consécravitq; in honorē diuę Marię uirginis deiparę/& omniū martyrum Christi eiectis primum gentium Simulacris / lustratoq; templo unde postea Virgo ad martyres dicta est. Ipsum uero Pantheon haud dubie cetera urbis templa magnitudine lapidum nitore/& priscis ornāmētis superat. Ad quod Virgilius libro primo æn. alludere uidetur/cū Iunonis illud Carthaginense describit. Notandum hoc in loco Omnia tēpla apud ueteres in sublimi condita/gradibus ascendi/atq; unū tantū habere aditū, ex quo deprændi potest quantū ruinæ creuerunt romæ. Nam Pantheon totidem gradibus prius ascendebatur/quot nunc descenditur/ut superioribus annis experimentum uidimus, effossa ante tēpli aditū/area quadrato laspide/tyburtino strata. Extat hodie templi Protyrion. i. locus ante portā. Extructa porticus colūnis ingentibus/eiusq; tectū æreistrabibus in auratis/canalium modo compactis. Colūnæ uero/ quibus attollitur, multis ante sæculis sordidissimis diuerforum quęstuum tabernis/quibus obsidebantur/occultæ/opera/& impesa Eugenii. iiii. emundatæ in priorem nitorem redactæ/mirabilis ædificiū pulchritudinem ostendūt. Nostra uero memoria/sublatis quibusdā casulis, & eiectis inde ruderibus, & imunditiis quibus omnia operta/opertaq; erant. Ipsumq; Panthœum in insulam redactum/undiq; peruiū/ac prope circunquaq; absolutū. Eminent hodie ante templi aditum ex priscis ornamentis duo pari forma leones ex Marmaridū lapide sub nigro suis basibus collocati cū hieroglyphicis notis interporphiretica labra/e p̄ximis. M. Agrippæ/& Neronis (ut creditur) thermis/post ruinas idi collocata.

De Templo boni euentus.

Boni Euentus Templū satis constat fuisse iuxta Pantheon, sed quo in loco/diu dubitatū est, Verum cum illud ego curiosius inuestigarem, subito eius templi quadrata/atq; oblōga/adhuc integra forma inter ruinas occurrit, Magistris uiarū excitātib; nouam illic uia a platea nunc. S. Eustachii/usq; in plateā Mineruę peragendā inter

proximum Pantheon/& amplissimas/quas nunc a fundamentis excitat ædes, & palatium Magnus uir/ac prædiues. D. Marius Perusinus fisci procurator/qui per mediam boni euētus templi longitudinem eiecit fundamenta/reliqua uero pars occupatur uia/de qua supra dictū est. Apparēt adhuc illic laqueariū signa quos stucchos uocant sicut in Pantheo/& Hiperstyliæ colūnarū/quæ iussu nuper Nicolai. V. Inuaticanū delatæ sunt. Colitur autē Euentus ut omnia nobis eueniāt prospere/& feliciter. M. Varro de re rustica ad fundaniā uxorem ita inquit Nec nō pcor lymphā/& bonū Euentum/quoniam sine aqua/omnis arida est agricultura. Boni Euentus Simulacrum species erat pauperis habitu/dextra manu paterā, Sinistra uero Spicam tenebat, Plinius tradit Boni Euētus, & bonæ fortunæ Simulacra in Capitolio Praxitelis opera.

etus Simus
Boni eue
lacrum.

DE CAPREAE PALUDE.

Caprea Paludem in Campo Martio ante urbem/ad Circum flammæ uersus mare fuisse scribit Plutarchus in romulo: locus autem erat in rheumatibus tiberis, ad quem/unus erat aditus / & ppter ea tutus, ubi Romulus urbis conditor, cum exercitum recenseret, subita orta tempestate, sublatus e medio apparere desiit, Liuius: His inquit immortalibus æditis operibus, cū ad exercitum recensendum concionem in campo ad Caprea paludem haberet, hominem exiit ex miraculo creditum in cœlum abiisse. Quidam uero tradunt a Senatu discriptum propter tyrānidem, Nam is uel propter augendas Cerimonias/uel cum exercitu, qui tunc erat ex, xxx. milibus peditū, & CC. Equitibus: & haberet in campo martio cōcionē ad Caprea paludem nonis Quintilibus, & aer esset serenus: Subiti exorti nimbi, cum tonitru, et coruscationibus, & ingenti cœli fragore, eum cōcionantem sustulerūt. Ouidius in Fastis. Est locus, antiqui Caprea dixerunt paludem: forte uiris illic Romule iura dabas. Sol fugit, & remanent subeuntia nubila cœlum: & grauis/effusus decidit imber aquis. Hinc tonat/emissis obrumpitur ignibus æther: fit fuga/rex patriis astra petebat equis. Die/quo humanis decessit/uulgi fugam, Caprotinaeque nonas dixerunt. Tantū sub eo rem. p. creuisse scribit Dionysius ut ex modicis copiis: quas ab initio habuit: post eius mortem confestim censa Romæ. lvi. peditum milia; Equitum paulo minus q̄ mille. Sed magnitudo illa brevis intra hominis ætatē interitura. Qui

A N T I Q V I T A T V M

Tēplū Qui
rini.

bus domi nec spes prolis ulla erat: nec cōiugia. Deceffit aut nullam ex se progeniem relinquens: ætatis suæ annū agens. liiii. Regni uero. xxxvii. Suspicio fuit in ea Eclypsi/in qua fuit totus solis defectus regem cēsum fuisse a Senatoribus. L. Florus ita tradit His ita ordinatis cum repente concionē haberet/ante urbē ad Capreæ paludē e cōspectu ablatum: discerptūq; a Senatu putāt/ob asperius ingeniū, Sed orta tēpestas: Solisq; defectio/Cōsecrationis speciem præbuere, Eam opinionem cædis deleuit uir grauis Iulius proculus ex illustri familia Troianorū; & Romuli affinis/qui nūciauit hora matutina se uidisse Romulū deum: & iussisse referre quædam suis Romanis. Apparuit aut Romulus in monte Quirinali supra templum nunc S. Vitalis, ubi ob eam rem conditum fuit templum Quirini Ipseq; pro deo cultus: & Quirinus appellatus.

De Terento loco in Campo Martio.

Fuit olim in ultima campi martii parte iuxta tibrim haud longe (ut creditur) a capitolio locus quidā nomine Terētus/a terēdo dictus/ eo q; tibris cōtiguā sibi terrā suis fluctibus tereret. Terētus inquit festus q; pfluētis Tiberis ripas aquarū cursus tereret / appellatus est. Quem in locum cū Euander ex Arcadia profectus/aduentaret, illic una cum Classe substitisse dicitur. Ouidius in Fastis, Iāq; ratem doctæ monitu Carmentis in amnē Egerat/ & tuscis obuius ibat aquis/ Fluminis illa latus, cui sunt uada iuncta Terenti/ Aspicit & sparsas per loca rara casas.

Tēplū Plu-
tonis.
Templum
Consi.

De Plutonis ara subterranea.

¶ Apud Terentū scribit festus fuisse olim Arā: ac subterraneū Ditis templū, ad quē locū/multis gradibus descēdebatur, Mos enim erat apud ueteres/ad oīa tēpla gradibus ascendere/ad ædem uero Plutonis, & Cōsi gradibus descēdere. Nam inferorū aræ subterraneæ erāt loco profundo, Arā ditis p̄is/ & Proserpinæ scribit Val. max. egesta terra ad. xx. pedū altitudinem apud Terentū fuisse iuentā Valesio quodam auctore, e Sabinis locuplete, & rusticę uitæ homine/liberatis tribus/a pestilentia filiis: ubi trinoctium furuæ hostiæ sacrificiū exhibuit. Vnde Aufonii poetæ uersus. Terna terentino celebrata trinoctia ludo. Eam aram bello albano Romani constituerant/ & alta terra occultauerant/ut omnibus. præterq; ipsis Romanis ignorabilis esset. Ad aram præterea ipsius Plutonis apud Terentum nascentiū olim/ & morietū suo ordine nomina notabantur quoties ciuitas lu

strabitur. Cuius rei meminit Martialis in matrona quadā ita loquēte Bis mea romano spectata est uita tercento/ & nihil extremos perdidit ante rogos. Vbi etiā. xxx. quoq; anno census agebatur. Nec desunt qui tradant/ habuisse hinc originem/ Sæcularem annū/ qui redactus postea fuit ad minorem numerū. Vnde Papinius in siluis Aut instaurati peccauerit ara terēti. Martialis in natali Domitiani Imp. Hic colat ingenti redeūtia sæcula lustrō. Et quæ romuleus sacrate rentus habet. In quibus trinoctio sacrum Plutoni & proserpinæ letisternium/ & Supplicationes fieri solebant.

De æde/ & ara Consi subterranea.

Aedis / & ara Consi iuxta circū maximū/ ad Septizoniū fuisse olim ex Tacito creditur: cū ueterē designat in palatio urbem. Cōsus enim deus est consiliorum: & consilia debent esse arcana. Cui deo subterranea ara constituta: circumfusa terra: sacrificiisq; & igneis sollemnitatibus colitur. Eum esse Neptunū Equestrem tradūt: Cursusq; eorum agitur: iunctorū: & nō iunctorū. Vocaturq; a Romanis is deus Consus; a græcis uero Possidonius: In cuius honore ludos agēs Romulus Sabinas rapuit: ad quas rapiēdas arcanū oportebat esse deo Conso duce Cōsiliū/ ut ad uota pcederet/ & hospitaliter per domos inuitati/ securi ludos inspicerēt: & urbē contēplarētur ad xiiii. Septēbris: Quo die Cōsualia celebrata sunt. Id facinus perpetrātū est quarto mense: quo Urbis condi cēpta est: ut scribit fabius pictor: quē secutus est Dionysius Alicarnasēus.

De diuersis fortunę numinibus ac templis.

Cum multa/ ac uaria/ apud ueteres Romanos numina colerentur: fortunam præcipue/ diuersis titulis eos coluisse satis cōstat. Est enim fortuna accidentium rerum subitus: atq; inopinatus Euentus: Multaq; habet cognomina: ut fors fortuna. Prospera. Equestris: Peregrina. Obsequens. Fauēs. Opipara. Publica. Priuata. Viscata. Virgo Muliebris. Beneferās. Virilis. Propria. Conuertens. Dubia. Mala Mascula. Parua. Calua. Seia. Respiciēs. Mammosa. Barbata. Omnipotens. Bona: ac mala. Primus Ancus Marcius fortunæ uirilis ædē ædificauit. Seruius Tullius fortunę gratiam referre uolēs: q; ipse ex captiua natus esset: & eius beneficio regnum adsecutus: non unam illi ædem: sed plures extruxit: ut fortis: primigeniæ Masculæ: mox prosperæ: & uirilis templa erexit. Fortis autem transtilerī in hortis

A N T I Q V I T A T V M

Cæsarianis: bonæ uero Reduci, Euelpidi: Atropheæ: Conuertēti: Bene-
 speranti: propriæ: Virgini: ac Seia nō uno tempore tēpla constru-
 cta. Seia prius a Seruio Tullio deinde a Nerone dicata in domo au-
 rea. Nam fortuna uariis nominibus tēpla habebat/ut scribit Plutar-
 chus in questionibus. Malæ in Exquilis: nō ut opem ferret: sed ne
 obesset: Cuius Simulacrū manu altera cū cornucopiæ: altera guber-
 naculum geminū uersans, effingebatur. Quidam illā scēmineo habi-
 tu, furenti similem/cecam super uolubile laxum effinxere, q̄ nullo
 delectu opes/ad malos/& indignos conferat: Aliqui autē sine pedi-
 bus, manus/& pēnas habentem. Interrogatus Apelles cur fortuna se-
 dentem pinxisset/nondum inquit stare didicit. Reduci;q̄ Impera-
 torem reducem seruasset. Martialis. Hic ubi fortunæ reducis fulgē-
 tia late Tempa nitent/felix arca nuper erat. Præterea fortunę signū
 in cubiculo Imperatorū ponebatur. Muliebris uero templū uia lati-
 na. iiii. ab urbe lapide. Equestris iuxta theatrū lapideum: quę insi-
 dens equo fabricata fuerat. Q. Fuluius Flaccus inquit Val. max. im-
 pune non tulit/qui in censura regulas marmoreas ex Iunonis lici-
 niæ templo in ædem fortunæ Equestris/quam romæ faciebat/tran-
 stulit. Primigeniæ aut in colle quirinali a Domitio prætorē postea
 locata. Alteram uero primigeniæ ædiculam. P. Sempronius Cos. se-
 cundo punico bello uouit/uoti reus. Eundē Seruium auctores tra-
 dunt primigeniam / & obsequentē in Capitolio dicasse. fortuna res-
 piciens/& propria iuxta templum Iouis uictoris in palatio prospe-
 ra in foro boario. uiscata dicta est/q̄ eius illecebris multi capiuntur
 couertens;q̄ homines ludificetur. calua, q̄ sub tecto nominare re-
 ligio est. Condidit præterea Seruius Tullius paruæ fortunæ ædem.
 quam Romani breuem uocant, q̄ ipse paruus in initio, & abiectus,
 quippe quia ex captiua matre natus esset, fortunæ beneficio romæ
 Regnauit, fuit & fortuna auentina, quę colebatur sub imagine
 duarum sororum ut scribit Macrobius, & Tranquillus. Simili mo-
 do præuertē. Papinius. & prænestinę poterant migrare sorores. Ci-
 cero de diuinatione. Fortunā penitus tollit/cū inquit Nihil esse tā
 contrariū rationi/& Constantiæ/q̄ fortunam/ut ne in deum quidē
 cadere posse uideatur; ut sciat, quid casu/& fortuitu futurum sit. Si
 enim sit, illud certe eueuiet: si certe eneniet/nulla est fortuna. Quam
 sententiā sequitur Iuuenalis: cū inquit Nullum numē habet/si sit

prudencia, sed nos Te facimus fortuna deâ/cœloq; locamus. Fortuna uero omnē christiana religio excludit execraturq;.

De Templis apud antiquos extra urbem.

¶ Erant præterea apud ueteres sacrificia ex diuersis animalibus: sed ex bubulo gratiora: hinc uictimæ, & lautissima deorū placatio: nā bos in honore maximo: præsertim in Italia: quæ ab hoc nūcupata creditur: q; olim Græci Tauros Italos uocarēt, & in ea urbe/cuius mœnibus cōdendis si mas/& fēmina aratro terminū signauerint: q; is laboriosissimus hominis socius in agricultura: Cuius tanta fuit apud Antiquos ueneratio/ut tam Capitale esset bouē necasse/q; ciuē/ægyptii quoq; apin bouē numinis uice coluerūt. Erat & uitululus Menechmus: de quo Plinius Menechmi inquit uitululus genu premitur/replicata ceruice: Ipseq; Menechmus scripsit de sua arte. Extant hodie eius marmorea signa/& in plerisq; canis/& Serpēs lateri:& Scorpio testibus adfixus cernitur. Erant etiā ut dixi extra urbem ædes deorum: quos obesse putabāt: ut extra portā Collinā/Erycinæ Veneris templū, & Veneris uerticordiæ simulacrum, q; corda hominum alibidine/ad pudicitia uerteret. Oui in fast. Roma pudicitia pauperum tempore lapsa: Cūq; ueteres consuluisstis anū. Templâ iubet ueneri fieri: quibus ordine factis, Inde uenus uerso nomine corda tenet. Pudicissima inquit Plī. Lib. vii. femina semel matronatū sententia iudicata est Sulpicia Paterculi filia/nxor fuluii Flacci electa ex Centū præcipuis: quæ simulacrū Veneris ex sibyllinis carminibus dedicaret. Item mense Augusto matronę ro. mentulā deferēbant cū sacrorum pompa in ædem Veneris extra mœnia/q; uis metreticum esset illud sollēne/tamen non licebat alicui/præterq; matronæ castæ id sacrū tractare/& ponere in sinu Veneris. fuit præterea extra portā uiminalē tēplū Nenix/q; cātu querulo funeribus adesset. Fuit & Quietis templū uia laicana. Item fortunæ muliebris uia latina. Et extra portā Capenā ad. ii. lapidem templū Rediculi, in quo Hānibal castrametatus/q; illusus rediret/appellatus est: eadē uia tēplum Martis ut iam dixi. Item extra portā Carmentalem/templum Iani. In Insula tiberina Templū Iouis: æsculapii: & fauni: & transtiberim fortunæ. Nōnulli Timorē/pallorem/& paupertatē/& senectam tãq; noxia numina a Ciuitate penitus arcuere Quæ numina sedent in uestibulo inferorum. Erāt præterea liber/& libera/quibus in

ANTIQUITATVM

uindemiaperagēda sanctissime/& castissime sacrificabatur. Extant hodie passim in agro ro. ueterū Suburbanorū semidiruta; obsoletaq; Antiquorū domicilia/& exigua iam collabētia sacella / miro artificio, sed rudi materia satis cōspicua, Quę Suburbanorū quondā laria fuisse Opinio est: ex uerbis Ciceronis lib. ii. de legibus cū inquit Lucos in agris habēto/& larum sedes. Nam Romani olim opibus affluentes/sumptuosius uillas/q; urbanas domos extruebāt/ubi etiā Viuaria: piscinas/uenationes/& cētera id genus ad uoluptatē/& delicias condere cōsueuerāt. Coartatū mare ad natationes erat:& amoenissima uiridaria/& loca arboribus cōsita/& horti pētiles fuerūt autē in urbe & extra urbē horti celebres Sallustiani, Mēcenatiani, Lucullani. Asiniani, Lamiani, Cæsariani, & Getæ, extra urbem Terētiani Via apia. xx. iugerū, & Ouidiani uia claudia. Erant pręterea frequentissima Suburbana Romanorū, ut Lucullanū, Tusculanū/formianū, & pleraq; alia/quę hodie trāsierunt in latifundia/ac rura priuatorum/Haud silētio pręteribo Tyburtinā Hadriani Imp. uillā/quā mire edificauit ita ut in ea, & prouinciarū/& locorū celeberrima nomina inscriberet uelut liciū/Academiā/pritanium. Canopū/Pecilē tempe uocaret. In agro ipso ro. erant olim multa oppidula seu uillę qbus dirutis facta sunt earū territoria/prędia/& pascua ro. ubi nunc agricolationes horti/& uillaticę sūt pastiones/ubi armēta ac greges optime pueniūt/& alūtur. Propter herbosum solū affluentes aquas tepidos & apricos saltus/& amēnas ualles ubi pręsertim bubali/qui apud ueteres nō erāt in usu/haud iam ab hinc diu in Italiā aduecti, nā rarissimi/ipsiq; feri inspectaculis tātūmodouisebātur/vñ Marti. illi cessit acrorum bubalus/atq; bison/meminit etiā Plī. & Solinus. Qui si ita frequentes uti hodie sūt/olim fuissent/ac māuefacti, haud quāq; eos silētiop̄terisset. M. Varro/& Colūbella d uillatica pastioe.

Bubalorum
usus rarus
ap̄ ueteres
nū inspecta
culis.

De Basilicis & templis sub christiano ritu excitatis.

¶ Post euersa a barbaris urbem/deformata/labefactata/ac prope obsoleta facta sunt loca oīa/& in solitudinē redacta intercisis aque/ductibus/interceptisq; aquis, in hāc planiciē/quę iacet inter mōtes/& tiberim. i. in Martiū Campū/ubi nūc Roma est/pp̄ter fluminis cōmoditatem descensum est. abolita illa ueteri/Haruspiciū disciplinā: ac superstitione/de habitanda planitie martii campi/ubi milites antea recenbātur, & Comitia fiebāt. Erant enim iam tum oēs effecti

LIBER V. Ecclesiæ celebriores nouę urbis fol. XCVIII

christiani/sed mutata tantum religione ueteres ferme ritus oēs, ac Cerimonie remāserūt, erat enim difficile illas tollere: ac penitus abolere. Condita sunt noua Christi templa/aut ex ueteribus innouata. Nam clausis paganorū fanis edictum est licere omnibus tēpla Christo excitare/& colere: Imperante tūc clemētissimo Constantino magno Qui fretus Siluestri tunc papæ sanctitate templa Christo in toto ro.orbe ædificari permisit: unde intra paucos annos templa sine numero condita sunt. fuerunt autem in urbe in illa primęua Ecclesia Christi tēpla supra tria milia; Ex quibus quadringēta diuæ Mariæ uirgini deiparæ dicata. Quorum extant hodie aliqua uenerandæ uetustatis: nam quicquid supra etatem nostram est/antiquū dici potest. Ex quibus basilicę: quæ hodie dicuntur a Romanis Septē ecclesię. Quarum/prima basilica. S. Petri in uaticano. Pauli uia ostiē si. Ioannis in Laterano. S. Crucis in Hierusalem. S. Laurentii extra muros. f. Mariæ maioris ad præsepe quā Ioannes patricius cōdidit & ædem. f. Sebastiani in uia appia/quam. f. Lucina extruxit, Ceteræ a Constantino conditæ & pauimētatæ: in quibus ubi sunt portæ sanctæ/in prioribus altaribus non celebrant nisi summi pontifices ro. Adduntur/& his/ueniæ plenioris gratia ædes. f. Anastasii Scala cœli ad aquas Saulias; & proxima ædis diuæ uirginis Annunciata. Cōdidit præterea Constantinus Imp. Basilicam Marcellini/& Petri uia labicana, ubi Mausoleū matris suę Helenæ Sepulchrum erexit. Cōdidit & Basilicam. xii. apostolorū in regione uiæ latæ, nec de sunt q̄ eam uelint a Pelagio primo/cōditam/a Ioanne. iiii. instauratā nouissime uero a Syxto. iiii. & Iulio. ii. eius fratris filio in meliorem formam una cū palatiō restitutā. Cōdidit & Marcus primus ædem S. Marci Euangelistæ ad palatinas Cū meus frater. D. Ioannes fuluius interrogaret me quid sibi uult ad palatinas. Respondi ex Cicerone pro Roscio cū inquit Ipse aut̄ romæ cū frequēs esset occiditur ad balneas palatinas/rediēs a cœna. Quam ædem una cū palatio instaurauit ampliauitq; paulus. ii. qui etiam montis pincii mænia instaurauit: nec absoluit. Extat & Templū. S. Marcelli precibus diuę lucinæ cōditū iuxta uiā latā, ubi ipse pont. stabulo seruiens equorū iussu Diocletiani Imp. pedore/ac mērore animi ibi consumptus periit. Surgit & iuxta eādē uiā latā ædis. f. mariæ eiusdē nominis ab Innocentio. viii. nuperrime instaurata/ubi adhuc profunda tellure

Tēpla Christi i urbe supra tria milia basilica. f. petri in uaticano.

Basilica. S. pauli uia ostiē.

S. Ioannis in Laterano.

S. crucis in hierusalem.

S. Laurentii extra muros

S. marię maioris. in exquilis.

ædis. S. Sebastiani uia appia.

ædis. f. Anastasii ad aq̄s Saulias ubi & scala cēdi

Ædis. f. marię anūciatę

Basilica. S. marcellini & petri uia labicana.

Basilica. xii. apostolorū

ædis. f. marci euangelistæ ad palatinas.

Templū. S. Marcelli

ædis. S. Mariæ i uia lat

ANTIQUITATVM

Imagines di
uę virginis
a Sctā luca
Euāgelista
depictæ.

Templū . f.
aurēti in
Lucina.

ædis. f. Ma
rię de popu
lo.

Templū . f.
Augustini .
Ecclesia . f.

Apollinaris
ædis. f. Ma
riæ supra

mineruā
Pantheon
Agrippæ.

ædis. f. Eu
stachii.

Templū . S.
Ludouici cū
Sacello . f. sal
uatoris in

thermis.
Sepulchrū
Hadriani.

vi.
Enckē uoir
Templū . S.

Iacobi apo
stoli
Ecclesia . S.

marie de pa
ce.

Templū . S.
Laurentii in
damafo.

Ecclesia . S.
Saluatoris
de Lauro.

extat oratorium (ut creditur) diui pauli apostoli, ut tradunt diuū
Lucā Euangelistā apostolorū actus scripsisse; nā satis cōstat eos (ut
diuus Hieronymus ait) Romę peregrisse, Et imaginē illā quę hodie
uifitur in eo tēplo/ ex propria eiusdē diuę uirginis idea effigiata de
pinxisse. Extant & alię diuersis in locis imagines eiusdē diuę uirgi
nis ab eodē pictore/ ut fertur/ depictæ. Vna in. S. Maria de Populo/
una in Basilica. S. mariæ maioris/ una in ara cęli/ una in. S. maria no
ua/ una in. S. maria gratiarū/ una in. S. Syxto; una extra urbē ad cry
tam ferratā. Vna florētīæ, & altera bononię; una uenetiis & alia (ut
creditur) Spoleti. Et in regione nūc campi Martii apud Arcū Tro
pholi Templū. S. Laurēti in Lucina. S. Lucinæ rogatu a Cęlestino
ii. extructū, Et iuxta portā populi ædis. S. Mariæ eiusdē nominis a
Sixto. iiii. nuperrime instaurata/ ac in meliorem formā redacta. Itē
S. Augustini ædis cū cœnobio a. R. D. Vilielmo Car. rothomagensi
a fundamētis instaurata / cum proximo. S. Apollinaris palatio/ ubi
ipse habitabat. Item. S. Mariæ supra mineruā a bona memoria. R.
D. Io. Car. de turre cremata a fundamētis restitutam. Extat & proxi
mū pantheon de quo satis supradictū est. Item. S. Eustachii ædis
iuxta Thermas neronianas. Vbi & templū. S. Ludouici/ & Sacellū
S. Saluatoris adiuo Gregorio magno dedicatū. Et iuxta Circū Ago
nis Templū. S. Iacobi apostoli ab Alfonso paradinas Hispano epi
scopo Ciuitatensi nuperrime a fundamentis erectum. Item ab alte
ro Agonis latere ædis. S. Mariæ de anima a natione Theutonica a
fundamentis dudū instaurata/ ac in meliorem formā redacta ubi mar
more cōspiciū Hadriani. vi. sepulchrū Vilhelmus Encken. Voirt
illius benigni rate Tit. S. Io. & Pauli Presb. Car. Dertulsen. faciūdū
curauit. Cui cōtigua surgit ecclīa. S. mariæ de Pace a Syxto. 4. i tēplo
prius. f. Andreę appli excitata abi nūc sūt Canonici regulares ex col
legio Lateranensi qui quotidie celebrant. Itē & apud Theatrū olim
Pompei in loco nūc celeberrimo urbis loco Templū cū palatio. S.
Laurēti in Damafo. Quā Damasus natiōe Hisp. cōdidit. Cuius ædi
ficia magnifice a fundamētis nuperrime instaurata ampliauit exor
nauitq. R. D. Rafael Riarius. f. Georgii Car. S. R. E. Camer ep̄sof. Vifitur & i regiōe nūc pōtis Ecclīa. f. Saluatoris de Lauro iuxta mō
tē Iordanū a fundamētis una cū cœnobio excitata a. R. D. latino Car.
Vrsino Surgit & eadē regiōe iuxta pōtē Castelli gdis. f. Celsi/ cœpta

LIBER V. De Ecclesiis nouęurbis fol. XCVIII

nuper instaurati nec dum absoluti. Sicut & in proxima ripa tiberis. S. Ioannis Baptistę magno studio inchoata/nec perfecta. Haud longe hinc exibat nuper. S. Blasii templū ubi Iulii. ii. auspiciis excitata apparent nunc fundamēta mirę magnitudinis ubi & paruū Sacellum cum grandi pratorio: quod omnibus curiis dedicauerat iuxta uiam quā ipse excitauit. Et templū. S. Lucię nuperrime a pręsidentibus uen. sodalitatis cōfalonis instauratę/ & magnifice exornatę. Itē iuxta curiā Sabellorū ædis S. Thomę anglicorū & S. Hieronymi unde nuper eliminatis fratribus. S. Francisci excitatū & cōstitutū est ibi Collegiū sub titulo Caritatis. Extāt & alię ecclesię collegiatę & parechię/ ac sine numero loca in urbe sacra de quibus satis inpradictū est: sed longū esset singula prosequi sacra loca/ tēpla/ Cœnobiaz/ Collegia/ Xenodochia: & cetera id genus. Extāt hodie ex antiquis tēpla Christo dicata Pantheon/ Iouis ultoris ante/ nūc. S. Marię rotundę templū. Itē Romuli cōditoris urbis/ iuxta uia sacra ac forū/ nūc. S. Cosmę/ & Damiani martyrū. Et in foro boario templū olim pudicitię/ nūc. S. Marię egyptiacę. Item pxima/ parua/ ac rotūda ædis olim Herculis: nūc. S. Stephani protom. Alterā in celio lio mōte rotūda sed multo maior: fauno Capripedi ante dicata: nūc sub titulo. S. Stephani rotūdi. unū extra urbē in suburbano uia nomentanę: baccho prius nūc. S. Cōstatię uirgini iuxta ædē. S. Agnetis in qua sunt portę eneę: sicut in laterano tribus in locis iuxta Sancta sanctorum. Item in. S. Cosma/ & Damiano. Item in proximo. S. Hadriano. In pantheo. Sancto Petro/ & S. Paulo. Extāt & uasa marmorea siue labra in atrio & platea. S. Petri ante. S. Saluatorē de Lauro. Ante. S. Eustachiū/ ante Pantheon: a tergo. S. Marci/ ante. S. Petrum ad uincula: & in templis nōnulla ubi corpora requiescūt Sanctorum. Item marmorei Calices: ante. S. mariam maiorem: ante. S. apostolos/ ante. S. Cęciliam trāstiberim. Plurimaq; per totam urbē marmorea signa in diuersas rerum formas effigiata: quę longū esset singula memorare: quę sunt in locis publicis/ & priuatis nobilium edibus: sed nec silentio pręteribo marmoreas statuas aurea argētea/ æreaq; nomismata quę hodie sunt apud. R. D. Andream Card. de ualle / qui non parcat precio: huiusmodi rerum. Nam is unicus est nunc qui maiorum uetera monimenta diligenter curat.

ædis. S. Io.
ī ripa tiberis

Templū. S.
Blasii cū ma
gno pręto
rio.

Templū. S.
Lucię.
ædis. f. Tho
mę Mar.
ædis. S. Hie
ronymi.

ANTIQUITATVM

Antiquitatum Anacephaleosis.

¶ Absolutis iam Urbis Antiquitatibus. Placuit per transitū aliquid de eius cōditoribus carptim attingere. Regnauerūt in urbe primū reges Septem. Quorum primus Romulus urbis conditor: Solus omnium sine cognomento: ac sine liberis decessit: Nā Romani postea a Sabinis cognomina acceperunt. Qui regnavit annos. xxxvii. Secundus Numa Pōpilius: q̄ regnavit añ. xliii. Tertius Tullus Hostilius: q̄ regnavit añ. xxxii. Quartus Ancus Marcius. q̄ni regnavit añ. xxiiii. Quintus Tarquinius Priscus: qui regnavit añ. xxxviii. Sextus Servius Tullius qui regnavit añ. xlii. Septimus & ultimus Tarquinius superbus ob iustitiæ contēptum, & prisci differentiam ita appellatus: qui regnavit añ. xxv. Regnatum, est autē sub Regibus añ. ccxliiii. post eiectos reges creati cōsules duo. L. Iunius brutus, & Tarquinius Collatinus. Nam brutus libertatem; & consulatum primus instituit. Regnatum est sub consulibus abrupto usq; ad Hircium, & p̄nsam añ. cccclvii. Consules uero numerātur. D. CCC. Subrogati in hoc spatio dictatores, & x. uiri qui leges ferrent: Et Tribuni militares consulari prāte. Quinq; autem annis Vrbs fuit sine sella curuli. Regnatum est postea sub Imperatoribus ab Augusto Cæs. usq; ad obitum Iouiniani añ. ccccix. Inde ab inclinatione Imperii Ro. Regnatū est sub Pōtificibus Max. Ro. Mille prope añ. postq̄ Ecclesia regnare cōepit. Quæ cōeteros principes ante se regnando diutius superauit. Numerantur autē Pont. Max. ab apostolo Petro usq; ad Clemētē. vii. ccxxvii. Vrbs ipsa diuisa in regiones. xiiii. Montes ubi prius condita fuit vii. Campi totidem. Portæ circiter. xx. Capitolia duo. Theatra tria. Amphitheatra duo. Senatula tria Colossi duo magni. Colūnae Cochlides duæ. Obelisci magni. vi. parui. xlii. Statuæ. Signa, & Tabulæ sine numero. Equi ænei inaurati. xxiiii. Eburnei. xciiii. Macella duo. Ludi. v. Naumachiæ. v. Iani duo præcipui. Nymphaea. xi. Cohortes prætorix. x. Cohortes uigilum. vi. Excubitoria. xxiiii. Vexilla duo cōmunia. Arcus marmorei. xxxiiii. Vici sine numero Aediculæ. cccxxiiii. Vicomagistri. D. cxxiiii. Curatores. xxix. Insulæ per totam urbem sine numero. Domus etiam sine numero Horrea. ccxci. Balnea. D. cccclvi. Lacus.

C. Putei. ccclii. Officinæ pistoriæ. ccliiii. Mense oleariæ. xiiii. mil. ii. Lupanaria. xlv. latrinæ publicæ. cxliiii. Castra. viii. Castra Equitū singularium. ii. stabula factionum. iiii. Tribus ut scribit Cicero. xxxv. Quas Plutarchus Sabinarū raptarū noīa fuisse tradit. Alii uero aliis de causis. Visebatur nuper marmor iuxta. S. Ioannem de Pinea cum inscriptione huiusmodi. Imp. Cæs. diui Neruæ Traiano Aug. Germanico Dacico Pont. Max. Trib. Pot. VI. Imp. Cos. V. PP. Tribus XXXV. Quod liberalitate optimi principis Cōmoda eorum etiam locorum adiectione amplificauit.

De Marmorū generibus/quibus urbs decorata est.

¶ Aedificia magna urbis apud ueteres tam publica / q̄ priuata pro maiori parte / ex magnis / quadratisq; saxis fundabatur: ut etiā hodie uestigia apparēt / ut extructa moles solidior esset. Ferreis clauiculis opere inter se cōnexo sine calce: erectus ad auras paries libralibus cementis / æquali portione calceis & lapidū struebatur: a fronte nō nūq̄ reticulato opere / siue lateritio superinducto tectorio / albario ue / siue gypso nō nūq̄ marmoreis incrustatiōibus: aut æneis laminulis in auratis. Cōcameratio laqueata: uitro plūbo gypso / aut cupro / Encausto ue aut musiuo exornata. Lithostrota uero ex chytis colla / uitro / lapillisq; aut tessellato emplemente / diuersarūq; rerū simulacris effigiat pingebantur. Quid opus memorare magnificas uillas. Pauimēta marmorea / laqueata tecta / ductusaquarū / quos nilos / & Euripos uocāt. Marmorū genera externorū plura sunt. Cādīdū ex paro insula cui simile est lunense. Aliud uiride laconicum / cūctis Hilarius. Rubrum punctis albis distinctū porphyrites / Cruentū Synadicū extroade. maculosum Thasiū / & Chiū: uariū caristeum nigrū luculleū. ferrei coloris & duritie i bassaltes. Ophites maculis serpētis. Onychites ex arabie montibus: ad uasa excananda. Alabastrites ad unguenta cōseruanda / sunt & alia trās lucida ut phengites. Quę in Italia nascuntur satis nota. Sunt & alia quę breuitatis causa omitto.

¶ De Inclinatione & mutatiōe Imperii & urbis excidio.

¶ Post reges exactos / primū a porsena rege Vrbs obsessa: Sed nō capta: mox a Gallis præter arcem capitulinam / capta / direptaq; & incensa. Deinde Ciuilibus / intestinisq; bellis sæpius attrita / & crebris incendiis absumpta / prope euerfa est penitus / cum altissima / ac inter se cōtigua: nullo ferme / aut paruo relicto spatio / essent ædificia: ubi

ANTIQUITATVM

plures/usq; ad culmen tectorū contignationes ex tabulatis suprema
 Cœnacula assurgerent, Vnde crebra ad incendium fomenta. Vitru-
 uius ita tradit, Quod maiestati urbis, & ciuium infinita frequentia,
 innumerabiles habitationes opus fuit explicare in urbe. Ergo cum
 aræ complanatæ non possent tantam altitudinem ad habitandum
 in urbe recipere/ad auxilium altitudinis ædificiorū res ipsa cœgit
 deuenire. Itaq; pilis lapideis structuris testaceis/parietibus cemen-
 tariis extentæ cōtignationibus Coassatæ Cœnaculorum ad sūmas
 utilitates perficiebant despectationes. Ergo contignationibus alto
 spatio multiplicatis Populus Ro. egregias habuit habitationes Octa-
 uianus Augustus qui semper rebus urbis consulere studuit præfe-
 ctos uigilum, & custodes (quod officium ante erat triū uirorum) di-
 uersis in locis disposuit, institutis ex libertinorū numero militibus
 qui a duersus incendia ferrent opem, & contra nouorum ædificiorū
 altitudines, nequis supra pedes. lxx. sublimius ædificaret i publica
 rum uicinitate uiarum. Urbemq; pro maiestate Imperii ornatam, &
 inundationibus, incendiisq; obnoxiam excoluit, ædesq; sacras uetu-
 state collapsas, aut incendio adsumptas refecit, Easq; & ceteras opu-
 lentissimis muneribus adornauit, adeo ut iure sit gloriatus marmo-
 ream se relinquere/quam lateritiam accepisset. Post Augustū/Impe-
 rium ro. in præceptis ire cepit/illud bonis restituentibus, Vespasiano
 Traiano, & paucis admodum quibusdam aliis. Nam monarchia in
 tyrānidē ut plurimū uertitur, Verūtamen translatio Imperii in Cō-
 stantinopoli potissima fertur malorum causa, & ruinæ urbis, Quā-
 uis Nero princeps/multo antea offensus Flexibus uiarum de indu-
 stria urbem incendi iusserit/prior causa efficacior est. Seditiōnū autē
 exordium delera Carthago peperit/propter nimiam felicitatem or-
 ta sunt bella ciuilia, Quæ enim res alia intestinos furores peperit/q̄
 nimia felicitas: nam mortales indelitiis elanguentes/recte/an perpe-
 ram quid agant non considerant. Vnde nimia ex hostibus securitas
 & tranquillitas & opum affluentia excitauit animos ad seditiones/
 & odium Vnde etiā ab hostibus obiectū/discordia intestina dissol-
 ui rem. ro. posse, æternas opes esse romanas, nisi in semet ipsi sedi-
 tiōibus sequant. Sed duobus præcipue diuersis uitiis corrupta urbs/
 auaritia/& luxuria/quæ pestes omnia magna Imperia euerterunt.
 Iuuenalis. Sequior armis luxuria incubuit/uictūq; ulciscitur orbem

Donec labente veteri disciplina, Reque magis, magisque in lapsum prona: tum demum in præcepta acta, nec quicquam auitque indolis, ac prudentiæ redolentes, cum iam defluxis, profligatisque moribus & euerso, & conculcato omni iure diuino, & humano, antiquatitque sanctis legibus: omnia in præcepta ire cæperunt, & tam perditæ, ac velut solutæ legibus luxuriæ, & ad perdendam pecuniam prouiti ut nihil memoriæ haberent prioris vitæ a veteribus traditæ. Vnde plinius didicit inquit homo naturam prouocare, & nos fecimus quæ posteris fabulosa arbitrabuntur. Inuenimus & carrucas argento cælatas. Cæsar dictator in ædilitate, omni apparatu scenæ, argento usus est. Quod mox & municipiis factitatum est, primus omnium Catulus Capitolium dedicaturus, linteis in theatro umbram fecit. Nero princeps Theatrum pompeii in sano opere, auro, in vnum diem operuit. Ludorum vero apparatus aureus, vel argenteus, vel Eburneus fuit, Messala orator prodidit. M. Antonium triumvirum aureis usum vasis in omnibus obscænis ministeriis. Omitto mensarum apparatus, & æsopi patinam. Neronis, & aliorum Luxuriosissimas crenas, & spurcos concribitus: in ipso autem ingressu domorum aurei, argenteique postes, Intus parietes. pauimenta varietate marmorum in picturæ modum distinctæ. Columnæ ad ornatum positæ nihil sustinentes, in intercolumniis laquearia. Multum ubique signorum. Mansiones in domibus pro diuersitate temporum accommodatæ, diuersæ etiam, ut ciborum varietas postulabat. Namque alia ad alios cibos, ut apris comedendis. Alia fasianis apta, & addita erat. Ipsæque villæ spatio, & numero mansionum sumptu. Thricliniorum, & cæterorum ædificiorum asianas vrbes superant. In piscinis non plumbei, ut antea, sed argentei canales aquas effundunt. Ipsæque piscine thasio marmore circumdatæ. Tres tantummodo ciues in magnis opibus moderati fuerunt. C. Marius, Cn. pompeius, & C. Cæsar. Vates autem si qua magnificentia sunt usi, ea utebantur in templis, & sacrificiis, & ornamentis sacerdotum. Quo tempore, & vasa aurea: & argentea non nisi in templis erant, & ex solido auro Coronæ, & argenti lebetes. In domibus ciuium fictilia tantummodo, & pocula ex fago, & ne singula in tempestiue nunc persequar, cum tot alios Ro. generis intuear memorabiles du-

ANTIQUITATVM

ces, hoc semper duplici studio floruisse, uel defendendi uel colendi, quos uel fines, intelligo luxuria, deliciis nostris pristinum morem, uirileque uitam displicuisse. Omnes enim (sicut. M. Varro temporibus auorum conuestus est) patres familias falce: & aratro, relictis intra murum correpsimus: & in Circus potius & Theatris, quam in segetibus, & uinetis manus mouemus. attouitiq; miramur gestus effeminatorum, qui a natura sexum denegatum muliebri motu mentiantur, decipiantque oculos spectantium. Veniamus ad Ganeas, quotidianam crudelitatem Laconicis ex quoquimus, & exusto sudore, sitim querimus, noctesque libidinibus, & ebrietatibus, dies Ludo, uel sonino consumimus, ac nos metipsi ducimus fortunatos. quod nec orientem solem, nec occidentem uidimus. At illa uera Romuli proles assiduis uenatibus, nec minus agrestibus operibus excitata firmissimis euasit corporibus, ac militiam belli, cum res postulauit, facile constituit durata pacis laboribus. Veniamus iam ad mulieres, de quarum interperie ita Pli. Lib. ix. Affectant inquit pauperes lictorem faminem in publicum Vnionem esse dictitantes, Quin & pedibus, nec crepidarum tantum Obstragulis, sed totis Soccis addunt, Neque enim gestare iam margaritas, nisi calcet, ac per vniones etiam ambulant satis est. Gloria erat mulierum binos, aut ternos uniones auribus suspendere, Vnde Propertius. Matrona incedit census induta nepotum, Et spolia opprobrii nostra per ora trahit. haec omnia post Carthaginem deletam Valerius max. ita inquit. Urbi autem secundi belli punici finis licentioris uitae fiduciam dedit, quo tempore Matronae ut abrogaretur lex oppia contra eas lata, quod his ne ueste uarii coloris uti, nec auri plus semiuncia, nec iuncto uehiculo proprius mille passibus, nisi sacrificii gratia uehi permittebat, quod si animos muliebris apparatus intueri potuissent, quibus quotidie aliquid nouitatis sumptuosius adiectum est, in ipso introitu ruenti luxuriae obstitissent, antea uero obsidente urbe Poenno milite, castae erant. Vnde Iuuenalis Prestabat castas humilis fortuna latinas, & uellere tusco uexatae, duraeque manus, Nunc uero luxu, & inertia diffuunt, ut ne lanificiis quidem curam suscipere dignentur, Sed domi confertae uestes fastidio sint, peruersaque cupidine maxime placeant, Quae grandi pecunia: & totis pene censibus redimuntur. Abolito iam illo Sabinarum, & Romanarum ueteri

more /afflictataq; urbe continuis bellis . Nam ab .V.C. usq; ad hæc tempora Romanis bello occupatis uix unq̃ ad recipiendum spiritum breuis requies dabatur/peracto uno / statim alterum/insurgebat bellū . Nouissime Vandali ex africa acciti Genferico duce / hostili manu urbem ingressi diripiunt/neq; incendunt, Tempia tñ/& sacraia spoliant, Abeunt post .xiiii. die post urbem captam cum ingenti captiuorū numero in africam reuertūtur. Belisarius patricius Vandalorum gentem/capto eorum rege Gelismero/usq; ad internitionem deleuit. Postremo Totilas rex Gothorum/qui dei flagellum dictus est / post euersam Italiam urbē ro. solo æquauit/proditione Isaurorū militum / nā quatuor Isaurici milites in obsidione urbis de ea prodenda consiliū iniuerunt, Hi enim custodiam habebant ad asinariam portam / Totilam adeūtes prodere sibi urbē pollicentur, Totilas quosdam e suis per funem ascendere permisit: Ipse cum exercitu sequutus nō procul a porta cōstitit missi a Totila (ut compositum erat ab Isauricis) recepti mœnibus / mox intra urbem ad portam descendentes/securibus freti portam aperuerūt : ingressi portam imperio potiti sunt . nec eo cōtenti , bona diripiūt/mœnia/magna ex parte æquant / uix templis temperatum est . Incolas omnes cuiusq; gradus ab urbe abire iubet: ducturus alio Coloniam/ Multitudo omnis in propinquas urbes se recipit / Senatum/& priores Ciuitatis penes se obsidum loco habuit . Sine habitatoribus urbs mansit in solitudine diebus .xl. Instaurata post urbs a belisario/resartisq; mœnibus/iterū per Isaurios prodita est/facta irruptione per portā ostiēsem. Primo quidē ingressu hostiliter omnia igni/ferroq; diripiēns . Postea uero amice / ac placide oīa euersa instauraturum se pollicetur. Decreuerat enim primo impetu Romam ad solum æquare : Excellentioraq; ædificia incendio absumere / & urbē ipsam tot ætatum opus / in ouīū pascua redigere . Re itaq; ipsa cognita Iustinianus Imp. Const. statim Narsetem Eunuchum in Italiam mittit . Is igitur auxiliaribus copiis ab Albuino Longobardorum rege acceptis Gothos aggreditur/persequitur/& Totilas male pugnans occiditur / In quo tandem & genus / & regnum Gothorū defecit . Nemo unq̃ irruit in urbē ro. qui postea non dederit penas . Nam sepius ea capta direpta / & incensa semper magnifice instaurata est . Nec tot ruinis / incendiis / Barbaricisq; direptionibus totice

ANTIQUITATVM

afflicta extingui potuit. Primū Gallis senonibus præter Capitolium capta/direpta/& incensa est, anno q̄ condita fuerat circiter CCCXL. iam deniq̄ omniū gentium uitrix / diuq̄ rerum potita a Gothis (ut aiunt) Alarico duce iterum capta / ac direpta / & incensa. Nec multo post ab Athaulfo / qui Alarico successit ad prædam repetita / pariq̄ clade deformata funditus excisa interiisset / nisi mulierculæ precibus in suo esset uestigio retenta. Secuti inde Vandali / qui Genserici ductu eam diripuerunt. Mox Odoacer & ipse barbarus eam tyrānice occupauit. Quo sublato Theodoricus Ostrogothorū rex plures annos eandem cum tota Italia retinuit. Recepta inde a belisario est, bisq̄ obsidione fatigata / inedia / & fame propemodum enecta: demum sub Totila miserabile passa est excidium. Interfuerūt autem a Senonico bello ad uisigothorum tempora anni circiter DCCC. a Visigothis ad Vandalos. XLIII. a Vandalis ad Odoacrem / & Herulorū regnum anni. XVIII. ab his ad Ostrogothos & Theodoricū. xiiii. ab Ostrogothis / ad belisarium / qui romam ab eis recepit anni. L. hinc ad excidium / quod sub Totila passa est anni. xii. Ac toties tam breui spatio domitrix illa humani generis, atq̄ omnium gētium, Roma Ludibrio fuit barbaris. Sed ipsa demum omnium uitrix.

ANDREE FVLVII ANTIQVARIJ RO.

de laudibus urbis Oratio.

Ad Quirites.

Rbem Romam Quirites terrarum deam / gētiū
 reginam Deorū domicilium / magistrā morū
 cōmunēq; omnium patriam sine cōtrouersia pri
 mam cunctarum urbium quis ignorat? Maius
 enim roma nihil unq; fuisse omniū testimonio
 iam pridem in confesso est. Ita diuina mens Ci
 uitatem Populi ro. egregiam / tēperataq; regio /
 ne collocauit / ut orbis terrarū imperio potiretur. Cū rerum natura
 uires omnes in unā urbem ostendere uoluerit / Cum quis campum
 martiū inspexerit / sepulchrū Augusti: tot marmoreis simulacris: &
 æris ornatū forū ro. & Iouis tarpei delubrū: Thermas: Porticus i p
 uinciæ modū extructas: Amphitheatrū tyburtino lapide exædifica
 tū / tātæ altitudinis ut ad culmē uix hūanus oculus ptingere possit.
 Pantheon mira altitudine spatiosis molibus fornicatū: Templū pa
 cis: Pompei Theatrū / Circū max. Septizoniū: Tot arcus triūpha
 les: tot aquæductus: tot statuas p urbē ad ornatū positas. Si ingre
 diaris forū / aliud ex alio uidebis appositum. Quis regales porticus
 ædesq; sacras / Quis Capitoliū, & in ipso, & in palatio opera: & in
 liuiæ porticu: Quæ singula contemplan alia facile obliuione dele
 bis. Talis est Roma, Cuius primi muri luto / ac palis defixis / tam
 humiles erant / ut eos Remus leui saltu transiliuerit. Hæc tua mo
 numēta parēs Romule Hæc illa æterna urbs terrarū regina / & dea
 gentiū Roma. Cui par est nihil, & nihil secundū: quæ undiq; de
 uicto ingyrum Paulo minus orbe terrarū aduectos sine fine trium
 phos recepit: Innumerabiliū coloniarū sub cælo parēs: Sed ciuili:
 intestinoq; bello absumpta / terrarū omniū alūna / Eadēq; parens /
 numine deū electa: Quæ cælū ipsum clarius faceret: sparsa cōgrega
 ret iperia: ritusq; molliret: & populos discordes, ferasq; linguas ser
 monis cōmercio contraheret ad colloquia, & humanitatem hoībus
 daret, breuiterq; una cunctarum gentium in toto orbe patria fieret.
 Cuius monumenta quis probe cōsideret: plures in ea uictorias: &
 triumphos: q̄ ānos a prima cōditione reperiet. Quos Maro heroica

ANTIQUITATVM

maiestate in breuissimo ænæ scuto perstringēs satis probe complexus est. fuit etiā ro. nominis comes semper fortuna, diiq; pstantes & beniuoli, Qui ne Capitoliū a Gallis caperetur, sopitis custodibus, sacratā falli alitem nō permiserūt. Vnde Cicero in oratiōe ad Quirites, Dii, deaq; immortales, qui excellenti tumulo Ciuitatis sedē Capitolii in saxo incolitis cōstitutā, ubi tot reges, tot duces, tanta uirorū spectata est indoles, merito dii, hominesq; cōsenserūt urbem his locis statuendā, ubi saluberrimi colles, ager feracissimus flumen ad res uehendas idoneū, situs ab externæ classis periculo immunis, Vrbs media Italia & ob id ad rerū incremēta habilior, ubi ex uno orbe, deorū uumine facta est una urbs, Nulla enim (ut ait Plato) pōt Ciuitas sine fauore numinis prospere cōstitui, nec feliciter administrari, Nulla pterea urbs tam mirabilis magnitudine Imperii omnibushūanæ naturæ dotibus uenerabilis, bonis exemplis dotissima. Eadēq; benignissima parēs omniū quascūq; gentes, atq; terras ita muneribus propriis ditauit, ut tamen cæteras nō inuniuersum similibus dotibus fraudaret, uni quidē omnia romæ tribuisse uidetur, in ea omnia sunt, quæ aut fortuna hominibus locisq; aut natura largitur. Vnde propertius Omnia romæ cedant miracula terræ. Natura hic posuit quicquid ubiq; fuit. Est præterea quædā certa uox ro. generis, urbisq; propria, in qua nihil offendi: uihil displicere, nihil animaduerti possit, nihil sonare, aut olere peregrinum. Quid q; libertas cum animantiū generi gratissima nusq; tanta est, tū ingenue agendi, tū liberrime loquendi. Aliæ nationes seruitutem pati possunt, populo ro. est propria libertas, Eo Tiberius Cæs. delatoribus respōdere solitus in libera ciuitate liberas esse oportere hominum lingnas. Nullibi præterea tam magnam urbem mortales uiderunt. Vnde Heliogabalus Imperator metiri cupiens eius magnitudinem ioco Aranearum telas, proposito præmio corradī iussit, & x. millibus pondo Aranearum collectis magnitudinem eius hoc ludicro deprehendit. Romanorum gens omniū mitissima, & Clemētissima habita est: apud quā unū suppliciū tantū, ante & post fuisse imane, & barbarum in Metiū suffetiū Albanorū dictatōrē, Tullo hostilio rege auctore, in aliis gloriari licet, nulli gētiū mitiores placuisse pœnas. Nullas urbes, ac natiōes oppugnauit, quas nō uicerit, nullos supplices ad se ueniētes populos. quos nō benigne suscepit, nā cū legati Carthaginēsiū ad captiuos redimēdos in urbē uenissent, nulla accepta

pecunia eos reddiderūi, tot puniceis iniuriis ueniā datā. Vnde hoſtiū uox talis reddita, Omunificentia gentis ro. deorū benignitati æquādam, nā beneficiū qđ nūq̄ dediſſemus, accepiſſemus. Nulla gens inquit Cicero q̄ nō aut ita ſubaucta ſit ut uix extet, aut ita domita, ut q̄ſcat, aut ita pacata, ut uictoria nr̄a impioq; lētetur, tum gētes, quas antea, nullę litterę, nulla uox nulla fama notas fecerat cęterę itē ptes, q̄ uel agētibus, uel inimicis huic imperio uel infidis uel incognitis imāibus, & barbaris tenebātur nr̄is armis denictę parere coactę ſunt. Milites q̄nimmo armis inſignes Roma ſtatim habuit, & populū marte gentiū, ut terrigenas cū armis natū exiſtiſmes. Vnde Pyrrhus de uirtute militū ro. Oq̄ facile inqt otbis imperiū occupare, aut mihi romanis militibus, aut me regē Romanis. Hac uirtute maiores nr̄i, primū uniuerſā italiā deuicerūt, deinceps Carthaginē exciderūt, Numatiā euerterūt, potētiffimos reges bellicoliſſimas gētes in deditionē huius impii redegerūt, Tot habuit triūphos, quot orę ſūt, partesq; terrarū, tot uictorias bellicas, quot ſunt in rerū natura gñā bellorū. Illud uero ſine dubitatiōe romanū fundauit iperū, q̄, fundator huius urbis Romulus ſcedere Sabino docuit ēt hoſtibus recipiēdis augeri Ciuitatē hāc oportere, Cuius auctoritate, & exēplo nūq̄ ē inrermiſſa a maioribns nr̄is, largitio & comunicatio Ciuitatis, itaq; ex oibus gñibus gētes uniuerſę i Ciuitatē ſunt receptę. licet iſtitutū deinde fuit, neq; noſtrū qluſq; unius Cinitatis eē poſſet, neq; inuitus ciuitate mutetur, neue in Ciuitate maneat iuit⁹, Vnde qđā Athenis nūero iudicū adſciti cū ignorarēt ſi illā ciuitotē eēnt adepti, hāc ſe p̄diſſe niſi poſtliminio recupeſſent. Hic ē ille princeps terrarū, gētiū uictor, Domitor uniuerſi, ſupra hūanā ſortē potētiffimus. Hęc ē illa roma, Regia urbiū mūdi caput. Ingenioꝝ parēs, gētiū hospita, peregrinę uirtuti ſemp patens, Vbi oīs repētina, atq; ex uirtute nobilitas ex Externis quoq; atq; ciuitate donatis. Cōſtat. n. ex data nō minus prudēter q̄ liberā liter ciuitate tā italis q̄ externis, & dū nullū faſtidit gñs i quo uirtus eluceſceret creuiſſe ipiū nō ppter gñis nobilitatē tm, ſed ppter res egregie geſtas, nulla orbis pte mō eēnt clari uiri repudiata, Nec uero Aſia hic ab Europa diſſicta ē, ſed oīa oibus i medio poſita ſūt ne mo cēſet peregrin⁹, mō ſi t ipio, aut fide dignus, ſed ſtat cois terrarū ſtatus, Iſq; popularis ſub optimo impatore. atq; rectore, Oēſq; quaſi in cōmune forū cōueniūt p ſuis quiſq; meritis præmia relaturi. Quod uero ſuis finibus, regibusq; ciuitas quæpiā eſt, id ipſum

A N T I Q V I T A T V M

est. Hęc uniuerso orbi quasi cōis urbs prouincię totius cōuenire. Porro dixeris in unā hāc arcē cōiectos oēs hītores. Quiq; pergētes, ac populos diuersa loca incolūt, hęc uero. nūq; ulli defuit, sed ut terræ solū fert oēs, ita & hęc ex uniuerso orbe cōfluētes oēs accipit. quasi mare flumina. Quin ēt hoc illic quoq; cum mari cōe est q; nec mare maius sit fluuiorū influxu, tāq; fato datū sit/ut una cū illis amplitudinē quoq; influētē recipiat: neq; i hac ob magnitudinē quicq; apparet, sed sicuti q; intra sinū recōdūt oīa/ita & hęc oēs intra se cōplexa est, Quippe ultro/citroq; meāribus eadē est/eadēq; uisitur. Nulla urbs tā tenue habuit principiū/nec ad tā magna rei ū fastigia ita mature puenit, Cui ab exordio tam simplex uitę cultus fuit /ut rudi cemento cōstratas domos/& scādulis roboreis/ac stramētis cōtectā urbē p annos. cccc. usq; ad Pyrrhi bellū fuisse satis cōstat/& totidē prope annos pulte pro pane ufos. Post deuictū orbē deliciis rerū oīum quas tellus/mareq; gignit expleuisse aimū. Vrbs tota passim culta ac frequēs /agro ad iuges/ad pascua/ad uites gignēdas uberrimo: Siluis ad lignandū, & materiā suppeditandā abunde sufficētibus, ubi tēperies Aeris perq; lāta, & cōmoda: niuoluptatū intēperētia male audiret: Herbosi salus amœnæ ualles/Aquarū affluēs tellus, Ver ubi ppetuū/atq; alienis mēsisbus æstas. Solo semper tepido, nūq; colono repugnāti: ubi greges/& armēta & altilia quęq; optime proueniūt/ubi auiū aucupia/& ferarū uenationes accomodatissime. Sed multo hoīum prestātiora ingenia semp; progeniūt q; reliquis orbis terrarū. Gentiū. n. in toto orbe pstantissima haud dubie Romana exit. Omitto gñis nobilitatē a Troianis usq; prius, deinde ab Albanis regibus deductā, Quę nā patria (ut uerū fateamur) Post natos homines/tot genuit pclarissimos in oī uirtute uiros Curios, fabritios, Camillos, Catones, Scipiones, Decios, Marcellos, atq; alios quos lōgū ēēt recēlere. Regibus certe maximis pstantiores, quoniā regibus imperabāt unde nō īmerito Cyneas Pyrrhi regis legatus fassus est tot se reges uidisse / quot ciues/ Tradunt Corneliā Scipionis filiam Post mortē graechi, cū ab Ptholomeo ægyptorū rege in uxorē peteretur/q; nuptias suas minime mereri uideret respuisse. Præterea oīa regna i toto orbe/præter ro. Imperiū/aut breuiter durauerūt/aut modica/aut fabulosa fuerūt/unū tantū dictū imperiū/& illud romanum qđ romę usurpatū primū sub cæsare dict. amplissimū/ac diuturnū locupletissimo ēt Maronis testimonio cū inq; tperiū sine fine dedi.

Nullum enim ab exordio ferme minus/neq; in clementis toto orbe amplius / ab Romblo Rheæ uirginis uestalis / & Martis filio exordium habuit. Nullaq; respu. maior, nec sanctior, nec bonis exemplis ditior. Quæ omnium genere mirificorum exemplorum totum orbem repleuit, militarisq; disciplinæ / & seueritatis / & uirtutum omnium specimen. Nullos homines benignius inter se uiuere q̄ romanos. nullum regem romanis parem, Nihil esse / quod hominum manu / & opibus ro. Imperii effici nō posset. Satis cōstat origini romanæ & deos adfuisse, & nō de futurā uirtutē. Nullū uero regnū tam repēte auctum / q̄ Alexātri magni / qui prius sibi uisus est comparare Imperiū / q̄ regnasse, quia nullas dedit leges / nulla cōstituit militibus stipendia, sed tantum regiones discurret / nec regnum stabiliiuit, dicere solitus longe præstantius litteris antecedere / q̄ Imperio / ac magis amari / q̄ timeri. Cæsar autem contra. Oderint dum metuant. Populus ro. gentiū princeps ob magnitudinem rerū gestarū, & imperādi diuturnitatē cæteros principatus antecelluit / terra / mariq; imperium terminauit, quo nihil in orbe celebrius, nihil ipsa urbe uobilius / ubi tot præclara ingenia / tot præstantissimi duces / tā strenui milites, tam præclare res gestæ, Nusq; tanta ædificandi facultas, nusq; tot regia ædificia, tot loca facta. Tempia, Basilicę / sacella / tot fora / tot aquæ ductus / Circi, Theatra / fora / tot operosi supra tiberim pōres, tot antiquitatū uestigia / tot ludorū gñā / tantus mortaliū cōcursus, & populi frequētia / nusq; tot opes, tot delitiæ, & rerū oīum q̄ ubiq; pcreātur, abūdantia, & immoderati ad magnificentia sumptus. Spectaculorū oīs gñis decor / & Indorū nūerus infinitus. Interrogatus qdā sapiēs qd de urbe sentiret respōdisse fertur Microcosmon. i. paruū mūdū. Libanius græcus hō Romā inq̄t nō urbē sed quasi quādā cœli partē appellatam. Quā Seneca nō inscite p ætates hoīum distinxit, Aurea ætas populi ro sic fuit dicta, q̄ posterioribus sæculis cōparata / æq; atq; aurū inter metalla effulsit. Cæterū cū late pateat imperium ro. nihil admiratione magis dignum / q̄ regnandi diuturnitas. Nnllum regnū tā repentinum, nulla resp. tam ingens, nullū imperium tam amplū nulla monarchia tam potens, nullus tam perēnis uictor / nā uetus prouerbiū est Romanus sedendo uincit. Constat enim furto hostes in paucis esse lætatos / uera autem uirtute semper Romanos

ANTIQUITATVM

extitisse uictores, Tum uero noīsto • maiestas facile declarat quæ
 felicibus auspiciis, lētissimis rerum successibus aucta uiris clarissi-
 mis instructa / quorum uirtute / & consiliis ad amplissimum fasti-
 gium legibus / & institutis / & deum pietate illustrata, Nec me præ-
 terit ante Romanorum tēpora nō fuisse imperandi scientiā / quæ si
 fuisset, apud græcos nimirum fuisset. Qui cēteros haud dubie sa-
 pientia longe antecessere. Et hoc romanorū inuentum, una cū aliis
 introductū • Ex romanorū enim disciplina omnes norunt / q sciunt
 imperare, ut liberi ab initio / & quasi ad imperandum continuo ge-
 niti, quæ ad id spectat / oīa optime prouiderāt, & remp. quidē adin-
 uenerūt, qualē nemo ante legibus / institutisq ppositis, quæ nul-
 lus uitare possit, Cūctorum uero tellus cōmunis, id re ipsa Roma-
 ni effecerūt, uniuersum quidē permēsi orbē / iunctisq fluminibus
 diuersisq pontiū genere, Scissis mōtibus terrā equis strauere / pate-
 facta solitudine, diuersorū frequētissimis manufactis, oībus uis-
 ctus, atq ordinis ratiōe • Non satis existimari pōt quantū romanis
 debeat, q sustulere mōstra, in quibus hoīem occidere gloriosum
 erat mandī etiā saluberrimū • Claruit supra oīa bonis artibus, Quis-
 bus semper fortissimi, uictoresq romani extiterūt, ut pleriq popu-
 li sine uī aliqua armę suā spōte illis se subiiceret. Omitto publicas
 diuitias. Quis enim. M. Crassi opes. Quis potentiā Pompei, libera-
 litatēq Iulii Cæs. enarrare pōt. Quis Romanorū pclarissima a cōdi-
 urbe gesta / nec reticebo in hoc loco postremū illū cū Hānibale con-
 gressum / nō fuisse a condito orbe diem magis memorabilē, q ille / cū
 duo antea / & postea ducū maximi Scipio / & Hānibal, quo cedēte se-
 cutus ē Africam terrarum orbis • Meruerūt & suas statnas / & titu-
 los etiā mulieres • ut Cloelia, & Q. Claudia uestalis • Pueri etiā tam
 Castigatæ discipline erāt, ut oīs uita plena cēt miræ grauitatis, & mo-
 destiæ, inter puerilia rudimenta / & romanæ iuuetutis peculiare fuit
 hastilia iaculari: Sudes torquere, equum agitare, arma tractare, bo-
 nas artes callere, tantaq romanæ uerecundiæ obseruatio, & mo-
 rum exempla fuere, ut nec pater cum filio, nec socer cum genero
 lauaret, nudosq parentes inspicere nefas erat, abstinueruntq a
 colloquiis, & omni turpi / ac fædo corporis gestu coram filiis pa-
 rentes. Vnde siquid in toto orbe rectum / iustum / ac memoriabile /
 apud romanos gestum est solos • Quid præterea historiæ, Quid

Annales, qđ poetæ locunt nisi urbis romæ laudes: ac gesta, q̄ semp habuit laudū p̄cones, nulla iucūdiōr, nulla frequentior in manibus lectio, eadēq; sæpius repetita, magis, atq; magis semp placet, ac delectat. Quis eius ornamenta, & delicias ad plenū narrare pōt, quas q̄ semel degustarit, diuelli inde haud facile sine cōtumacia poterit. Semp. n. ro, nomē a primis incūabulis, & auspicatissimis fūdamētis apud oēs & pp̄los & nationes clarissimum extitit. Quin ē Itali, Quorū caput Roma ē nobilitate p̄stāt, & regali quadā magnificētia lauti magni sūt, & splēdore quodā nitētes. Nā q̄cqd intra Italiā est (ut tradit Quinti.) romanū ē. Extāt adhuc Rōanorū monumēta p̄ totū orbē, & coloniē sine nūero ubiq; locorū, Pōtes, port⁹, turres, metæ, arces, & cētera id genus. Nō ē a cōdito orbe, nec futura urbs tā clara qualis Roma, totius mūdi caput, & regia, nec animi magnē tudie, tā excellēs pp̄lus, q̄ ro. nullū regē, aut gētē parē habens. Quē urbs licet toties cēdib⁹ afficta & cultorib⁹, sēp validior potētiorq; surrexit, Nulla, n. deficiētibus colonis tē repēte cōfluētibus undiq; mortalibus, colonia deducit, ac noua iſtaurat. Et oīa intra pomē riū atq; mœnia eius frequētissime habitata & exulta. Nusq; minus Roma cognoscitur, q̄ romæ. Quæq; uisuntur donaria, artes, & ornāmēta, oīa rōanæ gloriæ sūt tanq̄ suburbanī ornatus referta. Prēterea maritima loca, tū mediterraneę regiones urbis partim auctis ab ip̄is romanis oīa plena sūt Gymnaliis fontibus, uestibulis, tēplis, ædificiis, magistris. licetq; haud inscite dicere, quasi effectum iam orbē suas deniq; resumpsisse mūdicias, atq; ornamenta omnia splendore, & gratia renident. Cum vniuersa terra quasi pomarium quoddam culta, atq; ornata uisitur. Spectaculorū omnis generis decor & ludorum numerus infinitus. Siquis mœnium ambitū colligat ex ueterū traditione. xx. millibus, aut paulo plus colliget, ut supradictum est. In quibus p̄sides urbes instructæ alię aliis in locis habitatoribus ministris instructæ, atq; aliis rebus ornata, q̄ quasi p̄sides urbes quasi fossa claustra cōcludūt. Quid enim urbe roma excellentius, cuius optimis exemplis gloriari liceat disciplina militaris acrius retenta, Principatum Italiæ, Romæ īperiū peperit, & multarum urbiū magnorū regū, & validissimarū gentiū regimē largita est. Alpiū, Tauriq; montis cōuulsa claustra tradidit. Ortumq; parua Romuli casa totius terrarum orbis fecit columen. Ex cuius summi oēs triūphi emanarunt. Regnauerūt prius in urbe Reges sēptē post eos eiectos, bruto auctore, Urbis libertatē potita ē. Quā

A N T I Q V I T A T V M

sub Imperatoribus iterū amisit, atq; iterū in cōpedes cōiecta ē. Augustus Cæs. bis cogitauit eā restituere, sed timuit ne aliqs post ipm iterū occuparet. cogitauit. & L. Septimius. cogitauit & Decius, q multos hūisset laudatores, si a Christianorū cruciatibus se tēperasset, vnde ex miraculo cū in quadā palude submergeret nūq; eius cadauer postea inuētū est. Sub Probo aut Imp. oīa fuerūt quīeta, & trāglla, cuius īperio Oriens, Occidēs, Meridies, Septentrio, Oēsq; orbis ptes in totā securitatē redactæ sunt. Vnde vere Probus appellatus, Ex quo disciplinā militarē multi didicere, vt scribit Vopiscus. Habet nūc Roma, q; sua spōte gentes, & natiōes, sacrosanctæ romanæ Ecclesiæ subiectæ sunt, nō vt olim armis coactæ (nam vt olim armis) nunc religione. Religio. n. facit hoīes inter se cōcordes & vnanimēs, & natiōes quantū vis efferas, & barbaras, mitiores, Nam linguarū, & numinū cultura hominē alienat ab hoīe. Iccirco facilius sibi aīalia muta, q; hoīes cōgregātur. Enim vero si ab oībus mortalibus vnū, & idē coleretur numē, haud quāq; eēnt inter ipsos tot superstitiones, & discordiæ. Retinet adhuc Roma quandā prīscæ maiestatis vībrā, vt gentes ex toto orbe, tanq; mēbra ad caput recurrant, Habet prēterea mansuetissimū Christi imperiū, & eius vicariū pont. max. prācipuā in toto orbe dignitatē, per successiōnem relictā a piscatore idiote, & inermi, qui superatis uerbo, & exemplo Regibus, extinctisq; gentiū simulacris imperiū orbis occupauit. Habetq; senatū apostolicū, & socio sanctos Cardinales, & Clerū. Vbi arx, & domiciliū Christianæ, religionis, & eius rei p. caput. ubi sedes apostolica, & curia ro. omniū prāstantissima. Nūq; tanta ædificiorum. laxitas, Tanta rerū pompa, tot loca sacra, tam solida peccatorū uenia. & tot (ut plebis uocabulo utar) indulgētiæ tot martyriū triūphi, Quorū cruore aspersa, cōsecrata oīa habētur. sub Christo principe totus mundus patefactus est. Nam arma populi ro. antea peruenerunt usq; ad Oceanū Occiduum, Seprētrionalem, & Meridianum, ab oriente autem non peruenerunt usq; ad Indos. Sed de regionibus orbis, de quibus nulla apud ueteres fuerat notitia, Mercatores, & negociatores fecerunt nos certiores. sed fides Christi omnia latius patefecit.

CEIVSDEM FVLVII CARMEN. IN LAV
DEM POPVLI ROMANI.

Alue Rex regum Popule insignite triumphis,
Et rerum princeps, & moderator Haue.
Qui totum propriis superasti viribus orbem,
Armis, iusticia, religione, fide,
Salve Roma tuis sacris fœcunda trophœis,
Clara animi gignens strenuitate viros.

Coelicolisq; pares superũ virtute potentes,
Consiliis magnos, artibus atq; bonis,
Roma decus mundi, rerũ pulcherrima, salve,
Qua sol pene videt maius in orbe nihil,
Salve Roma potens, gentis quæ dura rebellis,
Colla iugo subdis, corda superba domans.
Nullus romuleo populo præstantior vsquam
Virtute, & gestis rebus in orbe fuit.
Nulla quoq; in toto gens præclarissima mundo,
Cui genus a summo funditur vsq; Ioue.
Diues opum populus, rerum cū summa potestas,
Oceanum quantum terra feritur aquis.
Romulus & populi, & romani nominis auctor.
Auspiciis posuit mœnia prima deis.
Ab icue principium generis, Iovis inclyta proles,
Quod venus, & Mauors auxit honore deum.
Quid nunc troiugenu memorem antiquissima regum
Stemata, cum titulis tam generosa suis
Quid genus Albanis a regibus, Vnde Quirites
Sanguine contiguo nobilitantur aui.
Ipsi Romulide veterum virtute suorum,
Auxerunt gestis gesta priora suis.
Perpetua serie, primaq; ab origine gentis,
Nunq̃ virtutum defuit altus honor,
Nunq̃ bellatrix victricis dextera pugnae
Nunq̃ miles, eques defuit, arma, duces.

Et grauitas matura senum, robustaq; pubes,
Pro patria, pugnans, atq; parata neci.
Quis credat Decios (nisi sit pro teste vetustas)
Pro patria expositos occubuisse sua.
Romanum nāq; est, pugnare, & uincere semper,
Iura quoq; & leges constituisse sacras,
Parcere subiectis, & debellare superbos.
Et regere, & populis imperitare suis.
Dextra potens armis, & uitæ prodiga uirtus,
Aut uirrix, certæ siue parata neci.
Hinc uictor populus / populos uictricibus armis
Subdidit / & uicta paruit æquor / humo.
Rex populus rerum / regni regina potentis,
Sedes Roma tua est / Imperiiq; locus.
Roma potens rerum / superis electa benignis,
Inclita felici condita Roma solo.
Roma tibi Imperium, & qui te sine fraude probatos
Consilio regerent / fata dedere uiros.
Ingenitæ uirtutis amor / quibus esset honorum
Ardor, & altricis gloria magna Togæ
Ipsa quibus posses totum tibi subdere mundum,
Sub iuga, & Imperio perfruerere dato.
Lege quod æterna certantes iura uidentur.
Fortuna / & uirtus constituisse pari.
Imperium toto nullum præstantius orbe.
Tāq; diu durans q̄ pia Roma tuum,
Fecisti patriam diuersis gentibus unam
Vrbem fecisti quod prius orbis erat.
Ipsa licet toties perpeffa es barbara tela,
Et geticas toties ense / uel igne manus,
Inde resumpsisti maiores robore uires,
Atq; magis semper surgis ad astra potens,
Nec potuit magnū uis ulla extinguere robur,
Nec grauior nomen fors abolere tuum.
Ac uelut Antæus uires a matre resumens
Sic tu ex aduersis surgere uisa tuis.

Quæ mergi nequeunt nixu maiore resurgunt,
 Exiliūtq; imis altius acta uadis.
 Quid memorem modo caligantia mœnia/turres/
 Et fora/cum circis/templa/theatra/domos.
 Ac uelut ætheriis pendentes nubibus imbres/
 Nymphæa/Euripos/stagna/lauacra/lacus.
 Multum est romano sub cœlo & sidere fausto
 Nasci/quos equos libra benigna facit.
 Mars quoq; magnanimos/doctrina pallas/& armis
 Efficit/eloquio/consilioq; graues.
 Iam maiestatis retines uestigia prisca/
 Roma tuæ/cultu sed potiore nites.
 Et potiore deo Christo sub principe/Polles
 Sacrorum & ritu/relligione/fide.
 Quæ/quantum satis est/nūq̃ laudata uideris
 Sed iuuat usq; nouis tollere ad astra/modis.
 Aucta tuis dominis/primū sub regibus, inde
 Iam sub Consulibus/munere brute tuo.
 Hinc sub Cæsaribus (quis disconuenit omnis
 Vis dominatorum libera Roma tibi)
 Donec Pontifices te respirare gementem
 Iusserunt summi / Liberiore iugo.
 Restituere tibi qui te / sed fata malignas
 Alternant rerum dispositura uices.
 Nam nūq̃ rebus status est mortalibus idem
 Mutantur mores/tempera/iura/loca.
 Et quæ iam longo sunt tempore/parta labore
 Omnia perstringens subripit hora breuis.
 Illos censuerim suprema laude canendos:
 Si quos post obitum uiuere fata sinunt:
 Ingenia/eternum/quæ nulla interficit ætas:
 Stant; quibus haud ullus liuor obesse potest.
 Sed mihi cum docto refricantur uulnera cœtu,
 Cum rem con fractam Romule cerno tuam:
 Ut uideam, & doleam ueteres tot in urbe ruinas,
 Priscorūq; lares, & monumenta patrum/
 Quæ (quāuis ruerint) manet indelebile nomen,
 Roma tibi, & famæ gloria longa tuæ.

¶ Eiusdem Fuluii Endecasyllabon.

¶ Quis tam sedulus artifex Quirites
Euclide melior; uel Archi mede;
Antiquæ loca metietur urbis.
Quas describere me pedestris ante:
Post oratio compulit soluta;
Quæ nunc intenebris suis iacerent:
Fulgerent nisi luce litterarum:
Vos rerum domini; genus deorum:
Orbis totius hospices benigni;
Vestra uos homines nouos in urbe
Prisco iure Quiritium Quirites
Donatis; latiaq; ciuitate:
Et uestris opibus iuuatis; unde:
Vobis præmia; gratiasq; debent:
Quales cōscia mens agit bonorum:
Præclarissima gens rogata quales;
Per solui sibi Roma quas meretur.

ANDREE FVLVII EGLOGA DE EXPOSI
TIONE ROMVLI/ET REMI IN TI
BERI. INTERLOCVTORES MOP
SVS ARCAS/ET FAVSTVLVS
TVSCVS PASTORES. MOP
SVS LOQVITVR.

Vid vult iste sibi vagitus faustule? Narra:
Quid te hoc alueolo ppātē ferre uidemus:
Ceu quōdā/ nec dū stātes a matre gemellos
Dū gerimus foetus/& sera intacta redimus.

Quid te conspiciamus redeuntem littore ab isto,
Obduxit multo quod spumeus Albula limo:
Imbribus immodicis/dum se vix colligit amnis

Fa. Mopse magis cupio (q̄ tu te nosse) referre
(Si vacat) infandum scelus:& miracula rerum.
Hac nam præteriens solito de more: gregesq;
Cum matutinos agerem prope rauca fluenta/
Monte sub hoc labens, vbi flexibus Albula curuis
Perstringit querulas sinuoso vortice cautes/
Descendisse lupam sitientem e montibus istis
Aspicio: sistoq; greges/spectoq; relictis
Hanc foetam catulis/fluuiali lyntre gemellos
Lingentem expositos/præbentemq; vbera paruis.
Mella quibus picus tenera infundebat in ora.

Mo. Faustule magna refers: vix hæc credenda/nisi illi
Talia luminibus qui viderit omnia veris:
Nunq̄ parrhasiis visa hæc nostratibus oris:
Grege vbi versatur: numerosaq; turba Luporum:
Quos nisi Pan pecoris custos auerteret: ingens
Semper præda lupis fieret monacria tellus.

Fa. Illita adhuc, pueris extant corpuscula limo:
Quam scyphus illuuiemmersus contraxit harenis/
Nutrici vix nanq; feræ subtraximus ambos
Vbere quos aleret potiore puerpera coniux
Nostra suo partu pereunte orbata recenti
Aspice q̄ pulchra est:& q̄ formosa propago:
Vt credas superum prolem de sanguine cretam.

Mo. Certe sequidem vt video/proles est ista decorum

Indole præcellat q̄ pulchra insignis vterq;
Infans/quos animos/roburq; vtriq; futurum
Auspiciis video non me fugientibus: atq;
Nescio quid magni/plus vni blanda duorum
Fata repromittunt/venturo ad culmina rerum
Faustule crede mihi/non hæc sine numine diuum:
Sic fieri: Superum nanq; omnia numine fiunt
Qui suasere tibi pueros hos tollere: si non
Pythia fatidicę Cortinę oracula fallunt:
Hi sunt qui colles circondare mœnibus istos
Augurio incipient: vbi sceptræ æterna manebunt.

Fa. Mopse quis ambiguas rerum cognoscere causas/
Aut quis nosse deum nodosa enigmata/& altos
Ipforum sensus: nisi diis edoctus:& illa
Non nunq; (vt cernis) fallaci euanida sorte
Spe decepta sua/mortalia pectora fallunt

Mo. At sic expositi/summa ad fastigia reges
Euadunt cœlo/superantes fata/benigno.
Sic puer expositus Cyrus: sic œdipus infans:
Sic paris/ideis quondam enutritus in oris.
Pastorumq; inter versatus tecta: sed iste
Dis age/vicinus qui præterlabitur amnis
Est hic tam claro cognomine notus vbiq;
Tibris:& hi montes: quos nostros Archadas olim
Est rnmor coluisse duces: profugosq; Pelasgos:
Hac ego Parrhasio sum causa/& orbe profectus.

Fa. Sic est (vt memoras) extant vestigia magna
Vrbis ab euandro positæ: stat maxima vestri
Herculis ara dei:& Caci implacabilis Antrum:
Sustulit Alcides quem clauę robore duro:
Fraude boues illi cum subripuisset iberas.
Vnde deum colimus sacrasq; dicauius aras:
Atq; sacerdotes latia de stirpe creatos:
Reddidit hos quoniam tutos formidine montes:
Idem sacra tulit: latio celebranda quot annis:
Numinis vnde sacri decreta Potitia custos:

Illius & consors pariter Pinaria proles.
Victimaq; his olim mactanda frequentibus aris.
Tuscia (si quæris) mihi patria: missus ab illa
In latios saltus/huius prope gurgitis undas:
Hos adii colles: & pastoralia tecta:
Regius ac pastor latialis principis Albæ:
Qui latos fines: atq; amplos possidet agros.
Mo. Audieram, & fama est/Panos demore Lycæi
Montibus his uestris celebrari sacra: Luperci
Vnde Sacerdotes latio stant nomine dicti:
Tuq; per hos colles ducas me/faustule quæso:
Nanq; diu cupimus latios hos uisere colles:
Fumososq; lares: & curua in montibus antra:
Igniuomq; domum Caci: sacrumq; lupercal:
Hac etenim causa patriamq; domumq; reliqui.
Et quas Partheniis pascebam in montibus agnas.
Fa. Desine mopse tuis precibus me flectere blandis.
Hos permitte prius pueros in tecta referre,
Haud procul hîc humilis tuguri stât culmina nostri
Iam iamq; huc adero/ & quæcunq; rogaueris/ædam,
Et quæ nunc gregibus sunt peruia rura docebo.
Obsequar optatis/dissoluamq; ocyus/ante
Quam properem/expediam/tu nûc circûspice / cûcta
Regibus albanis sunt hæc subiecta, per omnes
Quantum Oculi possunt longe se extendere fines:
Iste Palatinus mons: in quo condidit urbem
Rex Euandrus: ubi superant uestigia rerum:
Nunc ubi tecta uides/iam collabentia uestri
Regia menalii fuit hæc tegeatica regis:
Post hunc/quem cernis/mons est Saturnius Alter
Alter Auentinus/qui tiberidis eminet alueo
Mons: ubi semiferi domus imperterrita Caci.
At reliqui circum/nunc sunt sine nomine colles:
Mo. Regibus a latius sument hi nomina montes:
Iam quibus imperium magni portenditur orbis:
Diuum sanguis erunt regni qui scepra tenebunt:
Et rerum domini fierit: uenientibus annis.

Non ita hac lacti simile est vt collibus istis
Arcadię saltus/celebrataq; pascua fauno/
Mercurioq;/tepens nisi terra hæc:horrida semper
Illa gelu:& glacie concreta fluenta rigenti:
Donec ver redeat/grata dum pastor in vmbra
Quisq; suos dulces:vel amaros ludit amores:
Et pasto rales exercet fistula Cantus:
Quam dedit Archadię nobis deus:vt modulemur
Herculis inuicti laudes:qua vicerit orbem,
Qua lerneã manu cecidit reparabilis hydra:
Aut quibus exhausta pharetra / Stympthalides arꝑ
Aut Erimanthęi populator setiger agri: (mis:
Nostra quibus tuta est sublati patria/monstris.

Fa. Immo nos illi meritos debemus honores:
Votaq; compressa diri formidine Caci:
Herculis vnde duas victoris cernimus aras,
Vidi ego iam latius habitare frequentius agros
Protogenum genus antiquum/atq; his figere sedes
Collibus:illa quidem magnum dispersa per orbem
Errabunda diu/pulsis gens inde sicanis
Ausonios tandem coluit pro tempore fines:
Quæ modo cærnei neglexerat arua Velini:
Et virides campos/& saltus rore madentes.

Mo. Nota mihi tellus/& rosea rura velini
Ardua Cutulię surgunt vbi mœnia parua,
Arcadica fundata manu/atq; habitata colono
Arcade, parrhasia profugis tellure pelasgis.
Surgit vbi exiguus stygiis emissus ab vndis
Sulphureis q; lacus scatebris,& gurgite nigro,
Parua, vbi/& instabilis fruticoso cespice surgit
Pulsa velut conto/quæ fluitat insula ventis
Non secus/ac cymba huc/illuc agitata procellis.
Italię hoc medium mensores esse fatentur,
Italię sumen propter pecuaria dictum,
Nam quantum longis carpent armenta diebus/
Exigua tantum gelidus ros nocte reponit,

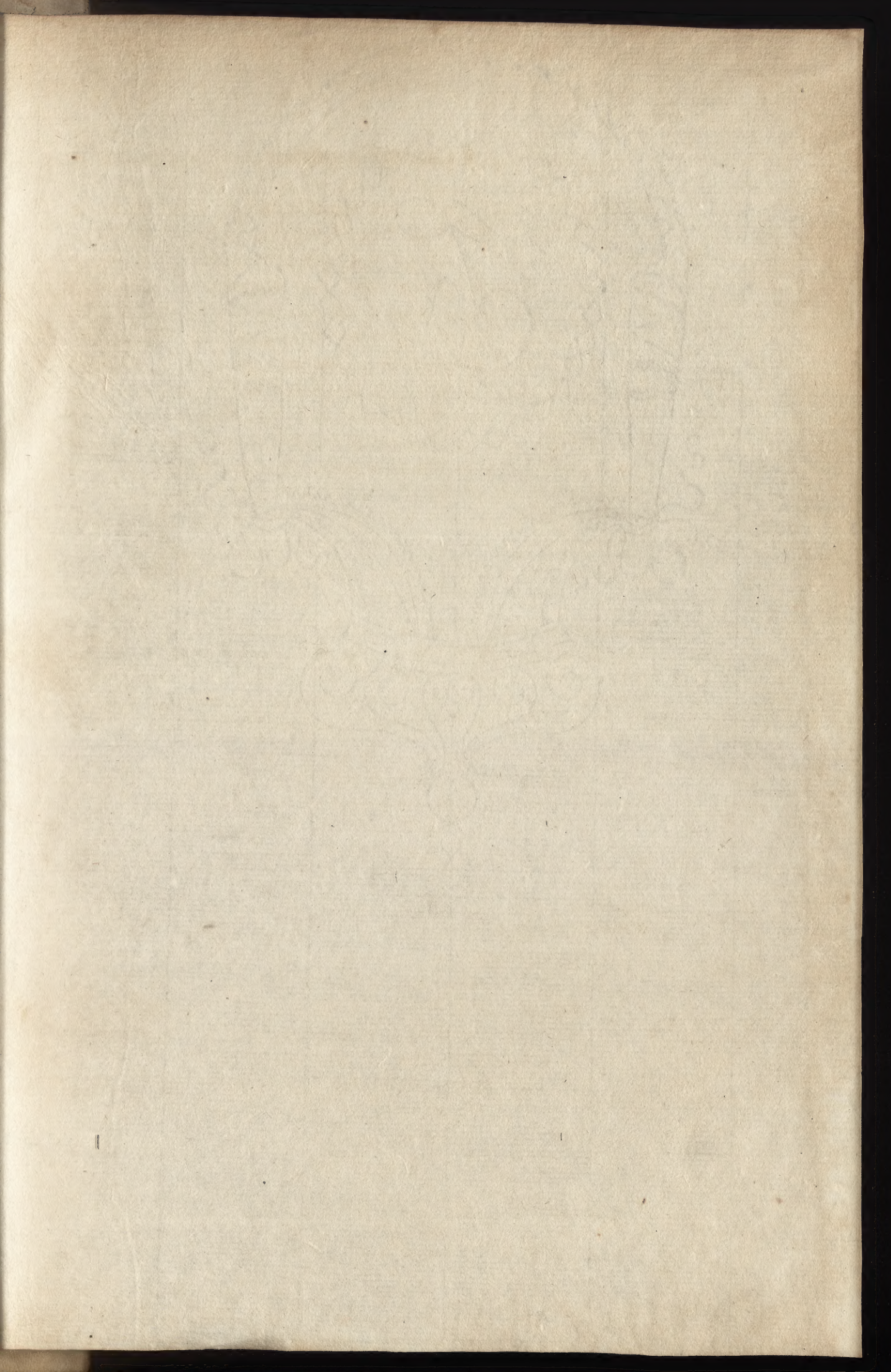
Equat ubi herba sud es hesternæ luce relictas,
Illinc digrediens, hæc uestra profectus in arua,
His habitare locis mens est telluris apricæ.
Quā mihi nūc memoras: fac stet sentētia Mopse
Ne sit opus toties circūcursare per orbem,
Hoc requiesce solo: sunt rura amplissima nobis,
Et fines lati: & uacui cultoribus agri,
Gramine semper terra uirens, & fœtibus uber,
Fecundūq; pecus, nec te pauisse capellas,
Saltibus his pudeat, pecoris sepe ipse magister
Regius: his solitus deducere collibus agnos
Atq; alios quoscūq; greges per rura uicissim,
Pascere, Mopse uale, uel si mea dicta probabis
Obsequere his dictis: & moribus utere nostris.

¶ Prætermiffa quædam

¶ Erāt prætea duæ portę antiquę urbis Gabiufa, & Sabiufa : unde error ortus eft . Nam Sabiufa ftatim poft collatinā / q̄ recta uia ducebat in Sabinos . Gabiufa uero Gabios . Item Iouis ftatoris Templum , quod in uertice palatini montis fuiſſe putant . In radice palatii Cicero fuiſſe fatetur . Item ſtatua equeſtre in Laterano qnā . L. Septimii , ſiue . L. Veriautuuar . M. Antonini eruditiores eēaſſerunt . Item Templum Neptuni / quod poſt attriacā uictoriā . Agrippa condidit & multis ornāmētis / & pulcherima porticu exornauit inter Pātheon (fuiſſe credit) & Thermaſ ſui nominis . Dion uero græcuſ auctor ſcribit Neptuni templū fuiſſe iuxta Septa , quē ſecutus ego græca fide deceptuſ ſum / pmanſiſſemq; in uestigio prioris ſententię / ſi priuſ / marmor / ubi inſignia Neptuni apparent occuriſſet . Fuit & iuxta Pantheon Templū boni Euētus ut ſuperiꝯ dictum eſt .

DEPRAVATIONES.

Hęc ſunt ferme, quę male ſeduloſ Impreſſorum oculoſ fugerunt, Quę tu diligentiffime lector ita emendabiſ . folio .iiii. a fronte ubi legitur exuto lege eruto . paulo infra Cenſorinę cenſorię . folio .vii. pñeſtina uero adextris lege a ſiniſtris . fol .ix. atergo creaturi certaturi . fol .xiii. liberalibuſlibralibuſ . fol .xix. ſenuita lege ſemitā . Paulo infra ubi legit id fuiſſe lege eā adē fuiſſe . fol .xxiiii. a fronte Hieroſolymuſ Hieronymuſ . fol .xxvi. Ciueſ Cureſ . fol .xxvii. repro mittēt repmitterēt . fol .xxviii. vñ lege nudæ fol .xxx Iminet Eminet . fol .xliiii. venienteſ venictibuſ . fol .lxxiiii Tulliū Tullianuſ . fol .lxxxviii. ubi legitur ſenatus Cōcordię templū ſupple, in foro ſibi erigi mandauit , Aliud prætea Cōcordię templū eodē fol .officio obſecro . Itē fol .xcvii. acrorū atrox . fol .ciii. accepiſſemuſ accepimuſ fol .xci. ix debitorū lege . ix . mil . debitoruſ . fol . Cū occultæ occultatæ . Sūt & alię ſed leueſmēdæ ſunt . Et quædā pauca ambiguar orthographię ut Tibriſ . Plini . Aeliuſ . Auctor . foliorū etiā mediꝯ interruptuſ numeruſ . Nōnullę Item uel omiſſę deſunt , uel abūdāt , uel inculcatę ſunt littere q̄ ſingula facile interlegendū a quouiſ nō idiota emēdari poſſunt .

6.6.
B

SPECIAL 93-B
1434-1

